

BVLLAE
ET DECRETA RECENTIORA.

Donum S. D. N. Alexandri VII.

BVLLARVM, ET DECRETORVM INDEX.

Se-

IN-

Ro-

FINIS.

Nonnulla Decreta, & Ordinationes, facta pro feliciori gubernatione Fratrum Minorum de obseruantia Reformatorum.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Nerosa Pastoralis officij sollicitudo, meritis licet insufficientibus, nobis ex alto commissa, crebro nos admonet, ac inducit, vt ad statum Christifidelium quorumlibet, præsertim Regularem vitam profitentium, salubriter dirigen operosis studijs intendentes, ea, quæ fœlici, eorum gubernio, prosperæq; directioni profutura noscuntur, prouide statuamus, & ordinemus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire. Vt igitur Ordo Fratrum Minorum Sancti Francisci de obseruantia Reformatorum nuncupatorum per totam Italiam felicioribus in dies augeatur progressibus, Motu proprio, non ad ipsorum Fratrum Reformatorum instantiam: sed de mera nostra matura deliberatione, volumus, & mandamus, vt vltra ea, quæ disponuntur in Constitutionibus fel. rec. Greg XIII. & Clementis VIII. Romanorũ Pontificum Prædecessorum nostrorum circa modum viuendi Reformatorum: Fratres Obseruantes Reformati amplius ad Capitulum Prouinciale non accedant, nisi solum ipsorum Custos, qui etiam solus vocem actiuam tantum habeat. Non habeant in futurum præfati Reformati inter Obseruantes, seu de Familia aliquã dignitatem, seu officium; & si aliqui de Familia ob aliquam causam, & ob quodcumque priuilegium, seu facultatem transierint ad Reformationem, nullum officium, & dignitatem habere possint, nisi per sex annos inter eos permanserint, & laudabiliter cum eis vixerint; Et illi, qui transire voluerint à Familia ad Reformatos, debeant hoc obtinere in Congregatione, seu Capitulo, prout modo obseruatur; Et illi qui talem licentiam obtinebunt, debeant facere annum nouitiatus integrum, prout alij Reformati faciunt: Intimetur omnibus Reformatis in Congregatione, seu Capitulo Prouinciali ad deducendas causas, propter quas velint ad Familiam transire, quibus assignetur annus ad deliberandum, quo elapso, nullus postea Reformatus ob quamcunque causam à Reformatis ad Familiã transire possit. Quo ad iurisdictionem Ministri Generalis in Reformatos, seruetur Const. eiusdem Greg. prædecessoris. Procurator Reformatorum eligatur à Cardinale Protectore, pro tempore existenti, qui debeat etiam deputare quatuor Visitatores per totam Italiam de triennio in triennium, qui curent obseruari literas piæ mem. Nicolai III. & Clementis V. Romanorum Pontificum, etiam prædecessorum nostrorum, concernentes obseruantiam regularem, & delinquẽtes corrigant, & puniant, prout eis magis expedire videbitur; certioresq. faciant Cardinalem Protectorem, & Procuratorem Generalem Reformatorum, vt & ipsi, quod necessarium fuerit ad animarum salutem, procurent obseruari. Ministri Prouinciales Fratrum de Familia nullam habeant iurisdictionem, potestatem, & supe-

rioritatem in Reformatos. Decernentes præmissa omnia,& singula, perpetua, valida, firma,& efficacia esse,& fore,& per præfatos Fratres Reformatos perpetuo obseruari debere. Præsentes quoq. literas nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ defectu notari, argui, seù impugnari, aut sub quibusuis reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus comprehendi posse; sed semper ab illis exceptas esse,& fore;& quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas,& plenariè reintegratas censeri. Sicq. per quoscunque Iudices,& Commissarios, quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales (sublata eis,& eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate) iudicari, & diffiniri debere; ac irritum,& inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa Ven. Fratribus, Archiepiscopis,& Episcopis, alijsq. locorum Ordinarijs per præsentes committimus,& mandamus, quatenus quicumq. illorum per se, vel per alium, seu alios, præsentes literas,& in eis contenta quæcunque vbi,& quando opus fuerit,& quoties pro parte dictorum Fratrū Reformatorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, ipsisq. Fratribus Reformatis in præmissis efficacis defensionis præsidio assisten. faciant auctoritate nostra illos eorundem præmissorum effectu pacificè frui,& gaudere; non permittẽtes eos desuper à quoquam, quauis auctoritate, quomodolibet indebitè molestari. Contradictores quoslibet,& rebelles per sententias, censuras,& pœnas, aliasq; opportuna iuris,& facti remedia, appellatione postposita, compescendo; inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis: non obstan. quibusuis Const.& Ord. Apostolicis, cæterisq. contrarijs quibuscunque. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis,& sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, munitis, eadem fides prorsus adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die prima Sept. 1621. Pontificatus nostri Anno Primo.

S.Card.S.Susannæ.

Fratres Minores S. Francisci de Obseruantia Reformati Prouincia S. Thomæ in partibus Indiarum, supponuntur obedientiæ Vicarij Generalis Discalceatorum Hispaniarum.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

SAcri Apostolatus Ministerio, Diuina disponente clementia, præpositi, quid pro Christifidelium quorumlibet, præsertim sub arctioris disciplinæ regulis Altissimo famulantium, felici progressu, paceq.& quiete conferat, diligenter prospicimus; ac desuper Pastoralis officij nostri partes propensius impartimur, prout conspicimus salubriter in Domino expedire. Hinc est, quod nos prospero dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia Reformatorum nuncupatorum Custodiæ Matris Dei Prouinciæ S. Thomæ Fratrum Mi-

Minorum eiusdem Ordinis de Obseruantia, etiam nuncupatorum in partibus Indiarum Orientalium regimini, atque gubernio, quantum cum Domino possumus, consulere volentes: Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris Custodiam prædictam, illiusq. Domos, seu Conuentus, & alia loca Regularia, tàm hactenus erecta, & instituta, quàm deinceps erigenda, & instituenda in Prouinciam à Prouincia dictorum Fratrum Minorum de Obseruantia separatam, cum omnibus, & singulis præeminentijs, prærogatiuis, priuilegijs, indultis, & gratijs, alijs Fratrum Reformatorum dicti Ordinis Prouincijs à Sede Apostolica concessis, Apostolica auctoritate tenore præsentium erigimus, & instituimus, eandemq. Prouinciam per præsentes erectum, illiusq. Religiosos quoscùmque Congregationi Fratrum Discalceatorum eiusdem Ordinis Hispaniarũ, auctoritate, & tenore prædictis aggregamus, ac obedientiæ Vicarij Generalis Congregationis huiusmodi submittimus, & supponimus. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosq. plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis prædicti, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apostolicis illi, eiusq. Ministro Generali, & quibusuis alijs Superioribus, & personis sub quibuscunq. tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusq. & alijs decretis in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumq. totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, illi aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisq. contrarijs quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die xi. Ianuarij 1622. Pontificatus nostri Anno primo.

S. Card. S. Susannæ.

Facultas Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia in Visitatione sui Ordinis.

Dilectio filio Benigno à Genua Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Ministro Generali.

GREGORIVS PAPA XV.

Dilecte filij salutem, & Apostolicam benedictionem. Pastoralis nostri muneris ratio postulat, vt Monasteriorum, & Regularium locorum, Prælatos, & Superiores ad debitas eorum excubias faciendas, quantum cum Domino possumus, excitemus. Itaque vt Visitationem tui Ordinis, nostra etiam auctoritate suffultus feliciter, peragere valeas, ac de tuis fide, prudentia, pietate, & religionis

zelo plurimum in Domino confisi: Ordinariam iurisdictionem, & auctoritatẽ tuam auctoritate prædicta excitantes; Te in Domino requirimus, & monemus, tibiq. per præsentes mandamus, vt per te ipsum, si commodè potueris; vel, te impedito, per alium, seu alios eiusdem Ordinis professos, morum grauitate, doctrina, prudentia, integritate, ac religionis zelo præstantes, à te arbitrio tuo deputandos, omnia, & singula tàm virorum, quàm mulierum dicti Ordinis Monasteria, Domos, Conuentus, & regularia loca quæcunque vbicunque existẽtia, eorumq. Superiores, & regulares personas quascunque, auctoritate nostra prædicta, visites, ac tàm in capite, quàm in membris iuxta regularia eiusdem Ordinis instituta, ac declarationes fel. rec. Nicolai III. & Clementis V. Rom. Pont. prædecessorum nostrorum corrigas, & reformes: atque in illorum vniuersorum, & singulorum statum, formam, instituta, regimen, statuta, consuetudines, vitam, mores, ritus, & disciplinam tàm coniunctim, quàm diuisim inquiras; ac Euangelicæ, & Apostolicæ doctrinæ, Sacrorumq. Canonum, & generalium Conciliorum decretis, regularibusq. institutis prædictis, & Sanctorum Patrum traditionibus inhærendo, quęcunq. mutatione, correctione, emandatione, renouatione, aut etiã ex integro editione indigere cognoueris, mutes, corrigas, emendes, renoues, aut etiam ex integro condas, condita Sacris Canonibus, & Concilij Tridentini decretis, regularibusque institutis prædictis non repugnantia confirmes: Abusus quoscumque tollas, bonas, & laudabiles consuetudines, in primis diuinum cultũ, & disciplinam regularem sicubi excidisse compereris, modis congruis restituas; ipsasq. regulares personas ad debitum, & honestum vitæ modum reuoces; ac quicquid statueris, & ordinaueris, etiam sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis obseruari cures, & facias: Contradictores quoscunque per censuras, & pœnas Ecclesiasticas easdem, ac priuationis officiorum, & dignitatum, vocisq; actiuæ, & passiuæ, & perpetuæ ad illa, & alia in posterum obtinenda inhabilitatis, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis, cogas, & compellas; ac denique omnia, & singula, quæ ad visitationem, correctionem, & reformationem, prosperamque dicti Ordinis directionem pertinere cognoueris, facias, dicas, geras, & exequaris. Super quibus omnibus, & singulis plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem, tenore præsentium tibi concedimus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ omnibus, & singulis prædictorum Monasteriorũ, Domorum, & Regularium locorum Prouincialibus, Ministris, Abbatissis, Conuentibus, & Regularibus personis prædictis, vt te huiusmodi visitationis munus apud eos obeuntem debitis honore, & reuerentia, ac submissione, prout decet, prosequantur, tuaque salubria monita, & mandata humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent, contrarijs non obstantibus quibuscumque. Datũ Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris die 27. Septemb. 1622. Pontificatus nostri Anno Secundo.

S. Card. S. Susannæ.

Con-

Constitutio reuocatoria Patrum Priuilegiatorum, & eorum qui non sunt Patres per Constitutiones Ordinis Auctoritate Apostolica confirmatas.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

PAstoralis officij nobis Diuinitus iniuncti assidua sollicitudo nos admonet, vt omni cura,& vigilantia ad ea semper intendamus,per quę Regularium personarum,quæ relicto sæculo Dei obsequio sese dedicarunt,quieti,fœliciq. statui, ac regularis disciplinæ conseruationi consulitur;vt regulares ipsæ personæ iuxta regularia suorum Ordinum instituta tranquillis mentibus gratum Altissimo impendere possint famulatum.Cùm itaque,sicut accepimus, ex nimia priuilegiorũ, prærogatiuarum,atque exemptionum Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia,qui in dicto Ordine aliqua munia obierunt, seu alias tàm à Sede Apostolica,quàm ab eiusdem Ordinis Superioribus concessarum multitudine, non leuia inconuenientia oriantur,in regularis obseruantiæ, & disciplinæ detrimentum: Nos inconuenientibus huiusmodi,quantum cum Domino possumus, obuiare cupientes,Motu proprio,& ex certa scientia nostra,deq. Apostolica potestatis plenitudine,omnes,& singulas Paternitates, & præcedentias, quibusuis dicti Ordinis Fratribus ex priuilegio tàm per Sedem Apostolicam; quàm dicti Ordinis Superiores ex quacumque causa, & sub quibuscumque verborum tenore,& formis quomodolibet concessas (saluis tamen, & in suo robore remanentibus ijs, quæ Fratribus prædictis ex dispositione Statutorum dicti Ordinis Apostolica auctoritate confirmatorum concessa sunt) tenore præsentium reuocamus,cassamus,& abrogamus,ac reuocatas,cassatas, & abrogatas esse, & fore, nec illas de cætero cuiquam suffragari posse,sicq.& non aliter per quoscumque Iudices ordinarios,& delegatos,etiam causarum Palatij Apost. Auditores,vbique iudicari,& diffiniri debere;ac irritum,& inane,si secus super his à quoquam, quauis auctoritate scienter,vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus;non obstan. præmissis,ac Constitut. & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica,vel quauis firmitate alia roboratis statutis,consuetudinibus,cæterisq. cõtrarijs quibuscumquę. Volumus autem,quod præsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur,si forent exhibitæ,vel ostensæ.Dat.Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 3. Februarij 1623. Pontificatus nostri Anno Secundo.

S.Card.S.Susannæ.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

INiuncti nobis Apostolici muneris ratio postulat, vt Sacrarum Religionum in militari Ecclesia suaues in Domino fructus assiduè præstãtium paternam curam gerentes priuilegia, gratias, & indulta illis à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & Apostolica Sede concessa, quo validius perpetuò subsistant nostræ Confirmationis robore muniamus. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Ludouicus Petit Magister Generalis Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, quòd variæ gratiæ, concessiones, libertates, prærogatiuæ, fauores, immunitates, exemptiones, facultates, & alia priuilegia, & indulta dicto Ordini, illiusq. Superioribus, Fratribus, Monialibus, personis, Domibus Ecclesijs, & locis nunc, & pro tempore existentibus à diuersis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris olim concessa, & à fel. rec. Clemente VIII. & nouissimè Paulo V. Rom. Pont. similiter Prædecessoribus nostris cõfirmata fuerunt. Cùm autem maiorem obtineant roboris firmitatem ea, quæ Apostolica auctoritate sæpius muniuntur; & propterea dictus Ludouicus Magister Generalis priuilegia, gratias, indulta, aliaque prædicta per nos Apostolica auctoritate etiam confirmari, & approbari plurimum desideret: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Ordinem prædictum, ex quo vberrimi fructus in Ecclesia Dei ad illius laudem, & Christianę Reipublicæ, necnon Captiuorum commodum, & vtilitatem, sicut accepimus, in dies proueniunt, specialis gratiæ fauore prosequi volentes, ac eundem Magistrum Generalem, & prædicti Ordinis singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existũt, ad effectum præsentium dumtaxat cõsequendum harum serie absoluentes, & absolutos forè censentes; huiusmodi supplicationibus inclinati, omnia, & singula priuilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogatiuas, fauores, facultates gratias, concessiones, & indulta, tàm spiritualia, quàm temporalia eidem Ordini, illiusquè Ecclesijs Superioribus, Fratribus, Monialibus, & Sororibus, & personis; necnon Ecclesijs, Domibus, ac locis, bonis, & rebus quibuscunque, vt supra concessa, & confirmata, (dummodo tamen priuilegia, & indulta, & alia prædicta omnia in vsu nec reuocata, aut sub aliquibus reuocationibus, & abolitionibus comprehensa sint, & Sacri Concilij Tridentini Decretis, & Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictiq. Ordinis Regularibus institutis non aduersentur) Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, ac perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robore communimus, supplentes omnes, & singulos tàm iuris, quàm facti, & quarumcumq. solemnitatum, & de iure, necessitate, aut alias quomodolibet requisitarum forsan omissarum, & quoscunque alios si qui desuper in eis quomodolibet interuenerint, supplemus. Quocirca Ven. Fratribus Archiepiscopo Burgen. & Episcop. Parisien.

riſſen.ac dilecto filio Curiæ cauſarum Cam, Apoſt.Gen. Auditori per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut vnus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes litteras, & in eis contenta, quęcunque, vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte pręd ci Ludouici Magiſtri Generalis, ac omniũ, & ſingulorum, quos concernunt, fuerint requiſiti ſolemniter publicantes, illiſq. omnibus, & ſingulis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illos omnes, & ſingulos effectu earundem præſentium pacificè frui, & gaudere; non permittentes illos deſuper à quocunque quauis auctoritate quomodolibet indebitè moleſtari: contradictores quoſcunque per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaq. opportuna iuris, & facti remedia appellatione poſtpoſita, compeſcendo, inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis. Non obſtan. piæ mem. Bonifacij Papæ VIII. pariter Prædeceſſoris noſtri de vna, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad iudicium non trahatur; aliiſq. Apoſtolicis, ac in Vniuerſalibus. Prouincialibus, & Synodalibus Concilijs editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ordinis prædicti etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis quibuſuis perſonis contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium tenores præſentibus proplenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes (illis aliàs in ſuo robore permanſuris) hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſq. contrarijs quibuſcunque. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides vbique adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Dat. Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 18. Apr. 1622. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

S. Card. S. Suſannæ.

Conſtitutio de Conſeruatoribus.

S. D. N. D. GREGORII DIVINA PROVIDENTIA PAPAE XV.

SAnctiſs. in Chriſto Pater, & Dominus Noſter D. Gregorius Diuina Prouidentia Papa XV. ex certis rationabilibus cauſis animum ſuum mouen. & de Voto Venerabilium Fratrum ſuorum S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, partim fel. rec. Clemen Papæ VIII. Prædeceſſoris ſui veſtigijs inhęrendo, reuocauit, ac nullas, & inualidas decreuit omnes, & quaſcunque Iudicum Conſeruatorum electiones, nominationes ſeu deputationes, tàm in vim litterarũ conſeruatoriarum, iuxta formam in quinterno Cancellariæ deſcriptam; quàm in vim quorumcumque priuilegiorum perpetuò, vel ad tempus nondum elapſum Apoſtolica auctoritate conceſſorum, ſeu alias quocumque iure, vel titulo hactenus factas pro quibuſcumque Conuentibus, Capitulis, Militijs, etiam S. Ioannis

Hie-

Hierosolymitani, Congregationibus, Collegijs, Ordinibus, Monasterijs, Hospitalibus, aut alijs quibusuis pijs, tàm secularibus, quàm cuiusuis Ordinis, etiam Mendicantium, seu Instituti, vel Societatis regularibus locis quantumuis exemptis, etiam de necessitate exprimendis, seu illorum personis, cuiusuis qualitatis, seu conditionis existant. In futurum verò Sanctitas sua, hac generali, & perpetuò valitura Constitutione statuit, & decreuit, vt Iudices Conseruatores huiusmodi, siue principales, siue subrogati, eligi, nominari, aut deputari non possint, nisi non solum habeant qualitates requisitas, & descriptas in Constitutione similis recor. Bonifacij Papæ VIII. etiam prædecessoris sui, quæ incipit (Statutum) ita vt, vel dignitate Ecclesiastica præditi, vel personatum obtinentes, vel Ecclesiarum Cathedralium Canonici existant; sed etiam in Concilijs Prouincialibus, aut Diœcesanis, iuxta Decretum Concilij prædicti, Iudices electi, seu designati sint. Quodq. deinceps literæ Conseruatoriæ per Sedem Apostolicam concedendæ suprascriptis tantum dirigantur: & si quæ literæ aliter expedientur, illæ, ac deputationes huiusmodi, omniaq. exinde sequenda nullius sint roboris, vel momenti. Et nihilominus, qui secus, quàm iuxtà formam superius præscriptam Conseruatores huiusmodi cum effectu eligere, nominare, seu deputare, aut electis, nominatis, seu deputatis vti ausi fuerint, Regulares quidem voce actiua, & passiua sint ipso iure priuati, adeò, vt habilitationem à nemine, præterquàm à Romano Pontifice consequi valeant; reliqui verò alijs pœnis arbitrio Sãctitatis Suæ coerceantur: & prædictorum omnium Conuentus, Monasteria, ac loca huiusmodi, eorumq personæ, ac bona careant Conseruatore ad annum, itaut illorum causæ interea coram locorum Ordinarijs dumtaxat cognosci, ac diffiniri debeant. Cæterum vt latius pateat Conseruatorum huiusmodi deligendorum facultas, Sanctitas Sua, admonitos voluit omnes locorum Ordinarios, vt in Synodis Prouincialibus, aut Diœcesanis quamplures personas ex habentibus qualitates in prędicta Constitutione eiusdem Bonifacij prædecessoris contentas, & alioquin ad id aptas, designari procurent; & si aliquem interim ex designatis mori contigerit, substituat Ordinarius loci cum consilio Capituli alium in eius locum vsque ad futuram Prouincialem, aut Diœcesanam Synodum. Insuper Sanctitas Sua, inhærendo hac in parte Decreto similis recordationis Gregorij Papæ XIII. etiam Prędecessoris sui, statuit, & ordinauit, vt Regulares, ac personæ huiusmodi in Italia infra duos; extrà Italiam verò infra sex menses à die publicationis in Vrbe præsentis Constitutionis inchoandos, debeant sibi eligere, seu assumere Conseruatores, iuxtà formam superius propositam, eiusq. electionis, seu assumptionis documentum infra tempus huiusmodi penès Acta Curiæ Ordinariorum exhibere, & dimittere teneantur; alioquin eo termino elapso, quandiù Conseruatores secũdum formam præsentis Constitutionis non elegerint, coram eisdem Ordinarijs conueniantur: quodque Conseruatores huiusmodi semel legitimè deputati, nisi ex legitima causa à Sede Apostolica, aut locorum Ordinarijs, prout ijsdem Regularibus, & alijs supradictis libuerit, approbanda, durante quinquennio à die deputationis, amoueri, aut mutari nullatenus possint, aut valeant. Ad hæc statuit Sanctitas Sua, vt coram ipsis Conseruatoribus Regulares, ac personę suprascriptæ conueniri quidem, aut trahi debeant, sed alios conuenire, aut trahere non possint; itaut memorati Conseruatores in causis, in quibus Regulares, & alij actores fuerint,

fuerint, nullam prorsus iurisdictionem habeant, sed in ijs tantum, in quibus rei extiterint; neque extra Ciuitates, seu Diœceses, in quibus fuerint deputati, contra quoscumque procedere præsumant. Si qua verò inter Iudices Conseruatores huiusmodi, & locorum Ordinarios controuersia super competentia iurisdictionis orta fuerit, nequaquam in causa procedatur, donec per Arbitros in forma iuris electos super iurisdictionis competentia fuerit iudicatum. Quòd si qui Conseruatores, siue in hac parte, siue alias quomodolibet suos limites excesserint, per annum ab officio Conseruatoris huiusmodi suspensi sint, & pars, quæ hoc fieri procurauerit, sententiam excommunicationis incurrat, iuxta formam alterius Constitutionis eiusdem Bonifacij Prædecessoris, quæ incipit: (Hac constitutione,) quam Sanctitas Sua in his omnibus, quæ præsenti Constitutioni non aduersantur, innouauit, & innouat. Per hoc tamen non intendit Sanctitas Sua prohibere, quominus Regulares, & alij supradicti in casibus à iure permissis petant Iudicem non suspectum à Principibus, seu Magistratibus secularibus; dummodo hæc tria copulatiuè concurrant, videlicet, vt Regulares, & alij prædicti sint actores, non autem rei; vtq; agant contra laicum, non autem contra Ecclesiasticū, vel aliàs à iurisdictione seculari exemptum; atque vt causa, in qua Iudex deputatur, fuerit prophana, non autem Ecclesiastica, & in ea iuxtà Sacrorum Canonū dispositionem laicus, vt præfertur, eligendus, Iudex competens existat. Quę omnia, & singula in præsenti Constitutione contenta Sanctitas Sua voluit inuiolabiliter obseruari; decernens sic in ijs, cæterisque omnibus præmissis per quoscunque, &c. etiam Sacri Palatij Apostolici Auditores, necnon S.R.E. Card. sublata, &c. iudicari, &c. necnon irritum, & inane, &c. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac literis Conseruatorijs, quas omnes ad formam præsentis Constitutionis reduxit, in fauorem quorumcumque Ordinum, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Ioannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, aut cuiusuis alterius Instituti etiam necessariò exprimendi, Collegiorum, Capitulorum, Ecclesiarum, Monasteriorum, ac piorum quorumcumque, tàm secularium, quàm Regularium locorum, necnon illorum etiam iuramento, Confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus: priuilegijs quoque, etiam ex causa, & titulo oneroso, indultis, & literis Apostolicis, etiam Marimagno, seu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsquè efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seù extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque tenoribus, & formis specialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua aliâ exquisita forma seruanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quòad ea, quæ præsentibus aduersantur, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogauit, cæterisquè contrarijs quibuscumque. Cæ-

terum, vt præsens Constitutio faciliùs omnibus innotescat, Sāctitas Sua voluit, & mandauit, vt non solum in Cancellaria Apostolica, sed etiam ad valuas Basilicæ Principis Apost. de Vrbe, & in acie Campi Floræ publicetur, illiusquè exempla in ijsdem locis affixa dimittantur, ac in Quinterno Cancellariæ inter Constitutiones perpetuas describatur, & annotetur.

Placet, publicetur, & describatur A.

Lecta & publicata fuit supradicta Constitutio in Cancellaria Apostolica ab altero ex R. P. D. Maioris Præsidentiæ Abbreuiatoribus, die vigesima mensis Septemb. Anno Incarnationis Dominicæ 1621. Pontificatus verò prælibati S. D. N. D. Gregorij Papæ XV. Anno primo.

Et postmodum die, & anno supradictis in Quinterno eiusdem Cancellariæ inter alias Constitutiones Apostolicas descripta, & annotata fuit.

Nicolaus Vrsinus Procustos.

Præcedenti Constitut. accessit anno 1624. Sacræ Congreg. declaratio sequens.

IN Const. de Conseruatoribus edita à fan. mem. Greg. XV. ex sententia Sacræ Congregationis Concilij inter cætera statutum est, vt coram Conseruatoribus Regulares conueniri quidem, aut trahi debeant, sed alios conuenire, aut trahere non possint: itaut memorati Conseruatores in causis, in quibus Regulares, & alij actores fuerint, nullam prorsus iurisdictionem habeant, sed in ijs tantum, in quibus rei extiterint.

Dubitatur nunc, an per hæc verba sublata sit facultas, quam habent Conseruatores defendendi Regulares, & alios à manifestis iniurijs, & violentijs, quæ illis de facto inferuntur, dum à suis possessionibus deijciuntur, & proprijs bonis vti, ac frui impediuntur.

SACRA CONG. CARD. Conc. Trid. interpretum censuit, eiusmodi verbis minimè sublatam fuisse facultatem quam habent Conseruatores defendendi Regulares à manifestis iniurijs, ac violentijs; dummodò obseruent formam præscriptam in Constit. Innocentij IV. & Bonifacij VIII. relatis in cap. 1. & fin. de offic. dele. in 6.

C. Card. de Torres.

Locus † sigilli.

Prosper Fagnanus S. Congr. Secr.

Decretum super Conceptione B. Virginis.

Feria 3. Die 24. Maij Anno à Natiuitate D. N. Iesu Christi 1622.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & vniuersalis Inquisitionis, habita in Palatio Apostolico in Monte Quirinali coram S. D. N. D. Gregorio Diuina Prouidentia Papæ XV. ac Illustriss. & Reuerendiss. DD. S. R. E. Cardinalibus aduersus hæreticam prauitatem Inquisitoribus Generalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis. San-

SAnctissimus D.N. auditis votis Illustris. & Reuerendis. DD. Cardinalium contra hæreticam prauitatem Generalium Inquisitorum Decretum alias editum à fel. rec. Paulo V. eius prædecessore, tenoris sequentis, videlicet.

Sanctissimus Dominus Noster post longam, & maturam discussionem, auditis votis Illustris. & Reuerendis. DD. Cardinalium contra hæreticam prauitatem Generalium Inquisitorum, re accuratè, ac diligenter perpensa, prouidè considerans, quòd quamuis in constitutione fel. rec. SIXTI IV. super Conceptione B. V. Mariæ, pro submouendis inter Christifideles scandalis, rixis, & contentionibus edita, à Sancta Tridentina Synodo innouata, & deinde in alia Constit. san. mem. PII V. super eadem re, quas similiter Sanctitas Sua innouauit cum quibusdam prouisionibus, & adiectionibus pœnarum pro efficaciori earum obseruatione; relinquatur vnicuique libera facultas tenendi, & etiam asserendi vtramque partem, quod scilicet fuerit, vel non fuerit concepta cum peccato originali, dum tamen neutra, veluti erronea, aut hæretica damnetur: nihilominus ex occasione assertionis affirmatiuę in publicis Concionibus. Lectionibus, Conclusionibus, & actibus publicis, quòd eadem B. Virgo fuerit cum peccato originali concepta, oriuntur in populo Christiano cum magna Dei offensa, scandala, iurgia, & dissensiones. Propterea volens huiusmodi scandalis, ex debito sui muneris prouidere; decreuit, & præcepit, ac pręsentis Decreti virtute mandat, & præcipit omnibus, & singulis cuiusuis Ordinis, & Instituti Regularibus, & alijs quibuscumque, tàm Ecclesiasticis, quàm sæcularibus personis cuiusuis conditionis, status, gradus, ordinis aut dignitatis, tàm Ecclesiasticæ, quàm sęcularis, etiã si specialis, specifica, & indiuidua earum esset necessariò mentio facienda, vt in posterum, donec articulus huiusmodi à Sancta Sede Apostolica fuerit diffinitus, vel per Sanctitatem Suam, & Sedem Apostolicam fuerit aliter ordinatum, non audeant in publicis Cõcionibus, Lectionibus, Cõclusionibus, & alijs quibuscũq. actibus publicis asserere, quòd eadem Beatiss. Virgo fuerit concepta cum peccato originali. Contrafacientes autem eadem Sanctitas Sua voluit, & declarauit subiacere debere, & subiecit censuris, & pœnis contentis in supradictis Constitutionibus suorum Prædecessorum, & sua, ipso facto incurrendis. Per huiusmodi tamen prouisionem Sanctitas Sua non intendit reprobare alteram opinionem, nec ei vllum prorsus præiudicium inferre, eam relinquens in eisdem statu, & terminis, in quibus de præsenti reperitur, præterquam quoad supra disposita. Vlterius sub eisdem censuris, & pœnis mandans, quòd negatiuam opinionem, videlicet, quod non fuerit concepta cum peccato originali, in prædictis publicis actibus asserentes, aliam opinionem non impugnent, nec de ea aliquo modo agant, seu tractent. Insuper voluit, & expresse mandauit, vt extrà hos casus expressos publicorum actuum, in reliquis omnibus supradictæ Constitutiones firmę, & illęsæ remaneant, & exactè obseruentur, perinde ac si præsens Decretum non emanasset. Et ita decreuit, & mandauit vtrique inuiolabiliter obseruari: nõ obstantibus in hac parte supradictis Constitutionibus, & alijs omnibus in contrarium facientibus, &c.

Hoc suo præsenti Decreto ex eisdem causis euitandi scandala, dissensiones, atque discordias in populo Christiano, quæ pari ratione oriri possunt, & vt accepit, in aliquibus Regionibus iam ortæ sunt ex sermonibus priuatis occasione as-

sertionis affirmatiuę;extendit,& ampliauit etiam ad priuata colloquia,& scripta;mandans,& præcipiens omnibus,& singulis supradictis,nè de cætero(donec articulus huiusmodi à Sede Apostolica diffinitus,vel per Sanctitatem Suam, & Sedem Apostolicam fuerit aliter ordinatum)neque etiā in sermonibus,& scriptis priuatis audeant asserere,quòd eadem Beatiss. Virgo fuerit concepta cum peccato originali;nec de hac opinione affirmatiua aliquo modo agere,seu tractare, exceptis tamen,quibus à Sancta Sede Apostolica fuerit super hoc specialiter indultum. Per hoc tamen Sanctitas Sua non intendit reprobare hanc opinionem, nec ei vllum prorsus præiudicium inferre,eam relinquens in eisdem statu, & terminis,in quibus reperitur,præterquam quoad in supradicto fel. rec. Pauli V. & hoc suo decreto disposita;Eademque Sanctitas Sua voluit,& expresè mandauit,vt in reliquis omnibus,vbi huiusmodi Decretis non aduersantur, Constitutiones Sixti IV. Alexan. VI. & Pij V. ac Pauli V. eius prædecessorum super Conceptione B.V. firmæ,& illibatæ remaneant,ac exactè obseruentur, perindè; ac si huiusmodi Decretum non emanasset. Et insuper eadem Sanctitas sua cum Sancta Romana Ecclesia de Beatissimæ Virginis Conceptione Festum solemniter,& Officium celebret,omnibus,& singulis personis Ecclesiasticis,tàm secularibus,quàm cuiusuis Ordinis,& instituti Regularibus mandat,ac præcipit,vt in Sacrosancto Missæ Sacrificio,ac diuino officio celebrandis,tàm publicè, quàm priuatim,non alio,quàm Conceptionis nomine vti debeant. Contrauenientes autem Sanctitas Sua voluit,& declarauit subiacere debere, & subiecit censuris, & pœnis contentis in supradictis Constit. ac præfato Decreto suorum prędecessorum ipso facto incurren. Et ita decreuit,& mandauit vbique inuiolabiliter obseruari,non obstantibus in hac parte Constitut. supradictis, Decreto præfato Pauli V. consuetudinibus etiam immemorabilibus,necnon omnibus, & singulis, quę prędecessores prędicti voluerunt non obstare,ac alijs quibuscumque in cōtrarium facientibus. Volens,& decernens pro obseruatione,& executione præsentis Decreti,& omnium in eo contentorum,quòd contra huiusmodi transgressores,etiam Regulares cuiusuis Ordinis,& Instituti,etiam quomodolibet exemptos,& alias quascumque Ecclesiasticas personas cuiuscumque status, conditionis,gradus,ordinis,ac dignitatis,tàm Ecclesiasticæ,quàm sęcularis,tàm Episcopi,& Prælati Superiores,alijq. Ordinarij locorum, quàm hęreticę prauitatis, vbique locorum deputati Inquisitores procedant, & in eos seuerè animaduertant,tribuens eis,& eorum cuilibet liberam facultatem,& auctoritatem contra eosdem transgressores procedendi,ac pœnis coërcendi,& puniendi. Voluit demum,ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit,quòd pręsens Decretum,seu illius exempla ad Valuas Basilicę Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Florę affixa omnes ita arctent,& afficiant,perinde,ac si vnicuiq; personaliter intimata fuissent, quodq; pręsentium transumptis etiam impressis manu Notarij publici subscriptis,& sigillo alicuius personę in dignitate Ecclesiastica cōstitutę munitis,eadem prorsus fides adhibeatur,quę pręsentibus adhiberetur,si forent exhibitę,vel ostensę.

Andreas de Pettinis S. Rom. & Vniuers. Inquisition. Not.

Con-

GREGORIVS EPISCOPVS.
Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

INscrutabili Diuinæ Prouidentię arcano, ad Christi Ecclesię regenda gubernacula, nullis nostris meritis à Spiritu Sancto vocati, præcipuas nostri Pastoralis muneris partes esse intelligimus, sedulò inuigilandi, & quantum nobis ex alto conceditur, intentis studijs admitendi, vt oues miserabiliter errantes, ad Christi ouile adducantur, ac Dominum gregis agnoscant, & pastorem. Quo scilicet, diuina adspirante gratia, desinant per infelicia pascua infidelitatis, & hæresum vagari, & aqua mortifera pestilentiæ potari: sed in loco pascuæ veræ fidei, ac salutaris doctrinæ collocentur, & adducantur ad vitæ fontes aquarum. Et verò quis non intelligit, omnem nostram sollicitudinem desiderare, omnemquè conatum à nobis exigere, opus adductionis animarum ad Ecclesiam Christi? quippe quod tanti fecerit Deus Mundi salutem, vt ipsum Vnigenitum suum daret, Vnigenitum illum, qui cùm esset splendor glorię, & figura substantię eius, portans omnia verbo virtutis suæ exinaniuit semetipsum, formam serui accipiens; factus obediens vsque ad mortem; mortem autem Crucis, vt sua nimia charitate seruos, & malos seruos, Dominus redimeret pretio Sanguinis sui, Inestimabilis huius charitatis imitatores esse profectò omnes debent, qui Christiano nomine fideliter gloriantur, & membra Christi effecti sunt, vt eius verbi factores sint, non auditores tantum: nam & per Sanctum Apostolum suum monet: Estote imitatores, sicut filij charissimi, & ambulate in dilectione, sicut Christus dilexit nos, & tradidit semetipsum pro nobis, Quod si hęc ad vnumquemque Christianorum scripta sunt, quanto magis ad eos, qui in sortem, & militiam Christi vocati, positi sunt Episcopi regere Ecclesiam suam? quibus sępe per Prophetas suos grauibus verbis comminatur, si pascentes semetipsos, gregem non pascunt, & quod crassum est occidentes, infirmum non consolidant, ægrotum non sanant, confractum non alligant, abiectum non reducunt, perditum non quærunt. Quæ profectò voces, vt omnes Ecclesiarum Rectores valdè sollicitos habere debent, licet in partem sollicitudinis sint vocati; ita multò vehementius nos vrgent, qui in plenitudinem electi, non solùm vniuerso gregi, sed etiam Pastoribus præpositi sumus. Quocirca quod Apostolis omnibus à Domino mandabatur, vt prædicarent Euangelium omni creaturæ, principaliter Petro incumbebat, qui omnibus præstabat prærogatiua Principatus, & cui soli iniunctum fuerat à Domino, vt pasceret oues suas. Quapropter & vni Petro vas illud quasi linteum ostenditur quatuor initijs de cœlo submitti in terram, in quo erant omnia quadrupedia, & serpentia terræ, & volatilia cœli, quodque illa vox sequuta est (Surge Petre, occide, & manduca) vt præfiguraretur Petri, & successorum eius munus ex quatuor Mundi partibus homines varia impietate insipientes congregandi, quò eos quasi occidendo, hoc est, veteri vita exuendo, & exutos manducando; idest in sua membra, qui visibile erat caput Ecclesiæ, conuertendo, etiam membra Christi

red-

reduceret, inuisibilis Ecclesiæ capitis; atque ita adipiscerentur participationem generationis Christi, eamque adepti, quæ Christi sunt, saperent, quæ Christi sunt operarentur, ac demum per gratiam Spiritus Sancti eius in æterna pascua trásferrentur, potandi torrente inexausto voluptatis Dei. Quantum verò his calamitosis temporibus excreuerit errantium, & dispersarum ouium numerus, qui Ecclesiam sanctam eius Catholicam, Christi ouile, vel numquam cognouerunt, vel cognitam Sathanæ dolis deseruerunt, sine lachrymis commemorari non potest. Si enim mentis nostræ aciem conuertimus ad innumerabilem populorum multitudinem, iam tot seculis Agarenorum impurissima dementia captam, insaniq. erroris, ac mendacij tenebris obcęcatam, miseratione commouentur viscera nostra, cernentes tàm multis, ac varijs cælestibus donis olim celebres nationes, per ignorantiæ, & pestilentis persuasionis stuporem, humanitatem in bestiarum naturam ferè mutasse, itque ad æterna incendia Diabolo, & Angelis eius parata, ali, ac propagari. Et licet inter eas aliquę sint gentes in iustitia detentæ, quę Christi nomen inuocant; tamen ita antiquarum hæresum veneno sunt infectæ, vt sinceram veritatem paucissimæ agnoscant, ac ferè omnes in multis, nedum in vno, peccantes, factæ sint omnium reæ. Vbi verò peccatis nostris facientibus inimicus homo super bonum semen in Septentrionalibus partibus seminauit hæresum zizania, ita dita contagia grassata sunt, vt animas innumerabiles iamdiu perdiderit, ac Prouincias, & Regna Christo per summam iniuriam erepta, suæ tyrannidi mancipauerit. Quamobrem, etsi à fel. rec. Rom. Pont. prædecessoribus nostris, pastorali vigilantia, ope, studio, & industria elaboratum fuerit, ne tam multæ messi deessent operarij, & negotiatio hæc sancta non negligeretur; nihilominus Nos, vt maiori cum vigilantia, cura, & feruore, opus prosequi possimus, & in posterum successores nostri possint, nonnullorum Ven. fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium peculiari sollicitudine negotium committendum duximus, prout tenore præsentium committimus & demandamus. Volentes, vt in vnum congregati, adhibitis etiam aliquot Rom. Curiæ Pręlatis, & Religiosis viris, ac Secretario, prout nos hac prima vice eos adhiberi voluimus, & nominauimus; in commune consulant, tantęq. rei nobiscum inuigilent, ac tam Sancto, & Diuinæ Maiestati maxime grato operi, quanto melius fieri poterit, incumbant, quod vt commodius pręstari possit, semel coram Nobis, ac bis saltem in domo antiquioris eorum, quolibet mense congregentur, omniaq; & singula negotia ad Fidem in vniuerso Mundo propagandam pertinentia cognoscant, & tractent, & grauiora, quę in prędicta domo congregati tractauerint, ad Nos referant: alia verò per seipsos decidant, & expediant pro eorum prudentia. Missionibus omnibus ad prędicandum, & docendum Euangelium, & Catholicam doctrinam superintendant: Ministros necessarios constituant, & mutent. Nos enim eis, tàm pręmissa, quàm omnia, & singula alia desuper necessaria, & opportuna (etiam si talia fuerint, quę specialem, spacificam, & expressam requirant mentionem) faciendi, gerendi, tractandi, agendi, & exequendi, plenam, liberam, & amplam facultatem, auctoritatem, & potestatem, Apostolica auctoritate, eatundem tenore pręsentiũ concedimus, & impartimur. Vt verò res tanti momenti, in quam magnos sumptus fieri necessè est, per temporalium cum spiritualibus felicem commutationem, nullo retardato impedimento, faciliùs, & celerius procedat, vltra ea, quæ ex

arca,

arca nostra priuata suppeditari iam mandauimus, & piorum fidelium liberalitate collata sunt,& in posterum non de futura subsidia in Domino cõfidimus, cum nostrum,& huius Sanctæ Sedis proprium sit negotium,certos huic operi redditus ex Camera nostra Apostolica in perpetuum attribuemus,eorumquè administrationem iisdem Cardinalibus committemus,prout in aliis nostris expedien. literis plenius continebitur. Cardinales autem quos sancto huic negotio præfecimus sunt qui sequuntur: Antonius Ostien. Saulius,Odoardus Sabineñ. Farnesius,Octauius Pręstineñ. Episc. Bandinus, Franciscus S. Praxedis de Surdis, Maphęus S.Honuphrij Barberinus,Ioannes Garsias SS Quatuor Coronatorum Millinus, Gaspar Sanctę Crucis in Hierusalem Borgia,Robertus S.Alexij Vbaldinus,Scipio S.Susannæ,Petrus S.Saluatoris in Lauro Valerius, Itelius Fridericus S.Laurentij in pane,& perna de Zolleren,Ludouicus S. Marię Traspontinę Ludouisius, & Franciscus S.Matthæi Titulorum Presbyteri Cardinales Sacratus nuncupati. Prçlati verò,dilecti filij Io.Baptista Viues in vtraque signatura nostra Referendarius, & Io. Baptista Agucchius Secretarius noster,ac Sedis Apostolicę Notarius,& Dominicus à Iesu Maria Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Professor,& Vicarius Generalis, Secretarius verò à Nobis pariter deputatus dilectus Filius Franciscus Ingolus Presbyter.Rauēnas V.I.D. Decernentes,pręsentes literas,ac omnia,& singula in eis contenta, semper,& perpetuò valida,firma,& efficacia esse,ac ab omnibus,& singulis,ad quos spectat,& in futurum quomodolibet spectabit,firmiter, & inuiolabiliter perpetuò obseruari debere.Sicq; & nõn aliter per quoscunque Iudices, Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores,ac S.R.E.Cardinales, vbiq; iudicari,& diffiniri debere,ac irritum,& inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate,scienter,vel ignoranter contigerit attentari.Non obstan. quibusuis Const.& Ordinationibus Apostol. priuilegijs quoque indultis,& literis Apostolicis,quibusuis Ordinibus,Congregationibus,Societatibus, & Institutis, sub quibuscumque tenoribus,& formis,ac cum quibusuis , etiam derogatoriarũ derogatorijs,alijsque efficacioribus,& insolitis clausulis,ac irritantibus,& alijs decretis,in genere,vel in specie,ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis,confirmatis,& innouatis. Quibus omnibus,& singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plenè,& sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes,illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter,& expresse derogamus;cæterisque contrarijs quibuscunque.Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostrorum commissionis, demandationis, voluntatum,decretorum,concessionis,impartitionis,& derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire.Si quis autem hoc attentare præsumpserit,indignationem Omnipotentis Dei,ac Beatorum Petri,& Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursum.Datum Romæ apud S.Mariam Maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1622.10.Kal.Iul.Pontificatus Nostri Anno Secundo.

V. DAT.

Felicianus Paulus.

S.de Vrsinis.

Registrata in Secretaria Breuium.

Con-

Constitutio pro Sacra Congregatione Propagationis Fidei, quod litteræ, & scripturæ omnes tradantur gratis Ministris eiusdem Congregationis.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

CVm inter multiplices, & grauissimas Apostolatus nostri curas, quibus assiduè premimur, illa Nos præ cæteris maximè sollicitos iugiter habeat, vt extirpatis hæreticarum prauitatum erroribus Catholica fides vbique conseruetur, & propagetur, eaque de causa negotium propagandæ in vniuerso Mũdo eiusdem fidei nonnullorum Veñ. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, qui in vnum congregati tantæ rei nobiscum inuigilent, peculiari sollicitudini iuxta creditum Nobis desuper Apostolicæ seruitutis officium nuper commiserimus, & demandauerimus, dignum, quin potius debitum reputamus, ea Congregationi huiusmodi concedere, per quæ faciliori onerum illi incumbentium supportationi opportunè consulatur. Motu itaque proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris; deque Apostolicæ potestatis plenitudine. Quod de cætero perpetuis futuris temporibus quæcunque patentes, seu alio quouis nomine nuncupentur litteræ, chirographa, instrumenta, testamenta, & aliæ quæcumq; scripturæ quocumque nomine censeantur; necnon quæcumque litteræ Apostolicæ, tàm sub plumbo, quàm in simili forma Breuis, earundemquè litterarum Apostolicarum supplicationes super quibuscumque negotijs, rebusq; & bonis, tàm mobilibus, quàm immobilibus, ad ipsam Congregationem quomodolibet spectantibus, & pertinentibus; ac demum quocumque interesse eandem Congregationem quouis modo, & ex quauis causa concernente pro tempore conficiendæ, & registrandæ; necnon similiter quæcunque litteræ, quas ex omnibus Mundi partibus eidem Congregationi scribentur, ac illæ, quæ eiusdem Congregationis nomine extra Almam Vrbem nostram mittentur; gratis omninò, & absque vlla mercede, aut alicuius rei, etiam quantumuis minimæ solutione expediri, confici, registrari, relaxari, tradi, & mitti debeant, tenore præsentium concedimus, & indulgemus; ac in virtute sanctæ obedientiæ, & sub indignationis nostræ, & alijs arbitrij nostri pœnis præcipimus, & mandamus dilectis filijs Rescribendario, ac Computatori litterarum Apostolicarum, necnon Secretarijs Apostolicis, & Breuium Apostolicorum Magistro, ac scriptoribus, & Regenti Montium, Notarijs, Tabellionibus, Postarum Magistris, alijsq. Officialibus, & Ministris quocumque nomine nuncupatis, etiam si officia, titulo, & causa merè onerosis obtineant; vt litteras prędictas, ac chirographa, instrumenta, & alias scripturas huiusmodi super præmissis omnibus, & singulis, tàm coniunctim, quàm diuisim, gratis de mandato nostro vbique in omnibus, etiam abbreuiatorum, sollicitatorum, secretariorum, plumbiq. & registri, ac alijs quibusuis officijs, absquę aliqua pecuniarum exactione, etiam quantumuis minima, etiam per viam compositionis faciendæ, omni contradictione, & dilatione cessantibus, signent, expediant, registrent, mittantq. & relaxent, ac signari, expediri, registrari, mittiq. & relaxari curent, & faciant realiter, & cum effectu. Decernentes, præsentes litteras, & in eis

ijs contenta quæcumque nullo vnquam tempore, etiam ex eo, quòd prædicti, & quicumque alij in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes ad hoc vocati, citati, & auditi non fuerint; seu alio quocumquè prætextu, causa, & occasione de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quouis defectu notati, impugnari, redargui, infringi ad ius, vel controuersiam reuocari; neque sub quibusuis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, vel alijs contrarijs dispositionibus vllatenus comprehendi posse, sed semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicquè & non aliter per quoscumq. Iudices, ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores (sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate) iudicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. fel. rec. Pij Papæ IV. Prædecessoris nostri de gratijs qualecumque interesse Cam. Apostolicæ quomodolibet côcernentibus, in eadem Camera infra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, necnon quibusuis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac regula nostra de iure quæsito non tollendo, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumq. totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes (illis alias in suo robore permansuris) hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisquè contrarijs quibuscumque. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu Secretarij dictę Congreg. aut personę in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis eadem prorsus fides in iudicio, vel extra illud adhibeatur, quę pręsentibus adhiberetur, si forent exhibitę, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 14. Decembr. 1622. Pontificatus nostri Anno Secundo.

S. Card. S. Susannæ.

Constitutio, in qua excommunicationem, & censuras Ecclesiasticas non incurrere decernitur, qui Frumenta, & alias huiusmodi Annonæ species extra Statum Ecclesiasticum certis casibus extrahunt.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmani Pontificis prouidentia circumspecta, ea, quę iustas ob causas interdum statuta sunt, cùm temporum ratio, & ipsa rerum experientia suadet, moderatur, & immutat, prout conspicit in Domino salubriter expepire. Alias siquidem à fel. rec. Paulo Papa V. prædecessore nostro emanarunt literę tenoris sequentis, videlicet. PAVLVS PAPA V. Ad perpetuam rei memoriam. Inter

grauissimas curas,quas pro nostro munere assiduè sustinemus,illa postrema non est,in quam Nobis totis viribus incumbendum esse ducimus,vt nimirum Almã Vrbem nostram,& vniuersam Ecclesiasticam Ditionem Annonæ caritate iamdiù grauiterquè laborantem,quantum cum Domino poterimus,liberemus; vtq; frumentorum,& aliarum rerum ad communem vitæ vsum,& sustentationem pertinentium copia,in ipsa Vrbe,& Ecclesiastica ditione conseruari,populisque nobis subditos fertilitate,quę eis à Domino conceditur,perfrui posse procuremus. Ad quę præstanda tum præcipua nostra erga ipsos subditos nostros caritate inducimur,tùm nonnullorum pię mem Romanorum Pontificum prędecessorum nostrorum,qui in hanc ipsam curam diligenter incubuerunt,exemplo mouemur. Dudum siquidem prouidè,ac prudenter fel.rec.Pius Papa IV.ad prędictis opportunè consulendum per suam editam Constitutionem sub Dat.Romę apud S.Marcum Idibus Augusti Anno Sexto. Quæ incipit:(Inter multiplices curas) omnes,& quascumq. licentias,& facultates extrahendi frumenta,blada,& legumina ex Prouincijs,Ciuitatibus,Terris,& locis S.R.E. mediatè,vel immediatè subiectis,prætequàm ex causa verè onerosa, videlicet solutionis,& exbursationis pecuniarum eatenusquomodolibet quibusuis concessas reuocando,ne de cætero à dictis Prouincijs,Ciuitatibus,Terris,& locis frumenta,blada,& legumina aliqui,pręterquam ex dictis causa extraherent,sub certis pœnis expresse prohibuit. Quam reuocationem,prohibitionem,necnon alia in dicta Constitutione contenta sanctę mem Pius Papa V. per aliam suam Constitutionem,quę incipit (Romani Pontificis prouidentia circumspecta) confirmauit,& innouauit,ac illa ad licentias,& facultates quodcumque genus;grascię,etiam in carnibus,ciuibus,agnis,& alijs animalibus,nec non oleo,ac rebus alijs quibuscũq; consistentis extendit,& ampliauit.Et deinde piæ mem.Gregorius Papa XIII.per quasdam suas sub Dat.die 18.Decemb.1576.Pontificatus sui Anno sexto. Omnibus,& singulis Communitatibus, Vniuersitatibus,ac quibuscumque personis in virtute sanctę obedientię,& sub indignationis suę,ac excommunicationis latę sententię pœnis inhibuit,ne quouis prętextu directè,vel indirectè cum suis generis frumenta,blada,legumina,atque animalia quæcumque extra Statum Ecclesiasticum extrahere,& asportare auderent,seu pręsumerent: Eos verò,qui contra inhibitionem huiusmodi commisissent,vltra prędictas,etiam amissionis frumentorum,bladorum,leguminum,& animalium prædictorum,necnon quinque scutorum pro qualibet salma frumenti,bladorum & leguminum huiusmodi,& duorum scut.pro quolibet capite animalis pœnas fisco,& Camerę Apostolicę applicandis ipso facto incurrere voluit,ac decreuit.Et inde per alias eius in forma Breuis litteras sub.dat.die prima Maij 1578.eodem sui Pontificatus anno sexto. Quod nulli sibi,& Sanctę Romanę Ecclesię mediatè,vel immediatè subiecti,cuiuscumque status,gradus,ordinis,& conditionis existerent,etiamsi Barones,Domicelli,Comites,Marchiones,vel Duces,& Domini temporales existerent;sub excommunicationis maioris,ac lęsę Maiestatis criminis,Dominiorum,& bonorum suorum confiscationis,feudorum amissionis,& quorumuis priuilegiorum suspensionis,& alijs etiam pecuniarijs arbitrio suo imponendis,& applicandis;ac etiam in publicis edictis,& emissis,quàm in futurum edendis,& emittendis contentis censuris,& pœnis,& locis dicti Status Ecclesiastici

absque

absque expressa ipsius Gregorij Prędecessoris,& ab eo obtenta in scriptis,& e us manu signata licentria extrahere,vel extrahi facere,nulliq. ex prędictis eorum Subditos, & Vassallos, aut alias quascũque personas,quominus triticum,ordeũ, legumina,frumenta,fruges prædicta à quibusuis locis ei subiectis, quouis prætextu etiam Molituræ,aur cuiusuis alterius oneris solutionis, ad Almam Vrbem afferrent,prohibere,aut per se,vel alium,seu alios,directè,vel indirectè impedire auderent,quin potius illi afferentibus,omnem opem,& fauorem præstaret ? Ac insuper nulli aliquam tritici,ordei,& leguminum, omniuq. generis frumentorũ, & frugum quantitatem,nisi pro suo,suarumq. familiarum vnius anni,dumtaxat vsu emere valerent,& contrafacientes pœnas prædictas incurrisse declararétur, & aggrauarentur,ipso facto statuit,atque decreuit. Non obstan. etiam priuilegijs,indultis,literis,& gratijs Apostolicis quibusuis personis,Ciuitatibus,Terris, & locis in genere,vel in specie,etiam ex causa onerosa, concessis . Demum rec. memor.Clemens Papa VIII. prædictas Constitutiones,dempta ex illis excommunicationis pœna approbauit, & confirmauit,prout in eisdem Constitutionibus,& literis respectiuè;quarum omnium, & singularum totos tenores cum omnibus,& singulis ibidem contentis,& dispositis pro expressis haberi volumus,plenius continetur. Cùm autem,licet per prædictas & alias desuper editas Constitutiones,& prohibitiones satis præmissis prouisum esse videatur;nihilominus,quia sicut accepimus, aliqui propriæ salutis immemores tot Constitutionibus,prohibitionibusq. ac pœnis in illis appositis non obstantibus, frumenta, blada,legumina,animalia,oleum, & alia id genus tàm Annonæ; quàm grasciæ concernentia extra statum nostrum Ecclesiasticum absque licentia extrahere non verentur;alij verò prætextu diuersorum priuilegiorum, licentiarum,& facultatum eis concessarum,frumenta,aliaq. prædicta ita continuò extrahunt, vt per continuas,& immoderatas extractiones huiusmodi statum prædictum,& illius loca exhauriant,& exhausta relinquant,in maximum populorum,& subditorum nostrorum damnum,& præiudicium;cumquè experientia compertum sit,ad conseruandam tàm in Alma Vrbe nostra,quàm in reliqua Ecclesiastica Ditione Annonæ copiam maximè conducere,vt nimia facilitas extrahendi ex dicta Vrbe,& Ditione frumenta,blada,legumina,oleum, & animalia reprimatur,ac memoratæ supradictorum nostrorum prædecessorum Constitutiones diligenter,& sine vlla exceptione obseruētur. Nos pro paterna nostra erga nostros, & Apostolicæ Sedis subditos charitate,eorum vtilitati, & commodis in præmissis opportunè prospicere cupientes. Motu proprio,& ex certa scientia,ac matura deliberatione nostris,deq. Apostolicæ potestatis plenitudine,omnes, & singulas Pij IV. Pij V.& Gregorij XIII. ac Clementis VIII. prædecessorum nostrorum Constitutiones,& literas in quibuslibet earum partibus, etiam quoad excommunicationis,& alias Ecclesiasticas censuras,quantum attinet ad frumẽtorum,bladorum,leguminum,& olei extractionem tantum,& quoad certas pęnas quascumque in eisdem Constitutionibus,& literis contentas, non solum in quantum ad pręmissorum,sed etiam in quantum ad aliarum rerum ad annonam, & grasciam pertinentium extractionem attinet,auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò innouamus . confirmamus,& approbamus,illasq; aduersus quascumque reuocationes,suspensiones,limitationes,& moderationes in pristi-

 num,

num,& eum,in quo antequam illæ emanarent,erant statum,restituimus,reponimus,& plenariè reintegramus,illasq. & earum singulas ab omnibus,& singulis, quos concernunt,inuiolabiliter de cætero obseruari debere sub temporalibus,& Ecclesiasticis pœnis,& censuris prædictis in illis contentis præcipimus, statuimus,& ordinamus. Præterea ad hunc effectum Motu, scientia,& potestatis plenitudine similibus hac nostra perpetuò valitura Constitutione,omnia,& singula,ac quæcumque priuilegia,licentias,& facultates, frumenta,blada, legumina, animalia,oleum,& alia id genus tàm annonam,quàm grasciam concernentia, etiam in proprijs eorum prædijs,possessionibus,agris,& terrenis pro tempore recollecta ex quibuscumque status nostri Ecclesiastici temporalis, Prouincijs,ac Ciuitatibus,Terris,Castris,& locis,eorumq. territorijs,& districtibus, nobis,ditionique nostræ Ecclesiasticæ mediatè, vel immediatè quomodolibet subiectis, extrahendi quibusuis Cōmunitatibus,Vniuersitatibus,& personis cuiuscumque dignitatis,status,gradus,ordinis,præeminentię,vel conditionis existētibus,etiam ratione Legationum, Gubernioium, & aliorum officiorum , & munerum eis commissorū,& per quosuis Romanos Pontifices prædecessores nostros,ac Nos, Sedemq. & Cameram Apostolicam,& quosuis alios,& etiam nostra auctoritate,aut alias ex quauis causa,etiam in recompensam laborum, damnorum passorum,& ipsorum laborum,damnorum,vel meritorum intuitu,& alia etiam quātumuis rationabili,iuridica,& priuilegiata causa sub quibuscumque tenoribus, & formis,etiam in vim contractus,& cum quibusuis clausulis,& decretis,etiam irritantibus,etiam quantumuis prægnantibus,insolitis,& de necessitate exprimēdis;etiam motu,scientia,& potestate similibus,aut alias quomodocumque,& qualitercumque (præterquam dumtaxat ex causa verè onerosa, videlicet congruæ solutionis,exbursationis pecuniarum,aut ratione appaltuum,& locationū, introituum,iuriumq & bonorum Sedis,& Cameræ prædictorum)hactenus cōcessa,approbata,confirmata,& innouata,illorum omnium,& singulorum tenores veros plenarios& integros,ac si de verbo ad verbum,nihil penitus omisso,insererentur,præsentibus pro sufficienter expressis,insertis,& registratis habentes, auctoritate,& tenore prædictis,perpetuò reuocamus, cassamus, annullamus,ac viribus vacuamus,ac reuocata,annullata,cassata, inualida, viribusq. & effectu vacua esse,& fore,ac nemini illa tenus suffragari posse,aut debere;præsentes quoque literas etiam ex eo,quod interesse habentes,seu prætendentes ad hoc vocati, & auditi non fuerint,de subreptionis,vel obreptionis,aut nullitatis vitio,seu intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari,impugnari, redargui,aut propterea reuocari, retractari,suspendi,limitari,aut in ius,vel controuersiam vocari,aut aduersus illas quodcumque gratiæ,vel iustitię remedium impetrari nullatenus posse: Omnes præterea,& singulos similes facultates,& licentias extrahendi ex causa,vt præfertur,onerosa concessas esse allegantes,& prætendentes,antequam ipsi de cætero vllo vnquam tempore illismet facultatibus, & licentijs vti possint,illas in Camera Apostolica,citato eiusdem Cameræ Commissario generali,verificari debere,nisi alias per talibus verificatæ, examinatæ,& admissæ fuerint;quia dicto casu ad nouam probationem,& verificationem teneri nolumus. Ac deinceps perpetuis futuris temporibus nullos quarumcumque licentiarum,& facultatum huiusmodi,nisi ex causa onerosa,vt præfertur, con-

ces-

cessatum,vel concedendarum vigore,etiamsi extractionem propria auctoritate faciendi,illis permissum sit,extractiones frumentorum,& aliorum prædictorum extra statum nostrum prædictum aliquo pacto facere,nec etiam similes extrahendi licentias,& facultates in posterum concedi posse.aut debere, nisi Chirographo manu nostra,aut Romani Pontificis pro tempore existentis,quoties extractio facienda erit,subsignato præcedente,alioquin licentias,& facultates huiusmodi,aliasq; Chirographo prædicto non præcedente pro tempore concedendas,& extractiones faciendas nullas,nullisq; roboris,& momenti fore,& esse,ac ipsos extrahentes pœnas supradictas incidere,& ad illarum executionem contra illos irremissibiliter procedi posse,& debere, Sicq. per Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium,Thesaurarium, Annonæ Præfectum,& quosuis alios Iudices ordinarios, & delegatos,etiam S.R.E.Cardinales, etiam de latere Legatos (sublata eis,& eorum cuilibet quauis aliter iudicandi,& interpretandi facultate, & auctoritate) iudicari,& diffiniri debere;ac irritum,& inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter,vel ignoranter contigerit attẽtari,decernimus,declaramus,statuimus,& ordinamus. Non obstantibus pręmissis,ac quibusuis Constitutionibus,& Ordinationibus Apost.necnon Statutis,Consuetudinibus,etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis,concessionibus quoque licentijs,facultatibus,priuilegijs, & literis Apost.Communitatibus,Vniuersitatibus,& alijs etiam particularibus personis prędictis,etiam,vt præfertur,qualificatis,& quibusuis alijs quomodolibet etiam motu,scientia,& potestatis plenitudine similibus,ac etiam consistorialiter,& de Venerab.Fratrum nostrorum S.R.E.Card.consilio,& assensu,& sub quibuscunque tenoribus,& formis,ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs,alijsq. efficacioribus,et insolitis clausulis,ac irritantibus,et alijs decretis etiam inexcogitabilibus, et necessariò exprimendis,ac alias quomodolibet in contrariũm pręmissorum concessis,confirmatis,et approbatis;Quibus omnibus, & singulis (etiam si in eis caueatur expresſè,quod sub quibusuis similium,vel dissimilium gratiarum reuocationibus,suspensionibus, limitationibus,aut alijs quibuscumque contrarijs dispositionibus pro tempore edendis minimè comprehendantur,sed semper ab illis exceptæ,& quoties illæ emanarent toties in pristinum,& validissimum statum restitutæ, repositæ, & plenariè reintegratæ,& de nouo etiam sub posteriori data per eos quibus cõcessæ fuerunt,eligenda,de nouo concessæ censeantur,& quòd illis nullatenus , aut nonnisi certis modo,& forma in illis expressis derogari possit,& aliter factæ derogationes nullæ sint,quodq. pro sufficienti illorum derogatione de illis,eorũq. totis tenoribus specialis,specifica,ac de verbo ad verbum,nihil penitus omisso,expressa,& indiuidua,non autem per clausulas generales idem importantes mentio,seu quæuis alia expressio habenda,aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret,tenores huiusmodi,ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso,ac forma in illis tradita plenè,& ad vnguem obseruata insererentur)pręsentibus pro expressis habentes,ad effectum præmissorum specialiter, & expresſè derogamus,ac derogatum esse volumus;necnon omnibus illis,quæ supradicti Prædecessores nostri in eorum literis voluerunt non obstare,cæterisquè contrarijs quibuscumque.Vt autem præmissa ad omnium notitiam deducantur,& nè

ali-

aliquis de eis ignorantiam prætendere possit, volumus, quod præsentes literæ per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ valuas, & in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, & cum inde amouebantur, earum exempla in eisdem locis affixa dimittantur, vtque singuli Legati; Vicelegati, Gubernatores, & alij supradictorum locorum Officiales, illas in eorum locis respectiuè publicari faciant, quæ sic publicatæ, & affixæ, omnes, & singulos, quos concernunt, perindè afficiant, & arctent, ac si vnicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent. Vtquè illarum transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides in iudicio, & extra vbique adhibeatur, quæ ipsismet præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 23. Decemb. 1605. Pontificatus nostri Anno Primo. Sicut idem verò per eundem Paulum prædecessorem accepto, à nonnullis dubitari, an per insertas suas, aliasquè literas, & prouisiones supradictas etiam prohiberetur, ne frumenta, blada, legumina, & id Annonæ genus, etiamsi in proprijs bonis in statu Ecclesiastico existentibus essent recollecta, à locis Sedi Apostolicæ immediatè subiectis ad loca eidem Sedi mediatè subiecta, & à dictis locis sic mediatè subiectis ad alia loca extra dictum Statum asportarentur, & conducerentur, & idem Paulus prædecessor, motu proprio, & ex certa scientia suis, ac de Apostolicę potestatis plenitudine, sub prohibitione, literisquè suis prædictis quæcunque loca eidem S.R.E. mediatè subiecta comprehensa fuisse, & esse declarauit, ac quatenus opus esset, illas cum omnibus in eis contentis ad loca prædicta extendit, ita quod de cætero etiam non liceret quibusuis Communitatibus, Vniuersitatibus, & personis etiam qualificatis, ac cuiusuis status, gradus, & pręeminentiæ existentis sub in eisdem prioribus literis expressis, & contentis pœnis, & censuris, etiam prætextu quorumuis priuilegiorum, & indultorum etiam Apostolicorum, etiam à se ipso, & à Sede prædicta concessorum, & confirmatorum, ac etiam fauore publicarum nundinarum, emporiorum, seu alias quoquo modo emanatarum. frumenta, blada, legumina, etiam propria, ac in proprijs possessionibus, & bonis eorum existentia, seu recollecta à quibusuis Prouincijs, Ciuitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Ecclesiæ immediatè subiectis ad Ciuitates, Terras, & loca eidem Ecclesiæ mediatè subiecta, etiam ipsarum nundinarum, & emporiorum tempore, seu alias, minusquè à dictis Ciuitatibus, & locis sic mediatè subiectis extra statum Ecclesiasticum, iuxta formam, & tenorem earúdem literarum suarum asportare, & conducere, seu asportari, & conduci facere per se, vel alium, seu alios quouis prætextu, vel obtentu, absque speciali Chirographo ab eodem Paulo prædecessore, & pro tempore existente Romano Pontifice subsignato, irritanti decreto etiam desuper apposito, & alias prout in ipsius Pauli prædecessoris desuper in forma Motus proprij confectis literis, quorum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur. Cum autem, sicut accepimus, nonnullorum locorum status nostri Ecclesiastici Nobis immediatè subiecti personę frequens admodum commercium cum personis eiusdem status nobis mediatè subiecti; & è contra propter locorum vicinitatem, seu alias habeāt, & propterea easdem personas sæpe censuris, & pœnis huiusmodi in eorum perniciem anima-
rum

rum varijs modis illaqueari contingat. Nos earundem personarum conscientiarum securitati,& animarum saluti, commodisque paterna charitate, quantum cum Domino possumus,prospicere volentes, Motu proprio,& ex certa scientia ac matura deliberatione nostris,deque Apostolicæ potestatis plenitudine, quòd de cætero omnes, & quęcumque personæ,quæ Annonæ in Constitutionibus prædictis extrahi prohibitæ,eam solummodo quantitatem, quę ad necessariam sustentationem suam,& familiarum suarum, vnius anni,sine vsque ad nouam messem sufficiat, extra statum nostrum Ecclesiasticum huiusmodi Nobis,& S.R.E.immediatè subiectum,ad statum mediatè subiectum,necnon quod pauperes,qui fasciculos spicarum in agris relictarum, vnius diei labore collectos, pro victu,& necessitate tantum sua diurna;ac similiter quòd Religiosi mendicantes,qui granum,legumina,& alia similia pro elęmosyna data,pro victu Cōuentuum suorum Communi;ac prætereà quòd rustici,& pauperes operarij,qui mercedem diurnam,nonnisi in grano,aut alijs annonæ generibus huiusmodi cōsequi possunt, quiq. ad mercatus pullos,oua,fructus,vel alia similia in parua quantitate ferunt,& ex pretio rerum prædictarum panem,farinam,& similia pro suo,& familiarum suarum vsu,& necessitate dumtaxat ex locis status prædicti immediatè subiecti ad loca status nobis mediatè subiecti,aut etiam extra statum nostrum Ecclesiasticum extraxerint,& asportauerint, dummodo omnis dolus & fraus absit,ac mercatura,excommunicationis pœnam,ac censuras Ecclesiasticas non incurrant,decernimus,statuimus,& ordinamus. Non obstantibus prædictis Pauli prædecessoris,& aliorum Romanorum Pontificum eiusdē Pauli expressis,literis.cęterisq. contrarijs quibuscumque. Admonemus autem, & in Domino hortamur omnes Christifideles,ad quos spectat, vt nostro huiusmodi pastoralis indulgentiæ beneficio minimè abutantur,& agi meminerint de dispendio salutis æternę. Volumus autem,quòd præsentium transumptis,etiam impressis,manu alicuius Notarij publici subscriptis,& sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis,eadem prorsus fides adhibeatur,quę ipsis pręsentibus adhiberetur. Dat. Romæ apud S.Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris,die 30.Iul.1622.Pontificatus nostri Anno Secundo.

S.Card.S.Susannæ.

Priuilegia Reuerendissimorum Dominorum in Capella Sanctitatis Suæ assistentium.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

CIrcumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris prouidentia eas consueuit personas condignis pręcipuè fauoribus,& gratijs prosequi,quas sibi,& Apostolicę Sedi deuotas,& obsequiosas, ac plurimis cognoscit meritis adiuuari. Hinc est,quod Nos Venerabiles Fratres,Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos,Pręlatos domesticos nostros,& in Capella nostra assistentes eorū meritis,& obsequijs exigentibus cōdignis fauoribus,& gratijs prosequi,titulisq;

& ho-

& honoribus decorare volentes: Motu proprio, nō ad ipsorum Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, vel aliorum pro eis Nobis super hoc oblatę petitionis instantia, sed de mera nostra liberalitate, & certa scientia, eosdem Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, ac eorum singulos respectiuè Nobiles, Apostolica auctoritate tenore pręsentium creamus, & facimus, ac nobilitamus, nobilitatisq. titulis, & insignijs decoramus, necnon aliorum Nobilium numero, & consortio fauorabiliter aggregamus, ac pro nobilibus haberi, & nominari, ac reputari volumus, & mandamus, eisq. vt omnibus, & singulis priuilegijs, immunitatibus, liberalitatibus, exemptionibus, derogationibus, mandatis, dispensationibus, fauoribus, gratijs, & indultis, quibus alij Nobiles, etiam de nobili Comitum genere, etiam qui illustres reputantur, etiam ex vtroque parente, procreati de iure, vel consuetudine, ac alias quomodolibet vtuntur, potiūtur, & gaudent, etiam vti, potiri, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant verè, & non fictè in omnibus, et per omnia, ac si de illustri genere ex vtroque parente procreati forent, ita quod inter eos, et ipsos Illustres, quoad nobilitatem, et alia ad illam necessaria, nulla penitus sit differentia, nec finctio locum habeat, auctoritate, et tenore prędictis concedimus, et indulgemus. Necnon eos, et eorum singulos dum in Curia præsentes erunt, à solutione vectigalis vini, pro sex vegetibus pro quolibet dumtaxat, de quibus eorum, et cuiuslibet ipsorum arbitrio disponere valeant ad instar Cameralium eisdem auctoritate, et tenore eximimus, et liberamus, ac liberos, et exemptos esse volumus. Insuper eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, et Episcopis, et eorum singulis vnam portionem panis honoris nuncupati ex Palatio Apost. dietim habendam, percipiendam, et consequendam, auctoritate, et tenore prędictis concedimus, et assignamus; ac illis, et eorum singulis, vt tres viros, vitæ, ac morum probitate, alijsquè virtutum donis commendatos, qui nostris, et Sedis Apostolicę obsequijs insistere proponant, in nostros, et eiusdem Sedis Notarios, auctoritate nostra Apostolica recipiendi, et admittendi, ac aliorū nostrorum, et Sedis prędictę Notariorum numero, et consortio fauorabiliter aggregandi, illisquè vt etiamsi habitum, et rocchettum non deferant; nihilominus omnibus, & singulis fauoribus, honoribus, priuilegijs, gratijs, indultis, præeminētijs, exemptionibus, & prærogatiuis, quibus alij nostri, & dictę Sedis Notarij, tàm de iure, quàm de consuetudine, aut alias quomodolibet vtuntur, fruūtur, & gaudent, similiter vti, frui, & gaudere possint, & valeant; sine tamen aliorum nostrorum, & eiusdem Sedis Notariorum de numero participantium præiudicio, & citra exemptiones à Sacro Concilio Tridentino sublatas, ac facultates legitimandi, ad gradus promouendi, ac Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaq. similia priuilegia eisdem Notarij de numero participantium concessa, seu ab eis pręten-sa, quibus Notarij ab illis vigore præsentium creandi nullibi vti valeant, et si secus ab eis fieri contigerit, irritum, & inane existat, indulgendi: Necnon etiam alias octo viros habiles, & idoneos, ac qualitatibus ad hoc requisitis pręditos auratæ Militiæ Equites eadem auctoritate creandi, & deputandi, illosquè aliorum militiæ huiusmodi Equitum numero, & consortio fauorabiliter aggregandi, ac eisdem, vt torquem aureum, ac ensem, & aurata calcaria gestare, omnibusquè, & singulis priuilegijs, gratijs, indultis, & prærogatiuis, quibus alij Equites huiusmodi vtuntur potiuntur, & gaudent, similiter, vti, potiri, & gaudere valeant, ci-

tra tamen exemptiones à dicto Concilio sublatas, concedendi facultatem, auctoritate, & tenore præmissis impartimur. Ac vlterius eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & eorum singulis, vt in his, quæ ad eorum Collegium pertinere iudicabunt, quæcunque Statuta, Capitula, & Ordinationes, licita tamen, & honesta, ac sacris Canonibus, & Concilij Tridentini Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non contraria facere, & edere, illaq. pro tempore, prout expedire cognouerint, mutare, corrigere, & in melius reformare. Necnon pro spirituali eorum consolatione, in priuato Domus cuiuslibet illorum, etiam in Alma Vrbe nostra, existentis Oratorio ad hoc decenter muro extructo, & ordinato, seu extruendo, & ornando, ab omnibus domesticis vsibus libero per dilectum filium nostrum in eadem Vrbe Vicarium in spiritualibus generalem prius visitando, & approbando; vnam Missam pro vnoquoque die; et dummodo in Domo huiusmodi celebrandi licentia alteri concessa non fuerit; per se ipsos celebrare, seu per quemcumque Sacerdotem approbatum sæcularem, vel de Superiorum suorum licentia regularem, sine tamen quorumcunque iurium Parochialium prǫiudicio, ac quoad eos, qui extra Vrbem fuerint, Paschatis Resurrectionis, Pẽtecostes, et Natiuitatis Domini Nostri Iesu Christi, alijsq. solemnioribus anni festis diebus exceptis, in sua, ac cuiuslibet eorum familiæ prǫsentiǫ celebrari facere, ita tamen, vt familiares eorum seruitijs non necessarij ibidem Missǫ interessentes ab obligatione audiendi Missam in Ecclesia diebus de prǫcepto minimè liberi censeantur. Prǫterea eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis et eorum singulis, vt quicumque loci Ordinarij, vel Canonici Metropolitanorum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutǫ, tàm in Romana Curia, quàm extra eam ad id per eos respectiuè coram Notario, et Testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ quascunque pensiones annuas illis, et eorum singulis super mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopalium, & Archiepiscopalium, ac quorumcumque aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura, sæcularium, ac quorumuis Ordinum, & Militiarum Regularium, etiam Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, quomodocũq; & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, ac distributionibus, etiam quotidianis ipsis nunc, & pro tempore reseruatas, assignatas, ac reseruandas, & assignandas pro summa videlicet quingẽtorum ducatorum aurei de Camera, quòad singulos eorum quandocumquè alicui eorum respectiuè placuerit simul, vel successiuè, in toto, vel in parte, etiam in cuiuslibet eorum mortis articulo cessare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, & distributionibus vsque ad summam, & quantitatem prædictam vni, vel pluribus alijs personis, etiam per eos nominãdis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, seu clericali saltem charactere insignitis, & alias pensionum huiusmodi capacibus, etiam eis, quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus ad id ab eis speciale mandatum habentibus, ijsdem modo, & forma, quibus eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac eorum singulis reseruatǫ, & assignatæ fuerint, etiam absque consensu easdem pensiones soluere debentium desuper præstando, vsque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam literis

D Apost.

Apost. super reseruationibus,& assignationibus huiusmodi non confectis,ac alias cum omnibus,& quibuscumque exemptionibus, priuilegijs, decretis,clausulis, cautionibus,vinculis,obligationibus,& cautelis,ac etiam censuris,& pœnis in prioribus reseruationibus huiusmodi concessis,& contentis integrè persoluendas reseruare,constituere,& assignare valeant,eisdem auctoritate,& tenore de speciali gratia indulgemus;Necnon eisdem Patriarchis, Archiepiscopis,& Episcopis ac eorum singulis,vt de omnibus,& singulis domibus,prædijs,possessionibus,terris,& locis,ac iurisdictionibus, cæterisq; bonis mobilibus, & immobilibus,quæ tamen non sint Altaris,vel Altarium Ecclesiarum illis,& eorum cuilibet pro tempore commissarum,seu alicui speciali earum seruitio,vel ministerio, aut alias diuino cultui,vel vsui dedicata,seu ad eius vsum confecta,sequè mouentibus cuiuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretij,& conditionis existentibus,ac iuribus,& actionibus ad eos ratione quarumcumque Cathedralium,etiam Metropolitanarum,& Patriarchalium Ecclesiarum ,quibus hactenus præfuerunt,& ad præsens præsunt;necnon ad quas eos forsan deinceps transferri,& quibus eos præfici,& præesse contigerit;necnon Monasteriorum, Prioratuum,Præpositurarum,Dignitatum,ac aliorum quorumcumquè beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura,& sine cura,sæcularium, & quorumuis ordinum regularium,quæ etiam ex quibusuis concessionibus,& dispensationibus Apostolicis in titulum,commendam,administrationem,ac alias quomodolibet obtinuerunt,obtinent,& obtinebunt;ac fructuum,redditiuum,& prouentuum Ecclesiasticorum,necnon pensionum annuarum super similibus fructibus, redditibus,& prouentibus eisdem Patriarchis,Archiepiscopis,& Episcopis,ac eorum singulis reseruatorum,& assignatorum,ac reseruatarum,& assignatarum, reseruandorũ, & assignandorum,reseruandarumq;& assignandarum,quos,& quas perceperint, percipiunt,& percipient in futurum; necnon emolumentorum quorumcumquè Romanæ Curiæ Officiorum,ac alias quomodolibet spectantibus, & pertinentibus;necnon eorum,& cuiuslibet eorum industria, & labore quomodolibet,& vndecunque licitè tamen acquisitis,& acquirendis,ac alias etiam de muneribus, & officijs,exercuerunt,ac eos exercere contigerit,& alia quauis occasione, vel causa,seu contemplatione ad eos peruenientis,& peruenturis,etiam si in pecunia numerata,ac iocalibus,gemmis alijsq. pretiosioribus rebus consistant,tàm in dicta Curia,quàm extra eam vbiq. locorum,& penes beneficia ipsa existentibus, quorum omnium qualitates,& veros etiam annuos valores,etiamsi talia forent, quæ in generali appellatione bonorum,& suppellectilium non venirent,sed specialibus indigerent vocabulis præsentibus,ac si specificè,& sigillatim exprimerentur,& denominarentur,pro sufficienter expressis,& declaratis haberi volumus vsque ad summam mille ducatorum auri de Camera,tàm pro decentibus, & honestis impensis funebribus,quàm etiam pro remuneratione illorum,qui illis viuentibus inseruierint;etiam vltra seruitij meritum,ac in eorundem Patriarcharum, Archieoiscoporum,Episcoporum,& eorum singulorum consanguineorum,& affinium,ac quorumcumq. piorum locorum fauorem,& vsum,& alias pro arbitrio,& voluntate eorum,& cuiuslibet eorum absolutis,prius tamen de omnibus bonis prædictis ære alieno,& ijs, quæ pro restaurandis domibus, seu ædificijs consistentibus in locis Ecclesiarum,vel beneficiorum per eosdem Patriar-

triarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, ac eorum singulos obtentorum culpa, aut negligentia eorundem Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, ac eorum singulorum, aut illorum Procuratorum destructis, vel deterioratis; necnon recuperandis alijs iuribus earundem Ecclesiarum, vel beneficiorum deperditis ex culpa, vel negligentia supradictis, fuerint opportuna, deductis, & sine praeiudicio literarum, seu Constitutionum Apostolicarum super residentia editarum, & iurium Camerae Apostolicae, quoad bona iurisdictionalia, testari, ac testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tàm inter viuos, quàm causa mortis, ac alijs quibuscunque modis, & titulis scriptura etiam minus solemni, coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedula sola manu illorum scripta, vel subscripta, ac alias in omnibus, & per omnia, prout, & quemadmodũ eis videbitur, etiam in ipsa Curia, & in mortis articulo, & nulla facta mentione praesentis, vel aliarum illis pro tempore concessarum similium facultatum aut quod in vim illarum testari, seu disponere velint, & intendant, semel, atque iterum, aut pluries statuere, disponere, ac ordinare; itaut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, vel alias dispositum ab eis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni meliori modo valeat, & seruari debeat, ipsasq; testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, donationes, legata, & statuta pluries, ac toties, quoties eis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum reuocare, & alia de nouo edere liberè, & licitè valeant, auctoritate, et tenore praemissis plenam, et liberam concedimus facultatem. Et nihilominus quaecumque huiusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, et alia de huiusmodi bonis, iuribus, & actionibus, fructibus, pecunijs, iocalibus, alijsq. rebus supradictis, etiam in fauorem consanguineorum, et affinium praedictorum, ac alias quomodolibet ab eisdẽ Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, et eorum singulis facta, cum omnibus inde sequutis, ac etiam ea, quae per illos in futurum quomodolibet fient, ex tunc, et è contra approbamus, et confirmamus, omnesq. et singulos iuris, et facti, ac solemnitatum omissarum, et omittendarum, necnon substantiales, aliosq. defectus quoscumque, si qui interuenerint, aut interuenerunt in eisdem, etiam si tales sint, vel fuerint, quòd specialis et specifica de illis mentio praesentibus habenda esset, supplemus. Districtius inhibentes quibusuis Archiepiscopis, Episcopis, aut alijs Ecclesiarum Praelatis, necnon Camerae praedictae Praesidentibus, et Clericis, ac eorum necnon Fabricae Basilicae Principis Apostolorum de Vrbe, ac Cruciatae sanctae, ac alijs Collectoribus, et Subcollectoribus, caeterisq. cuiuscumque dignitatis, status, gradus, et conditionis existentibus, etiam quauis auctoritate, et potestate fungentibus, ne Vniuersitates, Collegia, ac loca, Legatarios, haeredes, et personas, necnon testamentorum, voluntatum, et ordinationum huiusmodi executores praedictos, directè, vel indirectè, quouis quaesito colore, vel ingenio molestare audeant quoquo modo, vel perturbare. Ac decernentes praedicta omnia, et singula, praesentesq. literas, ac omnia, et singula, in illis contenta, necnon testamẽta, donationes, codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, et alia quaecumque, necnon quae in praemissis facta sunt, aut earumdem praesentium vigore fieri contigerit, tam vigore praesentis, quàm aliorum concessionum illis factarum, ac deinceps in genere, et in specie faciendarum cum inde sequutis, et sequututis valida, firma, et efficacia fore, necnon perpetua fir-

mitare, subsistere, suosq. plenarios, ac omnes effectus sortiri, et obtinere, nec etiam per translationem ad Metropolitanas, vel Patriarchales Ecclesias, vel quamlibet aliam status, et personę ipsorum Patriarcharum, Archiepiscoporum, et Episcoporum, ac eorum singulorum respectiuè mutationem, nec per similes, vel dissimiles gratias illis concessas, et concedendas confundi; sed ipsis cumulatiuè in omnibus, et per omnia vti; et si quid in vna ex facultatibus huiusmodi defecerit, id per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quæ, bona, iura, et actiones deuenient, vel quibus relinquentur, aut exequutores prædictos ad tertiam, seu aliam eorum partem, quàm etiam ex nunc illis, ac locis, hæredibus, legatarijs, ac donatarijs prædictis liberaliter cōcedimus, et donamus, Camerę, vel Fabricę, aut beneficijs prædictis, etiam pro expeditione contra infideles, et quibuslibet alijs, quantumlibet pijs vsibus soluendum, aut cum ijs desuper componendum: vel ipsos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, et eorum singulos ad aliam particularem licentiam, siue indultum, aut confirmationem præsentium à Nobis, vel Successoribus nostris Romanis Pontificibus petendū, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, siue eius confirmatione illis quomodocumque concedenda de præsenti mentionem aliquam [illegible] tendum teneri, nec ad id vlla vnquam necessitate cogi posse, & sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem S.R.E. Cardinales; necnon pro tempore existentes eiusdem Cameræ Camerarium, Pręsidentes, & Clericos in quauis causa, & instantia iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa Venerabilibus Fratribus nostris, Ostien. & Portuen. Episcopis, ac dilecto filio causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte ipsorum Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, seu alicuius eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, illisquè in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque firmiter obseruari, ac eos illis omnibus pacificè frui, & gaudere; non permittentes illos per quoscumque quauis auctoritate fulgentes contra præsentium earundem tenorem quomodolibet indebitè molestari, inquietari, vel perturbari; contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaquè opportuna, iuris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo legitimisq. super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, & iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis. Non obstantibus præmissis, ac piæ memoriæ Bonifacij Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur; necnon Lateranen. Concilij nouissimè celebrati de certo eorūdem Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deuentum fuerit, cui per hoc alias derogatum non intendimus, & de consensu præstando in pensionibus, & quibuscumq. alijs, etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ regulis, ac stilo in

lo in similibus hactenus obseruato, ac recolendæ memoriæ Alexandri VI. tertiã partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponẽte, ac quorumuis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, ac quibusuis alijs Apostolicis, ac in Prouincialibus, & Synodalibus Cõcilijs editis specialibus, vel generalibus Cõstitutionibus, & Ordinationibus; necnon quorumuis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Collegiorum, Militiarum, & Officiorum dictæ Curiæ, ac Vrbis, aliarumq. Ciuitatum, & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesijs, Monasterijs, Ordinibus, & Hospitali, illorumque Præsulibus, ac Superioribus, Magistris, Præceptoribus, ac militibus, Capitulis quoque Conuentibus, Ciuitatibus, & locis, alijsq. prædictis, necnon illorum Cõmunitatibus, ac etiam vectigalis vini huiusmodi Exactoribus, & Appaltatoribus, seu Redemptoribus, & quibusuis alijs personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam, etiam concistorialiter, etiam de eorundem Cardinalium consilio, etiam per modum statuti, & constitutionis perpetuorum, ac Motu, & scientia similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis; etiam si in eis, ac statutis prædictis caueatur expressè, quod Exactores, & Appaltatores vectigalis prædicti, vectigal huiusmodi etiam ab exemptis exigere, ac illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant: quodque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hospitalis, tàm ex eorum institutione, quam ex stabilimentorum dispositione pensionibus Clericis sæcularibus, & alijs personis etiam Apostolica auctoritate reseruandis grauari non possint, quodq. stabilimentis, ac priuilegijs prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latissimè extendendæ, etiam si per quascumq; literas Apostolicas, ac quasuis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio huiusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum Magistri, & Conuentus prædictorum ad id accedat assensus, sintq; literæ derogationis huiusmodi, etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & prædictis Conuentui per diuersas in forma Breuis, & alias literas diuersis temporibus cum certis interuallis præsentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient, etiam de simili consilio derogationes, sit apposita clausula, quod illarum effectũ sortiantur, de consensu Magistri, & Conuentus prædictorum, & non alias, nec alio modo; Quibus omnibus, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat in genere, vel in specie ad effectum præsentium sufficienter, & expressè derogamus, ac derogatum esse decernimus, cæterisq. contrarijs quibuscumque. Volumus autem, & Apostolica auctoritate decernimus, quod priuilegia huiusmodi infrascriptis Assistentibus dumtaxat suffragentur,

No-

Nomina Assistentium prædictorum sunt hæc videlicet, Ascanius Constantinopolitanus, & Diephebus Hierosolymitanus Patriarchæ, Petrus Ardmacan. Galeatius olim Baren. Attilius Athenarum. Vlpianus olim Theatin. Paulus Emilius Amalphitan. Dominicus Ianuen. Philibertus Taurinen. Andreas Messanen. & Alphonsus Ruodien. Archiepiscopi Marinus Brixien. Paulus olim Isernien. Berlingerius olim Ariminen. Iacobus Vercellen. Antonius Troian. Ioannes Baptista Nolan. Antonius Casertan. Alphonsus Anglonen. & Ioannes Vincentius Tagasten. Tiberius Esin, Isidorus Asten. & Carolus Montis Regalis Episcopi. Volumus etiam, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud ahibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 17. Augusti 1622. Pontificatus nostri anno Secundo.

S. Card. S. Susannæ.

DECRETVM.

Vt omnes Regularium Superiores suos subditos & Religiosos persæpè commoneant de iniuncta omnibus obseruantia, & executione Apostolicarum Constitutionum, ac Decretorum ad Officium Sanctissimæ Inquisitionis aduersus hæreticam prauitatem pertinentium.

Feria 5. Die 14. Aprilis M.DC.XXXIII.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coràm Sanctissimo Domino Nostro D. VRBANO Diuina Prouidentia Papa VIII. ac Eminentissimis, & Reuerendissimis Dominis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus aduersus hæreticam prauitatem Inquisitoribus Generalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

Sanctissimus Dominus noster sedulò incumbens, vt ea, quæ salubriter Apostolicis Decretis, & Constitutionibus statuta, & ordinata sunt, præsertim, quæ ad Sanctum Officium Inquisitionis contra hæreticam prauitatem pertinēt inuiolabiliter obseruentur, & omnimodam sortiantur executionem, districtè mandat, & præcipit, Vt omnes Superiores cuiusuis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de necessitate exprimendę Regularis, aut cuiusuis alterius Instituti, etiam quantumuis exempti, & priuilegiati, teneantur sub pœna priuationis officij, ac vocis actiuæ, & passiuæ ipso facto incurrenda, alijsque arbitrio Sāctitatis Suæ infligendis in perpetuum semel saltem in anno, idest, feria sexta post Octauam Assumptionis Beatæ MARIAE Virginis in publica mensa, vel in Capitulo ad hoc specialiter conuocato. Et insuper in quocunque Generali, ac Prouinciali Capitulo, Conuentu, Dieta, vel alio quouis nomine nuncupato Capitulari Congressu, suos subditos, ac Religiosos commonere de iniuncta omnibus obser-

ob'eruantia,& executione earundem Apostolicarum Constitutionum, & Decretorum ad Sanctum Officium Inquisitionis aduersus hæreticam prauitatem pertinentium,ac præsertim.

Iulij III. Constit.1.incipit (Licet à diuersis.) Contra impedientes Inquisitores hæreticæ prauitatis in eorum Officio,aut in causis Inquisitionis se ingerentes,eorumque complices,& fautores: Et contra ipsos Inquisitores admittentes laicos ad criminis hæresis cognitionem. Et Pij V.Constit.82. incip.(Si de protegendis.) contra occidentes,verberantes,deijcientes, aut perteprefacientes quemuis ex Ministris Sanctiss. Officij Inquisitionis,vel Episcoporum id munus in sua Diœcesi,vel Prouincia, obeuntium,seù Accusatorem, Denunciatorem, aut Testem,in causa fidei quomodocunque productum,vel euocatum: necnon contra diripientes,expugnantes,inuadentes,incedentes,expilãtes aliouè exportantes alicuius prædictorum bona,libros,literas, auctoritates, exemplaria,regesta,protocolla,exempla,scripturas,aliauè instrumenta,siue publica, siue priuata,vbicunq; posita,eorumque complices,& fautores: & contra effringentes Carcerem, vel custodiam publicam,vel priuatam,extrahentes,vel emittentes Vinctum, prohibentes capiendum,caputuè eripientes,recipientes,occultantes,seù facultatem effugiendi dantes,seù id fieri iubentes,eorumque complices,& fautores, etiam effectu non secuto,nullatenus excusandos, nisi claras tantummodo probationes contrarium adducentes: & contra Intercedentes pro præfatis delinquentibus: Inflictis contra quemlibet prædictorum pœnis,quæ damnatis ex primo capite legis Iuliæ Maiestatis,eorumque filijs, irrogantur: & oblata Reuelantibus impunitate.

Pij IV. Constit.31.incip.(Cùm sicut nuper.) Contra Sacerdotes, qui Pœnitẽtes Mulieres in actu Sacramentalis Confessionis ad inhonestos actus prouocare, & allicere tentant,& solicitant. Et Greg XV.Constit.34.incip. (Vniuersi Dominici Gregis,)ampliatiuę circa huius criminis probationes, & extensiuę contra Confessarios,qui personas(quæcunque illæ sint)ad inhonesta, siue inter se,siue cum alijs,quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confessionis,siue ante,siue post immediatè,seù occasione,vel prætextu confessionis,vel extra occasionem confessionis in Confessionario,aut alio in loco ad audiendam Confessionem electo,solicitare,vel prouocare tentauerint,aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, siue tractatus habuerint Et contra Confessarios non monentes eos, quos sciunt ab alijs Confessarijs solicitatos esse,vt Inquisitoribus, vel Ordinarijs,solicitantes denuncient,vel docentes eos ad ita denunciandum non teneri.

Gregorij XIII Constit.22.incip.(Officij nostri partes.) De Iurisdictione Inquisitorum hæreticæ prauitatis in eos,qui ad Ordinem Presbyteratus non promoti Missas celebrant,& sacramentaliter confessiones audiunt.Clem.VIII.Constit.81.incip.(Et si alias.)declaratoriæ pœnæ contra eos infligendæ per Iudices laicos,prævia eorum degradatione. Et Sanctitatis Suæ Constit. 79. incip. (Apostolatus officium)extensiuę ad minores 25.annis,dummodo vigesimum ætatis annum compleuerint.

Sixti V Const.17.incip (Cœli, & Terræ Creator.) Contra exercentes artem Astrologiæ Iudiciariæ,& alia quæcunque Diuinationum genera,librosuè harum artium legentes,vel tenentes. Et Sanctitatis Suæ Constit. 113. incip. (Inscrutabilia

-lia Iudiciorum Dei.) extensiuę ad alia,& cum grauioribus pœnis.

Clementis VIII. Const. 42. incip. (Cùm sicut.) Contra Italos, ne extra Italiam proficiscantur ad loca, in quibus liber, & publicus cultus, siue vsus Catholicę Religionis non existat, minusq. eis in locis habitent. Et Gregor. XV. Constit. 28. incip. (Romani Pontificis,) contra hæreticos, ne in locis Italiæ, & Insularum adiacentiũ quouis prætextu cõmorentur, & cõtra eorũ fautores, & Receptatores.

Pauli V Constit. 26. incip. (Romanus Pontifex.) Reuocatorię facultatum Superioribus quorumcunque Ordinum, & Religiosorum quoquo modo concessarum, cognoscendi causas suorum subditorum ad Officium Sanctæ Inquisitionis quomodolibet pertinentes.

Eiusdem Constit. 97. incip. (Regis Pacifici.) Innouatoriæ Constitutionum à Sixto IV. & Pio V. de Conceptione B. MARIAE Virginis editarum: Impositionis maiorum pœnarum in transgressores, à locorum Ordinarijs, & hæreticę prauitatis Inquisitoribus puniendos. Et Gregorij XV. Constit. 29. incip. (Sãctissimus Dominus Noster auditis.) ampliatiuæ, & declaratoriæ prohibitionis asserendi, Beatam MARIAM Virginem conceptam esse in peccato originali.

Gregor. XV. Constit. 27. incip. (Romanus Pontifex in specula.) reuocatoriæ quarumcunq. Concessionum viuæ vocis oraculo factarum. Et Sanctitatis Suæ Constit. extensiuæ ad quoscunque quantumuis priuilegiatos, & exemptos, incip. (Alias fel. rec. Greg. Papa XV. sub Dat. Romæ 20. Decembris 1631.

Eiusdem Constit. 40. incip. (Apostolatus officium.) Et Sanctitatis Suæ Constit. 114. incip (Eo modo.) reuocatoriæ licentiarum quarumcunq. legendi, & habendi libros prohibitos.

Sanctitatis Suæ Constit. 37. incip. (Sanctissimus Dominus Noster solicitè animaduertens) De Imaginibus nondum à Sede Apostolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cum Radijs, Splendoribus, aut Laureolis, non pingendis: Tabellis, aut luminaribus ad eorum Sepulchra non apponendis: eorumuè gestis, miraculis, Reuelationibus, Beneficiorum impetrationibus, non publicandis, aut imprimendis.

Pariter Sanctitatis Suæ Constit. 50. incip. (Sanctissimus Dominus Noster pro debito sui Pastoralis officij.) De libris vbicunque compositis, de quacunque materia tractantibus, ab his, qui degunt in Statu Ecclesiastico, non transmittendis aliò, vt imprimantur, sine Vicarij, & Magistri Sacri Palatij in Vrbe, vel extra eam sine Ordinarij, & Inquisitoris, aut ab eis deputatorum licentia.

Et eiusdem Sanctitatis Suæ Const. sub dat. Romæ die 5. Nouemb. 1631. incip. (Cùm sicut accepimus.) Quod Constitutiones Apostolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquisitionis officium hactenus editæ, & in posterum etiam super quacunque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet priuilegiatos comprehendant, nisi in edendis illi specialiter excipiantur.

Et insuper ijdem Superiores teneantur curare, & efficere, vt huius Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conseruentur, ita vt ab eisdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commodè queant: Deque huiusmodi cõmonitione publico documento statim certiorem facere Cõgregationem Sanctiss. Inquisitionis in Vrbe. Et ita mandat, & præcipit Sãctitas Sua.

Ioannes Antonius Thomasius Sãctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis Not.

Anno

Anno Millesimo sexentesimo trigesimo tertio Indictione prima, Pontificatus S.D.N. D Vrbani Diuina Prouidentia Papæ Octaui, die verò septima Mensis Iunij supradictæ Literæ, siue Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valuas Principis Apostolorum Vrbis, ac in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Alexandrum Latinum Prælibati Sanctissimi D.N. Papæ Cursorem.

Sequuntur Constitutiones relatæ in suprascripto Decreto.

Contra impedientes Inquisitores hæreticæ prauitatis in eorum officio, aut in causis Inquisitionis se ingerentes. Et contra ipsos Inquisitores, admittentes laicos ad criminis hæresis cognitionem.

IVLIVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Licet à diuersis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, etiam per speciales constitutiones in corpore iuris insertas, fuerit, rite, & salubriter sancitum, atque decretum, vt sæculi potestates, & Domini temporales, ac prouinciarum, ciuitatum, terrarum, & locorum quorum unque rectores quibuscunque dignitatibus, vel officijs, aut nominibus censeantur, diœcesanis Episcopis, & Inquisitoribus hæreticæ prauitatis in ipso Inquisitionis negocio faueant, & assistãt, nemoque ex prædictis potestatibus, Dominis, & Rectoribus, eorumquè Officialibus de crimine hęresis, cum mere sit Ecclesiasticum, quoquo modo cognoscat, vel iudicet, neque diœcesano Episcopo, vel Inquisitori ipsius Inquisitionis negocio incumbenti se opponere, aut ipsum aliquatenus impedire, vel impedientibus auxilium, aut fauorem scienter dare audeat, perpetuæ damnationis sententia in eos, qui cõtra prædicta fecerint promulgata, quam si per annum animo sustinuerint pertinaci, ex tunc velut hæretici condemnentur; vsque adeo tamen in omnibus fere, non solum Italiæ, verum etiam alijs Prouincijs, Ciuitatibus, Terris, & locis, complurium laicorum, vt accepimus mundanæ gloriæ processit ambitio, vel sacrorum Canonum inscitia, vel Ecclesiasticæ disciplinæ contemptus, vt in animarum suarum perniciem, atque interitum, diœcesanos Episcopos, & Inquisitores à Sede Apostolica institutos Inquisitionis officium exercentes, alij sub iustitiæ prætextu, ne vlli scilicet fiat iniuria, impedire, alij verò sub pietatis colore, vt sontes scilicet seuerius puniantur, se ipsis diœcesanis Episcopis, & Inquisitoribus adiungere, & vna cum eis de ipso hæresis crimine cognoscere, processus formare, formatosq; suo iudicio submittere non erubescant.

§. 1. Cui sane morbo iam nimis late progredienti, solitam, ac salutarem Ecclesiæ medicinam pro nostra pastorali solicitudine afferre cupientes, sæculi potesta-

tes, dominos temporales, ac Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, & locorum Rectores supradictos, necnon quascunque alias saeculares personas, tàm priuatas, quàm publico quouis munere fungentes, requirimus, & monemus, ac in eis IESV CHRISTI Redemptoris nostri (cuius vices, licet immeriti, gerimus in terris) nomine praecipimus, ne dioecesanos Episcopos, & Inquisitores ipsos in suo Inquisitionis negocio, vllo modo impediant, seu perturbent, neque se in haeresis crimine cognoscendo, vel iudicando, quouis etiam assistentiae, & fauoris, colore, causa, vel occasione (nisi quatenus ab ipsis dioecesanis Episcopis, aut Inquisitoribus, spontanea, & libera eorum voluntate fuerint requisiti) se ingerant, ordinationes, prouisiones, & leges quascunque, de ipsius criminis cognitione latas sacris canonibus obsistentes, & Ecclesiasticam iurisdictionem impedientes sine mora abrogent, & deleant, prout etiam nos eas omnes inualidas fuisse, & esse decernimus, & declaramus, ac ex nunc pro abrogatis, & deletis haberi volumus, & mandamus.

§. 2. Qui monitis his nostris non obtemperauerint, quiue scienter in praedictis consilium, auxilium, aut fauorem dederint, nouerint se, non solum per sacras dictorum praedecessorum nostrorum constitutiones, verum etiam per hanc nostrā sanctionem, siue sententiam & declarationem perpetuo duraturam (quam auctoritate Omnipotentis DEI, ac beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra in ipsos non obtemperantes, quacunque illi praefulgeant dignitate, in his scriptis proferimus) communione fidelium, & omnium Ecclesiasticorum sacramentorum perceptione priuatos, ac maledictionis, ac execrationis aeternę vinculo ligatos, anathematisq. & maioris excommunicationis mucrone percussos, ita vt nemo vnquam in praemissis delinquens, nisi à nobis, & successoribus nostris canonicè intrantibus, etiam praetextu quarumcunq. facultatum, concessionum, & gratiarum, etiam confessionalium nuncupatarum, etiam à nobis, & à dicta Sede hactenus emanatarum, vel in posterum emanandarum, specificam, & expressā, ac alias, quam per verba generalia, de praesentibus nostris litteris mentionem nō facientium, praeterquam in mortis discrimine, absolui possit.

§. 3. Quibus etiam censuris ipsos dioecesanos Episcopos, & Inquisitores subiacere volumus, si laicos secum quomodocunque de ipso crimine cognoscere, aut iudicare permiserint.

§. 4. Vt autem praemissa omnia, ad eorum, quorum interest, notitiam deducantur, nullusq. de eis ignorantiam iuste praetendere possit, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod praesētes litterę per aliquos Cursores nostros, aut Notarios publicos in Basilicae Principis Apostolorum de Vrbe, & Ecclesiae Lateranen. ac Cancellarię Apostolicae valuis, necnon acie Campi Florę, vt moris est, publicentur, earum exemplo in singulis valuis, & acie huiusmodi affixo, & dimisso. Nulli ergo, &c. Dat. Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae 1551. quintodecimo Kalend. Aprilis, Pontificatus nostri anno secundo. Lecta, & publicata fuit die Veneris sancti in Capella Sanctitatis Suae, dum diuina celebrarentur officia.

Cem-

Contra offendentes statum, res, & personas Sanctissimi Officij Inquisitionis hereticæ prauitatis, eorumque filios, necnon complices, & fautores.

PIVS EPISCOPVS.
Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

SI de protegendis cęteris omnibus Ecclesię ministris, quos in fidem, & clientelam nostram à Domino recepimus, cura nobis quotidiana insidet, quanto maiore studio eam nos solicitudinem capessere necesse est, vt qui in sacro Inquitionis hęreticæ prauitatis officio versantur, sub tutela inuiolatę auctoritatis huius Sedis periculorum omnium expertes, quęque munera ad exaltationem fidei Catholicę exequantur?

§. 1. Cum itaque eius generis impiorum vis quotidiè magis inualescat, qui omnibus malis artibus prędictum officium subuertere, ministrosque functionibus disturbare moliuntur, eo iam nos detrusit necessitas, vt nefariam, & scelestã illorum audaciam aceibiore castigationis verbere reprimamus.

§. 2. Hac igitur generali constitutione de fratrum nostrorum consilio sancimus, vt quicunque siue priuatus, siue cuncta ciuitas, siue populus, siue Dominus, Comes, Marchio, Dux, vel potiore titulo Illustris, quemuis ex Inquisitoribus, Aduocatis, Procuratoribus, Notarijs, alijsuè ministris prędicti officij, vel Episcoporum id munus in sua diœcesi, aut prouincia obeuntium, seu accusatorem, denunciatorem, aut testem in causa fidei quomodocunque productum, vel euocatum occiderit, verberauerit, deiecerit, seu perterrefecerit.

§. 3. Quiue Ecclesias, ædes, aliasuè res, siue publicas, siue priuatas, officij, aut ministeriorum, expugnauerit, inuaserit, incenderit, expilauerit, aut libros, literas, auctoritates, exemplaria, regesta, protocolla, exempla, scripturas, aliauè instrumenta, siue publica, siue priuata, vbicunque posita combusserit, diripuerit, seu intercuerterit, seu ex incendio, aut direptione, aut alio quocunque modo, illa exportauerit, seu qui in conflagratione, expugnatione, aut direptione, etiam inermis, siue capiendi, siue comburendi, siue supprimendi causa, fuerit, siue res, aut personas, seruari, defendiue prohibuerit.

§. 4. Quiuè carcerem, aut aliam custodiam, seu publicam, seu priuatam effregerit, vinctum extraxerit, seu emiserit, capiendum prohibuerit, reaptumq; eripuerit, occultauerit, seu facultatem effugiendi dederit, seu iusserit id fieri, qui cætum, concursumuè fecerit, siue vt aliquid prædictorum fieret, omnes accommodauerit, siue alias auxilium, consilium, aut fauorem, publicè, vel occultè, in quolibet prędictorum scienter præstiterit, licet nemo occisus, nemo verberatus, nemo extractus, emissus, vel ereptus, nihil expugnatum, nihil effractum, succensum, direptumuè, nullum denique damnum re ipsa sit secutum: nihilominus is sit anathemate pręsentis Canonis auctoritate ligatus, idem quoq; læsę maiestatis reus, dominio, dignitate, honore, feudo, ac quocunque alio beneficio, temporali, & perpetuo eo ipso priuatus, secularis iudicis arbitrio relinquatur, qui de eo illas ipsas pœnas exigat, quę damnatis primo capite dictę legis per constitutiones legitimas irrogantur, bonis, rebusquè omnibus Fisci iuribus applicatis, vti etiam est de damnatis hęreticis per sanctiones canonicas constitutum, eius filij paterna in-

famia subiecti, omnis, & cuiuscunque hereditatis & successionis, donationis, & legati, siue propinquorum, siue extraneorum omnino sint expertes, eisdem praeterea portę nunquam pateant dignitatum.

§. 5. Nemo autem expurgationem habere, aut causam vllam proponere, vel prętendere possit, qui tantum nefas in contemptum, & odium huius officij admiserit, nisi contrarium per claras probationes docuerit se fecisse. Quod porro de prędictis, eorumque filijs statuimus illud idem de omnibus Clericis, & Presbyteris secularibus, & quorumuis Ordinum etiam exemptorum Regularibus, & quacunque etiam Episcopali, & maiori dignitate prędirtis, ac etiam priuilegio quomodocunque suffultis, decernimus, exequendum, ita vt ipsi beneficijs, & officijs omnibus Ecclesiasticis, pręsentium auctoritate priuari, per iudicem Ecclesiasticum hęreticorum more degradentur, demum potestati seculari traditi, pœnis prędictis laicorum instar subijciantur.

§. 6. Pontificum tamen causis, nobis, & successoribus nostris reseruatis, vt requęsita, & nobis renunciata, contra eos ad depositionem, & alias pœnas praedictas procedamus, vti criminis atrocitas videbitur postulari.

§. 7. Quicunque autem pro talibus veniam petere, aut alias intercedere tentauerint, in easdem illas pœnas quę in hęreticorum fautores à Sacris Constitutionibus inferuntur, ipso facto se nouerint incidisse.

§. 8. Verum si quis etiam huiusmodi criminum conscius, vel affinis, siue Religionis, studio, siue pœnitentia ductus rem, adhuc incognitam retexerit, supplicio liberetur.

§. 9. Caeterum eam omnium, & quantumcunque absolutionum rationem à prędictis criminibus, necnon habilitationum, & restitutionum, etiam ad famam, & honores, ita deinceps habendam optamus, vt successores nostri nullas, nisi saltem semestri post cuiusque assumptionem ad huius dignitatis fastigium excursu, ac precibus apud supremum officium Inquisitionis hic institutum verificatis, concedant. Decernentes omnes, & quascunque huiusmodi absolutiones, habilitationes, & restitutiones, quae precibus sic non verificatis de caetero fient, nemini prorsus prodesse, sed nec praesentibus, nisi toto ipsarum tenore ad verbum inserto, & gratia ex certa Romani Pontificis scientia facta, & propria manu subsignata, vlla in parte derogari, nec derogatum censeri debere, & si illis ex quacunque causa aliter derogari contingerit, derogationes huiusmodi nullius prorsus fore roboris, & momenti.

§. 10. Iubemus igitur, vniuersos, & singulos Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos, & caeteros Ecclesiarum Praelatos, per vniuersum Orbem constitutos, vt per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras, aut earum exempla in suis quisquę Prouincijs, Ciuitatibus, Dioecesibus, & locis solemniter publicari, & quantum in se est, firmiter obseruari procurent, contradictores quoscunque, per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, appellatione postposita compescendo, ipsasque censuras, & pœnas etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij Secularis.

§. 11. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cęterisque contrarijs quibuscunque.

§. 12. Volumus autem, vt praesentium exempla etiam impressa edantur, eaq;

No-

Notarij publici manu,& cuiuscunque Curiæ Ecclesiasticæ, vel Prælati sigillo obsignata,eandem illam prorsus fidem vbique locorum faciant,quam ipse præsentes facerent,si essent exhibitæ,vel ostensæ.

§. 13. Cæterum omnes orbis terrarum Principes,quibus gladij secularis potestas ad malorum vindictam est permissa, per eam,quam se tueri promiserunt fidem,obtestamur,ita suas quisque partes,siue in præstando ministris prędictis auxilio,siue in criminum post Ecclesiæ sententiam animaduersione, interponere, vt eorum quoque præsidijs ministri ipsi tanti officij munus pro Dei æterni gloria,& Religionis incremento feliciter exequantur, amplissimum à Domino præmium recepturi,quod fidei prædictæ assertoribus in æternæ *Beatitudinis* cõsortio præparauit.

§. 14. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ sanctionis, legationis,statuti, decreti,iussionis,obtestationis, voluntatis infringere,vel ei ausu temerario contraire.Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum,&c.

Datum Romæ apud S.Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1569. Kal. Aprilis,Pontific.nostri Anno IV.

Ego Pius V.Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Vtinam dirigantur viæ meæ ad custodiendas iustificationes tuas.

F.Cardinalis Pisanus Episcopus Hostien.
Io.Card.Moronus Episcopus Portuen.
Christophorus Madrucius Episcopus Pręnestin.
Otho Card.Truchses Episcopus Albanen.
A.Card.Farnesius Vicecanc.Episcopus Tusculan.
Io.Bapt.Cicada Episcopus Sab.Card. S.Clem.
Ego Ph.Card.à Burdisera.
Ego Antonius Card.Granuelanus.
Ego Franciscus Card.Pacecus.
Ego Hieronym.Card.de Corrigio.
Ego Io.Franciscus Card. de Gambara.
Ego Nicolaus Card.de Sermoneta.
Ego Ind.de Aualos Card.de Aragona.
Ego M.Antonius Card.Columna.
Ego Ptolemeus Card.Comensis.
Ego P.Card.de Sancta Cruce.
Ego Z.Card.Delphinus.
Ego Hu.Card.S.Sixti.
Ego Iulius Card.Vrbinus.
Ego Fuluius Card.Perusin.
Ego Io.Riccius Card.Politianus.
Ego Scipio Card.Pisarum.
Ego Iacobus Card.Sabellus.

Ego

Ego Aloysius Card. Cornelius.
Ego Alexander Card. Cribellus.
Ego Guido Card. Vercellus.
Ego Guilielmus Card. Sirletus.
Ego F. Michael B. Card. Alex. Camer.
Ego Hieronymus Card. de Claraualle.
Ego Ludouicus Card. Madrutius.
Ego Innocentius Card. de Monte.
Ego Hieronymus Card. Simoncellus.
Ego Ferd. Card. de Medicis.
F. Cardinalis Alciatus.
Io. Paulus Cardinalis ab Ecclesia.
A. Cardinalis Carafa.

Inquisitorum hæreticæ prauitatis facultas, procedendi contra Sacerdotes, qui mulieres pœnitentes in actu confessionis, ad actus inhonestos prouocare, & allicere tentant.

PIVS PAPA IV.

Ven. Fratri Archiepiscopo Hispalensi in Regnis Hispaniarum hæreticæ prauitatis Inquisitori Generali.

CVm sicut nuper, non sine animi nostri molestia, accepimus, diuersi Sacerdotes in Regnis Hispaniarum, atque etiam in eorum Ciuitatibus, & Diœcesibus curam animarum habentes, siue eam pro alijs exercentes, aut alias audiendis confessionibus pœnitentium deputati, in tantam proruperint iniquitatem, vt Sacramento Pœnitentiæ in actu audiendi confessiones abutantur, nec illi, & qui id instituit Domino Deo, & Saluatori Nostro IESV Christo iniuriam facere vereantur, mulieres videlicet pœnitentes ad actus inhonestos, dum earum audiunt confessiones alliciendo, & prouocando, seu allicere, & prouocare tentando, & procurando, ac loco earum per Sacramentum huiusmodi Creatori nostro reconciliationis, grauiori peccatorum mole eas onerando, ex in omnibus Diaboli tradendo in Diuinæ Maiestatis offensam, animarum perniciem, & Christifidelium scandalum non modicum.

§. 1. Nos in animum inducere nequeuntes, quod qui de Fide Catholica rectè sentiunt, Sacramentis in Ecclesia Dei institutis abutantur, aut illis iniuriam faciant, fraternitati tuæ, de cuius eximia pietate, virtute, atque doctrina plurimũ in Domino confidimus, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus per te, vel per alium, seu alios à te deputandum, seu deputandos contra omnes, & singulos Sacerdotes dictorum Regnorum, ac illarum Ciuitatum, & Diœcesum de præmissis quomodolibet diffamatos, tàm seculares, quàm quorumuis etiã exemptorum, ac Sedi Apostolicæ immediatè subiectorum Ordinum Regulares, cuiuscunque dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis, & præeminentiæ existãt, tàm super præmissis, quàm super Fide Catholica, & quid de ea sentiant diligenter inquiras, & iuxta facultatem tibi contra hæreticos, aut de hæresi quouis modo

do suspectos à Sede Apostolica concessarum continentiam, & tenorem procedas, ac culpabiles repertos, iuxta excessum suorum qualitatem, prout iuris fuerit punias, eas etiam si, & prout iuris fuerit faciendum, debita præcedente degradatione, secularis Iudicis arbitrio puniendos tradendo.

§. 2. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum, necnon Ordinum quorumlibet, quorum ipsi Sacerdotes fuerint, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apostolicis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, aut alias quomodolibet concessis, etiam iteratis vicibus approbatis, & innouatis, quibus omnibus eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, & hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 16. Aprilis 1561. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Constitutio contra sollicitantes in Confessionibus.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

VNiuersi Dominici gregis curam, quamquam immeriti, cœlesti dispositione gerentes, sedulò inuigilare tenemur, vt ab omnibus prauis contagijs conseruetur immunis; multoque maiori studio prouidere, vt omnis pestis ab ijs auertatur, quibus alios sanandi officium est commissum, ne quod Euangelica scripta Nos admonent, sale infatuato, non sit in quo saliatur, & ad nihilum prosit vltra, nisi vt mittatur foras, & conculcetur ab hominibus. Quoniam autem à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris quibusdam in locis prouisum fuit, vt impium, ac nefandum scelus, quod non solum inter Christifideles non esse, sed nec etiam nominari debet, procul ab ijs arceatur, videlicet, vt aliquis Sacerdos ad sacras audiendas confessiones deputatus, Sacrosancto Pœnitentiæ Sacramento, sollicitando pœnitentes ad turpia, abutatur, ac pro medicina venenum, pro pane aspidem porrigat, & ex cælesti medico infernalis veneficus, ex patre spirituali proditor execrabilis animarum reddatur: idcirco Nos ea, quæ his perniciosissimis Diaboli insidijs arcendis certis locis salubriter constituta sunt, vt nullibi desiderentur, quantum ex alto conceditur, prouidendum duximus. Alias siquidem à fel. rec. Pio Papa IV. prædecessore nostro emanarunt litteræ tenoris subsequentis, videlicet. Pius Papa IV. Venerabili Fratri Archiepiscopo Hispalen. in Regnis Hispaniarum hæreticæ prauitatis Inquisitori Generali. Cum sicut nuper, non sine animi nostri molestia, accepimus diuersi Sacerdotes in Regnis Hispaniarum, atque etiam in eorum Ciuitatibus, & Diœcesibus curam animarum habentes, siue eam pro alijs exercentes, aut alias audiendis confessionibus pœnitentium deputati in tantam prorupperint iniquitatem, vt Sacramento Pœnitentiæ, in actu audiendi confessiones, abutantur, nec illi, & qui id instituit Domino Deo, & Saluatori

tori nostro IESV Christo iniuriam facere vereantur; mulieres videlicet, pœnitentes ad actus inhonestos, dum earum audiunt confessiones, alliciendo, & prouocando, seu allicere, & prouocare tentando, & procurando; ac loco earum per Sacramentum huiusmodi Creatori nostro reconciliationis, grauiori peccatorum mole eas onerando, & in manibus Diaboli tradendo in Diuinæ Maiestatis offensam, & animarum perniciem, Christifidelium scandalum non modicum. Nos in animum inducere nequeuntes, quod qui de Fide Catholica rectè sentiunt, Sacramentis in Ecclesia Dei institutis abutantur, aut illis iniuriam faciant, Fraternitati tuæ, de cuius eximia pietate, virtute, atque doctrina plurimum in Domino confidimus; per præsentes committimus, & mandamus, quatenus per te, vel per alium, seu alios à te deputandum, seu deputandos, contra omnes, & singulos Sacerdotes dictorum Regnorum, ac illarum Ciuitatum, & Diœcesum de præmissis quomodolibet diffamatos, tàm seculares, quam quorumuis etiam exemptorum, ac Sedi Apostolicę immediatè subiectorum Ordinum Regulares cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis, & præeminentiæ existant, tàm super præmissis, quàm super Fide Catholica, & quid de ea sentiant, diligenter inquiras; & iuxta facultatum tibi contra hæreticos, aut de hæresi quouis modo suspectos à Sede Apostolica concessarum continentiam, & tenorem procedas; ac culpabiles repertos iuxta excessuum suorū qualitates, prout iuris fuerit, punias, eas etiamsi, & prout de iure fuerit faciendum, debita præcedente degradatione, sæcularis Iudicis arbitrio puniendos tradendo. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum, necnon Ordinum quorumlibet, quorum ipsi Sacerdotes fuerint, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis etiam Motu proprio, aut alias quomodolibet concessis, etiam iteratis vicibus approbatis, & innouatis Quibus omnibus eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisquè contrarijs quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 16. Aprilis 1561. Pontificatus Nostri Anno Secundo. Igitur vt literæ prędictæ perpetuis futuris temporibus, & vbique locorum inuiolabiliter obseruentur, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, ac de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium contra hæreticam prauitatem generalium Inquisitorū, præinsertas literas huiusmodi, ac omnia, & singula, in eis contenta, Apostolica auctoritate, tenore pręsentium approbamus, & confirmamus, illisque omnibus, & singulis inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, illasque non solū in prædictis Regnis Hispaniarum, sed in quibusuis Christiani Orbis partibus firmiter, & inuiolabiliter obseruari præcipimus, & mandamus. Ac præterea, ne in futurum de pœna his delinquentibus imponenda, & de modo contra eosdem procedendi ab aliquo dubitari possit, statuimus, decernimus, & declaramus, quod omnes, & singuli Sacerdotes, tàm sæculares, quàm quorumuis, etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apostolicæ immediatè subiectorum Ordinum, Institutorum, Societatum, & Congregationum Regulares cuiuscumque dignitatis, & præeminentiæ, aut quouis priuilegio muniti existant, qui personas, quæcumq;

illæ

illæ sint ad inhonesta, siue inter se, siue cum alijs quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confessionis, siue ante, vel post immediatè; seu occasione, vel prætextu confessionis huiusmodi, etiam ipsa confessione non sequuta; siue extra occasionem confessionis in Confessionario, aut in loco quocũque vbi confessiones Sacramentales audiantur, seu ad confessionem audiendam electo, simulantes ibidem confessiones audire, sollicitare, vel prouocare tentauerint; aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, siue tractatus habuerint, in Officio sanctæ Inquisitionis seuerissimè, vt infra puniantur. Et præterea omnes hæreticæ prauitatis Inquisitores, & locorum Ordinarios omnium Regnorum, Prouinciarum, Ciuitatum, Dominiorum, & locorum vniuersi Orbis Christiani, in suis quemque Diœcesibus, & Territorijs per has nostras litteras, etiam priuatiuè, quoad omnes alios, specialiter; ac perpetuò Iudices delegamus, vt super his contra prædictos simul, vel separatim in omnibus, prout in causis fidei iuxta Sacrorum Canonum formam, necnon Officij Inquisitionis huiusmodi Constitutiones, priuilegia, consuetudines, & decreta diligenter inquirant, & procedant; & quos in aliquo ex huiusmodi nefarijs excessibus culpabiles repererint, in eos pro criminum qualitate, & circumstantijs, suspen. ab executione ordinis, priuationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum quorumcumque, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa; necnon vocis actiuæ, & passiuæ si Regulares fuerint; exilij, damnationis ad triremes, & carceres, etiam in perpetuum absque vlla spe gratiæ, aliasque pœnas decernant: eos quoque si pro delicti enormitate grauiores pœnas meruerint, debita præcedente degradatione, Curiæ seculari puniendos tradant. Dantes etiam facultatẽ Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus generalibus Inquisitoribus, ne delictum tam enorme, & Ecclesiæ Dei tam perniciosum remaneat, ob probationum defectum impunitum (cum difficilis sit probationis) testibus, etiam singularibus, concurrentibus præsumptionibus, indicijs, & alijs adminiculis, delictum probatum esse arbitrio suo iudicandi, & Curiæ seculari, vt præfertur, reum tradendum esse pronunciandi. Non obstan. omnibus, quæ dictus prædecessor in suis litteris prædictis voluit non obstare, cæterisq. contrarijs quibuscumque. Mandantes omnibus Confessarijs, vt suos pœnitentes, quos nouerint fuisse ab alijs, vt supra sollicitatos, moneant de obligatione denunciandi sollicitantes, seu vt præfertur, tractantes, Inquisitoribus, seu locorum Ordinarijs prædictis, quod si hoc officium prætermiserint, vel pœnitentes docuerint non teneri ad denunciandum Confessarios sollicitantes, seu tractantes, vt supra; ijdem locorum Ordinarij, & Inquisitores illos pro modo culpæ punire non negligant. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica cõstitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra, vbique habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, quodq. eædem præsentes litteræ, seu illarum exempla ad valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranen. ac Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixæ omnes ita arctent, & afficiant, ac si vnicuique personaliter intimatę fuissent. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 30. Augusti 1622. Pontificatus nostri Anno Secundo.

S.Card. S.Susannæ.

F. . . . Su-

Super ead. Const. contra sollicitantes, &c. excusum est Neap. exẽplum litterarum Illustr. D. Card. Mellini ad Illustr. Card. Carafam Archiep. b. m. teneris sequentis.

A tergo. All'Illustriss. & Reuerendiss. Sig. mio osseruandiss.

IL SIG. CARDINALE CARRAFA.

Napoli. Intus verò.

Illustrissimo, e Reuerendissimo Sig. mio Osseruandissimo.

DOpò essersi hauuta longa, e matura consideratione sopra il dubio significato da più bande, se i Penitenti siano obligati à denontiare i Cõfessori, da' quali sono stati sollecitati nel loco, ò atto della confessione, quando hanno consentito alla sollicitatione, Nostro Signore, e questi miei Signori Illustrissimi in Congregatione tenuta auanti Sua Santità à 25. di Luglio passato, dopò hauer anco inteso il parere di vna particolare Congregatione deputata per questo effetto; hanno risoluto, che qualsiuoglia Penitente è tenuto à denontiare il Confessore, dal quale sarà stato sollicitato nel loco, ò atto della confessione, ancorche gli habbia consentito; e non è tenuto à propalare il proprio consenso: nè sopra ciò s'interroghi dal Vescouo, ò Inquisitore, ò loro Vicarij, auanti de' quali deporrà, nè meno il Confessore denontiato procedendosi poi contro di lui, nè i constituti, che se gli faranno, s'interroghi sopra detto consenso, & in caso, ch'egli volesse dirlo da se non si scriua il suo detto, come in ordine alla persona sollicitata non spettante all'officio della santa Inquisitione. Le parti dunque di V. S. Illustrissima sono di significare la detta risolutione ai Confessori, & incarricargliene strettamente l'osseruanza; acciò ne i casi, che occorrono alla giornata, conforme al tenor della Constitutione publicata da Gregorio XV. san. mem. contro i Confessori sollicitanti, significhino ai Penitenti l'obligo, che hanno di denontiare i Confessori, da' quali saranno stati sollicitati, & hauendoli consentito, e facendo difficoltà in scoprire il proprio consenso, conforme alla risolutione, che si è fatta, li dichino apertamente, che non sono tenuti a propalare il detto consenso, e che tanto essi penitenti quanto i Confessori sollicitanti, procedendosi contro di loro non saranno di ciò interrogati; e dicendo da se, non si scriuerà, ne riceuerà il loro detto; & quando il Penitente tuttauia persistesse nella medesima renitenza, N. S. si contenta, che dal Vescouo, ò dall'Inquisitore si dia autorità al Confessore di riceuere per scrittura, e con giuramento la denuntia per portarla subito à chi hauerà data l'autorità di pigliarla: e se oltre le cose sudette, occorrerà altro caso graue, per il quale non si possa il penitente indurre à denuntiare, vuole Sua Santità che se ne scriui qui, e s'aspetti la resposta, & in tanto si soprasieda nell'assolutione, e tanto si contentarà V. S. Illustriss. di far osseruare nella sua Diocese, facendo registrare la presente negli atti di cotesta Corte per informatione sua, e di suoi successori, li quali douranno hauere mira, che la presente risolutione riguarda solo quei penitenti, che per hauere consentito, fanno difficoltà in denontiare, ma quei che non hanno consentito, ò hauendo consentito non sono in ciò renitenti non deue il Confessore porre difficoltà alcuna, ma lasciare, che indifferentemente, e liberamente sodisfaccino all'oblıgo, che hanno di denuntiare, conforme alla detta Constitutione: compiacendosi ancor V. S. Illustrissima di mandare copie della presente ai Vescoui suoi suffraganei, acciò da essi ancora sia fatto osseruare la sudetta risolutione. Per fine à V. S. Illustriss. humilissimamente bacio le mani. Di Roma li 27. ai Settembre 1624.

Di V. S. Illustriss. e Reuerendiss. *Humiliss. & affettionatiss. Seruitore*

Il Cardinale Millino.

Iurisdictio Inquisitorum hæreticæ prauitatis in eos, qui ad ordinem Presbyteratus minime promoti, Missas celebrant, & Pœnitentiæ Sacramentum ministrant.

GREGORIVS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

OFficij nostri partes sedulò præstare tenemur, vt dubia, quæ varijs doctorũ opinionibus, hinc inde diuersa sentientibus agitantur, ad iurisdictionem Sanctissimi Officij Inquisitionis hæreticæ prauitatis pertinent; nostræ declarationis oraculo (prout ratio ipsa suadere videtur) dilucidentur, vt nulla cuiquam dubitandi occasio in posterum relinquatur.

§. 1. Ad aures nostras siquidem nuper peruenit, multos esse, qui dubitent, an contra eos, qui in sacro presbyteratus ordine non constituti, Missas celebrare, cõfessiones audire, ac absolutionem impartiri, ac si fuerint, per officium Sanctissimę Inquisitionis hæreticæ prauitatis in Hispaniarum Regnis institutum, & illius Inquisitores procedendum, vel etiam animaduertendum sit, ac hi, qui talia patrauerint, per Inquisitores prædictos puniri debeant. Nam etsi multorum sentẽtiæ affirmetur, prædictum delictum ab Inquisitoribus plectendum esse, hisce præsertim temporibus, quibus hæretici temerè audent proferre, etiam seculares eorum Sacramentorum ministros esse, posse non desunt tamen hi, qui contrariæ adhærent opinioni. Vnde plerumque per eorundem Regnorum Inquisitores, diuersa feruntur in huiusmodi causis suffragia.

§. 2. Nos itaque, vt omnibus difficultas, dubitatioque tollatur, animaduertentes, eos, qui presbyteratus ordine non sunt insigniti, & se in administrandis dictis Sacramentis ingerunt, facto Catholicam veritatem impugnare, quæ solos Presbyteros ministros eorundem Sacramentorum constituendo, illis dumtaxat quibus eadem munera congruere existimauit, committi voluit, eorum, qui in presbiteratus ordine non constituti Missas celebrant, ac confessiones audiunt, vt præfertur, cognitionem, & punitionem etiam ad Inquisitionis officium, & Inquisitores antedictos pertinere, & quod huiusmodi delicti ratione, aduersus eos inquirere, procedere, ac culpabiles repertos punire, officium, & Inquisitores prædicti valeant Apostolica auctoritate præsentium tenore, perpetuo declaramus, & diffinimus.

§. 3. Et ita ab omnibus, & singulis Ordinarijs, & delegatis iudicibus, sublata eis, & eorum cuilibet quauis alia iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & diffiniri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contingerit attentari, decernimus.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnõ iuribus municipalibus, legibus regnorum prædictorum, pragmaticisque sanctionibus, ac statutis, & consuetudinibus Ciuitatum, & locorum quorumcumque dictorum Regnorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apostolicis forsan per nos, ac quoscunque alios Romanos Pontifices prædecessores nostros, sub qui-

busuis verborum formis,& insolitis clausulis, irritantibusque,& alijs decretis, etiam Motu proprio,& ex certa scientia,seu de Apostolicæ potestatis plenitudine,vel ad supplicationem Regum,Ducum,& aliorum Principum concessis, & confirmatis,quibusomnibus illorum tenores præsentibus pro expressis habêtes, illis alias in suo robore permansuris,hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus.Cæterisque contrarijs quibuscunque.Datum Romæ apud Sanctum Marcum,sub Annulo Piscatoris, die sexto Augusti 1174. Anno à Natiuitate Domini,Pontificatus autem nostri Anno III.

Quod Inquisitores hæreticæ prauitatis,& locorum Ordinarij,eos,qui ad presbyteratus ordinem non promoti,Missas celebrant,vel Sacramentum Pœnitentiæ ministrant,prauia degradatione,curiæ sæculari debitis ab ea plectendis pœnis tradant.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ET si alias fel.rec. Paulus Papa Quartus prædecessor noster ad nefariam,& sacrilegam quorundam hominum temeritatem coercendam, qui cum ad sacrum presbyteratus ordinem minimè promoti sint, Sacerdotis tamen auctoritatem sibi temerè assumentes, Missarum celebrationem vsurpare, & Sacramentũ Pœnitentiæ ministrare præsumunt,decreuerit,huiusmodi delinquentes à Sanctę Inquisitionis Iudicibus tradi debere Curiæ seculari,debita animaduersione puniendos.

§. 1. Et postea fel.rec.mem.Sixtus Papæ IV.etiam prædecessor noster prędictum Pauli IV.decretum innouari,ac serio obseruari mandauerit, eò tamen dictorum hominum prorupit audacia,vt prętextu ignorationis huiusmodi decretorum,ac pœnarum,contra ipsos,vt pręferrur,inflictarum,illis se minimè subiacere,& obnoxios esse putent,ac propterea se ab eisdem liberari,& absolui posse prętendant.

§. 2. Nos igitur animaduertentes,huiusmodi perditos, & nefarios homines ad sacrum presbyteratus ordinem non promotos,Missarum celebrationem vsurpare pręsumentes,non solum actus idolatrię saltem exterinsecè,seu per externa, & visibilia Religionis,& pietatis signa exercere,sed etiam quantum in ipsis est, efficere,vt Christifideles,qui credunt,eos ordinatos esse,& ritè conficere Sacramentum Eucharistiæ,idolatrię crimen ignoranter incurrant, putum , videlicet Panem,& Vinum,tanquam verum Christi Domini Nostri corpus,& sanguinẽ, eisdem adorandum proponentes. Confessiones autem audientes,non solum Sacramenti Pœnitentiæ dignitatem contemnere,verum etiam Christifideles decipere,dum scilicet iniquè sibi assumunt gradum Sacerdotalem,& auctoritatem absoluendi à peccatis,magno cum periculo,& scandalo plurimorum.

§. 3. Propterea,vt grauissima hęc scelera committentes, post hac debito supplicio puniantur. Motu proprio,& ex certa nostra scientia,ac matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, S. Inquisitionis iudicium conscientię

ſcientiæ conſulere,& ne in futurum de pœna hiſce delinquentibus imponenda dubitari poſſit, prouidere volentes, ſupradictorum prædeceſſorum noſtrorum veſtigijs inhærentes,hac perpetuo valitura conſtitutione decernimus,atque ſtatuimus,vt quicunque non promotus ad ſacrum presbyteratus ordinem,repertus fuerit Miſſarum celebrationem vſurpaſſe, vel Sacramentalem confeſſionem audiuiſſe,à Iudicibus Sanctæ Inquiſitionis, vel locorum Ordinarijs tanquam Eccleſiæ miſericordia indignus à foro Eccleſiaſtico abijciatur, & ab ordinibus Eccleſiaſticis,ſi quos habuerit,ritè degradatus, ſtatim Curię ſeculari tradatur, per Iudices ſeculares debitis pœnis plectendus.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus,& ordinationibus Apoſtolicis,ac in concilijs etiam generalibus editis,etiam in corpore iuris clauſis. Quibus omnibus,& ſingulis,illarum tenores pro ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes,ſpecialiter,& expreſsè derogamus,cæteriſque contrarijs quibuſcumq;

§. 5. Vt autem huiuſmodi conſtitutionis ignorantia de cætero allegari, aut prętendi numquam poſſit,atque præſentes litterę omnibus innoteſcāt,volumus, illas ad valuas S. Ioannis Lateranenſis,& Principis Apoſtolorum de Vrbe Baſilicarum,& in acie Campi Florę more ſolito publicari,& affigi,atque ijs inde amotis earundem exempla etiam impreſſa ibi affixa relinqui,factaque huiuſmodi publicatione,omnes,qui in Vrbe poſt menſem,qui verò extra eam,& citra Montes poſt quatuor menſes,qui demum vltra Montes fuerint,poſt decem menſes à die publicationis præſentium computandos afficere,& arctare,ac ſi eorum cuilibet perſonaliter intimatę fuiſſent.

§. 6. Ac prętereà mandamus earundem pręſentium litterarum exemplis etiā impreſſis,& manu Notarij publici ſubſcriptis,& ſigillo Officij Sanctæ Romanę Inquiſitionis,vel alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutę munitis, eandem prorſus fidem haberi,quæ hiſce pręſentibus haberetur,ſi eſſent exhibitę,vel oſtenſę. Datum Romę apud S.Petrum,ſub annulo Piſcatoris, die prima Decembris 1601. Pontificatus noſtri Anno X.

Conſtitutio contra Maiores viginti annis Celebrantes,vel Confeſsiones ſacramentales audientes, ad Presbyteratos non promotos.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

APoſtolatus officium,cui meritis,licèt imparibus,diſponente Deo,prę ſidemus,à nobis poſtulat,vt quantum nobis ex alto conceditur, delinquendi fiduciam compeſcamus, in ijs pręſertim,quorum eò ſacrilega proceſſit audacia, vt ſe beneficio minoris ætatis, Apoſtolicis conſtitutionibus confoueant in delictis,quorum ſtatutis pœnis ſe idcircò iactant minimè ſubiacere. Aliàs ſiquidem à felicis recordationis Clemente Papa VIII. Prędeceſſore noſtro emanarunt litterę tenoris ſequentis videlicet. Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam.Et ſi aliàs felicis recordationis Paulus Papa IV. Prędeceſſor noſter ad nefariam,& ſacrilegam quorumdam hominum temeritatem coercendam, qui

cum

cum ad sacrum presbyteratus Ordinem minimè promoti sint, Sacerdotis tamen auctoritatem sibi temerè assumentes, Missarum celebrationem vsurpare, & Sacramentum Pœnitentiæ ministrare præsumunt; decreuit, huiusmodi delinquentes à Sanctæ Inquisitionis Iudicibus tradi debere Curiæ seculari, debita animaduersione puniendos; & postea rec. mem. Sixtus Papa V. etiam prædecessor noster prædictum Pauli Papæ Quarti decretum innouari, ac seriò obseruari mandauerit: eo tamen dictorum hominum prorupit audacia, vt prætextu ignorationis huiusmodi decretorum, ac pœnarum contra ipsos, vt præfertur, inflictarum illis se minimè subiacere & obnoxios esse putent, ac propterea se ab eisdem liberari, & absolui posse prætendant. Nos igitur animaduertentes, huiusmodi perditos, & nefarios homines ad sacrum Presbyteratus ordinem nō promotos Missarum celebrationem vsurpare præsumentes, non solùm actus Idolatriæ, saltem extrinsecè, seu per extera, & visibilia Religionis, & pietatis signa exercere: sed etiam (quantum in ipsis est) efficere, vt Christifideles, qui credunt, eos ordinatos esse, & ritè conficere Sacramentum Eucharistiæ, Idolatriæ crimen ignoranter incurrant, purum videlicet panem, & vinum, tanquam verum Christi Domini Nostri corpus, & sanguinem eisdem adorandum proponentes: Confessiones autem audientes non solùm Sacramenti Pœnitentiæ dignitatem contemnere, verum etiā Christifideles decipere, dum scilicet iniquè sibi assumūt gradum Sacerdotalem, & auctoritatem absoluendi à peccatis magno cum periculo, & scandalo plurimorum. Propterea vt grauissima hæc scelera committentes, post hac debito supplicio puniantur; Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, S. Inquisitionis Iudicum conscientiæ consulere, & ne in futurum de pœna hisce delinquentibus imponenda dubitari possit, prouidere volentes, supradictorum prædecessorum nostrorum vestigijs inhærentes, ac perpetuò valitura Constitutione decernimus, atque statuimus, vt quicumque non promotus ad Sacrum Presbyteratus ordinem repertus fuerit Missarum celebrationem vsurpasse, vel Sacramentalem confessionem audiuisse, à Iudicibus Sanctæ Inquisitionis, vel locorum Ordinarijs, tanquam Ecclesiæ misericordia indignus, à foro Ecclesiastico abijciatur, ab Ordinibus Ecclesiasticis, si quos habuerit, ritè degradatus, statim Curiæ seculari tradatur, per Iudices seculares debitis pœnis plectendus. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac in Concilijs etiam generalibus editis, etiam in corpore Iuris clausis: Quibus omnibus, & singulis, illarum ten. pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, specialiter, & expresè derogamus; cęterisque contrarijs quibuscumque. Vt autem huiusmodi Constitutionis ignorātia de cętero allegari, aut prætendi nunquam possit, atque vt pręsentes litteræ omnibus innotescant, volumus, illas ad Valuas S. Ioannis Lateranen. & Principis Apostolorum de Vrbe Basilicarum, & in acie Campi Floræ more solito publicari, & affigi, atque ijs inde amotis, earumdem exempla, etiam impressa ibi affixa relinqui; factaque huiusmodi publicatione, omnes, qui in Vrbe post mensem; qui verò extra eam, & citra montes, post quator menses, qui demum vltra montes fuerint, post decem menses à die publicationis præsentium computandos, afficere, & arctare, ac si eorum cuilibet intimatè fuissent personaliter. Ac præterea mandamus, earundem pręsentium litterarum exemplis, etiam impressis, & manu

No-

Notarij publici ſubſcriptis,& ſigillo Officij Sanctæ Romanæ Inquiſitionis,vel alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eandem prorſus fidem haberi,quæ hiſce præſentibus haberetur,ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die prima Decẽbris 1601. Pontificatus Noſtri Anno Decimo. Cum autem,ſicut accepimus,nonnulli priuilegio minoris ætatis nimis temerè confiſi,& legum indulgentia freti,pęnas à d. Clementis Prædeceſſoris conſtitutione in huiuſmodi delinquentes ſtatutas paruipendere præſumant;Nos deteſtantes,& quantum in nobis eſt,cohibere volentes impiam,ac nefariam horum temeritatem, qui atrociſſimo hoc ſcelere Catholicam veritatem,quæ ſolos presbyteros dictorum Sacramentorum miniſtros eſſe docuit,facto impugnat;negocio huiuſmodi in Cõgregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Generalium Inquiſitorum coram nobis habita maturè diſcuſſo, inhęrentes conſtitutioni prædictæ,alijſque decretis per fel. rec. Paulum IV. & Sixtum V. Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros contra ſimilia perpetrantes editis,eaque etiam ad effectum prædictum matura deliberatione,deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ampliantes,& extendentes hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione ſtatuimus,& decernimus, vt de cætero perpetuis futuris temporibus,qui in poſterum ad ſacrum Presbyteratus Ordinem non promotus Miſſam celebrare, aut ſacramentalem confeſſionem audire prę ſumpſerit,ætate minori annis vigintiquinque non excuſetur,quo minus eidem Clementis conſtitutioni ſubijciatur,dummodo vigeſimum ſuæ ætatis annum compleuerit;ipſeque non promotus ſic delinquens nulla habita conſideratione pręfatę minoris ætatis,ſiue laicus,ſiue Clericus ſæcularis,aut cuiuſuis Ordinis,Congregationis,Societatis;etiam de neceſſitate exprimendę regularis,aut cuiuſuis alterius inſtituti,etiam quantumuis exempti,& priuilegiati,nobiſque & Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubiecti;necnon Militiarũ quarumcumque, etiam Sancti Ioannis Hieroſolymitani fuerit, tradatur Curiæ ſeculari pęnis debitis plectendus, ſicque & non aliter per quoſcumque Sanctæ Inquiſitionis Iudices,& Inquiſitores etiam generales Sanctę Romanę Eccleſię Cardinales,& locorum Ordinarios (ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi,& interpretandi facultate,& auctoritate)iudicari,& diffiniri debere; ac irritum,& inane,ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter,vel ignoranter contigerit attentari,decernimus. Quo circa omnibus,& ſingulis,ad quos ſpectat,& pro tempore quomodolibet ſpectabit,in virtute ſanctę obedientię diſtrictè pręcipiendo mandamus; quatenus ſtatutum,decretum,& conſtitutionem hanc noſtram inuiolabiliter obſeruent,& obſeruari faciant. Non obſtantibus conſtitutionibus,& ordinationibus Apoſtolicis, ac in Concilijs, etiam generalibus editis,etiam in corpore Iuris clauſis;necnon Legibus, Statutis, Decretis,Conſuetudinibus,& Priuilegijs ad fauorem minorum vigintiquinque annis, quomodolibet,& vbicumque locorum editis,ac aliàs, in ipſorum fauorem facientibus,Apoſtolica etiam confirmatione,ac iuramento,& ſeu quauis firmitate alia roboratis. Quibus omnibus,& ſingulis illorum tenor pręſentibus pro ſufficienter expreſſis,& ad verbum inſertis habentes,ſpecialiter,& expreſsè derogamus,cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Volumus autem harum litterarum publicationem,& affixionem fieri iuxta formam in pręedicta Clementis conſtitutione

tutione

tutione præscriptam,easque publicatas,& affixas omnes intra Vrbem,& extra, tàm citra,quàm vltra montes,& mare,post tempus in ipsa Clementis constitutione præfixum,arctare, & afficere,ac si cuilibet personaliter intimatæ fuissent. Mandamus pariter,vt earundem transumptis etiam impressis, manuq. Notarij publici subscriptis,& sigillo Officij Sanctæ Romanæ Inquisitionis, vel alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem, quæ præsentibus hisce adhiberetur fides,adhibeatur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris,die 23.Martij 1628.Pontificatus nostri Anno Quinto.

M.A.Maraldus.

Contra exercentes artem Astrologiæ indiciariæ,& alia quæcunque diuinationum genera: librosque legentes, vel tenentes.

SIXTVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

COeli,& Terræ Creator Deus, quem vnum Omnipotentem corde credimus ad iustitiam,& ore confitemur ad salutem,etsi homini,quem imaginem,& similitudinem suam creauit,mentem dederit,quæ non solum Diuino fidei lumine illustrata,misteria illa cognosceret,quæ humanam intelligentiam superant,sed etiam naturæ suæ vi,magno licet cum labore,præclara multa inuestigaret,atque intelligeret,tamen vt superbum animal homo non altum saperet, sed timeret,& immensam conditoris sui maiestatem humi stratus veneraretur, sibi soli eorum,quæ euentura sunt,scientiam, & futurarum rerum cognitionem reseruauit. Solus enim ipse,cuius oculis omnia nuda,& aperta sunt, & ad intimas hominum cogitationes penetrat,& consequentes eorum actiones intuetur,solus ipse,qui vocat ea,quæ non sunt,tanquam ea,quæ sunt;omnia præsentia, & ante oculos posita habet,solus denique omnia,& singula quæcunque totius temporis decursu,& sæculorum ætatibus futura sunt,ab omni æternitate nouit, & admirabili prouidentia disposuit,quæ non modo humanæ mentis imbecillitas ignorat,sed nec dæmones ipsi præsentire possunt. Quare idolorum in futuris annunciandis falsitatem,& imbecillitatem,& eorum,qui eis cultum adhibebant,vanitatem irridet Spiritus sanctus apud Isaiam illis verbis. Annunciate quæ ventura sunt in futurum,& sciemus,quia Dij estis vos, & in nouo testamento Christus Dominus,Discipulorum suorum de futuris euentis paulò cupidius inquirentiũ, interrogationem graui illa responsione retudit, qua etiam omnium fideliũ suorum curiositatem coercuit.Non est vestrum scire tempora, vel momenta,quæ pater posuit in sua potestate. Nec verò ad futuros euentus, & fortuitos casus prænoscendos(futuris euentibus ex naturalibus causis necessario, vel frequenter prouenientibus,quæ ad diuinationem non pertinent,dumtaxat exceptis) vllæ sunt verè artes,aut disciplinæ,sed fallaces,& vanæ improborum hominum astutia,& dæmonum fraudibus introductæ, ex quorum operatione, consilio, vel auxilio omnis diuinatio dimanat,siue quod expresse ad futura manifestanda inuocetur, siue quod ipsi prauitate sua, & odio in genus humanum, occulte, etiam præter ho-

hominis intentionem se ingerunt, & intrudant vanis inquisitionibus futurorum, vt mentes hominum perniciosis vanitatibus, & fallaci contingentium prænunciatione implicentur, & omni impietatis genere deprauentur. Quæ quidem ipsis cognita sunt, non Diuinitate aliqua, nec vera futurarum rerum scientia, sed naturæ subtili ingenio acumine, & alijs quibusdam modis, quos hominem obtusior intelligentia ignorat. Quamobrem dubitandum non est, in huiusmodi futurorum contingentium, & fortuitorum euentuum Inquisitione, & præcognitiones, diaboli operationem se fallaciter immiscere, vt sua fraude, ac dolis, miseros homines à via salutis auertat, & laqueo damnationis inuoluat. Quæ cum ita sint, nonnulli hæc fideliter, & Religiose, vt debent non attendentes, sed curiosa sectãtes, grauiter Deum offendunt, errantes ipsi, & alios in errorem mittentes, tales in primis sunt Astrologi olim Mathematici, Genethliaci, & Planetarij vocati, qui vanam, falsamque syderum, & astrorum scientiam profitentes, diuinæque dispositionis ordinationem, suo tempore reuelandam præuenire audacissime satagentes hominum natiuitates, seu genituras, ex motu syderum, & astrorum cursu metiuntur, ac iudicant futura, siue etiam præsentia, & præterita occulta, atque ex puerorum ortu, & natali die, siue quauis alia temporum, & momentorum, vanissima obseruatione, & notatione, de vniuscuiusque hominis statu, conditione, vitæ cursu, honoribus, diuitijs, sobole, salute, morte, itineribus, certaminibus, inimicitijs, carceribus, cædibus, varijs discriminibus, alijsque prosperis, & aduersis casibus, & euentibus præcognoscere, iudicare, & affirmare temerè præsumunt, non sine magno periculo erroris, & infidelitatis; cum Sanctus Augustinus præcipuum Ecclesiæ lumen, eum qui hęc obseruat, qui attendit, qui credit, qui in domum recipit, qui interrogat, Christianam fidem, & baptismum præuaricasse affirmet, vt illos meritò Apostolus arguat, atque increpet illis verbis; Dies obseruatis, & menses, & tempora, & annos, timeo vos, ne forte sine causa laborauerim in vobis. Hi igitur leuissimi, & temerarij homines in miserandam animarum suarum ruinam, graue fidelium scandalum, & Christianæ fidei detrimentũ, futuros rerum euentus, & quęcunque prospere, vel aduerse obuentura sunt, ac actus humanos, ea denique, quę ex libera hominum voluntate proficiscuntur, astris, syderibusque ascribunt, eisque eam facultatem, vim, seu virtutem, & efficaciam tribuunt significandi futura; & ad præcognita ita inclinandi, vt sic omnino nec aliter euẽtura sint, atque ob eam causam de ijs rebus omnibus iudicia facere, prognostica, prædictiones, & pręcognitiones sibi assumere, & palam venditare non dubitant, quibus pauci rudes, & imperiti, alijque nimis creduli, & imprudentes tantam fidem præstant, vt ex huiusmodi iudiciorum, & prędictionum præscripto, aliquid certo esse credant, aut sperent, quorum sane, & mendacium magistrorum temeritas, & infelicium discipulorum credulitas magnopere deploranda est, qui vel Diuinis litteris admoniti non intelligunt hominis præstantiam, cui Cœli, & Stellę, & clarissima Cœli sydera, Sol, & Luna, Deo ita disponente, non imperant, sed inseruiunt, sic enim Moyses populum Dei, vt hunc errorem caueret, præmonebat. Ne forte eleuatis oculis ad Cœlum, videas Solem, & Lunam, & omnia astra Cœli, & errore deceptus adores ea, & colas, quę creauit Dominus Deus tuus in ministerium cunctis gentibus, quę sub Cœlo sunt. Sed quid sydera mirandum est homini seruire? non ne nobilissimę intelligentię Angeli ipsi, om-

nes sunt administratorij spiritus in ministerium missi propter eos, qui hereditatem capiunt salutis? nam rationales oues ita diligit Deus, vt non solum Episcopos, quemadmodum à S. Ambrosio scriptum est, ad tuendum gregem ordinauerit, sed etiam Angelos destinauerit. Præclare etiam S. Hieronymus: Magna dignitas animarum, vt vnaquæque habeat ab ortu natiuitatis in custodiam sui Angelum delegatum. Quod si Angeli homines custodiunt, quid aduersus Angelorum custodiam, & tutelam astra moliri, aut efficere poterunt, quæ cum ipsis Angelis nullo modo sint comparanda? Nec sanè hoc loco prætereunda est eximij Ecclesiæ Doctoris, & Beatiss. Pontificis Magni Gregorij sententia, qui Priscillianistas hereticos vnumquemque hominem sub constitutionibus stellarum nasci putantes magno rerum, & verborum pondere confutat. Absit, inquit, à fideliū cordibus, vt aliquid esse Fatum dicant, vitam quippe hominum solus hanc conditor, qui creauit administrat, neque enim propter stellas homo, sed stellæ propter homines factę sunt, et si stella fatum hominis esse dicitur, ipsis suis ministerijs subesse homo perhibetur. Vtinam insani homines hæc saperent, & intelligerēt, ac Dei monitis obtemperarent in Leuitico dicentis Non declinetis ad Magos, nec ab Ariolis aliquid sciscitemini, vt polluamini per eos Neque enim, quę Christiana, & vera p[illegible] repellit, ac damnat, tanto studio inuestigarent, ijsdemque miserere se decipi, atque irretiri paterentur. Sunt etiam inanes quidam homines, & curiosi, vel impij, & irreligiosi, qui futurarum, & occultarum aliarum rerum notitiam adeò anxie habere student, vt ob eadem prænoscenda, & inuestiganda in Diuinæ legis offensionem multipliciter incurrant. Alij enim Geomantiæ, Hydromantię, Aeromantię, Pyromantię, Onomantię, Chiromantię, Necromātię, alijsq; sortilegijs, & superstitionibus, non sine Dæmonum saltem occulta Societate, aut tacita pactione, operam dare, seù illis, ac sortibus illicitis taxillorum, granorum triticeorum, vel fabarum iactu vti non verentur. Alij verò aliquas pristinę, & antiquatę, ac per Crucis victoriam prostratę Idololatrię reliquias retinentes, quibusdam augurijs, auspicijs, similibusuè signis, & vanis obseruationibus ad futurorum diuinationem intendūt. Alij autem sunt, qui cum Morte fœdus ineunt, & pactum faciunt cum inferno, qui similiter ad occultorum Diuinationem, ad inueniendos thesauros, vel ad alia facinora perpetranda, etiam expressa cum Diabolo pactione facta, in manifestam suarum perniciem animarum, nefarias magicę artis incantationes, instrumenta, & veneficia adhibent, circulos, & diabolicos characteres describunt, Dæmones inuocant, aut consulunt, ab eis responsa petūt, aut accipiunt, eis preces, & thuris, aut aliarum rerum suffimenta, seu fumigationes, aliaue sacrificia offerunt, candelas accendunt, aut rebus sacris, vel Sacramentis, aut Sacramentalibus sacrilegè abutuntur, adorationis, genuflexionis, aut quæuis alia impietatis obsequia pręstant, cultum, venerationemue tribuunt, aut annulum, vel speculum, aut paruas phyalas sibi fabricant, aut fabricari curant ad Dæmones in eis alligendos, seu includendos, vt putat, ad responsa ab ipsis inde petenda, aut habenda. Alij pręterea etiam in corporibus obsessis, vel lymphaticis, & phanaticis mulieribus Dœmones, de futuris, vel occultis rebus, aut factis exquirunt, vt merito ab eis, quos Dominus in Euangelio tacere imperauit, vanas, mendacesque referant responsiones. Alij quoque prestigiatores, frequentius vero mulierculę quędam superstitionibus deditę, in phyalis, seu vasculis vitreis aqua

plenis,

plenis, vel in speculo accensis candelis, etiam benedictis sub nomine Angeli Sancti, & Albi, Diabolum omnium malorum satorem supplices adorantes, vel in vnguibus, aut palma manus, quandoque etiam oleo perunctis eundem omnium fallaciarum Architectum orant, vt similiter futura, vel occulta quęuis spectra, & apparentes imagines, seu phantasticas visiones sibi ostendat, aut ab eodem patre mendacij Diabolo alijs incantationibus, aut varijs superstitiosis obseruationibus, futurorum, & occultorum huiusmodi veritatem quærunt, & hominibus prędicere contendunt. Quorum omnium, quos supra enumerauimus consimilis impietas parem exitum habet, nimirum, quod Dœmonis præstigijs, ac dolis, tum qui diuinant, tum qui diuinationem expetunt illusi, ac delusi miserrimé reperiuntur. Itaque cum futuros euentus in seipsis considerare antequam fiant, sit Dei proprium, illud necessario consequitur, vt Astrologi, & alij prædicti, qui huiusmodi futura prænunciare, aut prænoscere quocunque modo, nisi Deo reuelante audent, iniustè, atque impudenter, quod Dei est sibi assumant, & vsurpēt. Sic fit, vt dum ab eis, quod solius est Creatoris, perperam creaturis tribuitur, Diuina Maiestas grauiter lędatur, fidei integritas violetur, & animabus pretio Christi sanguine redemptis, pestis, atque exitium importetur.

§. 2. Et licet iampridem regulis Indicis librorum prohibitorum ex Decreto sacri generalis Trid. Conc. confecti, illud inter cætera cōstitutum fuerit, vt Episcopi diligenter prouiderent ne huiusmodi Astrologiæ iudiciariæ libri, tractatus, & indices legerentur, vel haberentur, qui de futuris contingentibus, successibus, fortuitisue casibus, aut ijs actionibus, quæ ab humana voluntate pendent certò aliquid euenturū affirmare audent permissis tamen iudicijs, & naturalibus obseruationibus, quæ nauigationis, agriculturæ, siue medicæ artis iuuandæ gratia conscripta fuissent. Libros verò omnes, & scripta Geomantiæ, Hydromantiæ, Chiromantiæ, Necromantiæ, siue in quibus continentur sortilegia, veneficia, auguria, auspicia, incantationes artis magicæ, prorsus reijci, & aboleri curarent. Non tamen errorum, corruptelarum, delictorum, & abusuum prædictorum extirpationi vsque adeo prouisum est; quin etiam adhuc in nonnullis locis, & apud plurimos curiosiùs vigeant, cum valdè frequenter, detectis diaboli insidijs, diuinationum, sortilegiorum, & variarum superstitionum omnia plena esse in dies detegantur.

§. 3. Nos igitur, qui pro nostro pastoralis officij munere fidei integritatem inuiolatam conseruare debemus, & animarum saluti prospicere, quantum diuina gratia adiutrice possumus ex paternæ charitatis visceribus optamus, damnantes, & reprobantes omne genus diuinationum, quæ diabolo auctore ad fidelium deceptionem à prædictis curiosis, vel perditis hominibus fieri solent. Cupientes prætereà sanctam illam Christianæ Religionis simplicitatem, præsertim vbi agitur de summa Creatoris Dei potestate, sapientia, & prouidentia, ab omni erroris labe, integram, atque incorruptam, vt par est retineri. Volentes quoque prædictæ falsæ credulitati, ac huiusmodi illicitarum diuinationum, & superstitionum, detestabili studio, & execrandis flagitijs, atque impuritatibus occurrere, vt de Christiano populo meritò dici possit, quod de antiquo Dei populo scriptum est. Non est augurium in Iacob, neque diuinatio in Israel. Hac perpetuo valitura constitutione, Apost. auctoritate statuimus, & mandamus, vt tam contra Astrologos,

Mathematicos,& alios quoscunque dictæ iudiciariæ Astrologiæ artem, præterquam circa agriculturam,nauigationem,& rem medicam in posterum exercentes,aut facientes iudicia,& natiuitates hominum,quibus de futuris contingentibus,successibus, fortuitisque casibus,aut actionibus ex humana voluntate pendentibus aliquid euenturum affirmare audent,etiam si id se non certo affirmare asserant, aut protestentur, quam contra alios vtriusque sexus, qui supradictas damnatas,vanas, fallaces, & perniciosas diuinandi artes,siue scientias exercent, profitentur,& docent,aut discunt,quiue huiusmodi illicitas diuinationes,sortilegia,superstitiones,veneficia,incantationes,ac præmissa detestanda scelera , & delicta,vt præfertur,faciunt,aut in eis se quomodolibet intromittũt,cuiuscumq; dignitatis,gradus,& conditionis existant,tàm Episcopi,& Prælati Superiores,ac alij Ordinarij locorum,quàm Inquisitores hæreticæ prauitatis,vbique gentium deputati,etiam si in plerisque ex his casibus antea non procedebant,aut procedere non valebant,diligentius inquirant,& procedant,atque in eos seuerius Canonicis pœnis,& alijs eorum arbitrio animaduertant.

§. 4. Prohibentes omnes,& singulos libros,opera,& tractatus huiusmodi iudiciariæ Astrologiæ,Geomantiæ,Hydromantiæ,Pyromantiæ,Onomantiæ,Chiromantiæ,Negromantiæ,Artis Magicæ,aut in quibus sortilegia,veneficia,auguria,auspicia,execrabiles incantationes,ac superstitiones continentur,ac vt supra in memorato Indice interdictos sub censuris,& pœnis in eo contentis à quibuscunque Christifidelibus legi,aut quomodolibet retineri, sed illos Episcopis, & Ordinarijs locorum,vel Inquisitoribus prædictis præsentari, & consignari debere. Et nihilominus eadem auctoritate statuimus,& mandamus,vt contra scienter legentes,aut retinentes libros,& scripta huiusmodi,seu,in quibus talia continentur,similiter ijdem Inquisitores liberè,& licitè procedant,ac procedere, & pœnis condignis punire,& coercere possint.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus,& ordinationibus Apostolicis,cæterisque contrarijs quibuscunque.

§. 6. Vt autem præsentes nostræ litteræ ad communem omnium notitiam facilius deducantur,iubemus,illas in valuis Basilicarum S. Io. Lateranen. & Principis Apostolorum de Vrbe,ac in acie Campi Floræ affigi,seu appendi,eisque detractis,ipsarum exempla etiam impressa eisdem in locis affixa relinqui.

§. 7. Et insuper vniuersis ,& singulis venerabilibus fratribus nostris Patriarchis,Primatibus,Archiepiscopis,Episcopis,locorum Ordinarijs,& Prælatis, necnon Inquisitoribus hæreticæ prauitatis vbilibet constitutis per hæc committimus,& in virtute Sanctæ Obedientiæ districte præcipiendo mandamus, vt per se,vel alium,seu alios easdem præsentes litteras,postquam eas receperint, seu earum notitiam habuerint,in suis,& singulis Parochialibus Ecclesijs , dum in eis populi multitudo ad Diuina conuenerit,deinde verò semel in anno, & quoties eis expedire videbitur,vulgari sermone publicent,aut publicari faciant.

§. 8. Quia verò difficile foret præsentes litteras ad singula,quæque loca,in quibus de eis fides facienda erit deferri,volumus,vt earum transumptis etiam impressis,manu Notarij publici subscriptis,ac paruo sigillo Sanctæ Romanæ & vniuersalis Inquisitionis,aut alicuius Prælati,vel Curiæ Ecclesiasticæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio,& extra vbique locorum,adhibeatur,quæ eisdem ori-

originalibus literis adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo, &c. Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1585. Nonis Ianuarij, Pontificatus nostri Anno Primo.

Contra Astrologos Iudiciarios, qui de statu Reipublicæ Christianæ, vel Sedis Apostolicæ, seu vita Romani Pontificis, aut eius consanguineorum Iudicia facere, necnon eos, qui illos desuper consulere præsumpserint, cum innouatione similis constitutionis Sixti Papæ V.

VRBANVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

INscrutabilis Iudiciorum Dei altitudo non patitur, vt humanus intellectus tenebroso corporis carcere constrictus, super astra se extollens, arcana in sinu Diuino recondita, & ipsis Beatissimis Spiritibus ignota, nefaria curiositate, non solum explorare, sed etiam tanquam explorata, in Dei contemptum, Reipublicæ perturbationem, & principum periculum arroganti, & pernicioso exemplo venditare præsumat.

§. 1. Hinc est, vt quamuis ciuilibus, canonicisque sanctionibus, ac nouissimè fel. rec. Sixti Papæ V. prędecessoris nostri Constitutione desuper edita, Astrologorum, Mathematicorum, Vaticinatorum, & aliorum, qui euentura diuinare, seu prędicare audent, quosque, vti homicidas, & maleficos antiquitas æstimauit, illorum potissimum, qui de summa Reipublicę, vel principis salute iudicia ferre prę sumerent, ars, professio, siue exercitium grauibus pœnis inhibita esse noscantur. Attamen sicut accepimus, nonnulli iniquitatis filij proprię pusillitatis obliti, ac demtare forsan, vel conniuentia audentiores facti, vanamque fatidicorum ęstimationem aucupantes, in deplorandam animarum suarum perditionem, grauequeChristifidelium scandalum, etiam de Reipublicę, & Principum incolumitate, illis sollicitudinem, hominibus verò inquietis rerum nouandarum occasionem ea ratione inferre satagentes, prognostica, & prędictiones verbo, vel etiã scripto edere non erubescunt.

§. 2. Nos itaque perniciosis huiusmodi ausibus quantum nobis ex alto conceditur obuiam ire, ac quos Dei respectus in officio non continet, pœnarum grauitate, & seuerioris disciplinę fręno coercere volentes Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicę potestatis plenitudine, Constitutionem per pręfatum Sixtum prędecessorem desuper, vt pręfertur, editam Apostolica auctoritate tenore pręsentium perpetuò approbamus, cõfirmamus, & innouamus.

§. 3 Et insuper omnibus, quibuscumque Laicis cuiuscunque sexus, conditionis, status, gradus, qualitatis, & dignitatis, etiam Marchionalis, vel Ducalis existentibus, qui de statu Reipublicę Christianę, vel Sedis Apostolicę, siue de vita, aut morte Romani Pontificis pro tempore existentis, eiusque vsque ad tertium gra-

gradum inclusiuè consanguineorum Mathematicos, Ariolos, Aruspices, Vaticinatoresue nuncupatos, vel alios Astrologiam iudiciariam exercentes, seu aliàs quomodolibet profitentes de cętero consuluerint, siue desuper eorum iudicia, prognostica, prędictiones, seu pręcognitiones, etiam sibi oblatas receperint, illisue quomodolibet vsi fuerint, vel illas penes se scienter retinuerint, aut alicui ostenderint, necnon iisdem Mathematicis, Ariolis, Aruspicibus, Vaticinatoribus, siue alijs Astrologiam iudiciariam, seu quamlibet artem diuinatoriam quomodolibet profiten. qui Iudicia, Prognostica, seu pręcognitiones, & prędictiones super pręmissis, etiamsi id non certo se affirmare protestentur fecerint, siue à se, vel ab alijs iam facta, seu factas in posterum penes se similiter retinuerint, vel alicui dederint, seu ostenderint; aut de eis quouis modo etiam improbando scripto, vel verbis tractauerint nedum excommunicationis maioris latę sententię, sed etiam vti lęsę Maiestatis reis, vltimi supplicij, ac confiscationis omnium bonorum etiam Romanę Curię officiorum, ac deuolutionis quorumcunque Ciuitatum, Castrorum, & locorum Iurisdictionalium, & feudalium.

§. 4. Clericis quoque, & presbyteris, alijsque personis Ecclesiasticis, tàm sęcularibus, quàm cuiusuis Ordinis, Congregationis, Societatis, seu Instituti, vel militiarum quarumcunque, etiam Hospitalis Sancti Io. Hierosolymitani, alijsque quomodolibet exemptis, ac Nobis, & Apostolicę Sedi immediatè subiectis, Regularibus vtriusque sexus, vltra prędictas, etiam priuationis beneficiorum, & dignitatum, ac officiorum Ecclesiasticorum, etiam Monasteriorum, Prioratuũ, Pręceptoriarum, ac aliorum quorumcunque, & inhabilitatis perpetuę ad illa in posterum obtinenda, ita quod personę Ecclesiasticę pręuia illarum degradatione Curię sęculari tradantur puniendę, in Episcopali vero, Archiepiscopali, Metropolitana, Primatiali, Patriarchali, aut quacunque alia etiam superiori Ecclesiastica, vel mundana quantumuis sublimi, excellente, & speciali nota digna, etiam suprema constitutis dignitate, easdem excommunicationis, ac priuationis etiam regiminis, & administrationis Ecclesiarum, & aliorum quorumcunque beneficiorum, & dignitatum quantumuis amplissimarum, & Patriarchali maiorum, ac officiorum suorum, & inhabilitatis pœnas ipso facto incurren. Apostolica auctoritate tenore pręsentium infligimus, & imponimus.

§. 5. Cognitionem autem causarum huiusmodi, quoad personas Ecclesiasticas, tàm sęculares, quàm regulares, in Vrbe nostra, & illius districtu ad dilectos filios nostrum eis Vicarium in spiritualibus generalem, necnon eiusdem Vrbis Gubernatorem, ac causarum Curię Camerę Apostolicę Auditorem Generalẽ, & eorum quemlibet insolidum, extra verò Vrbem, & districtum prędictum in Prouincijs, Nobis, & Apostolicę Sedi subiectis ad S.R.E. Cardinales in eisdem Prouincijs de latere Legatos, & Prolegatos, ac Pręsides in dignitate Ecclesiastica constitutos pro tempore existentes, in alijs verò omnibus, & singulis Prouincijs, Regnis, Ciuitatibus, Oppidis, Castris, & locis, tàm sub nostra, & dictę Sedis, quàm cuiusuis alterius Principis ditione comprehensis, priuatiuè quoad omnes etiam Superiores Religiosorum, ipsisque Superioribus penitus exclusis, ad Ordinarios locorum, vbilibet verò locorum etiam ad hęreticę prauitatis Inquisitores spectare volumus.

§. 6. Mandantes dilectis filijs nostris, & dictę Sedis de latere legatis, & eorũ

Vicelegatis,& præsidibus prædictis nunc, & pro tempore existentibus, necnon Venerabilibus Fratribus,Patriarchis, Archiepiscopis,& Episcopis singulis,videlicet,in suis Ciuitate,& Diœcesi,& quoad loca intra fines alicuius Diœcesis,non tamen de Diœcesi existentia ipsarum Diœcesum,intra quarum fines eadem loca extiterint,quo verò ad ea,quæ extra fines alicuius Diœcesis consistunt,vicinioribus eorundem locorum Ordinarijs,ac etiam Inquisitoribus prædictis, quatenus ad instantiam cuiusuis Fisci,vel denunciatoris ac etiam ex eorum officio causarum huiusmodi cognitiones suscipientes,præuia etiam auocatione à quibuscunque alijs supra non expressis, nec à Nobis specialiter delegatis in causis ipsis modo præmisso procedant omnibus iuris, & facti remedijs opportunis, inuocato etiam auxilio brachij sæcularis.

§.7. Inhibentes insuper Decanis, & Capitulis Ecclesiarum Cathedralium, Metropolitanarum,& Patriarchalium,necnon quorumuis Ordinum, & locorũ Regularium,Societatum,& Institutorum,ac etiam Hospitalis prædictorum Superioribus,Conuentibus,& Fratribus quantumuis exemptis,ne sub priuationis beneficiorum,& officiorum quorumcunque per eos respectiuè obtentorum, ac similiter inhabilitatis ad alia in futurum obtinenda, vocisq. actiuæ,& passiuæ, necnon excommunicationis latæ sententiæ eo ipso incurrendis pœnis,Ordinarios locorum,necnon Legatos,seu Vicelegatos,aliosq. prędictos in causis huiusmodi procedentes quoquomodo impedire,molestare,seu perturbare audeant,vel præsumant,ac etiam mandantes,vt quoties ad id fuerint requisiti Religiosos ipsos, etiam si alicuius loci regularis Superiores actu fuerint Ordinarijs, Legatis, seu Vicelegatis, ac alijs prædictis, seu quibus ijdem mandauerint,consignent cum scripturis,& actis,si quæ facta fuisse reperiantur.

§. 8. Sicque,& non aliter in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, Delegatos,& Commissarios,ac etiam Cameræ Apostolicæ Clericos, Præsidentes,necnon causarum Palatij Apostolici,& Curiæ eiusdem Cameræ generalem Auditores ac S.R.E.Camerarium,& alios Cardinales etiam de latere Legatos, necnon Vicecamerarium,sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate,& auctoritate vbique iudicari,& diffiniri debere, irritum quoque,& inane,si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter,vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

§. 9. Non obstantibus constitutionibus,& ordinationibus Apostolicis,necnon nostra in numero septuagesima,& alijs Cancellariæ Apostolicæ Regulis,ac Prouinciarum,Regnorum,Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, Locorum,Ecclesiarum,Monasteriorum,Militiarum,Hospitalium,etiam S. Ioannis prædictorum, aliorumque Religiosorum,& piorum locorum,etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis,& consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis,& litteris Apostolicis eisdem Prouincijs,Regnis,Ciuitatibus,Terris,Oppidis,Locis,Ecclesijs,Monasterijs,Hospitalibus, & Militijs prædictis,& alijs pijs locis,ac illorum Vniuersitatibus, Capitulis, Superioribus, & personis in contrarium,forsan quomodolibet concessis,approbatis,& innouatis. Quibus omnibus,& singulis,etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis,specifica, expressa, & indiuidua,ac de verbo ad verbum,non autem per clausulas generales idem importantes mentio,seu quæuis alia expressio,aut ali-

qua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes illis, aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie derogamus, cæterisque contrarijs quibuscunque.

§. 10. Volumus autem, quod præsentes literæ in valuis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ, publicentur, & affigantur, quæ postquam sic affixæ, & publicatæ fuerint, quoscunque tàm in Statu nostro temporali, quàm extra eum, vbique locorum perinde arctent, & afficiant, ac si vnicuique nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

§. 11. Quodque earum exemplis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra, vbique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, confirmationis, innouationis, inflictionis, impositionis, inhibitionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ. Kal. Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Octauo 1631.

Quod Itali extra Italiam non habitent in locis, vbi liber, & publicus cultus, siue vsus Catholicæ Religionis non existat.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

CVm sicut non sine magno animi nostri dolore accepimus, quamplures Christifideles ex diuersis Italiæ partibus, eorum patrijs vbi vera, & sancta Catholica, & Apostolica Religio viget, & publicè prædicatur, descendentes, abeant in longinqua loca, vbi non solum hæreses impune grassantur, sed quod peius est, Catholicæ Religionis vsus publicè interdicitur, & prohibetur, quod fit, vt personæ ibi permanentes, etiam si Catholicæ sint, cogantur tamen contra eorum pia desideria, sacrosanctæ Missæ sacrificio, alijsque diuinis Officijs, ac Sanctorum Sacramentorum perceptione, in suarum animarum discrimen diutius carere.

§. 1. Quare nos, his, & alijs malis, & periculis inde prouenientibus quantum cum Domino possumus, obuiare cupientes, hac nostra in perpetuum valitura Constitutione statuimus, & ordinamus, vt de cætero nullus Italus, siue Mercator, siue cuiusuis alterius conditionis, vel status existat, quouis quæsito colore, prætextu, vel ingenio audeat habitare, vel domicilium tenere in Ciuitate, Oppido, seu loco, vbi aliqua Ecclesia cum Parocho, vel Pastore, seu Sacerdote Catholico non existat, in qua libere, & sine omni periculo palam, & publice celebrari, & an-

& audiri possint sacrosanctæ Missæ, & alia diuina Officia, & conciones, ac Sacramenta Ecclesiastica ministrari, mortuorum corpora sepeliri, & cætera fieri, iuxta Ritum Sanctæ Rom Ecclesiæ.

§. 2. Vtque ijdem Itali abstineant à Matrimonijs cum hæreticis mulieribus, & ab hæreticorum sepulturis, filios suos de sacro fonte leuari per hæreticos nō permittant, nec ipsi vicissim hæreticorum filios, nisi per Catholicum Sacerdotē Catholico more baptizentur, leuare præsumant, Medicorum quoque hæreticorum opera, necessitate cessante, & vbi adsit copia Catholici Medici idonei, non vtantur.

§. 3. Cum verò Itali prædicti ex Italia recedunt ad morandum, seù inhabitandum in partibus prædictis, id significent suis Ordinarijs, vel Inquisitoribus locorum, à quibus serio admoneantur, vt in eis perpetuo Catholicam, & Orthodoxam fidem constanter retinentes, & profitentes, piam, & Catholicam vitam ducant, Dominicos, & Festos dies, abstinentias, & sacra ieiunia ab Ecclesia præcepta religiose colant, atque omnem hæresim, & errorem hæreticos, schismaticos, & ab Orthodoxa fide aberrantes fugiant, & euitent, ac vt saltem singulis annis de eorum Sacramentalis peccatorum confessione, & Sanctissimæ Eucharistiæ perceptione per eos facta, fidem, seu testimonium ipsis Ordinarijs, vel Inquisitoribus in Italiam transmittant ad quod, & nos dictos Italos tenore præsentium teneri, & obligatos esse decernimus, & mandamus.

§. 4. Quod si quis propriè salutis immemor, contra præmissa facere præsumpserit, possit aduersus eum per locorum Ordinarios, & Inquisitores hæreticæ prauitatis, vti de hęresi suspectum procedi.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cęterisque contrariis quibuscunque.

§. 6. Volumus autem, vt earum lem prędentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo personę in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quę ipsismet pręsentibus haberetur, si essent exhibitę, vel ostensæ. Datum Romæ, apud S. Marcum sub annulo Piscatoris, die vigesimasexta Iulii, millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, Pontificatus nostri Anno quinto.

Constitutio contra Hæreticos in Italia commorantes, eorumquè fautores.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmani Pontificis Beati Petri Apostolorum Principis successoris munus exigit, vt pro incumbente Dominici gregis cura, & sollicitudine prædecessorum suorum Constitutiones, eas præsertim, quæ ad Sacrosanctæ Fidei Catholicæ conseruationem pertinent, quo suum perpetuum sortiantur effectum, & inuiolabiliter obseruentur, innouet, & extendat, prout rerum, & temporum qualitatibus debitè compensatis, conspicit in Domino salubriter expedire. Alias siquidem à fel. rec. Clemente Papa VIII. prędecessore nostro emanarunt litteræ

tenoris sequentis, videlicet. Clemens Papa VIII. Ad futuram rei memoriam. Cùm sicut non sine, &c. vt sup. pag. 56. Nos inuiolabili dictarũ Clemẽtis litterarũ, & in eis contentorum quorumcumq; obseruationi, quãtum Nobis ex alto cõceditur, per amplius prouidere volentes. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura Constitutione easdem Clementis prædecessoris litteras, cum omnibus, & singulis in eis contentis, tenore præsentium approbamus, & cõfirmamus, illasque innouamus, ac inuiolabiliter obseruari mandamus. Insuper, ne vllus Hæreticus in locis Italiæ, & Insularum adiacentium, neque etiam sub commercij, mercimonij, aut alio quouis prætextu domicilium contrahere, seu domũ apertam habere propriam, vel conductam, aut gratis concessam, seu habitare, aut morari possit, earumdem tenore præsentium prohibemus, ac respectiuè statuimus, & ordinamus. Contra prohibitioni autem, ac statuto, & ordinationi nostris huiusmodi non parentes, seu contrauenientes, cuiusuis status, gradus, ordinis, dignitatis, tàm Ecclesiasticæ, quàm sæcularis existentes, iuxta formam iuris procedatur, & puniantur. Et simili modo eos, qui hæreticos prædictos receptauerint, eisque quoquo modo contra præsentium litterarum tenorem, fauorem, opem, seu auxilium præbuerint, vti fautores, & receptatores Hæreticorum puniri, sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam S.R.E. Cardinales, & de latere Legatos (sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate) vbique iudicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extra, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostẽsæ: quodque eædem præsentes post duos menses à die illarum publicationis cõputandos, omnes, & singulos, ad quos spectat, arctent, & afficiant, perinde ac si vnicuique personaliter intimatę fuissent. Datum Romæ apud S. Mariam maiorem sub Annulo Piscatoris die 2. Iulij 1622. Pontificatus Nostri Anno Secũdo.

S. Card. S. Susannæ.

Reuocatio facultatum Superioribus quorumcumque Ordinum, & Religiosorum quoquo modo concessarum, cognoscendi causas suorum subditorum, ad officium Sanctæ Inquisitionis hæreticæ prauitatis, quomodolibet pertinentes.

PAVLVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanus Pontifex ea interdum, quæ prędecessoribus suis temporum, & rerum qualitate id tunc exposcente, proinde pro hæresum extirpatione sancita sunt nouis emergentibus rationibus reuocat, & immutat, aliaque desuper disponit, & ordinat, prout in Domino salubriter conspicit expedire.

§. 1.

§. 1. Dum ſiquidem fel. rec. Pius Papa Quartus Prædeceſſor noſter ſua perpetuo valitura Conſtitutione, ſtatuit, ordinauit, & declarauit, quod ex tunc deinceps in omnibus Chriſtiani Orbis partibus Inquiſitores hęreticę prauitatis, tàm generales, quàm in quibuſuis Prouincijs, Ciuitatibus, Oppidis, Terris, & Locis pro tempore deputati particulares, contra omnes quorumcunque Ordinum etiã exemptorum, etiam Mendicantium profeſſores, & Religioſos, ac etiam alios quoſcunque quouis modo priuilegiatos, & exemptos, de hęreſis crimine quomodolibet ſuſpectos, aut culpabiles, dummodo ab eorundem profeſſorum, & Religioſorum Superioribus, vel Pręlatis in cauſis huiuſmodi pręuenti non fuiſſent, iuxta facultates officij Inquiſitionis ipſius prauitatis inquirere, & procedere, ac culpabiles, & delinquentes repertos, ſecundum canonicas ſanctiones caſtigare, atque punire poſſent, & valerent, ac aliàs prout in litteris ipſius Pij Prędeceſſoris latius continetur.

§. 2. Cum autem rerum vſu compertum ſit, occaſione pręuentionum huiuſmodi nonnulla interdum impedimenta orta eſſe, quo minus cauſæ huiuſmodi ea, qua decet diligentia cognoſcantur. Nos de conſilio Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctę Romanę Eccleſię Cardinalium, cõtra hęreticam prauitatem generalium Inquiſitorum illa de medio tollere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac matura deliberatione, hac noſtra etiam perpetuo valitura Conſtitutione omnia, & quęcunque priuilegia, indulta, facultates, & conceſſiones Generalibus, Superioribus, & Pręlatis quorumcunque Ordinum, ſiue Mẽdicantium, ſiue Clericorum Regularium, cuiuſuis Ordinis, & inſtituti, etiam in dicta conſtitutione non expreſſorum, & quantumuis exemptorum, & quocũque nomine nuncupentur, per dictum Pium, ac quoſcunque Romanos Pontifices prędeceſſores noſtros, & Sedem Apoſtolicam conceſſa, approbata, & innouata, & quantumuis etiam longiſſimo tempore obſeruata, cauſas ad dictum officium quouis modo ſpectantes, cognoſcendi, & terminandi, ſeu in illis quoquo modo ſe intromittendi, quorum omnium, & ſingulorum tenores, etiam ſi de illis ſpecialis, & expreſſa mentio habenda eſſet, pręſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo caſſamus, reuocamus, & abolemus, ipſiſque Generalibus, Superioribus, & Pręlatis, vt de cętero quouis quęſito colore, vel prætextu prætenſionis, vel conſuetudinis, & præſcriptionis immemorabilis, ſeu cognoſcendi, an delationes huiuſmodi calumnioſę ſint, necne in eiſdem cauſis, tàm motis, quàm mouendis, quoquomodo ſe intromittere, ſeu immiſcere, denunciationes recipere, teſtes examinare, proceſſus conficere, cauſas ipſas cognoſcere, definire, vel terminare minime audeant, ſeu præſumant, ſimili auctoritate diſtrictius inhibemus.

§. 3. Volentes, & expreſsè mandantes, vt ipſi Religioſi poſſint, & debeãt omnes, etiam Ordinum huiuſmodi profeſſores de hæreſi ſuſpectos, Inquiſitoribus, vel Ordinarijs locorum vicinioribus libere denunciare, abſque eo quòd Superiores prædicti perſonas denunciandas, & cauſas perquirere, vel quoquo modo id impedire, vel retardare audeant, ſeu præſumant.

§. 4. Inſuper omnes, & quaſcunque cauſas ad dictum officium quomodolibet ſpectantes, & pertinentes, coram Generalibus, Superioribus, & Pręlatis huiuſmodi in quibuſcunque locis exiſtentibus, ac contra quoſcunque Religioſos,

vt præfertur exemptos,motas,& pendentes,ad nos harum serie auocamus,easq; omnes in statu,& terminis,in quibus de præsenti reperiũtur,ipsius prauitatis Inquisitoribus,vel Ordinarijs locorum viciníoribus terminandas committimus.

§. 5. Prętcrea ipsis Generalibus, Superioribus, & Pręlatis pari auctoritate pręcipimus,atque mandamus,vt omnes processus,& acta causarum huiusmodi Inquisitoribus,seu Ordinarijs prędictis respectiuè remittant,& consignent;necnon professores,fratres,& Religiosos supradictos,quos hæresis labe infectos,vel suspectos,etiam in visitatione esse nouerint absque alia consultatione cum proprijs Superioribus facienda,eisdem Inquisitoribus,vel Ordinarijs locorum viciníoribus respectiuè denuncient.

§. 6. Quod si Generales,alijque prædicti præsentibus litteris non paruerint, eos omnes priuationis quarumcunque dignitatum, seu Pręlaturarum, vel officiorum suorum Ordinum,ac vocis actiuæ,& passiuæ,perpetuæque inhabilitatis ad easdem,necnon contra fautores hęreticorum,& impeditores officij,statutas,& inflictas pœnas,aliasque censuras Ecclesiasticas,etiam excommunicationis maioris latæ sententiæ,à quo non nisi à Nobis,vel à Romano Pontifice pro tempore existente,pręterquam in mortis articulo,absolutionis beneficium valeant obtinere,eo ipso incurrisse.

§. 7. Necnon præsentes litteras,licet generales Superiores,& Pręlati prędicti, aut quicunque alij quauis auctoritate,dignitate,vel officio,seu honore fulgentes in pręmissis quomodolibet interesse habentes, vel habere prętendentes ad hoc vocati non fuerint,semper,& perpetuo validas,& efficaces existere,suosque plenarios,& integros effectus sortiri,& obtinere,ac de omnibus inuiolabiliter obseruari,sicque per quoscunque Iudices,& Commissarios,quauis auctoritate fulgentes,etiam S.R.E.Cardinales,sublata eis,& eorum cuilibet quauis aliter iudicandi,& interpretandi facultate,& auctoritate,iudicari,& definiri debere, irritũ quoque,& inane,si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari,decernimus,& declaramus.

§. 8. Non obstantibus prędicta,ac quibusuis alijs constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis,necnon Ordinum,& institutorum quorumcunque iuramento,confirmatione Apostolica,vel quauis firmitate alia roboratis,statutis,& consuetudinibus,priuilegijs quoque, indultis,& litteris Apostolicis,etiam mare magnum,vel alias quomodolibet nuncupatis,eisdem Ordinibus,eorumque Generalibus,Superioribus,& Pręlatis,ac personas etiam per quoscunque Romanos Pontifices prędecessores nostros, ac Sedem prędictam,& per Nos quouis modo concessis,confirmatis,& iteratis vicibus approbatis,& innouatis, quibus, ac alijs omnibus,quę pręsentibus quomodolibet obstare possent,etiam si de illis, eorumque totis tenoribus,specialis,specifica,& expressa,ac indiuidua,& de verbo ad verbum,non autem per clausulas generales idem importantes,mentio,seu quęuis alia expressio habenda,aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret,eorum tenores pro plene,& sufficienter pręsentibus expressis, & totaliter insertis habentes illis aliàs in suo robore permansuris,hac vice dumtaxat,& specialiter,& expresse derogamus,cęterisque contrariis quibuscunque.

§. 9. Vt autem pręsentes litterę ad omnium notitiam deducantur, neuè aliquis ignorantiam earum prętendere,aut contra eas se excusare valeat,illas in val-

uis

uis Sancti Ioannis Lateranensis & Principis Apostolorum, Basilicarum de Vrbe,necnon Cancellariæ Apostolicę,ac acie Campi Floræ de more,affigi,& publicari,earumque exempla inibi affixa dimitti,ac post publicationem huiusmodi omnes,& singulos,quos concernunt,& concernent in futurum perinde arctent, & affi iant,ac si eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

§ 10. Quodque earum transumptis etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis,& sigillo alicuius Prælati,seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ,munitis,eandem prorsus fidem in iudicio,& extra,vbique gentium,& locorum adhiberi volumus, & mandamus, quæ eisdem originalibus litteris adhiberetur,si essent exhibitæ,vel ostensæ,& nihilominus,vt ad maiorem notitiam singulorum,& quorumcunque Religiosorum prædictorum præsentes deueniant,etiam volumus & in virtute sanctæ Obedientiæ præcipimus, & mandamus Generalibus,Superioribus, & Prælatis prædictis, vt in primis proximis futuris Capitulis,seu Congregationibus,Prouincialibus,vel Generalibus cuiuscumque Prouinciæ,tàm in Italia, quàm extra,præsentes nostras litteras legi,& publicari faciant,& procurent.

§. 11. Nulli ergo,&c.

Datum Romæ apud S.Marcum,Anno Incarnationis Dominicæ 1606. kal. Septembris. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Innouatio Constitutionum à Sixto Quarto, & Pio Quinto de Conceptione Beatæ MARIAE Virginis editarum. Impositioquè maiorum pœnarum in transgressores, à locorum Ordinarijs, & hæreticæ prauitatis Inquisitoribus puniendos.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

REgis pacifici, quamquam nullo nostro merito Diuina dispensatione vices gerentes in terris,ex muneris nostri debito,pacis,& concordiæ inter Christifideles,præsertim Ecclesiasticas personas,quæ aliis in viam pacis dirigendis,& in vnitate Spiritus continendis sunt præpositæ,conseruationi sedulò inuigilare cupientes,ea,quæ à prædecessoribus nostris Roman Pontif. ad scandalorum semina tollenda salubriter constituta sunt,cum hostis antiqui insidiis,qui ab initio dissidia serere cœpit,minimè obseruari,aut varijs modis eludi dignoscuntur, vt inuiolata seruentur,opportunis remedijs,quantum cum Domino possumus, prouidemus.

§. 1. Olim siquidem per felicis recordationis Sixtum Papam Quartum prædecessorem nostrum,accepto,quod nonnulli diuersorum Ordinum Prędicatores,in suis sermonibus ad populum publice per diuersas Ciuitates, & Terras affirmare non erubuerant,& quotidie prędicare non cessabant,omnes illos,qui tenebant,aut asserebant gloriosam,& immaculatam DEI Genitricem absque origina-

ginalis peccati macula fuisse conceptam, mortaliter peccare, vel esse hereticos, eiusdemque immaculatę Conceptionis officium celebrantes, audientesque sermones illorum, qui eam sine huiusmodi macula conceptam esse affirmabant, grauiter peccare, sed & prędictis pręd̄icationibus non contenti, confectos super eisdem suis assertionibus libros in publicum ediderant, ex quorum assertionibus, & prędicationibus non leuia scandala in mentibus fidelium exorta erant, & maiora merito exoriri formidabantur in dies, idem Sixtus prædecessor huiusmodi temerarijs ausibus, & peruersis assertionibus, & scandalosis, quæ exinde in Dei Ecclesia exoriri poterant, obuiare volens, huiusmodi assertiones prędictorum, eorundem, & aliorum quorumlibet, qui affirmare pręsumerent, eos, qui crederent, aut tenerent eandem Dei Genitricem ab originalis peccati macula in sua Conceptione pręseruatam fuisse, propterea alicuius hæresis labe pollutos fore, vel mortaliter peccare, aut huiusmodi officium Conceptionis celebrantes, seu huiusmodi sermones audientes alicuius peccati reatum incurrere, vtpote falsas, & erroneas, & à veritate penitus alienas, editosque desuper libros prædictos id continentes, quoad hoc reprobauit, & damnauit, ac statuit, & ordinauit, quod prædicatores verbi Dei, & quicunque alij cuiuscunque status, gradus, aut ordinis, & conditionis essent, qui ausu temerario præsumerent in eorum sermonibus ad populum, seu alias quomodolibet affirmare, huiusmodi sic per eum improbatas, & damnatas assertiones veras esse, aut dictos libros pro veris legere, tenere, vel habere, excommunicationis sententiam eò ipso incurrent, à qua ab alio, quàm à Romano Pontifice, nisi in mortis articulo, nequirent absolutionis beneficium obtinere. Similique pœnæ, & censuris subiecit eos, qui ausi essent asserere contrariam opinionem, tenentes videlicet, Gloriosam Virginem MARIAM cum originali peccato fuisse conceptam, hęresis crimen, vel peccatum incurrere mortale, cum nondum id esset à Romana Ecclesia, & Apostolica Sede decisum.

§. 2. Hanc verò Sixti prædecessoris constitutionem Oecumenica Tridentina Synodus postea innouauit.

§. 3. Ac deinde similis recordationis Pius Papa Quintus etiam prędecessor noster, statuit, ordinauit, & mandauit, quatenus nemo cuiuscunque ordinis, vel dignitatis existeret, in popularibus concionibus, vel vbicunque promiscua virorũ, & mulierum multitudo conuenire solet, de huius controuersiæ altera parte disputare rationibus, vel Doctorum auctoritate, asserendo propriam sententiam, & contrariam refellendo, vel impugnando, aut de hac ipsa quęstione cuiusuis pietatis, aut necessitatis prætextu vulgari sermone scribere, vel dictare præsumeret, qui contrafaceret, suspensionis pœnam à diuinis absque noua declaratione ipso facto incurreret, si modo esset in sacris constitutus, & quęcumque præterea gradu, siue dignitate, vel administratione fungeretur, illius omnibus foret ipso iure priuatus, & ad eadem, vel similia munera obtinenda, vel obeunda, perpetuę inhabilitatis censurę, ipso etiam facto obnoxius foret, super quibus nisi à Romano Pontifice pro tempore existente dispensari, siue absolui non posset, & nihilominus aliis pœnis, si opus foret, à proprio Prelato pro delicti mensura infligendis subiectus esset, prout subiecit.

§. 4. Cæterum quamdiu per Apostolicam Sedem altera pars diffinita non esset, oppositaque sententia condemnata, liceret viris doctis in publicę Academiæ

dispu-

disputationibus,siue generalium,aut Prouincialium Capitulorum, vel vbi alias intereſſent,qui rem capere poſſent,nec ſcandali vlla ſubeſſet occaſio,de illa quæſtione diſſerere,& argumentis vtramlibet partem aſſerere,vel impugnare. Dum tamen neutra veluti erronea prædicaretur. Seruarenturquè illa omnia, quę à dicto Sixto prędeceſſore ſtatuta ſunt, quorum ſingula etiam quantum ad alias pœnas duxit innouanda,& innouauit,prout in Sixti,& Pij prędeceſſorum litteris deſupęr confectis plenius continetur.

§.5. Verum licet hæc prouidè ſtatuta ſint, nihilominus ſicut accepimus,nonnulli in diuerſis Chriſtiani Orbis partibus,interminatis quęſtionibus nimis intēti, diſſentionum huiuſmodi,iampridem Eccleſię diſciplinę vigore reciſa germina coaleſcere procurant,indeque contentiones,& rixę non ſine Dei offenſa,& ſcandalo plurimorum exortę ſunt,& grauiores in dies, ne exoriantur periculum eſt, niſi à nobis opportunè prouideatur.

§.6. Quamobrem Motu proprio,non ad alicuius Nobis ſuper hoc oblatę petitionis inſtantiam,ſed ex certa ſcientia,ac matura deliberatione noſtris,conſtitutionum Sixti,& Pij prędeceſſorum huiuſmodi veriores tenores pręſentibus pro expreſſis,& ad verbum inſertis habentes eaſdem Conſtitutiones Apoſtolica auctoritate tenore pręſentium approbamus,& cōfirmamus,& etiam quoad earum pœnas quaſcunque etiam abſolutionis reſeruationem innouamus,& inuiolabiliter ab omnibus,etiam Regularibus cuiuſcunque, tàm Eccleſiaſticis,quàm ſecularibus perſonis,cuiuſuis ſtatus,gradus,ordinis,& conditionis,aut dignitatis,tàm Eccleſiaſticę,quàm ſecularis,etiam ſi ſpecialis,ſpecifica,& indiuidua earum eſſet neceſſario facienda mentio,obſeruari pręcipimus,& mandamus,donec à Romana Apoſtolica Sede huiuſmodi controuerſia fuerit diffinita.

§.7. Ac pręterea,ſi quis quouis modo contrauenerit, pręter ſupradictarum conſtitutionum pœnas reſpectiuè ipſo facto incurrendas,etiam concionandi,publicè legendi,ſeu docendi,& interpretandi facultate,ac voce actiua, & paſſiua in quibuſcunque electionibus eo ipſo abſque alia declaratione priuatus exiſtat. Necnon ad concionandi,& publicè legendi, docendi, & interpretandi perpetuæ inhabilitatis pœnas ſimiliter ipſo facto incurrat,abſque alia declaratione,à quibus non niſi à Nobis ipſis,vel ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus pariter abſolui,ſeu ſuper ijs diſpenſari poſſit, & nihilominus alijs pœnis noſtro, & eorundem Romanorum Pontificum ſucceſſorum noſtrorum arbitrio infligendis, ſubijciatur,prout eum ſubijcimus per præſentes.

§.8. Et contra huiuſmodi tranſgreſſores,etiam regulares cuiuſuis Ordinis,& inſtituti,etiam quomodolibet exemptos,& alias quaſcunque Eccleſiaſticas, & ſeculares perſonas cuiuſcunque ſtatus,gradus,ordinis,aut dignitatis, tàm Eccleſiaſticæ,quam ſecularis, vt præfertur,tàm Epiſcopi,& Prælati,Superiores, alijq; Ordinarij locorum,quàm hæreticæ prauitatis vbique locorum deputati Inquiſitores procedant,& inquirant,atque in eos ſeuerè animaduertant. Nos enim ijs, & eorum cuilibet,contra eoſdem tranſgreſſores procedendi, & inquirendi, ac pœnis coercendi,& puniendi liberam facultatem,& auctoritatem ijſdem auctoritate,& tenore tribuimus,& impartimur,eoſque, vt præfertur,procedere,inquirere,& punire præcipimus,& mandamus.

§.9. Non obſtantibus omnibus ijs,& ſingulis, quæ tàm Sixtus,quàm Pius

præ-

prædecessores prædicti in suis litteris huiusmodi, voluerunt, non obstare. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscunque.

§. 10. Et ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod præsentes litteræ, seu illarum exempla, ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in Acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant, perinde, ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent.

§. 11. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 6, Iulij 1616. Pontificatus nostri Anno 12.

Ampliatio, & declaratio prohibitionis asserendi Beatam Mariam, Virginem conceptam fuisse in peccato originali.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico in Monte Quirinali coram Sanctiss. D. N. D. Greg. Diuina prouidentia Papa XV. ac Illustriss. & Reuerendiss. DD. S. R. E. Cardinalibus aduersus hæreticam prauitatem Inquisitoribus Generalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

Feria 3. die 24. Maij, Anno à Natiuit. D. N. Iesu Christi 1622.

SAnctissimus D. N. auditis votis, &c. habetur pag. 50.

Constitutio reuocans concessiones quascunque viuæ vocis oraculo, non tamen S. R. E. Cardinalibus factas, vel ipsorum manu firmatas.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanus Pontifex in specula militantis Ecclesiæ diuina prouidentia constitutus, gratias, & indulta à se, & prædecessoribus suis concessa iustis interdum suadentibus causis, iuxta creditum sibi Pastoralis officii debitum moderatur, aut reuocat, prout rerum, & temporum qualitatibus debitè pensatis conspicit in Domino salubriter expedire. Itaq. Motuproprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deq. Apostolica potestatis plenitudine. Omnia, & sin-

singula indulta, facultates, priuilegia, gratias, & concessiones quascumq. spirituales, & Ecclesiasticas, tàm ad forum interius, quàm ad exterius spectan. ac tam ad supplicationem partium, quam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus à Sede Apostolica, quæ tamen viuæ vocis oraculo hactenus quandocumque, & qualitercumque ex quauis, etiam de necessitate exprimenda, causa, quibusuis Collegijs, Capitulis, Ordinibus, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Societatibus, etiam Societati IESV, ac Congregationibus quibuslibet, siue eorum, & earum respectiuè Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus Generalibus, vel Prouincialibus, quocumque nomine nuncupatis; Superioribus etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi prædictę immediatè subiectis, cuiuscumque dignitatis, præeminentiæ, aut quouis priuilegio munitis; non tamen ad supplicationem Regum concessas, in ijs videlicet, quæ non sunt sortita effectum, tenore præsentium reuocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus; ac reuocata, cassa, sublata, abrogata, & annullata, viribusq. & effectu vacua perpetuò fore, & esse, neque in posterum cuiquam suffragari posse, vel debere, neque aliquem ijs de cætero vti vllo modo posse, etiamsi expressa, & specifica mentio, etiam de verbo ad verbum de ijs facienda esset, decernimus, & declaramus; firmis tamen, & in suo robore permanen. omnibus indultis, & alijs concessionibus prædictis, viuæ vocis oraculo S.R.E. Cardinalibus ad ipsorum, vel aliorum quorumcunque fauorem propria S.R.E. Cardinalium manu firmatis, pro ipsis, vel alijs factis, & de quibus ijdem S.R.E. Cardinales testimonium in scriptis præbuerunt. Decernentes, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu aliquo quocumq; defectu notari, impugnari, redargui iure, vel in controuersiam reuocari ad terminos iuris reduci, aut aduersus illas quodcumque iuris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, & efficaces existere, & fore, suosq. plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; Sicq. per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios (sublata eis, eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate) iudicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. præmissis, ac quibusuis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis, Ordinibus, Societatibus, & Congregationibus prædictis, eorumquè Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus, & alijs Superioribus prædictis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritan. & alijs decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumq; totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo, ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huius-

modi præsentibus pro plene,& sufficienter expressis,& ad verbum insertis habẽtes (illis alias in suo robore permansuris) hac vice dumtaxat specialiter,& expressè derogamus,cæterisq. contrarijs quibuscumque. Volumus autem,vt pręsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio,& extra illud,quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ,vel ostensæ;quodq. eædem præsentes literæ,seu illarum exempla, ad valuas Basilicarum S.Ioannis Lateranen.ac Principis Apostolorum de Vrbe,& in acie Campi Floræ affixæ, omnes ita arctent,& afficiant,ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent. Dat. Romæ apud S.Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris die 2.Iul. 1622.Pontificatus nostri Anno Secundo.

S.Card.S.Susannæ.

S.D.N. VRBANI Diuina Prouidentia Papæ VIII. Extensio.

Constitutionis fel rec. mem. GREGORII Papæ XV. renocatoriæ concessionum viuæ vocis oraculo factarum.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs fel. rec. Gregorius Papa XV. Prędecessor Noster,vt subnascentibus iugiter varijs difficultatibus,& abusibus ex priuilegijs à Sede Apostolica viuæ vocis oracnlo sæpe numero concessis obuiam iret,Constitutionem edidit tenoris subsequen.videlicet.Gregorius Papa XV. Ad perpetuam rei memoriam. Romanus Pontifex in specula militantis Ecclesiæ diuina prouidentia constitutus,gratias,&c. *(vt habetur supra pag.64.*

Cum autem experientia rerum magistra compertum sit,concessiones,& gratias viuæ vocis oraculo,etiam à S. R. E. Cardinales obtentas, & ipsorum manu firmatas sæpe ab his,in quorum fauorem emanarunt,minus canonica interpretatione extendi,& perperam in disciplinę Ecclesiasticę detrimẽtum executioni demandari: Idcircò,quantum cum Domino possumus his,& alijs malis occurrere volentes Motu proprio,ex certa scientia,ac matura deliberatione Nostris,deq; Apostolicę potestatis plenitudine, & de consilio nonnullorum venerabilium fratrum Nostrorum S.R.E.Cardinalium,quibus negotium huiusmodi maturè discutiendum commisimus,omnia,& singula priuilegia,facultates,licentias,& gratias quascunque per Summos Pontifices Prædecessores Nostros, ac per Nos viuę vocis oraculo,& S.R.E.prędictę Cardinalium quorumcunque manu firmata,quibuscunque Generalibus , Prouincialibus, cæterisque Superioribus,& personis cuiusuis Ordinis,Congregationis,Instituti,& Societatis , siuè secularibus,siuè regularibus,vel etiam ipsis Ordinibus, Congregationibus, Institutis,& Societatibus,cuã Societati IESV,aut eius Clericis,seu Presbyteris,alijsque per-

sonis

sonis prædictis quacunque de causa, etiam de necessitate exprimenda, occasione, prętextu, vel colore, etiam intuitu, contemplatione, seu ad instantiam Imperatoris, Regum, & Principum quorumcunque, aut alias quomodolibet concessa, illorum tenores pręsentibus pro expressis habentes, tenore pręsentium reuocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac de cętero reuocata, cassa, sublata, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, nullisque prorsus deinceps suffragari posse, nec debere declaramus. Pręterea, vt pręsentes litterę omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, quanto citius innotescant, omnibus, & singulis Generalibus, & alijs quocunque nomine nuncupatis Superioribus quorumcunque Ordinum, Congregationum, Societatum, etiã Societatis IESV, & Institutorum, sub excommunicationis, ac priuationis officiorum, & dignitatum, necnon vocis actiuę, & passiuę pœnis ipso facto incurrendis pręcipimus, & mandamus, vt infra tres menses proximos à die publicationis pręsentium computandos, omnes, & singulos Prouinciales eorundem suorum Ordinum, Congregationum, Societatum, etiã Societatis IESV, & Institutorum, de eisdem pręsentibus litteris certiores faciant, earundemque pręsentiũ exemplaria illis transmittant, qui quidem Prouinciales sub eisdem pœnis teneãtur singulis Superioribus Monasteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Domorum, & locorum regularium pręcipere, vt easdem pręsentes subditis suis, vt moris est publicent. Decernentes pręsentes litteras etiam ex eo, quod quicunque in pręmissis interesse habentes, vel habere pręteadentes ad hoc vocati, & auditi nõ fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis Nostrę, seù alio quopiam defectu notari, impugnari, inualidari, redargui, in ius, vel controuersiã vocari, aut ad viam, & terminos iuris reduci, siue aduersus illas quocunque iuris, gratię, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostol. Audit. (sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate) iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. preinsertis litteris huiusmodi, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apost. & quatenus opus sit, etiam regula Nostra de non tollendo iure quęsito, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apost. eisdem Card. ac Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, eorumque Superioribus quocunque nomine nuncupatis sub quibuscunque verborum formis, & teñ. ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seù quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque cõtrarijs quibuscunque. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam

impreſſis,manu alicuius Not.pub.ſubſcriptis,& ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus vbique fides adhibeatur,quę pręſentibus ipſis adhiberetur ſi forent exhibitæ,vel oſtenſe, quodque eædem præſentes litteræ,ſiue illarum exempla ad valuas Baſilicarum prædictarum,& in acie Campi Floræ huiuſmodi ſimiliter affixa,omnes,quos concernunt,perinde artent,& afficiant, ac ſi vnicuique perſonaliter intimata fuiſſent. Datum Romæ apud S.Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 20.Decembris 1631. Pontificatus Noſtri Anno Nono.

M.Antonius Maraldus.

Die,& Anno ſupradicto affixa,& publicata fuit ad valuas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranen.& Principis Apoſtolorum,ac in acie Campi Floræ,alijſque locis ſolitis,& conſuetis, vt moris eſt per me Andream Scalamum, Sanctiſs. D.N.Papæ Curſorem.

Romæ, Ex Typographia Reuerendæ Cameræ Apoſt.

Conſtitutio,reuocans omnes,& ſingulas licentias legendi, & habendi libros prohibitos.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

APoſtolatus officium Nobis, nullo licet meritorum ſuffragio, Diuina Prouidentia commiſſum poſtulat,vt ad ea vigilantiæ noſtræ partes propenſius intendamus,per quæ Religio Catholica,vbi Diuina Gratia illæſa viget,conſeruetur;& vbi reſtitutione indiget, reſtituatur. Quapropter cum Librorum prohibitorum lectio magno eſſe ſinceræ fidei cultoribus detrimento noſcatur,& ſicut accepimus,licentiæ Libros huiuſmodi legendi nimis excreuerint: Nos,vt huic malo maturè occurratur,& in poſterum quam cautiſſimè licentiæ huiuſmodi concedantur quantum cum Domino poſſumus prouidere volentes; Motu proprio,& ex certa ſcientia,ac matura deliberatione noſtris, dèque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine,Omnes,& ſingulas licentias legendi, & habendi Libros quoſcumque ob hæreſim, vel falſi dogmatis ſuſpicionem,vel alias quomodolibet prohibitos,quibuſcumque perſonis cuiuſcumque gradus,& conditionis exiſtentibus,etiam per litteras Apoſtolicas,ad tempus,ſeu ad vitam; & aliter quomodocumque.& ex quacumque cauſa,tàm per litteras in forma Breuis, quàm aliter quomodocumque à Nobis,ſeu prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus,ſeu ab habentibus à Nobis,vel ab eis facultatem,& auctoritatem conceſſas (earum tenorem præſentibus pro expreſſis habentes) tenore præſentium reuocamus,caſſamus,& aunullamus,ac pro reuocatis,caſſis,& annullatis haberi,nulliſque in poſterum ſuffragari; quinimò libros per licentias huiuſmodi permiſſos

legen-

legentes, aut habentes, pœnas in sacris Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, & Indicibus Librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus. Decernentes, vt præsentes litteras (postquam in valuis Basilicarum S. Ioannis Lateranen. ac Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ affixæ fuerint) infra duos menses ex tunc proximos, omnes, & singulos, ad quos spectat, arctent, & afficiant, perinde ac si vnicuiq; personaliter intimatæ fuissent: quodque dictis duobus mensibus durantibus, ij qui Libros prohibitos huiusmodi habuerint, eos ad Episcopum, seu Inquisitorem, qui illos quanto citius comburere debeat, deferre; quique aliquos similes Libros prohibitos habere sciuerint, eos denunciare teneantur: neque de cætero similes licentiæ, nisi à Congregatione sancti Officij, quæ singulis hebdomadis coram Nobis haberi solet, concedantur, ac quod earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 30. Decemb. 1623. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

S. Card. S. Susannæ.

Reuocatio licentiarum quarumcunque legendi, & habendi libros prohibitos.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

APostolatus officium Nobis, nullo licet meritorum suffragio, Diuina prouidentia commissum postulat, vt ad ea vigilantiæ nostræ partes propensius intendamus, per quæ Religio Catholica, vbi Diuina gratia illæsa viget, conseruetur, & vbi restitutione indiget, reparetur.

§. 1. Quapropter, cùm librorum prohibitorum lectio magno sinceræ fidei cultoribus detrimento esse noscatur, & sicut accepimus, nimis excessiua sit, huiusmodi libros legendi, licentiarum copia; Nos, vt huic malo maturè occurratur, & in posterum quam cautissimè licentiæ huiusmodi concedantur, quantum cum Domino possumus, prouidere volentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Omnes, & singulas licentias legendi, & habendi libros quoscunque ob hæresim, vel falsi dogmatis suspicionem, seu per constitutiones Apostolicas, etiam ratione Astrologiæ iudiciariæ, vel alias quomodolibet prohibitos, quibuscunque personis laicis, & Ecclesiasticis, tàm secularibus, quàm regularibus cuiuscunque Ordinis, Societatis, & instituti existentibus, ac quacunque dignitate, etiam Ecclesiastica fulgentibus cuiuscumque, status, gradus, conditionis, qualitatis, & præheminentiæ, etiam speciali nota, & mentione dignis, ac per litteras Apostolicas ad tempus, seu ad vitam, & aliter quomodocunque, & ex quacunque causa tàm in for-

ma

ma Breuis, quàm aliter quomodocunque à prædecessoribus nostris Romani Pontificibus, seu à quibuscumque alijs à Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem habentibus, non tamen à Nobismetipsis per litteras Apostolicas, etiam in forma Breuis, seu Chirographum manu nostra signatum, concessas, earum tenores præsentibus pro expressis, & insertis habentes, hac nostra perpetuò valitura constitutione, reuocamus, cassamus, & annullamus, ac pro reuocatis, cassis, & annullatis haberi, nullique suffragari.

§. 2. Quinimmo libros, per licentias huiusmodi permissos legentes, aut habẽtes, penas in sacris Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, & iudicibus librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

§. 3. Decernentes, vt præsentes litteræ postquam in valuis Basilicarum Sancti Ioannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariç Apostolicæ, necnon in Acie Campi Floræ affixæ fuerint, infra duos, citra montes, vltra vero montes, infra quatuor menses ex tunc proximos, omnes, & singulos, ad quos spectat, arctent, & afficiant, perinde, ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent; quodque dictis duobus, & respectiuè quatuor mensibus durantibus ij, qui libros prohibitos huiusmodi habuerint, eos ad Episcopum, seu Inquisitorẽ, qui illos quanto citius comburere debeat, deferre; quique aliquos similes libros prohibitos habere sciuerint, eos denunciare teneantur, neque de cætero similes licentiæ, nisi à Congregatione Sancti Officij, dum singulis hebdomadis coram Nobis habetur, vel ab alijs per Nos etiam in eadem Congregatione specialiter deputandis concedantur.

§. 4. Ac quod earundem præsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ muniris, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quç ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 2. Aprilis 1631. Pontificatus nostri Anno Octauo.

Decretum de Defunctis cum Sanctitatis fama, ne priuatim, vel publicè colantur, neue earum imagines, vel miraculorum signa exponantur, antequam canonizentur, vel Beati declarentur.

Feria 5. die 2. Octobris 1625. In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis, habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram S.D.N.D. VRBANO Diuina Prouidentia Papa VIII. ac Illustriss. & Reuerendiss. DD. S.R.E. Cardinalibus, aduersus hæreticam prauitatem Inquisitoribus Generalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

CVm Sanctiss. in Christo Pater, & D.N. VRBANVS Diuina Prouidentia Papa VIII. die 13. Martij 1625. decretum ædiderit infrascripti tenoris, videlicet.

Sanctiss. D.N. sollicitè animaduertens abusus, qui irrepserunt, & quotidie irrepere

repere non cessant in colendis quibusdam cum sanctitatis,aut martirij fama,vel opinione defunctis,qui,etsi neque Canonizationis,neque Beatificationis honore insigniti sint ab Apost.Sede,eorum tamen Imagines in Oratorijs,atque Ecclesijs,alijsque locis publicis,ac etiam priuatis,cum laureolis, aut radijs,seu splendoribus proponuntur;miracula,& reuelationes,aliaque beneficia à Deo per eorum intercessiones accepta,in libris rerum ab ipsis gestarum enarrantur;& ad illorum sepulchra Tabellæ,Imagines,& res aliæ ad beneficia accepta testificanda,& lampades,& alia lumina apponuntur. Volensque proindè huiusmodi abusibus pro debito officij Pastoralis occurrere (re etiam cum Illustriss. & Reuerendiss. DD.Cardinalibus contra hæreticam prauitatem in vniuersa Republica Christiana Generalibus Inquisitoribus communicata,& maturè considerata,ac discussa) declarauit,statuit,& decreuit,ne quorumuis hominum, cum sanctitatis,seu martirij fama(quantacunque illa sit)defunctorum imagines,aliaque prædicta,& quodcunque aliud venerationem,& cultum præseferens,& indicans;in Oratorijs,aut locis publicis,seu priuatis,vel Ecclesijs,tàm secularibus,quàm regularibus,cuiuscunque Religionis,Ordinis,Instituti,Congregationis,aut Societatis apponantur,antequam ab Apostolica Sede Canonizentur, aut Beati declarentur,& (si quæ apposita sunt) amoueantur, prout eas statim amoueri mandauit.

Ac pariter imprimi de cætero inhibuit libros eorundem hominum , qui sanctitatis,siue martirij fama,vel opinione, (vt præfertur) celebres è vita migrauerint,gesta,miracula,vel reuelationes,seu quæcunque beneficia tanquam eorum intercessionibus à Deo accepta continentes,sine recognitione, atque approbatione Ordinarij;qui in ijs recognoscendis Theologos, aliosque pios,ac doctos viros in consilium adhibeat,& nè deinde fraus,aut error, aut aliquid nouum,ac inordinatum in re tam graui committatur,negotium instructū ad Sedem Apostolicam transmittat, eiusque responsum expectet. Reuelationes verò, & miracula,aliaque beneficia in supradicta,quæ in libris horum hominum vitam,& gesta continentibus,hactenus sine recognitione,atque approbatione huiusmodi impressa sunt,nullo modo approbata censeri vult,mandatque sua Sanctitas.

Ad horum hominum sepulchra,vetuit etiam,ac inhibuit,tabellas,atque imagines ex cera,aut argento,seu ex alia quacúque materia,tàm pictas, quàm fictas, atque exculptas,appendi,seu affigi,& lampades,siue alia quæcunque lumina accendi sine recognitione ab Ordinario omninò (prout supra) facienda, Sediquè Apostolicæ referenda,ac probanda.

Declarans,quod per suprascripta præiudicare in aliquo non vult,neque intendit ijs,qui aut per communem Ecclesiæ consensum,vel immemorabilem temporis cursum,aut per Patrum,virorumque Sanctorum scripta,vel longissimi tēporis scientia,ac tolerantia Sedis Apostolicæ,vel Ordinarij coluntur.

Vt autem præmissa diligentius obseruentur : Vniuersis,& singulis,tàm Ordinarijs,quàm hæreticę prauitatis Inquisitoribus districtè pręcipit,vt in sua quisq; Diœcesi,vel Prouincia sedulò peruigilet,ne sine approbationibus prędictis,imagines cum memoratis signis exponantur;aut miracula,reuelationes,ac beneficia prędicta publicentur;aliauè contra superius disposita,fiant: transgressores verò, si regulares fuerint,priuationis suorum officiorum,ac vocis actiuæ, & passiuæ;

necnon,& suspensionis à Diuinis: si verò Clerici sęculares, priuationis pariter suorum officiorum,suspensionis à Diuinis,& ab administratione Sacramentorũ, exequutioneque suorum ordinum respectiuè,alijsq. arbitrio prędictorum Ordinariorum,seu Inquisitorum pro modo culpæ infligendis pœnis} plectendo. Qui autem libros impresserint,aut Imagines pinxerint,sculpserint,seu quoquo modo affinxerint,vel formauerint,cæteriq; Artifices circa præmissa qualitercunque delinquentes,prędicta omnia amittant,& insuper pecuniarijs,alijsque etiam corporalibus pœnis,iuxta criminis grauitatem,eorumdem Ordinariorum, seu Inquisitorum arbitrio afficiantur. Contrarijs quibuscunque non obstantibus.

Et ne prę̨missorum ignorantia possit ab aliquo pętendi,voluit,vt Decretum huiusmodi,seu illius exemplum ad Valuas Basilicæ Principis Apostolorum Vrbis,ac in acie Campi Florę affixum, omnes proinde arctet, atque afficiat, ac si vnicuique personaliter intimatum fuisset; quodque præsentium transumptis, etiam impressis,manu Notarij publici subscriptis,ac sigillo alicuius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutę munitis, eadem prorsus fides habeatur,quæ præsentibus haberetur,si forent exhibitæ,vel ostensę.

POstmodum verò idem Sanctiss.D N.à quibusdam reuocari in dubium accepit,an Tabellas,& imagines,quas in posterum offerri contigerit, recipere,& antea oblatas conseruare liceret: Sanctitas Sua, quæ tantummodo voluit, occurrendo abusibus,qui irrepere videbantur,certiorem parare viam ad eorum in terris gloriam, quorum sanctimoniam Diuinæ Clementię placuerit admirandis operibus illustrare;re prius cum Illustriss.& Reuerendiss. DD. Cardinalibus contra hæreticam prauitatem Generalibus Inquisitoribus communicata, pręsenti Decreto declarauit. Quod sicut nunquam prohibuit,nec suæ intentionis fuit prohibere oblationem,receptionemque Tabellarum, & imaginum huiusmodi,ita vt nulli deinceps hęsitationi locus relinquatur, statuit in pręsentiarum,& decernit,vt quoties ad aliquam Ecclesiam, aut Oratorium, locumuè alium publicum sęcularem,seu regularem Tabellas,& Imagines, aliudue simile quispiam detulerit,ac intercessione hominum inter Sanctos,vel Beatos non adscriptorum,quamuis cum martyrij,vel sanctitatis fama demortuorum, optata se impetrauisse dixerit,liceat Ecclesiasticis personis,Ecclesiarũ,locorumuè prædictorum curæ Prępositis,Tabellas,& imagines,siue pictas, siue ex quauis materia factas,atque alia quæcunque collatæ gratię fidem facientia simul cum deferentis,aliorumque qui conscij fuerint attestationibus recipere; atque approbantibus Ordinarijs,ad quos referre statim omnia teneantur,in secreto aliquo, seorsum ab Ecclesia,loco custodire,ibidemque iam amota collocare,& asseruare,vt si quando Dominus talium virorum merita Beatificationis,seu Canonizationis honore in terris decorare voluerit,extent huiusmodi sanctitatis qualescunque probationes, Apostolicæ Sedis iudicio tunc examinandæ, Contrarijs quibuscunque non obstantibus.

In Generali Congregatione S. Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram S. D. N. VRBANO Diuina Prouidentia Papa VIII. ac Illustrissimis, & Reuerendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus, aduersus Hæreticam prauitatem Inquisitoribus Generalibus, à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

SAnctissimus D. N. pro debito sui Pastoralis officij corrigere volens abusus nonnullorum in statu Sedi Apostolicæ mediatè, vel immediatè subiecto existentium, qui libros à se compositos extra præfatum statum absque vlla Ordinariorum, & Inquisitorum loci, vbi degunt, approbatione imprimendos trāsmittunt; statuit, & decreuit, vt in posterum nemo in statu prædicto degens, cuiusuis conditionis, gradus, ordinis, & dignitatis existat, libros de quauis materia tractantes, & vbicumque compositos audeat aliò deferre, vel mittere imprimendos sine expressa in scriptis approbatione Illustrissimi, & Reuerendiss. D. Cardinalis S. D. N. Vicarij, & Magistri Sacri Palatij, si in Vrbe; si verò extra Vrbem existat, sine Ordinarij, & Inquisitoris loci illius, siue ab ijs deputatorum facultate, & licentia operi præfigenda: libros autem, quos contra præsentis Decreti tenorem imprimi contigerit, præter alias pœnas arbitrio Suæ Sanctitatis infligendas, absq; alia declaratione ex nunc prohibet, & pro expresse prohibitis haberi vult, & mādat. Contrarijs quibuscumque non obstantibus, &c.

Io. Antonius Thomasius Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis Not.

Sanctissimi D. N. VRBANI PP. Octaui declaratio, quòd Constitutiones Apostolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sancta Inquisitionis Officium hactenus editæ, & in posterum etiam super quacunque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet priuilegiatos comprehendant, nisi illi in edendis specialiter excipiantur.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CVm sicut accepimus Sancti Benedicti, Cistercien. Præmonstraten. Sancti Antonij de Sancto Antonio Viennen. Societatis IESV, ac aliorum forsan Ordinum, Congregationum, Societatum, & institutorum regularium Professores vigore, seu prætextu priuilegiorum, & indultorum sibi, dictisque Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, ab hac Sancta Sede Apostolica, tàm per viam meræ concessionis, quàm communicationis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam consistorialiter concessorum in Constitutionibus generalibus à Nobis, & dicta Sede hactenus

editis,& de cetero edendis se minimè comprehendi prætendant,nisi de eis specialis specifica,indiuidua,& expressa mentio fiat.

§. 1. Nos,qui inter grauissimas,multiplicesque Apostolatus nostri curas in eam præcipuo,ac peculiari studio iugiter incumbimus,vt extirpatis hæreticarũ prauitatum erroribus Catholica Fides vbique gentium conseruetur, & propagetur,ambiguitates,& dubia de medio tollere,& opportunæ dispositionis ministerio prouidere volentes,vt tot,tantæque Constitutiones Generales à Nobis,& hac sancta Sede,& præsertim ad fauorem Fidei Catholicæ, illiusque propagationem,& Officij Sanctæ Inquisitionis contra hæreticam prauitatem editæ,& de cetero edendę,sublatis quibuslibet exceptionibus,subterfugijs,& impedimentis ad maiorem Dei gloriam,sanctæque Matris Ecclesiæ exaltationem debitum, vt par est,sortiantur effectum,necnon quorumcunque priuilegiorum,gratiarum, & indultorum,dictis Ordinibus,Congregationibus, Societatibus, & Institutis, cum quibusuis clausulis,& decretis,etiam quantumlibet extraordinarijs, & cautelis quomodolibet,& ex quacunque causa concessorum,etiam si in corpore iuris clausula sint, tenores præsentibus, ac si de verbo ad verbum,nihil pœnitus omisso,& forma in eis tradita obseruata inserti forent,eisdem præsentibus pro expressis habentes Motu proprio,& ex certa scientia,ac matura deliberatione nostris,deque Apostolicę potestatis plenitudine.

§. 2. Quod quæuis generales Constitutiones, dispositiones, & ordinationes Apostolicæ per Nos,& quoscunque Romanos Pontifices prædecessores nostros in concernentibus Fidem Catholicam,illiusque propagationem, Sanctæ Inquisitionis officium pręfatum,pręsertim quoad ea,quæ in Congregationibus Sancti Officij,& propaganda fide coram Nobis tractari solent,hactenus editę,omnes,& singulos tàm Sancti Benedicti, Cistercien. Pręmonstraten. Sancti Antonij de Sancto Antonio Viennen.& Societatis IESV pręfatorum,quàm quorumcunque aliorum Ordinum,Congregationum,Societatum,& institutorum professores omninò comprehendant,perinde,ac si pręfati,& alij quantumlibet priuilegiati in eis nominatim expressi fuissent;edendæ verò in posterum per Nos, & Romanos Pontifices successores nostros,tàm in fauorem pręfatæ Fidei Catholicæ, illiusque propagationis,& Sancti Officij Inquisitionis pręfati, quàm super quacunque alia re,negotio,seu materia,Constitutiones,dispositiones,& ordinationes huiusmodi similiter omninò comprehendant præfatos eorundem Ordinum, Congregationum,Societatum,& Institutorum professores, nisi in edendis Constitutionibus huiusmodi,specialiter,& expresse excipiantur,etiam si ipsi priuilegiati forent magis speciali not.& expressione digni,eisque priuilegia, gratiæ,& indulta,à Sede Apostolica præfata,etiam sub quibuscunque tenoribus, & formis,ac cum quibusuis,etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus,& insolitis clausulis,ac irritantibus.& aliis decretis,etiam Motu,scientia,ac de potestatis plenitudine similibus, & consistorialiter etiam contemplatione, vel ad instantiam Imperatoris,Regum,& aliorum Principum, tàm per viam meræ concessionis,quàm communicationis,& aliàs quomodolibet concessæ respectiuè sint,quorum,seu quarum vigore, vel prætextu sint excepti,seu se minimè comprehendi prætendant in Constitutionibus generalibus, vel alij non facientibus plenam,& expressam eorum mentionem.

§. 3.

§. 3. Præsentes verò litteras, omniaque, & singula in eis contenta, etiam ex eo quòd Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum huiusmodi professores, vel alij qui cunque in præmissis interesse habentes, seù quomodolibet habere prætendentes ad hoc vocati, & audiri, ac causæ, propter quas eædem præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, seù aliàs iustificatæ non fuerint, vllo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seù nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quouis etiam quantumuis substantiali defectu notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, aut aliud quodcunque iuris, facti, gratiæ, vel iustitiæ remedium impetrari nullatenus posse, neque sub quibusuis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus, pro tempore quomodolibet facien. comprehendi.

§. 4. Sed semper ab illis exceptas, semperque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari, sicque per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, dictęque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§. 5. Non obstan. regula nostra de iure quęsito non tollendo, ac quibusuis alijs Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon tàm Sancti Benedicti, Cistercien. Pręmonstraten. Sancti Antonij de Sancto Antonio Viennen. & Societatis IESV pręfatorum, quàm quorumcunque aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum, etiam iuramento, cōfirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, & priuilegijs necnon pręfatis, & quibusuis aliis priuilegijs, indultis, & litteris Apostolicis, etiam Mare magnum, & aliàs quomodolibet nuncupatis eisdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, eorumque Superioribus, bonis, rebus, Monasterijs, locis regularibus, & personis, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, & alijs decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, cōfirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seù quęuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscunque.

§. 6. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personę in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsen-

 tibus,

tibus,si forent exhibitæ,vel ostensę,quodque eædem præsentes litteræ,seù illarum exempla ad valuas Basilicarum Sancti Ioannis Lateranen.ac Principis Apostolorum de Vrbe,& in acie Campi Floræ affixa,omnes ita arctent,& afficiant, ac si vnicuique personaliter intimata fuissent. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 5.Nouembris 1631.Pontificatus Nostri Anno Nono.

M. A. Maraldus.

Decreta Sacra Congregationis Concilij,S.D.N.VRBANI Diuina Prouidentia Papæ Octaui authoritate edita.

De celebratione Missarum.

CVm sæpè contingat,in quibusdam Ecclesijs tàm magnum Missarum celebrandarum numerum ex varijs defunctorum relictis, aut piorum eleęmosynis impositum esse,vt illis pro singulis diebus pręscriptis nequeat satisfieri, & tamen noua onera Missarum in dies suscipiantur: indeque fiat, vt depereant piæ testantium voluntates;obstricta benefactoribus fides violetur;defunctorum animæ suffragijs priuentur;Ecclesijs debitus subtrahatur cultus, ac Christifideles graui scandalo affecti,plerumque à similibus charitatis operibus retrahătur. Cumque his malis maximum inter cætera fomentum præbeat,aut quod ij,qui Missas supra vires celebrandas suscipiunt,sperent illas breui ad pauciorem numerum à Superioribus reductum iri,aut quod Ecclesijs, forte pecuniarum absumpta,plerumque nuda remaneant onera Missarum absque vllo emolumento;aut quod eleęmosyna pro illis celebrandis sit adeò tenuis,vt non facilè inueniantur,qui velint huic se muneri subijcere;& redditus Ecclesię,aut Monasterij adeo exigui, vt Sacerdotes pro necessaria sua substentatione nouis se oneribus obstringere compellantur: SACRA CONGREGATIO CARDIN. CONCILII TRID. INTERPRETVM animaduertens, facturam se rem Deo gratissimam,charitatiq. ac Iustitię maximè consentaneam,si pro viribus satagat, hunc teterrimum abusum è Christiana Republica conuellere,atque eradicare; Sanctissimi D. N. VRBANI Diuina Prouidentia PP. VIII. authoritate sibi specialiter attributa,infrascripta decreta edidit.

Ac primò districtè prohibet,atque interdicit,nè Episcopi in Diœcesana Synodo,aut Generales in Capitulis generalibus,vel aliàs quoquo modo reducant onera vlla Missarum celebrandarum,aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis: sed pro his omnibus reducendis,aut moderandis,vel commutandis ad Apostolicam Sedem recurratur;quæ re diligenter perspecta,id statuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur: alioquin reductiones,moderationes,& commutationes huiusmodi,si quas contra huius prohibitionis formam fieri contigerit,omninò nullas,atque inanes decernit.

Deindè vbi pro pluribus Missis,etiam eiusdem qualitatis, celebrandis plura stipendia,quantumcunque incongrua,& exigua,siue ab vna,siue à pluribus per-

ſonis collata fuerunt, aut conferentur in futurum Sacerdotibus, Eccleſijs, Capitulis, Collegijs, Hoſpitalibus, Societatibus, Monaſterijs, Conuentibus, Congregationibus, Domibus, ac locis pijs, quibuſcunque, tàm ſecularibus, quàm regularibus, SACRA CONGREGATIO ſub obteſtatione Diuini Iudicij mandat, ac præcipit, vt abſolutè tot Miſſę celebrentur, quot ad rationem attributę eleęmoſynę præſcriptę fuerint; itaut alioquin ij ad quos pertinet, ſuę obligationi non ſatisfaciant; quinimò grauiter peccent, & ad reſtitutionem teneantur.

Id verò vt deinceps obſeruetur exactius, SACRA CONGREGATIO eadem auctoritate reuocat priuilegia, & indulta omnia quibuſuis perſonis, Eccleſijs, ac locis pijs, tàm ſecularibus, quàm regularibus, cuiuſcunque Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, quamcunque ob cauſam conceſſa, quibus indulgetur, vt certarum Miſſarum vel Anniuerſariorum celebratione, aut aliquibus collectis, ſeu orationibus, plurimum Miſſarum oneribus in futurum ſuſcipiendis ſatisfiat.

Ac ſimiliter omne damnabile lucrum ab Eccleſia remouere volens, prohibet Sacerdoti, qui Miſſam ſuſcepit celebrandam cum certa eleęmoſyna, ne eamdem Miſſam alteri, parte eiuſdem eleęmoſynæ ſibi retenta, celebrandam committat.

Prætereà, ne in Eccleſijs, in quibus onera Miſſarum in perpetuum impoſita ſunt, Sacerdotes in eis, vt par eſt, adimplendis eò tepidiores, ac ſegniores reddantur, quòd onera huiuſmodi cum nulla, aut parua ſint vtilitate coniuncta; ſtatuit, atque decernit, vt pecuniæ, ac bona mobilia Eccleſijs, Capitulis, Collegijs, Hoſpitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monaſterijs, Conuentibus, ac locis omnibus tàm ſecularibus, quàm regularibus, atque illorum perſonis in futurũ ſimpliciter acquirenda cum onere perpetuo Miſſarum celebrãdarum, ab ijs, ad quos pertinet (ſub pœna Interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ ipſo facto incurrenda) à die realis acquiſitionis ſtatim deponi debeant penès ædem Sacram, vel perſonam fide, & facultatibus idoneam, ad effectum illa, ſeu illorum pretium quamprimum inueſtiendi in bonis immobilibus fructiferis cum expreſſa, & indiuidua mentione oneris, quod illis annexum reperitur: ac ſi eadem bona immobilia auctoritate Apoſtolica deinceps alienari contigerit, eorundem pretium ſub eadem pœna, vt ſupra, deponi, atque in alijs bonis ſtabilibus itidem fructiferis cum eiſdem oneris repetitione, atque annexione conuerti debeat.

Ad hęc SACRA CONGREGATIO quibuſuis Capitulis, Collegiis, Societatibus, & Congregationibus, necnon omnibus, & ſingulis Eccleſiarum, ac piorum locorum, tàm ſecularium, quàm regularium Superioribus, vel aliis, ad quos pertinet, diſtrictè prohibet, ne in poſterum onera perpetua ſuſcipiant Miſſarum celebrandarum; ſęculares quidem ſine Epiſcopi, vel eius generalis Vicarij, Regulares verò ſine Generalis, vel Prouincialis conſenſu, & licentia in ſcriptis, & gratis concedenda; alioquin ſęcularis, qui huius prohibitionis tranſgreſſor extiterit, ab ingreſſu Eccleſię interdictus ſit eo ipſo: Regularis verò pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia de cętero obtinenda, vociſque actiuę, ac paſſiuę, abſque alia declaratione incurrat. Eleęmoſynas verò manuales, & quotidianas pro Miſſis celebrandis ita demum ijdem accipere poſſint, ſi oneribus antea impoſitis ita ſatisfecerint, vt noua quoque onera ſuſcipere valeant; alioquin omninò abſtineant ab huiuſmodi eleę-

eleemosynis,etiam sponte oblatis in futurum recipiendis,& capsulas auferant ab Ecclesijs cum inscriptione illa (Eleemosyna pro Missis) vel alia simili, sub ijsdem poenis ipso facto incurrendis;ne fideles hac ratione frustrentur. Episcopus verò, seu eius Vicarius,aut Generalis, vel Prouincialis, vbi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti,in singulis casibus diligenter inquirant de singulis Missarum celebrandarum obligationibus,cuique Ecclesiæ,Monasterio,aut loco pio incumbentibus;nec antea assensum huiusmodi,aut licentiam præbeant, quam eis legitimè constiterit,illius Sacerdotes,tàm nouo oneri suscipiendo,quàm antiquis iam susceptis satisfacere posse,præcipuamque rationem habeant,vt redditus,qui Ecclesijs,& locis pijs relinquuntur,omninò respondeant oneribus adiunctis,secundum morem cuiusque Ciuitatis,vel Prouinciæ: intelligantque si in re tanti momenti desides,aut negligentes fuerint; in nouissimo die se huius prætermissi muneris rationem esse reddituros.

Postremò ILLVSTRISS. PATRES, non sine graui animi dolore intelligentes,mala ferè omnia,quæ regularem disciplinam euertunt,ac præcipuè nimiã hanc facilitatem fouent in oneribus Missarum supra vires suscipiendis,veluti ex infecta radice pullulare ex maiori Regularium numero,quam ferant redditus,& eleemosynæ cuiusque Monasterij;inhærentes Summorum Pontificum, ac Sacri Tridentini Concilij decretis hac de re editis, Sanctissimi Domini Nostri authoritate præcipiunt,ac mandant omnibus,& singulis Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs,Ministris,Præsidentibus,Abbatibus,Prioribus,Præpositis, Guardianis,Vicarijs,& quibuscunque alijs Superioribus Monasteriorum, Conuentuum,ac Domorum Regularium bona immobilia possidentium, vel non possidentium,cuiuscunque Ordinis,Congregationis, & Instituti existentium intra fines Italiæ,& Insularum adiacentium; vt singuli, ad quos pertinet, in qualibet Prouincia,adhibitis duobus,aut tribus Regularibus sui Ordinis, vel Congregationis probatioribus,& rerum vsu peritioribus,bona immobilia, census, redditus,& prouentus omnes,consuetas item eleemosynas,& obuentiones,tàm communes Monasteriorum,Conuentuum,& Domorum eiusdem Prouinciæ,quam etiam singularibus personis Religiosis assignatas,seu præmissas, in communem vsum deinceps conferendas,decem annorum immediatè præcedentium habita ratione,diligenter,& maturè recognoscant,ijs omnibus detractis, quæ reparationes,præstationes,grandines,sterilitates,aliaue cuiuslibet generis onera consueuerunt absorbere;eaque omnia scripto fideliter exarata,idem Superior cuius interest,in proximo Capitulo,seù Congregatione generali,vel prouinciali coram tribus Iudicibus ab ipsomet Capitulo,seù Congregatione diligendis, proponat; qui,computatis huiusmodi redditibus,eleemosynis,& obuentionibus vniuersis, & oneribus,vt supra,detractis,sedulo examinent,quot religiosi homines(connumeratis etiam laicis, alijsque necessarijs seruientibus)in vnoquoque Monasterio,Conuentu,& Domo regulari iuxta regionis,& proprij Instituti morem,victum,& vestitum,& medicinalia in communi habentes,competenter valeant sustentari. Tum eorumdem bonorum,redditũum, eleemosynarum,& onerum præcisam notam ipsimet Capitulo,seu Congregationi exhibeant,vt in illo diligenter omnibus discussis: cuiusque familiæ Monasterij, Conuentus, ac Domus regularis in singula quaquè Prouincia certus earum tantum personarum nume-

rus,

rus, Patrum capitularium voto, præfigatur, quæ redditibus, eleemosynis, & obuentionibus, vt superius, sufficienter ali possint. Ne vero Superiores, qui id præstare debent, serius, aut remissius, quam par est, suo muneri satisfaciant, mandat SAC. CONGREGATIO, vt infra annum, post proximum Capitulum generale, vel prouinciale computandum, omnia hoc de genere capitulariter gesta, in authenticam formam redactam ad Sacram ipsam Congregationem Concilij singuli mittant; numerumque familiæ, singulorumque Conuentuum, Monasteriorum, & Domorum huiusmodi regularium, Capituli, seu Congregationis generalis, vel prouincialis sententia, & auctoritate præfinitum, ijdem Superiores, tàm Generales, & Prouinciales omnes, quàm locales perpetuò seruare omninò teneantur; nec possint illum quoquo modo augere, etiam prætextu augmenti redituum, absque Sacræ ipsius Congregationis licentia. Superiores autem huiusmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præstiterint, vel numerum, vt supra, præscriptum quouis modo augere præsumpserint, priuationis omnium officiorum, quæ tunc temporis obtinebunt, vocisque actiuæ, ac passiuæ, & ad omnia suæ Religionis officia; & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipso incurrere, atque alijs etiam grauioribus à Sede Apostolica infligendis pœnis Sacra Congregatio subiacere voluit, & declarauit.

Deinceps verò Monasterium, Conuentus, Domus, Congregatio, vel Societas Religiosorum, seu Regularium, nullibi recipiatur, nisi præter alia ad id requisita, in singulis eiusmodi locis duodecim saltem Fratres, aut Monachi, seu Religiosi degere, & ex redditibus, & consuetis eleemosynis, detractis omnibus, vt supra, detrahendis, competenter sustentari valeant, ad præscriptum decreti fel. rec. Greg. XV. hac de re editi. Alioquin Monasteria, & loca huiusmodi post hac recipienda, in quibus duodecim Religiosi, vt supra, sustentari, atque inhabitare nō poterunt, & actu non inhabitauerint, Ordinarij loci visitationi, correctioni, atq. omnimodæ iurisdictioni subiecta esse intelligantur.

Porrò, ne vllo vnquam tempore hæc in obliuionem, seu desuetudinē habeant, Superiores locales cuiusque Monasterij, Conuentus, ac Domus Regularis curare, atque efficere teneantur sub pœna priuationis officii, vocisque actiuæ, & passiuæ ipso facto incurrenda, vt in perpetuum, sexto quoque mense, idest feria secūda post primam Dominicam aduentus, & feria sexta post Octauam Corporis Christi præsentes ordinationes in publica mensa perlegantur. Omnibus tàm Ecclesiasticis personis, cuiuscunque sint ordinis, conditionis, & gradus, quàm laicis quocunque honore, ac potestate præditis, præsentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitus interdicta.

Non obstantibus (quoad suprascripta omnia, & singula in præsentibus Decretis contenta) constitutionibus, & Ordinationibus Apost. in fauorem quarumcunque personarum, atque Ordinum, tàm Mendicantium, quàm non Mendicātium, Militiarum, etiam S. Ioannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cuiuslibet alterius Instituti, etiam necessario, & indiuiduo exprimendi, Ecclesiarum, Monasteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcunque, tàm sæcularium, quàm regularium locorum; necnon illorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam im-

memo-

memorabilibus;priuilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis, etiam Mari magno,seu Bulla aurea,aut alias nuncupatis,sub quibuscunque tenoribus,& formis,ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus,& insolitis clausulis,necnon irritantibus decretis: etiam Motu proprio,& ex certa scientia,ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet,etiam per viam communicationis,seu extensionis concessis,& iteratis vicibus approbatis,& innouatis;etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus,& formis specialis,& indiuidua,ac de verbo ad verbum (non autem per clausulas generales) mentio, seu quæuis alia expressio habenda,aut aliqua alia exquisita forma seruanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum,nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata,inserti forent,præsentibus pro expressis habens,quibus quoad ea, quæ præsentibus aduersantur(illis alias in suo robore permansuris) Sacra Congregatio Sanctitatis Suæ auctoritate specialiter,& expresse derogat, cæterisque contrariis quibuscunque.

Et ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit;voluit eadem SACRA CONGREGATIO, vt præsentes Ordinationes in valuis Basilicarum S.Ioannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Vrbe, ac in acie Campi Floræ, vt moris est,affixæ,omnes,ad quos pertinet,ita arctent, & afficiant, ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent: Vtque earumdem præsentium transumptis,etiam impressis,manu alicuius Notarij publici subscriptis,& sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis,eadem prorsus fides adhibeatur,quæ præsentibus adhiberetur,si forent exhibitæ,vel ostensę. Dat. Romæ, die 21.Iunij 1625.

Cosm.Cardinalis de Torres

Loco † sigilli.

Prosper Fagnanus Sac.Congr.Sec.

Declarationes aliquot Sacræ Congregationis Concilij S. D. N. Vrbani Papæ VIII. auctoritate editæ,super Decretis eiusdem Congregationis. De celebratione Missarum.

SVper primo Sacræ Congregationis Decreto,de celebratione Missarum,quo prohibetur,ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus,vel alias quoquo modo,reducant onera vlla Missarum celebrandarum,aut post idem Concilium imposita,aut in limine fundationis.

Quæritur,quid si legatum sit ita tenuè,vt non sit,qui velit onus illi iniunctũ subire;& si recurrendum sit ad Sedem Apostolicam pro moderatione oneris,totum,aut ferè totum insumendum sit pro expensis ad id necessarijs?

Et quid,si permittatur Episcopo in fundatione,vt possit huiusmodi onera moderari?

Secundò,super secundo eiusdem Congregationis decreto,quo cauetur,vt celebrentur tot Missæ,quot ad rationem tributæ eleęmosynæ præscriptæ fuerint.

Quæ-

Quæritur: an verba illa (præscriptæ fuerint) intelligenda sint de præscriptione facta ab offerente, vel ab Ordinario?

Tertiò, an cum Ordinarius præscripserit eleemosynam congruam iuxta qualitatem loci, personarum, ac temporum, Sacerdotes accipientes stipendium minus congruum, teneantur Missas illis ab offerente præscriptas celebrare?

Quartò, an Sacerdotes, qui tenentur Missas celebrare ratione beneficij, seu capellæ, legati, aut salarij, possint etiam manualem eleemosynam pro Missis votiuis, aut defunctorum recipere, & vnico Missæ sacrificio vtrique oneri satisfacere?

Quinto, posito, quod testator relinquat, vt celebrentur pro eius anima centum Missæ, absque vlla præscriptione eleemosynæ.

Quæritur, an liberum sit hæredibus, eleemosynam sibi benè visam præscribere; an verò eadem eleemosyna præscribenda sit ab Ordinario.

Sexto, super tertio Congregationis decreto, in quo eadem Congregatio reuocat Priuilegia, quibus indulgetur, vt certarum Missarum, vel anniuersariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Quæritur, An verba (in futurum suscipiendis) intelligenda sint de oneribus suscipiendis post Priuilegium?

Septimò, super Quarto eiusdem Congregationis Decreto, quo prohibetur Sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandam cum certa eleemosyna, ne eandē Missam alteri, parte eiusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat.

Quæritur, An permittendum sit administratoribus Ecclesiarum, vt retineant aliquam eleemosynarum portionem pro expensis manutentionis Ecclesiæ, Altarium, inseruientium, paramentorum, luminum, vini, hostiæ, & similium?

Octauò, An hoc decretum habeat locum in beneficijs, quæ conferuntur in titulum, idest, An Rector Beneficij, qui potest per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare stipendium ad rationem redditutum Beneficij?

Decimo, An Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemosyna maior solita pro celebratione Missæ, debeant dare eamdem integram eleemosynam ijs, quibus Missas celebrandas committunt: An verò satis sit, vt dent celebrantibus eleemosynam consuetam?

Vndecimo, super quinto eiusdem Congregationis decreto, quo inter cætera statuitur in hæc verba (eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis) ita demum ijdem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, vt noua quoque onera obire valeant; Alioquin omninò abstineant ab huiusmodi eleemosynis, etiam spontè oblatis, in futurum recipiendis, & capsulas auferant, &c.

Quæritur, An hoc decretum prohibeat absolutè, quo minus accipiant nouas eleemosynas ij, qui acceptis non satisfecerunt, & quid si congruo tempore possint omnibus satisfacere?

Duodecimo, quid si offerens eleemosynas, audito impedimento, consentiat, vt Sacerdos Missam celebret cum primum poterit?

Decimotertio, An pœna interdicti, & aliæ appositæ in eodem decreto afficiāt, tàm eos, qui accipiunt eleemosynas contra formam ibi præscriptam, quàm eos, qui non auferunt capsulas ab Ecclesijs, vt ibidem præcipitur?

Decimoquarto, An in hoc decreto comprehendantur illæ capsulæ, quæ apponi solent in Ecclesijs in die commemorationis omnium Sanctorum, & vulgo dicũtur (*casse de Morti*?)

Decimoquinto, An administratores Ecclesiæ magnæ deuotionis, & concursus possint eleemosynas pro Missis celebrandis accipere, si ijsdem Missis non nisi post longum tempus satisfacere valeant, ne alias cultus Ecclesiæ, & deuotio, ac concursus fidelium, vt aiunt, minuantur.

Decimosexto, quia prohibitio dicti decreti videtur aliquibus directa solis Capitulis, Collegijs, Societatibus, Congregationibus, necnon omnibus, & singulis Ecclesiarum, & Piorum locorum, tàm secularium, quàm regularium, superioribus, de quibus fit expressa mentio: non autem priuatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur sub clausula generali (& alijs, ad quos pertinet) supplicatur pro opportuna declaratione.

Decimoseptimo, super septimo eiusdem Sacræ Congregationis decreto, quo cauetur, vt in singulis Monasterijs Religiosorum præfigatur numerus, qui ex consuetis redditibus, aut eleemosynis commodè possit sustentari.

Quæritur, An vbi hæc præfixio facta iam fuit in vim similis decreti san.mem. Pauli V. absque tamen computatione redditu um cuiusque Religiosi, sit denuò facienda, nec ne?

Decimo octauo, An Nouitij, ad habitum Regularem admissi, possint admitti ad professionem in Monasterijs, in quibus, habita, vt supra, præfixione numeri, commodè ali non possunt?

Decimo nono, super vltimo, quo cauetur, vt nullibi recipiantur conuentus Regularium, nisi præter alia ad id requisita, duodecim saltem Fratres in eis degere, & competenter sustentari valeant, ita vt alioquin subsint iurisdictioni ordinariæ.

Quæritur, an hoc decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrationem Missarum, comprehendat eas religiones, quæ non consueuerunt onera Missarum recipere, vt sunt Religiones Capuccinorum, ac Societatis IESV.

Vltimò, An idem Decretum, vbi disponit (vt nullibi recipiantur Monasteria, nisi &c.) habeat locum in Italia dumtaxat, ad quam est restrictum Decretum proximè antecedens; an verò etiam extra Italiam?

SACRA CONGREGATIO CARDINALIVM Concilij Tridentini Interpretum, auctoritate sibi à Sanctiss. D.N. attributa, Ad singula dubia superius proposita ad hunc modum respondit, videlicet.

Ad primum, etsi legatum sic adeo tenue, nihilominus, pro reductione oneris, vt supra, impositi ab ijs, ad quos pertinet, Sedem Apostolicam esse adeundã; quæ absque vlla impensa id statuet, quod magis in Domino è re esse iudicauerit. Verumtamen si in ipsa beneficij erectione expressè cautum fuerit, vt liceat Episcopo iniunctum onus reducere, ac moderari; legem hanc fundationis, quàm decreta hac de re edita non sustulerunt, esse validam, & obseruandam.

Ad Secundum, esse intelligenda de præscriptione facta ab eo, qui eleemosynam tribuit, non autem ab Ordinario. Quod si tribuens eleemosynam numerũ Missarum celebrandarum non præscripserit; tunc tot Missas celebrari debere, quot præscripserit Ordinarius secundum morem suæ Ciuitatis, vel Prouinciæ.

Ad Tertium, teneri.

Ad

Ad quartum, Sacerdotes quibus diebus tenentur Missas celebrare ratione beneficij, seu capellę, legati, aut salarij, si eleemosynas pro alijs etiam Missis celebrandis susceperint, non posse eadem Missa vtrique obligationi satisfacere.

Ad Quintum, censuit, vbi nullam certam eleemosynam testator relinquit, esse ab Episcopo præscribendam eleemosynam congruam, quæ respondeat oneribus Missarum celebrandarum, secundum morem Ciuitatis, vel Prouinciæ.

Ad Sextum, Ita esse intelligenda.

Ad Septimum, respondit, permittendum non esse, vt Ecclesię, ac loca pia, seu illorum administratores, ex eleemosynis Missarum celebrandarum vllam, vtcũq; minimam, portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in Missarum celebratione; nisi cum Ecclesiæ, & loca ipsa alios non habent redditus, quos in vsum earundem expensarum erogare licitè possint: & tunc, quam portionem retinebunt, nullatenus debere excedere valorem expensarum, quę pro ipsomet tantum Missę sacrificio necessario sunt subeundæ, & nihilominus eo etiam casu curandum esse, vt ex pecunijs, quæ supersunt (expensis, vt supra deductis) absolutè tot Missæ celebrentur, quot pręscriptę fuerint ab offerentibus eleemosynas.

Ad Octauum, non habere locum; sed satis esse, vt Rector beneficij, qui potest Missam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti eleemosynam congruā secundum morem Ciuitatis, vel Prouinciæ: nisi in fundatione ipsius beneficij aliud cautum fuerit.

Ad Decimum, debere absolutè integram eleemosynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec vllam illius partem sibi retinere posse.

Ad Vndecimum, respondit, non prohibere absolutè: Ac propterea, etsi oneribus iam susceptis non satisfecerint; posse tamen noua etiam onera suscipere Missarum celebrandarum, dummodo infra modicum tempus possint omnibus satisfacere.

Ad Duodecim, quamuis onera suscepta infra modicum tempus adimpleri nequeant: si tamen tribuens eleemosynam pro aliarum Missarum celebratione id sciat, & consentiat; vt illæ tunc demum celebrentur, cum susceptis oneribus satisfactum fuerit: decretum non prohibere, quo minus eo casu eleemosyna accipiatur pro iisdem Missis iuxta benefactoris consensum celebrandis.

Ad Decimum tertium, has pœnas non habere locum, nisi in suscipientibus onera perpetua Missarum celebrandarum sine licentia Episcopi, vel eius generalis Vicarij, aut Generalis, vel Prouincialis.

Ad Decimum quartum, Comprehendi.

Ad Decimum quintum, Non posse, nisi de consensu eorum, qui eleemosynas tribuunt, vt supra in responsione ad duodecimum.

Ad Decimum sextum, comprehendi etiam priuatos Sacerdotes.

Ad decimum septimum, numeri prefixionem esse iterum faciendam seruata forma vltimi decreti, hac de re editi.

Ad Decimum octauum, esse admittendos ad professionem, si alias habiles existant; ac deinde in aliquo alio Monasterio eiusdem Religionis esse collocandos, vbi commodè ali possint.

Ad Decimum nonum, Censuit comprehendere.

Ad Vltimum, habere locum etiam extra Italiam.

Cosm. Card. de Torres.

Loco † sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Cong. Sec.

De Officij Diuini, & Missarum celebratione.

DECRETVM SACRAE CONGREGATION. RITVVM vbique obseruandum.

SAcra Rituum Congregatio, ad tollendos abusus, qui varijs in locis irrepserũt re maturè discussa, censuit, & decreuit.

Primò, Non potuisse, nec posse locorum Ordinarios, tàm seculares, quàm regulares, addere Kalendarijs etiam proprijs Sanctorum officia, nisi ea dumtaxat, quæ Breuiarij Romani Rubricis, vel Sacræ Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur.

Insuper vetuit, & prohibuit, celebrari per totam Ciuitatem, vel Diœcesim, etiam de cuiusque Ordinarij auctoritate, Missam, vel Festum cum Officio de Sancto, eò quòd in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, aut aliqua Reliquia: sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia Titulari, seu vbi asseruatur insignis Reliquia, & non alibi.

Insignes autem Reliquias declarauit esse Corpus, Caput, Brachium, Crus, aut illam partem Corporis, in qua passus est Martyr, modo sit integra, & non parua, & legitimè ab Ordinarijs approbata.

Missas item, quæ circumferuntur, à Sacra Congregatione non approbatas, Sãcti Gregorij pro viuis, & defunctis XV. Auxiliatorum, & de Patre æterno, & quascumque alias; exceptis ijs, quæ sunt permissæ Regularibus tantum; veluti Rosarij, Sanctæ Mariæ de Carmelo, & alias, sicut etiam Officia ab eadem non approbata, prohibuit, reiecit omnino, & damnauit respectiuè, & pro prohibitis, & damnatis haberi voluit.

Quæ omnia decreuit, statuit, & mandauit sub pœnis contentis in Bullis Pij V. initio Breuiarij, & Missalis positis, quod scilicet non satisfaciant muneri recitandi Diuini Officij. Quo verò ad vtentes supradictis Missis, sub alijs pœnis contentis in Indice Librorum prohibitorum, ex Decreto Sac. Conc. Trid. edito.

Et ne præmissorum ignorantia vllo vnquam tempore possit ab aliquo prætendi, neque obliuio possit irrepere: Eadem Sacra Congregatio voluit, & mandauit, Decreta huiusmodi affigi in Sacristijs omnium Ecclesiarum, tàm secularium quàm regularium, etiam Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiatarum, & aliarum quarumcumque, in eisque perpetuò affixa asseruari.

Facta demum relatione horum Decretorum Sanctissimo D. N. Vrbano Papę VIII.

VIII. Idem Sanctissimus ea laudauit, approbauit, atque ab omnibus vbique sub prædictis pœnis seruari præcepit.

In quorum fidem, manu, & sigillo Illustrissimi, & Reuerendissimi D. Cardinalis Deti præsens decretum signatum, & munitum fuit. Die 8. Aprilis 1628.

IO. BAPT. CARD. DETV.

Loco † sigilli

F. Fuluius Benignus Sec.

Decreta Sacræ Congregationis Concilij, S. D. N. Vrbani Papæ Octaui, iussu edita, de Regularibus Apostatis, & eiectis.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, Regularium eiectorum, & fugitiuorum statui consulere, illorumque scandala summouere, & succrescentem numerum frangere operę pretium existimans, auditis Religionum Superioribus, reque diligentissimè perpensa; communicatio etiam Consilio cum S. D. N. VRBANO VIII. atque ex peculiari Sanctitatis Suæ facultate, infrascripta Decreta edidit.

Ac primò, vt infecta semina, è quibus praui eiusmodi fructus potissimum prodeunt, deinceps ne serantur in vinea Domini, censuit esse innouandas, & Sanctissimi authoritate innouat Constitutiones, & Decreta Generalia san. mem. Clementis VIII. ad Regularium reformationem, ac Nouitiorum receptionem, professionem, atque institutionem spectantia; districteque præcipit Generalibus, atq; alijs Ordinum Superioribus, vt illa exactè obseruent, atque vt obseruentur, efficiant, sub pœnis statutis in ijsdem Constitutionibus. A quibus tamen excipiendum censuit caput illud, quo decernitur, ne in Conuentibus, seu Monasterijs ad Nouitios recipiendos hactenus designatis, & approbatis, seu in posterum designandis, & approbandis. Nouitij ad habitum vllatenus recipi possint, nisi prius à Congregatione Reformationis Apostolicæ, vel à proprijs locorum Ordinarijs expressè, & nominatim approbata fuerint. A cuius quidem Decreti obseruatione Sac. Cong. iustis de causis censuit, Regulares esse absoluendos, prout, auctoritate S. D. N. absoluit, atque eximit.

Deinde vt apostatandi, & fugiendi occasionis Regularibus præcludatur, statuit, vt de cætero nullus permittatur ad arctiorem Religionem transire, nisi prius Superiori legitimè constiterit, eam Religionem paratam esse illum recipere, qui licentiam petit, tumque regularis tecta se transferat ad arctiorem. Quod vt re ipsa adimpleatur, idem Superior omni studio ac diligentia inuigilet.

Rursus statuit, vt fugitiui, & Apostatæ, siue habitum regularem deferant, siue non, possint, ac debeant ab Episcopo loci, vbi moram trahunt, in carceres conijci, ac Superioribus Regularibus consignari, secundum regularia instituta puniendi; vtque ipsi quoque Superiores teneantur eos perquirere, ad Religionem reducere, atque efficere, vt apprehendantur; salua tamen in omnibus facultate Ordinarijs locorum attributa (decreto Conc. c. 3. sess. 6.) Quod si Apostatæ huiusmodi citra montes, infra quatuor: vltra montes verò, intra octo menses, à præteritis

Decreti

Decreti publicatione inchoãdos,sua sponte ad suam quisque Religionem redierit,tum pœnarum omnium ipsis propter apostasiam inflictarum,aut infligendarum remissionem,atque impunitatem assequantur. Ita tamen,vt debeant à Superiore absolutionem humiliter petere,& coram eo culpam fateri,atque emendationem polliceri. Superior verò è contra benignè illos teneatur excipere,ab huiusmodi pœnis absoluere,& paterna charitate complecti.

Ad hæc,vt in posterum è Religionibus nullus legitimè professus eiici possit, nisi sit verè incorrigibilis,verè autem incorrigibilis minimè censeatur,nisi non solum concurrant ea omnia,quæ ad hoc ex iuris communis dispositione requiruntur (sublatis hac in parte Statutis, & Constitutionibus cuiusque Religionis, & Ordinis,etiam à Sede Apost. approbatis, & confirmatis) verum etiam vnius anni spatio in ieiunio,& pœnitentia probetur in carceribus;proindeq; vnaqueq. Religio priuatos habeat carceres in qualibet saltem Prouincia. Elapso autem anno,si nihilominus non resipuerit,sed animo indurato in sua peruicacia perseuerauerit,ne contagione pestifera plurimos perdat,tanquam pecus morbida,ac membrum putre eiici tandem possit,sed ab ipsomet Generali tantum, de consilio,& assensu sex Patrum ex grauioribus Religionis eligendis in singulis Capitulis,vel Congregationibus generalibus: tumque non nisi instructo secundum eorum stylum,& constitutiones,processu,& plenè probatis causis expulsionis ad sacrorum Canonum præscriptum. Interea tamen vsque ad primum generale Capitulum,seu Congregationem proximè celebrandam,si quempiam ex iustis, & necessariis causis expellere oportebit,eiectio fieri possit à Generali cum consilio,& assensu sex Patrum,vt supra,quos idemmet Generalis eligere debeat infra quatuor menses à præsentis Decreti publicatione; seruata tamen in reliquis forma superius præscripta. Sic verò eiecti,quandiù non redierint ad Religionem, in habitu clericali incedant,atque Ordinarii loci iurisdictioni,& obedientiæ subsint,proindeque Generalis illicò expulsionis sententiam eidem Ordinario notificare teneatur. Cæterum Sacra Congregatio Religionum Superiores seriò admonet,ac per Iesu Christi viscera obtestatur, vt,memores paternæ charitatis,& mansuetudinis,quam profitentur,nihil intentatum relinquant,vel lucrentur animas fratrum suorum ferè in profundum malorum delapsas,antequam grauissimum, atque extremum expulsionis remedium experiantur. Idque eo magis, quod subditorum sanguinem,qui ex malo negligentium,& sui officii immemorum Prælatorum regimine peribunt,Dominus Noster Iesus Christus in supremo Dei iudicio de eorumdem Prælatorum manibus sit requisiturus.

Præterea statuit,vt iidem Superiores nemini ex Religiosis expulsis litteras testimoniales concedant,illos ad Sedem Apostolicam reiicientes,vel iubentes aliã ingredi Religionem.

Item,vt eiecti extra Religionem degentes,sint perpetuò suspensi ab exercitio Ordinum,sublata Ordinariis locorum facultate dictam suspensionem relaxandi, aut moderandi.

Ac postremò censuit,esse innouandam,& Suæ Beatitudinis,authoritate innouat Constitutionem fel.rec. Greg. IX. (relatam in cap. fin. extra de Regul.) ac prætetea declarat, eam Constitutionem in iis quoque vendicare sibi locum, seruandamque esse,qui iustè,diffinitiueq. ac iuris ordine seruato expulsi fuerint;

dum-

dummodo tamen in expulsis huiusmodi subsit spes euidens emendationis ex litteris saltem testimonialibus Ordinarij,cuius conscientiam in his litteris concedendis Sacra Congregatio serio onerauit.

Ne qua verò difficultas in suprascriptis Decretis,& ordinationibus exequendis suboriatur,Sacra Congregatio,Sanctissimo Domino Nostro auuente : atque approbante,vniuersis Generalibus,Prouincialibus,Commissarijs,Ministris,Præsidentibus,Abbatibus,Prioribus,Præpositis,Guardianis,Vicarijs,& quibuscunq. aliis superioribus quorumcunque Ordinum,vel Congregationum, Monasteriorum,Conuentuum,Collegiorum,Domorum,ac locorum Regularium vbiq. locorum existentium iniungit,serioque mandat, vt illa diligenter obseruent,atq. obseruari procurent in omnibus Cœnobijs,ac Monasteriis, Collegiis, ac Domibus quorumcũque Monachorum,ac Regularium vbique locorum existentibus, efficaciamque,vt tàm Decreta supradicta fel.rec. Clementis VIII. quàm præsentes Ordinationes in singulis eiusmodi locis bis saltem in anno legantur in publica mensa.

Si quis verò ipsorum aduersus ea,quæ superius præscripta sunt, vel eorum aliquid,quoquo modo facere,vel moliri præsumpserit,ipso facto pœnam incurrat priuationis omnium officiorum,quæ tunc obtinebit,vocisque actiuæ, & passiuæ,ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in posterum obtinenda ; pœnaque huiusmodi sit Sanctitati Suæ,ac Sedi Apostolicæ reseruata,iisdem Superioribus,etiam Generalibus,& Protectoribus illam moderandi, seu relaxandi potestate penitus interdicta: & nihilominus sit irritum,& inane quicquid secus,à quoquam actum extiterit. Non obstantibus Constitutionibus,& Ordinationibus Apostolicis in fauorem quarumcunque personarum,atque Ordinum,tàm Mendicantium, quã non Mendicantium,Congregationum, Monasteriorum, Conuentuum,Domorum,ac locorum Regularium quorumcunque;necnon illorum etiam iuramento,confirmatione Apostolica,vel quauis firmitate alia roboratis statutis,vel consuetudinibus,etiam immemorabilibus,exemptionibus quoque,indultis, & priuilegiis,etiam in corpore iuris clausis,aut ex causa,vel titulo oneroso,vel in limine fundationis concessis,etiam Mari magno,seu Bulla aurea, aut alias nuncupatis,sub quibuscunque tenoribus,& formis,& cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis,aliisque efficacioribus,& insolitis clausulis,necnon irritantibus decretis,etiam Motu proprio,& ex certa scientia,ac de Apostolicæ potestatis plenitudine,aut alias quomodolibet,etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis,& iteratis vicibus approbatis,& innouatis;etiam si pro illorũ sufficienti derogatione de illis,eorumq. totis tenoribus,& formis specialis,& indiuidua,ac de verbo ad verbum,non autem per clausulas generales idem importantes,mentio,seu quæuis alia expressio habenda,aut aliqua alia exquisita forma seruanda esset,tenores huiusmodi,ac si de verbo ad verbum,nihil penitus omisso,& forma in illis tradita obseruata,inserti forent,præsentibus pro expressis habens: quibus quoad ea,quæ supradictis quomodolibet aduersantur (illis alias in suo robore permansuris) specialiter,& expresse Sanctitatis Suæ authoritate derogat,cæterisq. contrariis quibuscunque. Dat. Romæ,die 21. Septembris 1624.

Cosm.Card. de Torres

Loco † sigilli. Prosper Fagnanus Sac.Congr.Sec.

De-

Ad Regularium reformationem, ac Nouitiorum receptionem, professionem, atque institutionem spectantia, alias facta, & publicata.

De Nouitijs ad habitum Regularem, & professionem non admittendis, nisi in Conuentibus designandis.

CLEMENS PAPA VIII.

REgularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimum iuxta nostri muneris debitum, laborare non desistimus, illud in primis magnum impedimentum afferre quotidiano vsu compertum est, quod in omnibus Conuentibus, ijs præsertim, qui maiori reformatione indigent, singuli ad Religionem venientes, passim recipiuntur. Vnde fit, vt quo magis Nos varijs Constitutionibus malè affectas radices amputare studemus; eo magis in dies depravata, infructuosaq. eiusmodi nouiter profitentium germina succrescant. Cui quidem malo occurrere volentes præsenti Decreto statuimus, districteque præcipimus omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, cæterisque Superioribus Conuentuum intra Italiæ, & Insularum adiacentium fines existentium quibuscunque, & quorumcunque Ordinum Mendicantium, vt de cætero neminem sub quouis prætextu, aut colore ad habitum regularem admittant, nisi in Conuentibus auctoritate nostra propediem in vnaquaque Prouincia designandis. Insuper sancimus, vt quoad eiusmodi Conuentus, vt præfertur, per Nos deputati non fuerint; omnes præfatorum Ordinum Superiores à receptione quorumcumque Nouitiorũ, siue ad habitum, siue ad professionem, omninò abstineant. Superior, qui huius Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam priuationis omnium officiorũ, quæ tunc obtinebit, vocisque actiuæ, & passiuæ inhabilitatis ad alia in posterũ obtinenda, se nouerit incurrisse; ac alijs etiam pœnis arbitrio nostro subiaceat. Receptiones verò, & professiones quaslibet eorum, qui contra huiusmodi Decretum nostrum admissi fuerint, nullas, & irritas esse ex nunc decernimus, & declaramus. Priuilegijs, Statutis, & Consuetudinibus quibuscumque in contrarium minimè obstantibus. Dat. Romæ die 12. Martii 1596.

Renouatio, & ampliatio eiusdem Decreti.

De Nouitijs ad habitum regularem non recipiendis, nisi in Monasterijs, & locis designandis.

SAnctissimus in Christo Pater, & Dominus Noster D. Clemens Diuina prouidentia Papa VIII. Cum iam dudum animaduerteret collapsæ Regularis disciplinæ restitutioni (pro qua potissimum, iuxta sui muneris debitum, vigilare, ac laborare non desistit) illud in primis magnum impedimentum afferre, quod

in

in omnibus Monasterijs, & Conuentibus, ijsquè præsertim, qui maiori indigent reformatione, singuli ad Religionem profitendam accedentes, passim, ac sine delectu recipiuntur: ac inde fieri, vt quo magis varijs Constitutionibus male affectas radices euellere studet, eò magis infructuosa nouiter profitentium germina quotidie succrescant: eiusquè ob zelum, ac desiderium, quo tenetur Sanctitas Sua, omnes Regulares ad vetus suæ cuiusque Religionis institutum redigendi, districtè prohibuerit, ne quis in certis Monacorum, & Mendicantium Ordinibus ad suscipiendum habitum Religionis admitteretur, profitereturuè, quousque Monasteria, & Conuentus aliquot destinarentur, in quibus posset commodius Regularis obseruantia, secundum reformationem à Sanctitate Sua institutam nigro luci: Quia tamen non obstante tali prohibitione, cognouit nonnullos fuisse, vel sub colore facultatis, & licentiæ à Sanctitate Sua obtentæ, vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam non peruenerit, receptos, & admissos, præter mentis suæ sensum: Idcircò huic malo prospicere volens, ne licentiarum, ac facultatum huiusmodi subreptione, ac prætextu, Decretum Sanctitatis Suæ irritum reddatur; Nunc denuò districtè præcipit; ac mandat omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, & Guardianis quibuscumque, cæterisquè Superioribus Conuentuum, Monasteriorum, ac Domorum, quocunque nomine appellentur, intra Italiam, & Insularum adiacentium fines existentium quorumcumque Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium (exceptis tamen Carthusianorum Fratrum Minorum de strictiori obseruantia, necnon Capuccinorum S. Francisci, Reformatorum Sācti Dominici, Discalceatorum Ordinis Carmelitarum, necnon Fratrum Congregationis Fuliensis, Cisterciensis Ordinis ac Eremitarum Eremi Camaldulensis, & Montis Coronæ, Clericorum Regularium Theatinorum, Societatis IESV, S. Pauli Decollati, & aliorum de Somascha, Ministrorum infirmorum, respectiuè Ordinibus, Societatibus, seù Congregationibus nuncupatis, quæ etiam antea exceperat, & nunc iterum excipiendo, voluit, prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi.) Ne sub cuiusuis licentiæ, & facultatis impetratæ, vel impetrandæ obtentu (nisi per litteras in forma Breuis dumtaxat, & non alias) quemquam ad habitum Regularem suscipiendum; nec etiam Conuersos, nisi in Cōuentibus, Monasterijs, & Domibus, auctoritate eiusdem S.D.N. propè diem in vnaquaq. Prouincia designandis, recipere, aut receptos ad professionem admittere vllo modo audeant. Quinimò contra primam prohibitionem Sanctitatis Suæ receptos (etiam si imperfectum habitum, aut sine caputio gerant) post præsentis Decreti in Romana Curia publicationem, omninò eijcere debeant.

Superiorem autem, qui huius Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocis actiuæ, & passiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia in posterum obtinenda, eo ipso incurrere voluit, ac decreuit: & alijs etiam pœnis arbitrio Sanctitatis Suæ imponendis subiacere.

Receptiones verò, & professiones quaslibet eorum, qui contra huiusmodi Decretum admissi fuerint, nullas, & irritas esse ad quemcumque effectum, ex nunc decernit, & declarat.

Hoc autem Decretum noluit Sanctitas Sua eos Ordines comprehendere, qui Conuentus, Domos, & Monasteria à se probata pro Nouitiorum receptione, &

educatione, hactenus permissione sua constituerint.

Cæteras verò licentias, siue particulares, quæ in hancdiem effectum non sunt sortitæ, reuocat, & annullat.

Vult autem Decretum hoc suum in solitis locis Vrbis publicatum ita prædictorum singulos afficere, ac si cuilibet personaliter fuisset intimatum, priuilegijs, statutis, & constitutionibus quibuscumque in contrarium minimè obstantibus. Datum Romæ, apud S. Marcum, die 20. mensis Iunij 1599.

Decreta pro reformatione Regularium, tàm Monacorum, quàm Mendicantium cuiuscumque Ordinis, & Instituti.

CLEMENS PAPA VIII.

3 NVllus omninò prętextu cuiuscumque priuilegij, vel superioritatis, etiam Generalatus, à seruitio Chori censeatur immunis, nisi pro tempore, quo quis in proprij officij munere actu fuerit occupatus. Cum Lectoribus autem, & Prædicatoribus Superiores ijs tantum diebus, quibus eos legere, aut prædicare contigerit, dispensare possint. Idem quoque præstare valeant cum ægrotis, & studiorum causa legitimè impeditis. In eos verò qui negligentes, aut inobedientes fuerint, salutari pœnitentia Superiores animaduertant ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum, alimenti, etiam si opus fuerit, subtractione.

Lectio Sacrę Scripturæ, vel casuum conscientiæ bis in hebdomada præscriptis diebus in singulis Monasterijs, & Conuentibus habeatur, ad quam Fratres omnes conueniant, eaque absoluti, mutua collatione circa explicatam doctrinā sese vtiliter exerceant.

Quo Tridentini Concilij Decreta de paupertatis voto custodiendo fidelius obseruentur, præcipitur, vt nullus ex Fratribus, etiam si Superior sit, bona immobilia, vel mobilia, aut pecuniam, prouentus, census, eleemosynas, siue ex concionibus, siuè ex lectionibus, aut pro Missis, tàm in propria Ecclesia, quàm vbicunq. celebrandis, aliouè ipsorum iusto labore, & causa, & quocunque nomine acquisita, etiam si subsidia consanguineorum, aut piorum largitiones, legata, aut donationes fuerint, tamquam propria, aut etiam nomine Conuentus possidere possit: sed ea omnia statim Superiori tradantur, & Conuentui incorporentur, atque cum cæteris illius bonis, redditibus, pecunijs, ac prouentibus confundantur, quo communis inde victus, & vestitus omnibus suppeditari possit.

4 Neque Superioribus, quicumque illi sint, vllo pacto liceat eisdem Fratribus, aut eorum alicui bona stabilia, etiam ad vsumfructum, vel vsum, administrationem, aut commendam, etiam depositi, aut custodiæ nomine concedere.

5 Eorum verò, quæ ad necessitatem concessa erunt, nullus quicquam possideat, vt proprium, neque vt proprio vtatur.

6 Qui in præmissorum aliquo deliquerit, pœnas, nedum à Concilio Tridētino præscriptas: sed alias quoque multo grauiores, Superiorum arbitrio imponendas, incurrat.

7 Nulla

7 Nulla quorumcumque Superiorum dispensatio, nulla licentia, quantum ad bona immobilia, vel mobilia Fratres excusare possit, quo minus culpæ, & pœnæ ab eiusdem Concilij Decretis Impositæ, & ipso facto incurrendæ, obnoxij sint; etiam si Superiores asseuerent, huiusmodi dispensationes, aut licentias concedere posse, quibus in ea re fidem minimè adhiberi volumus.

8 Fratrum vestitus, & suppellex cellarum ex communi pecunia comparetur, & omnino vniformis sit Fratrum, & quorumcumque Superiorum, statuitq. paupertatis, quam professi sunt, conueniat: ita vt nihil superflui admittatur; nihil etiam, quod sit necessarium alicui denegetur.

9 Quæcumque Fratrum vestes, siue laneæ, siue lineæ, omnisque alia suppellex in aliquem commodum Conuentus locum deferatur, ibique ab vno, vel duobus Fratribus huic muneri deputatis diligenter custodiantur; vt inde Superioris arbitrio, prout vnicuique opus fuerit, subministrari opportunè possint.

10 Omnes etiam Superiores, quicumque illi sint, eodem pane, eodem vino, eodemque obsonio, siue eadem (vt aiunt) pitantia, in communi mensa prima, vel secunda (nisi infirmitatis causa impediti fuerint) vescantur; neque singulare aliquid, quo priuatim quisque in cibum vtatur, vllo modo afferri possit; si quis in ea re peccauerit, nihil ea die alimenti percipiat, nisi panem, & aquam.

11 Superiores omnes, etiam Generales, qui redditus, aut præstationes peculiares ratione officiorum habent, eorum accepta, & expensa in libro distincto fideliter, & diligenter adnotari curent, neque in alio vsus, quam ratione officij sui necessarios, quicquam expendant. Cum verò contigerit ipsos in aliquo Conuẽtu commorari, eam pecuniæ quantitatem in commune conferant, ex qua sibi, & iis, qui secum erunt, victus ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum suppeditetur.

12 Nullus ex Superioribus locorum, administrationem bonorum, aut aliarum rerum, dispensationemque pecuniarum, & redditũum sui Conuentus, etiam nomine Conuentus, per se ipsum habere, siue exercere possit: sed vniuersum id onus tribus Fratribus eiusdem Conuentus à Generali ita demandetur, vt vnus rerum, & bonorum, reddituumque colligendorum, ac exigendorum curam habeat: alter tamquam depositarius, pecunias, ac cætera ab illo collecta, & exacta, fideliter asseruet: alius de pecuniis, & rebus à Depositario acceptis Priori, & Fratribus, ac Conuentui vniuerso de necessarijs, mandante tamen ipso Priore, non secundum proprium affectum, sed iuxta charitatis regulam, veluti bonus dispensator prouideat, officiorum huiusmodi confusione penitus interdicta.

13 Cæterum, hi tres tàm impensi, quàm accepti singulis mensibus Superiori locali, adhibitis etiam duobus, vel tribus Fratribus eiusdem Conuentus probatioribus, rerumque vsu peritis, rationem reddant: Deinde ipsimet rursus, præsentibus Priore, & peritis prædictis, Generali, cum aduenerint: denique ipse Generalis, in quolibet proximo Capitulo Generali saltem coram tribus Iudicibus, ab ipso Capitulo ad hoc constitutis, illorum omnium, vniuersamque suæ administrationis tàm publicæ, quàm priuatæ rationem reddere teneatur, cuius etiam exemplum authenticum ex actis Capituli describatur, ad hoc, vt ad omne mandatum nostrum, vel Sedis Apostolicæ Romam transmitti possit.

14 In vnoquoque Conuentu, Fratrum is tantum deinceps constituatur, &

in posterum retineatur numerus, qui ex redditibus illius proprijs, vel ex communibus consuetis, vel etiam singulorum elemosynis, alijsue quibuscumque obuentionibus in commune (vt præfertur) conferendis, commodè possit sustentari: redditus verò, & supradicta omnia in communi loco, ac tuto diligenter asseruentur.

15 Superioribus autem, ne Concilij Tridentini, aut hæc nostra Decreta declarare, interpetrari, aut relaxare vllo modo possint, omnino interdicimus, & prohibemus, decernentes irritum, &c. Si quis autem contra præsumpserit attentare, is eo ipso omni gradu, officioque priuatus, & ad ea perpetuò inhabilis existat.

16 Nullus nisi actu legat, vel prædicet, aliquo sui gradus priuilegio gaudeat.

17 Si alicui ex necessaria causa, Generalis iudicio probanda, socius ex eodē ordine, qui illi ministret, concedendus erit, is nisi vigesimumquintum agat annū, & qui communi seruitio sit deputatus, non concedatur, & si commodè fieri potest, sit laicus conuersus.

18 Vt omnis scandalorum, & vagationis occasio tollatur, Conuentus clausura perpetuò, ac diligenter seruetur, ac propterea à Superiore Ianitor constituatur, qui diligentia, ac morum integritate maximè commendatur: is ianuæ custodiendæ semper assistat, eamque nemini Fratrum aperiat, nisi socium, & exeundi licentiam obtinuerit.

19 Nullus à Conuentu egredi audeat, nisi ex causa, & cum socio, licentia q. singulis vicibus impetrata, ac benedictione accepta à Superiore, qui non aliter eam concedat, nisi causa probata, sociumque exituro adiungat, non petentis rogatu, sed arbitrio suo: neque eundem sæpius. Licentiæ verò generales exeundi, nulli omnino concedantur.

20 Contrauenientes autem pœna graui, etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur: Eandem etiam Ianitor subeat, si sciens exeundi facultatem fecerit.

21 Cum autem quis in Conuentum reuertitur, Superiorem iterum adibit, benedictionem recepturus, qui à socio itineris rationem, & quid rei actum sit, diligenter perquirat.

22 Nullus Fratres Romam venire Superiores permittant, nisi prius à Generali, vel Protectore dumtaxat, licentiam in scriptis impetrauerint.

23 Si quis autem sine huiusmodi facultate Romam venire præsumpserit, voce actiua, & passiua biennio priuatus existat, subiturus etiam alias arbitratu Superiorum infligendas pœnas. Quæ item omnia aduersus eos, qui supradictos admiserint, & receperint, sine vlla exceptione locum habeant.

24 Habeat Superior clauem ita fabrefactam, vt cum sibi videbitur cellas omnes reserare possit: & propterea nullus cellam, etiam noctu ita claudat, quin semper à Superiore possit aperiri.

25 In medio Dormitorij totam noctem lampas colluceat.

26 Nullus, etiam Superior, cellas, siue in claustro, siue alibi separatas à communi Dormitorio habeat: sed vnusquisque vnica cella, eadem cum cæteris aliorū Fratrum coniuncta, nudis omnino parietibus, ac lecto, & mensa humilibus, vniformique suppellectili (vt præfertur) quemadmodum Religiosos decet, contentus

tus sit: possit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conuentuum, si eorum muneris,& officij necessitatem id exigere cognouerit alteram etiam cellam concedere.

27 Cellæ,siue ædiculæ,quæ extra dormitorium separatim sunt, ad officinas,aut alias ad communem vsum,& commoditatem Conuentus redigantur.

28 Sigillatim suo quisque lecto cubet,neque vllibi duo eodem lecto dormire possint,qui omnes ad certam formam redigendi erunt.

29 In priuatis cellis nulli camini permittantur: sed omnes obstruantur statim,cardinibus etiam è parietibus conuulsis,vt res illa non ad tempus facta, sed perpetuo duratura videatur: cellis tamen Generalis, aut alterius Superioris, ac Prædicatoris exceptis.

30 Conuentus fenestræ omnes,quæ in vias publicas,aut in vicinas laicorum ædes prospiciunt,muro ita obstruātur,vt omnino is prospectus impediatur.

31 Valetudinarium in singulis Conuentibus certo, ac salubriori loco construatur,quod pro loci situ,ac Fratrum numero,quoad fieri poterit,commodissimum esse possit,in quo Fratres omnes,cum ægrotabunt,curentur;nec inde, nisi recuperata sanitate,abire permittantur. Qui verò infirmorum curæ præpositi fuerint,omni sedulitate,ac charitate operam suam præstabunt,ac curabunt,ne quid ægrotis omnino desit,quod ad sanitatem recuperandam pertineat.

32 Ineatur ratio,qua,sublatis licentijs,ac facultatibus hactenus quibuscūq. concessis,degentes extra Conuentus claustra, ad ea, quamprimum reuocentur, nec de cætero,nisi ex grauissima causa à Sede Apostolica probanda, huiusmodi facultates concedi possint.

33 Nulli in posterum ad habitum,aut professionem admittantur,nisi in Cōuentibus per Sedem Apostolicam in qualibet Prouincia deputandis.

34 Curent Superiores, vt constitutio interdicens largitiones munerum,& præscribens hospitalitatis formam,ab omnibus in quolibet Conuentu inuiolabiliter obseruetur.

35 Vt omnis officiorum ambitus occasio precludatur,caueant omnes à directa,vel indirecta vocum,seu suffragiorum procuratione,tàm pro se ipsis,quā pro alijs,tum in Capitulis locorum,tum in cæteris præsertim Generalibus Capitulis,aut Congregationibus, seu alibi. Quicunque secus fecerint, præter alias pœnas,& censuras hactenus contra huiusmodi ambientes inflictas (quas in suo robore permanere volumus) in pœnam priuationis officiorum,quæ obtinent,eo ipso incidant;& ad futura quæcumque pariter inhabiles habeantur;super quo cū eis dispensari à nemine possit,nisi à Nobis,vel successoribus nostris;& pro qualitate culparum grauius etiam plectantur. Porrò supradictas omnes pœnas ad complices,ac simpliciter scientes,& non reuelantes extendimus.

36 In Superiorum,& Officialium omnium electionibus forma præscripta à Sacro Conc.Trid.& Ordinis cōstitutionibus inuiolabiliter obseruetur,iurentq. Electores secundum veritatem cuiusque conscientiæ,probriores, ac magis idoneos se electuros;ac propterea priusquam ad electionem deueniatur,in primis,& ante omnia prælegantur Constitutiones de qualitate,& requisitis eligendorum. Ad officia,gradus,& prælaturas illi præcipuè eligantur,qui possint, & consueuerint regulas Ordinis,& constitutiones obseruare;præsertim quæ pertinent ad seruitium

uitium chori, ac vestitum, & victum communem.

37 Eligantur in Capitulo Generali, vel Prouinciali aliquot graues, & periti ex Fratribus cuiuslibet Prouinciæ, saltem tres, qui admittendos ad prædicationē verbi Dei, vel ad audiendas confessiones, etiam ipsorum Fratrum, ac Lectores publicos diligenter simul examinent, priusquam probentur, & ad huiusmodi ministeria admittantur. Horum etiam curæ sit examinare, & probare, tàm quoad doctrinam, quàm quoad mores, promouendos ad quoscumque Ordines: in quo seruetur Decretum Congregationis interpretum Sacri Concilij Tridentini, hac de causa nuper editum, & promulgatum.

38 Illud porrò Superiores omnes in Domino admonemus, vt memores sint rationis, quam in nouissimo die reddituri sunt pro grege sibi commisso: ac propterea omni studio inuigilent, vt quæ in eorumdem Ordinum, Regulis, & Constitutionibus de oratione mentali, silentio, ieiunijs, capitulo culparum, alijsque spiritualibus exercitijs prudenter, ac piè sancita sunt, ea omnia, & singula ad vnguē obseruentur, intelligantque super his veluti fundamentis, omnium Religionum ædificia construenda, & amplianda esse, quæ vt faciliorem exitum sortiantur, & fructus vberiores in animis Fratrum producant; valdè opportunum erit, si in quolibet Conuentu, singulis hebdomadis habeatur sermo de religiosa disciplina, regularíq. obseruantia.

39 Quo verò omnia ordinatè peragantur, appendatur tabella in loco cōspicuo vniuscuiusque Conuentus, in qua distinctè adnotetur quid singulis horis cuiusque diei quilibet Frater præstare debeat, vt certo quoque signo præmonitus, maiore animi præparatione suo muneris satisfacere possit. Quæ Ordinis constitutiones his Decretis non aduersantur, inuiolatè custodiendæ erunt.

40 Quibus horum Decretorum capitibus certa pœna præscripta non est, arbitrio Generalis, vel alterius immediati Superioris infligatur. Vt autem hæc Decreta (donec alia, quæ pleniorem reformationem facient, edantur) ab omnibus obseruari possint, districtè præcipimus Generalibus, ac omnibus alijs quibuscūq; Superioribus, ad quos hoc spectat, vt curent, ac efficiant, ea omnia inter alias eorumdem Ordinum Constitutiones perpetuo valituras redigi, interdicta omninò eorum singulis facultate illas declarandi, & aduersus eas vnquam dispensandi. Alioquin sciant se in pœnam Generalatus, & officiorum priuationis, ac inhabilitatis perpetuæ ad alia quoque munera ipso facto, & sine vlla exceptione respectiuè incidisse.

41 Ne verò prætextu dilatæ publicationis, eorum obseruatio quoquo modo differri possit, aut impediri; volumus, vt post illorum publicationem in Conuentu, vel Monasterio cuiuslibet Ordinis de Vrbe factam, Generalem, aliosque Ordinum Superiores, cæterosque quoscunque Fratres præsentes, statim: reliquos verò absentes citra montes, vnius mensis; vltra montes, trium mensium spatio ita arctent, ac si eorum singulis personaliter intimata fuissent.

42 Insuper mandamus, quod Generales in singulis Conuentibus citra montes, vnius mensis; vltra verò montes, trium mensium cursu Decreta supradicta publicari faciant, sub pœna priuationis Generalatus, alijsque arbitrio nostro imponendis. Dat. Romæ apud S. Petrum die 25. mensis Iunij 1599.

De-

DEcretum illud, quo Fratres Romam petere cum Generalis, & Protectoris licentia dumtaxat permissum est, Sanctitas Sua extendi ad Prouincialem decreuit; ita vt Prouincialis ipse ex causa communi totius Prouinciæ dumtaxat, facultatem huiusmodi facere valeat, declarauitque pœnam priuationis vocis actiuæ, & passiuæ contrafacientibus inflictam, Sanctitati Suæ reseruatum esse, interdicta omninò eorum Superioribus singulis (etiam Generali, ac Protectori) facultate illam moderandi, ac relaxandi. Dat. Romæ die 20. Martij 1601.

Decretum fel. rec. Clementis Papæ Octaui. super casuum reseruatione ab omnibus Regularium Superioribus obseruandum.

SAnctissimus Dominus noster, qui iampridem accuratè perpendit, ac re ipsa comperit, quod reseruatio facultatis absoluendi Religiosos pœnitētes à peccatis quibusdam grauioribus, nisi Superiores admodum prudenter, ac moderatè illa vtantur, nonnullos infirmiores, qui interdum Superiori suo conscientiæ maculas detegere, formidant, adducere posset in æternæ damnationis periculum, & spiritualis remedij desperationem. Ideò, vt huic malo Sanctitas Sua opportunè prospiceret, decreuit, vt nemo ex Regularium Superioribus peccatorum absolutiones sibi reseruet, exceptis ijs, quæ sequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, prout subditorum vtilitati expedire prudenter in Domino iudicauerit.

Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

Apostasia à Religione, siue habitu dimisso, siue retento, quando eo peruenerit, vt extra septa Monasterij, seu Conuentus fiat egressio. Nocturna, ac furtiua è Monasterio, seu Conuentu egressio, etiam non animo apostatandi facta.

Proprietas contra votum paupertatis, quæ sit peccatum mortale, Iuramentum falsum in iudicio regulari, seu legitimo.

Procuratio, auxilium, seu consilium ad abortum faciendum post animatum fœtum, etiam effectu non sequuto.

Falsificatio manus, aut sigilli Officialium Monasterij, aut Conuentus, Furtum de rebus Monasterij, seu Conuentus in ea quantitate, quę sit peccatum mortale.

Lapsus carnis voluntarius opere consumatus.

Occisio, aut vulneratio, seu grauis percussio cuiusque personæ.

Malitiosum impedimentum, aut retardatio, aut apertitio litterarum à Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

Si quod aliud præterea peccatum graue pro Religionis conseruatione, aut pro conscientiæ puritate reseruandum videbitur, id non aliter fiat, quam Generalis Capituli in toto Ordine, aut Prouincialis in Prouincia, matura discussione, & consensu.

Non liceat Superioribus regularium confessiones subditorum audire, nisi quando peccatum aliquod reseruatum admiserint, aut ipsimet subditi spontè, aut proprio motu id ab ijs petierint.

Superiores in singulis domibus deputent duos, tres, aut plures Confessarios, pro subditorum numero maiori, vel minori; ijque sint docti, prudentes, ac charitate

tate

tate præditi,quia non reseruatis eos absoluant, & quibus etiam reseruatorum absolutio committatur,quando casus occurrerit, in quo eam debere committi ipse in primis Confessarius iudicauerit.

Tàm Superiores pro tempore existentes quàm Confessarij,qui ad Superioritatis gradum fuerint promoti,caueant diligentissimè,ne ea notitia,quàm de aliorum peccatis in confessione habuerunt,ad exteriorem gubernationem vtan.ur.

Licebit tamen Superioribus determinare pœnitentias graues quibusdam peccatis,etiam non reseruatis à Confessarijs imponendas,quæ subditos ab huiusmodi perpetrandis cohibere possint.

Atque ita per quoscunque Regularium Superiores,quicunque illi sint,obseruari mandauit. Non obstantibus Constitutionibus,& ordinationibus Apostolicis,ac cuiusuis Concilij,etiam generalis Decreti;necnon Cõsuetudinibus,etiam ab immemorabili tempore obseruatis,aut Regulis in Generalibus, seu Prouincialibus Capitulis editis;statutis,& constitutionibus, etiam Apostolica auctoritate confirmatis,priuilegijs,indultis,& concessionibus quorumcunquè quorum tenores hic pro expressis haberi voluit,cęterisque in contrarium facientibus quibuscunq. Dat.Romæ apud S.Petrum die 26.mensis Maij, anno Domini 1593.

Sanctitas Sua deinceps declarauit,& declarat, vt si huiusmodi Regularium Confessariis casus alicuius reseruati facultatem petentibus Superior dare noluerit,possint nihilominus Confessarii illa vice pœnitentes Regulares, etiam non obtenta à Superiore facultate,absoluere.

Formula concedendi facultatem pro Nouitijs ad Regularem habitum recipiendis in Monasterijs,& locis designatis.

SAnctissimus in Christo Pater,& D.N. D. Clemens Diuina prouidentia Papa VIII. Cum regularem disciplinam restituere,atque in pristinum statum reuocare maximè cuperet;regularesque omnes,vitam, moresque suos ad rationem eius instituti,quod quisque professus esset,ita componere; vt quæ ad votorum vim,habitum,victumque communem pertinent;ea potissimum singuli religiosissimè obseruarent;generali Decreto,quod de mense Iunij editum tertia Iulij anno 1599.promulgatum fuit, Ordinum Religiosorum Superioribus (nonnullis exceptis)prohibuit,ne aut Nouitios reciperent,aut quemquam ad professionem ante admitterent, quàm à Sanctitate Sua Monasteria aliquot ad eam rem præscripta essent,in quibus obseruantia regularis vigeret. Nunc verò eadem Sanctitas Sua à locorum etiam Ordinarijs,quibus id muneris demandatum erat,certior facta,in infrascriptis Monasteriis,& Conuentibus Ordinis N. præfinitum esse numerum dumtaxat eorum,qui vel ipsius Monasterij censibus,vel consuetis eleemosynis sustentari ibi commodè possunt,atque in ijs omnia fideliter obseruari,quæ sunt cum illorum professionis perfectione coniuncta,nempè castitatis,paupertatis,& obedientiæ vota,vna cum cæteris decretis particularibus,vel instituti ipsius,vel Pontificijs,etiam ad victum,vestitumque communem spectantibus(ipso decreto,vt supra edito,& promulgato, nequaquam obstante)

stante) potestatem facit Superiori eiusdem ordinis, Nouitiatus in infrascriptis Monasterijs,& Conuentibus erigendi, Nouitios recipiendi, educandi,atque ad professionem admittendi;modo tamen id ad præscriptum instructionis,iussu Suę Sanctitatis editum neque alio modo fiat, Quoniam verò ea est Suæ Sanctitatis mens,& voluntas,vt in Monasterijs,& Conuentibus ad alendos Nouitios præfinitis,regularis obseruantia perpetuò retineatur, mandat, & præcipit,vt in ipsis præscriptus iam personarum numerus in posterum seruetur;nullusque omninò Superior cuiuslibet conditionis,personarum, & Nouitiorum numerum augere præsumat,ea pœna proposita,vt omnibus priuatus officijs,vocis actiuæ,& passiuæ ius omne amittat. Vult denique Sanctitas Sua huiusmodi facultatem per Congregationem Reformationis Apostolicæ hoc Decreto,Secretarij manu subscripto,concedi;non obstante Decreto,vt supra promulgato. Datum Romæ,die &c.Præscribitur verò numerus Sacerdotum . . . . Clericorum . . . . Nouitiorum . . . . Conuersorum autem . . . .

N. Visitationis,& Reformationis Apost.Secr.

Decretum super forma recipiendi Nouitios Regularium,ad habitum, & professionem.

SAnctissimus in Christo Pater,& D.N.D. Clemens Diuina prouidentia Papa VIII.qui alias pro regularis disciplinæ restitutione,singulis regularium Ordinibus (quibusdam exceptis)prohibuit,ne ad regularem habitum, Nouitios in posterum reciperent,receptosuè ad professionem admitterent, qu usque in aliquibus cuiusuis Ordinis,Monasterijs,seu Conuentibus(in quibus Nouitiatus pro recipiendis,& educandis Nouitijs designarentur,& approbarētur) ad eius,quam professi sunt,Regulæ præscriptum,vitam,moresque restituerent, & componerent: certior deinde factus quosdam omnium ferè Ordinum,Cōuentus, seu Monasteria ad pristinam illam regularem viuendi formam, & disciplinam,quā diutius desiderauerat,fuisse redactam: in eisdem Monasterijs, & Conuentibus, vt Nouitiatus erigi,Nouitiique recipi possent,(sub certis tamen legibus,ac ea præsertim,vt licentia à Congregatione Reformationis Apostolicæ prius obtenta esset) concessit,& ad illa designauit,& approbauit. Nunc volens, vt ea, quæ pro Nouitiorum receptione,& institutione,de mandato Sanctitatis Suæ præscripta fuerunt,in posterum accuratius,& exactius obseruentur,vltra formam traditam in Constitutionibus fel.rec.Sixti Papæ V.& etiam Sanctitatis Suæ super receptione Nouitiorum,decreuit;ac præsentis Decreti virtute mandauit,ne in Conuētibus,seu Monasterijs ad Nouitios recipiendos, de Sanctitatis Suæ, seù dictæ Congregationis Reformationis licentia hactenus designatis,& approbatis,seu in posterum designandis,& approbandis;Nouitij ad habitum recipi vllatenus possint,vel admitti,nisi prius ab ipsa Congregatione,vel à proprijs locorum Ordinarijs,aut ab illis,in quorum diœcesi Nouitiatus existunt,in quibus Nouitij ipsi recipiendi approbati fuerint,& vt recipi, & admitti possint, licentiam in scriptis (gratis tamen in omnibus,etiam quoad scripturam concedendam) obtinuerint,

Monet autem Sanctitas Sua eosdem Ordinarios omnem curam,& diligentiam adhibere,vt circa ætatem,conditionem,educationem, scientiam, vitam,& mores,cæterasque qualitates in ipsis Nouitijs requisitas, obseruentur institutiones pro illis recipiendis ab eadem Congregatione Reformationis factæ, & publicatæ;neque aliter,nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittant; Ordinariorum ipsorum conscientiam onerando,si quempiam approbauerint,vel admitti permiserint,qui non sit idoneus,& iuxta constitutiones,& institutiones prędictas approbandus, & admittendus. Firmis nihilominus remanentibus pœnis omnibus contra Superiores quorumcunque Ordinum,qui in admittendis ad habitum,& professionem Nouitijs,formam Constitutionum,& institutionũ prædictarum non seruauerint;aut Nouitium aliquem,quantumuis idoneum, & approbatum,in quouis alio Conuentu,& loco,seu Monasterio,præterquam in hactenus à Sua Sanctitate,vel à dicta Congregatione designatis,& approbatis,seù in posterum designandis,& approbandis; vel vltra numerum in eorum singulis præscriptum,seù præscribendum receperint,vel admiserint, seù alias præmissis quouis modo contrafecerint. Irritum ex nunc,& inane decernens quicquid secus,vel alias,quauis auctoritate à quouis gestum,vel attentatum fuerit. Non obstantibus quibuscunque,&c. Datum Romæ apud S.Petrum,die 19.Maij 1602. Pontificatus eiusdem S.D.N.anno vndecimo.

Institutiones super receptione,& educatione Nouitiorum Religiosorum Monasterijs,& Conuentibus designatis,vel designandis,Clementis eiusdem iussu edita.

CVm ad regularem disciplinam in singulis Religiosorum Monasterijs propagandam Nouitiorum institutio maximè vtilis sit,ac necessaria; & nihil aug grauem illam,ac laudatissimam priscorum Patrum viuendi rationem relaxādam,maiorem vim habuisse comperitum sit,quam vel nimiam in recipiēdis Nouitijs facilitatem supra numerum,quem capere,atque alere Monasteria ipsa possent;vel negligentiam in probandis,& examinando eorum spiritu,an verè esset ex Deo,atque ex præcipuo desiderio illi inseruiendi;vel denique incuriam in eis educandis,atque instituendis: Idcirco,vt huiusmodi incommodo deinceps occurratur,præcipitur omnibus,& singulis,ad quos spectat,vt in recipiendis Nouitijs,& in eorum institutione,atque educatione;necnon in Magistri, & aliorum Ministrorum electione,præter alia,quæ in Sacris Canonibus,ac Decretis,pręsertim Concilij Tridentini,Pontificijs,& cuiuscunque Ordinis,aut instituti Constitutionibus continentur,tàm in alias designatis,quàm nunc, & in posterum ad hæc designandis Monasterijs,& Conuentibus,hæc,quę sequuntur,inuiolatè obseruari,& exequi perpetuò curent.

Primum,quod attinet ad Nouitiorum recipiendorum formam,vltra diligentem perquisitionem,quæ habenda erit de vniuscuiusque natalibus, corporis habitudine,moribus,& vita ante acta,ac pręcipuè eorum,qui sextumdecimũ ætatis suæ annum excedent,an criminosi,an ære alieno grauati, vel reddendæ alicuius

cuius administrationis rationi obnoxij sint, iuxta formam Constitutionis fel. rec. Sixti V. & moderationum subsecutarum: illud etiam Superiores, ad quos spectabit, sedulò perquirant, vt quibus in Monasterijs, & Conuentibus, ex Apostolica facultate Nouitiatus fuerint instituti; in ijs ad Religionem nullus in posterũ admittatur, qui & honestis parentibus natus non sit, & conditiones sacris Canonibus, Summorumque Pontificum constitutionibus præscriptas non habeat, iuxta Decretum super forma recipiendi Nouitios, die 19. Maij 1602. editum.

Quisque recipiendus in aliquo Ordine Regulari, etiam Mendicantium, in ea sit ætate constitutus, quam eius Ordinis, in quo recipietur, regularia instituta, & ordinationes requirunt; eam verò literarum scientiam calleat, aut illius addiscẽdæ spem indubiam præseferat, vt minores, & suis temporibus maiores Ordines, iuxta Decreta Sacri Concilij Tridentini suscipere valeat. Sed si quis annum vigesimumquintum excedens ad habitum regularem admitti postulauerit, & talis eruditionis expers inuentus fuerit, in Conuersorum tantum (quibus literarum scientia non est necessaria) numerum referatur: ipsi autem Conuersi non recipiãtur ante vigesimum ætatis suæ annum, & nisi saltem præcipua doctrinæ christianæ capita nouerint.

Demum Superiores diligenter exquirant, quo spiritu, qua mente, ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem sibi finem proposuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & vt Deo liberius famulari possint; an potius leuitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animo ducantur, & an eorum parentes ope, & subsidio ipsorum indigentes destituantur.

Prouideant quoque, vt omnes, etiam Conuersi recipiendi: priusquam ad habitum regularem admittantur, ab ijs, quibus munus hoc incumbit, de regula, quã professuri sunt, tribus votis essentialibus, statuque regulari, & alijs cuiusque Ordinis peculiaribus institutis, & constitutionibus diligenter instruantur. Et quia quarundam Religionum moris est, nedum Conuersos ad professionem admittendos, verum & oblatos, vt vocant, recipere, circa ipsorum oblatorum receptionem vnaquæque Religio suas peculiares Constitutiones, specialiaque instituta obseruare teneatur.

Statim atque Nouitij ad habitum recepti, & in locum Nouitiatus introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confessionem totius anteactæ vitæ conscientiam discutiant, & expurgent.

Quod verò ad loci qualitatem vniuscuiusque Nouitiatus spectat, locus huiusmodi propria clausura ab ea parte Conuentus, & Monasterij, in qua degunt professi, segregatus sit, atque distinctus; habeatque tot ad dormiendum cellulas separatas, quot erunt numero Nouitij; vel Dormitorium ita capax, vt pro singulis singuli lectuli commodè sterni possint; in quo etiam cellula, vel certus, ac determinatus locus pro Magistro, eiusque Socio reperiatur.

In eo etiam, præter alias communes commoditates, aptus locus adsit ad spirituales collationes, seu conferentias faciendas, ac lectiones, instructionesq. Magistri audiendas; & in quem hyemis tempore ad calefaciendum se igne communi recipiant.

Oratorium insuper, seu Capella (si commodè fieri poterit) ad Nouitios in spiritualibus, præsertim in cœrimonijs, Ecclesiasticisq. functionibus exercendos.

Hortus quoque peculiaris ad honestam recreationem benè conclusus, atque munitus adsit: sin minus, hortum cæteris Fratribus communem recreationis tēpore ingrediantur. Ipsis verò Nouitijs ibi commorantibus, curabit Magister cum loci Superioris auctoritate (si opus fuerit) ne in eumdem quisquam alius ingrediatur.

Ad huiusmodi locum Nouitiatus nemini eiusdem, vel alterius Ordinis regulari, etiam Conuentus, & Monasterij Officiali, vllo vnquam tempore sub quouis prætextu aditus pateat, præterquam Magistro, eiusque Socio; ac etiam Monasterij, aut Conuentus Superiori, si quandocunque ingrediendum sibi necessariò existimauerit: quo tamen casu aliquem semper ex senioribus Conuentus, vel Monasterii Patribus socium assumat.

Huius loci clausuræ clauis apud Magistrum semper asseruetur, illique soli liceat ex graui tantum causa ingressum illuc alicui permittere, si quis autem Nouitiorum quempiam alloqui voluerit, Magistro præsente, & non aliter alloquatur.

Nouitiorum Magistro Socius, si per Nouitiorum instruendorum multitudinem necessarius fuerit, vita, & moribus (quoad fieri potest) consimilis deputetur, qui in his, quæ ad Nouitiatus regimen spectant, dicto Magistro immediatè subiectus existat; eliganturq. tàm Magister, quàm Socius per Prouinciale Capitulum, per triennium ad minus, onus huiusmodi subituri. Quod si aliquo casu extra tempus capitulare noua loca Nouitiatus concedi contingat, tunc electionem Magistri Nouitiorum, & Socij huiusmodi in his nouis locis per Generalem, vel Prouincialem, seu Ministrum, aut eorum Visitatores, seu Vicarios, de Diffinitorum tamen, vel grauiorum aliorum Patrum consensu fieri permittatur, idemquè seruetur, si intra triennium, alterum, vel vtrumque vrgenti aliqua de causa ex illis locis amoueri, vel mori contigerit, in cuius, vel quorum locum alii consimiles subrogari debeant.

Tàm Nouitiorum Magister, quàm socius ab ijs omnibus officijs, oneribusque vacationem habeant, quæ Nouitiorum curam, & regimen impedire valeant. Ipse Magister sacerdotali ordine sit initiatus, ac in quinto saltem supra trigesimum ætatis suæ annò constitutus, & per decennium à professione emissa in Religione perstiterit; Socius verò trigesimum annum excedat: sintque ambo doctrina, & (quantum per Superiorum diligentiā, & vires fieri potest) vitæ etiam anteactæ exemplo præstantes: orationis præterea, & mortificationis operibus addicti, prudentia, charitateque referti non sine affabilitate graues, zelum Dei cum mansuetudine præferentes: ab omni cordis, ac animi perturbatione, iræ præsertim, & indignationis, quæ in se, & erga alios charitatem impedire consueuerunt, quàm longissimè alieni, & tales demùm, qui in omnibus seipsos bonorum operum exēplum præbeant: vt ij, qui eorum curæ subsunt, illos non tàm metuant, quàm reuereantur, nec illis vnquam detrahere quicquam possint.

Habere etiam Magister plenam, & absolutam potestatem circa Nouitiorum institutionem, ac Nouitiatus regimen, ita vt in illis nemini (Visitatoribus, ac Superioribus maioribus, vel etiam localibus exceptis) quouis colore se ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, vt Nouitij omnes in regulari disciplina sedulò exer-

exerceantur;agnoſcantquè præcipuè Diuinæ, qua digni facti ſunt, vocationis præſtantiam,& excellentiam,quæ vera ſit,atque perfecta votorum ſolemnium, & quàm neceſſaria cuiuſque Ordinis Conſtitutionum obſeruantia;modum in oratione tum vocali,tùm mentali fructuosè perſiſtendi,illicitas paſſiones,& vitia (ad quæ natura per peccatum labefactata omni tempore prona eſt,atque procliuis) per ſenſuum cuſtodiam,& mortificationem cohibendi;auſteritatem,ieiunia,cilicia,diſciplinas,conſcientiæ puritatem,crebram illius diſcuſſionem, Sacramentorum frequentiam,confeſſionis præſertim, quæ bis ſaltem ſingulis menſibus fiat,per apertionem quotidianam motuum internorum,cordis,& tentationū manifeſtationem,per exercitium humilitatis circa viliora miniſteria,per modeſtiam in omnibus actionibus,diuturnumque ſilentium.

Quilibet Nouitius bis quotidie orationi mentali, & vocali incumbat, vnuſquiſque ſecundum propriam capacitatem, & ordinem ſibi à Magiſtro præſcriptum,ac pluries in die propriam conſcientiam vnuſquiſque examinare contēdat. Ipſi autem Magiſtro ſoli Nouitiorum confeſſiones audiendi cura committatur. Liceat tamen Superiori,etiam locali,ſi ita expedire iudicauerit, vel per ſe ipſum, vel per alium ab eo deputandum,ſemel,aut bis in anno eorumdem Nouitiorum confeſſiones audire.

Quotidie Miſſæ ſacrificio interſint;& ſtatutis horis in Choro nocturnis,diurniſque diuinis officijs aſſiſtant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent; legant, vel ſcribant res ſpirituales;modeſtam animi recreationem interponant, quæ in ſolitario loco,& commodo extra Nouitiatum,ſemel in hebdomada, vel in alternis ſaltem hebdomadibus longior ſtatuatur;fiatque ſemper Magiſtro præſente,vel ſocio,qui multū inuigilent,ne duo ab alijs commorentur diſiuncti;atque eo tempore cuiuſque,in quam natura feratur,propenſionem ſcrutentur.

Non liceat eis,durante Nouitiatus,& probationis tempore, vnà cum Profeſſis,niſi in Choro,in Eccleſia tēpore officiorum,in proceſſionibus,aut in cænaculo cauſa refectionis commorari; nec permittatur eis Profeſſos domo exeuntes comitari.

Pro communibus,& proprijs cuiuſque neceſſitatibus, quæ accidere poſſunt, vnus ex Nouitijs ipſis,ætate,moribuſque prouectior deputetur, qui abſente ſocio, Magiſtro permittente,omnia,prout opus fuerit,agat;cui etiam ianuæ cuſtodia,& rerum leuioris momenti prouiſio intra Nouitiatum committi poterit.

Cum autem licet Clericorum benè inſtituēdorum cura debeat eſſe præcipua, Conuerſorum tamen religioſa inſtructio non ſit prætermittenda; quinpotius æquanimiter amplexanda,quandoquidem ſatis exploratum eſt,iſtorum etiam (cum regulam profiteantur eamdem) perfectam educationem,tum religioni decorem,& ornamentum;tum alijs Chriſtifidelibus ædificationem,exemplum,atque vtilitatem afferre. Conuerſis ipſis à Clericorum Nouitiatu ſeparatus ad dormiendum locus (quantum commodè fieri poterit) aſſignari præcipitur. Illi tamen(hac ſeparatione non obſtante) Magiſtro Nouitiorum, ſeù Superioribus Monaſteriorum,& Conuentuum,iuxta cuiuſque Ordinis,Statuta,& Conſtitutiones ſubditi eſſe,& obedientiam præſtare debebunt,à quo non tantum circa corporalia obſequia probandi,& exercendi;verum etiam,pro eorum capacitate,

& com-

& commoditate, de spiritualibus, præsertim de modo mentaliter orandi, diligenter instruendi erunt: quod vt commodius fiat, ad Capitula, & Spirituales Cóciones, quæ per Magistros Nouitijs fieri solent, accersiri debeant, & in Ecclesijs statutis horis conueniant, nisi tunc in suis officijs actualiter occupati fuerint.

Tempore verò probationis elapso, ij tantum, qui non solum religiosæ perfectionis capaces: sed ad laborem corporalem apti nouo, ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo ætatis suæ annum, quoad Clericos, decimumsextum; quo verò ad Conuersos, vigesimumprimum excesserint) ad professionem admittantur. Sed qui ad Conuersorum habitum recepti fuerint, ad Clericorum statum transire, etiam durante tempore probationis, non possint.

Superior cuiuslibet Conuentus, in quo Nouitiatus fuerit constitutus, particularem librum habeat, in quo vniuscuiusque Nouitij professio registretur, illamq. Nouitius professus propria manu, & duo testes, qui præsentes fuerint, subscribant.

Conuersus verò literarum ignarus, professus, in eorumdem testium, qui se subscripserint, præsentia, propria manu signum Crucis apponat; asseruetur que liber, & custodiatur in Archiuio, vbi scripturæ ad Monasterium, seù Conuentum pertinentes reponi consueuerunt.

Quia verò in quibusdam Ordinibus filiationis vsus est receptus, declaratur, quòd licet decretum sit, vt Nouitijs educandis certa Monasteria, aut Conuentus designata quilibet Ordo habere debeat: licitum tamen sit Superioribus Monasteriorum, & Conuentuum huiusmodi Ordinum, in quibus filiationis vsus receptus est; eos, quos prænarratis qualitatibus suffultos repererint, in suorum locorum filios iuxta cuiusque Ordinis Constitutiones adscribere, sicque adscriptos (cum iuxta præsentes Institutiones, & alias, seruatis seruandis, ad Ordinem recepti fuerint) ad loca Nouitiatuum, cum testimonialibus literis transmittere, vbi tanquam dictorum Conuentuum, seù Monasteriorum filij, eorumdem nomine, & instantia recipi, ac in Nouitiatu probari, & deinde antequam ad eadem Monasteria, seù Conuentus filiationis huiusmodi remittantur, in professorio ad perfectionem, vt permissum est, exerceri debebunt.

Porrò, ne loca vnius Monasterij, seu Conuentus ab alio præoccupentur; Capituli Generalis, aut Prouincialis partes erunt, numerum præscribere pro omnibus; & eam similiter rationem circa alimentorum contributionem (si opus fuerit) inire; ac singulis Conuentibus, & Monasterijs præscribere, quæ magis expedire videbitur.

Vt autem Nouitij iam in Professorum numerum (sicut præmittitur) recepti melius in bono spiritu, regularisque disciplinæ obseruantia stabiliantur, & confirmentur: mandatur, vt statim post professionem emissam, si in Conuentibus, aut Monasterijs pro Nouitiatibus assignatis locus aderit secundi Nouitiatus, siue Professorij, ab ea, quæ Nouitiorum est, atque antiquorum Professorum habitatione distinctus, & segregatus; ibi collocentur, si Monasterium, aut Conuentus eos alere queat: sin minus, in alium commodiorem Conuentum, aut Monasteriũ transferantur, in quos is locus cum requisitis ad Nouitiatum supranarratis reperiatur, vel accomodetur, aut de nouo constituatur.

Ab hoc tamen illæ Religiones excipiuntur, quæ suarum Constitutionum, seu In-

Institu torum vigore maioris temporis cursu nouos professos intra Nouitiatum detinere consuescunt. quibus in hac parte non derogatur: illis tamen permittitur, vt prædictis earum Constitutionibus, non obstantibus, id ipsum facere possint, si id rationi, ac Religioni magis expedire dijudicauerint: quibus in locis degant sub regulis, & modo viuendi adhuc arctiori, quam seruent antiquiores professi, ita quod in negotijs Monasteriorum, aut Conuentuum non se intromittere; nec cõmunibus tractatibus interesse; neque alicuius exterioris obedientiæ officiũ exercere debeant; ibique permaneant, quousque ad ætatem sacris Ordinibus suscipiẽdis sufficientem deuenerint, vel saltem per triennium post professionem: quo etiã tempore poterunt, quinimmò debebunt, literarum studiis operam nauare sub directione, ac regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Nouitiorum Magistrum præditum esse oportere dictum est.

Declaratur tamen, quod propter præmissa non censeatur concessa licentia recipiendi Nouitios, nisi in locis pro Nouitiatu designatis, aut in posterum designandis, & pro numero dumtaxat in eorum singulis præscripto, vel præscribẽdo.

Denique si illi, qui inter Religiosos gradu, & ordine Superiores sunt, & alij, ad quos spectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, seu quouis modo contrafecerint; officiorum omnium, quæ tunc obtinebunt, priuationem, grauioresq. pro modo admissæ culpæ pœnas, se subdituros certò sciant. Dat. Romæ, apud S. Petrum die 19. Martij 1603.

Ant. Seneca Reform. Apost. Secr.

Breue S.D.N. VRBANI Diuina Prouidentia Papæ VIII.

Super Professionibus per Regulares emissis, non factis in locis designatis Nouitiatus.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Religiosos viros, qui spretis huius sæculi vanitatibus diuini Numinis obsequijs sub suaui Religionis iugo sese manciparunt, pastorali benignitate complectimur, vtque in vocatione, qua vocauit eos Dominus permaneant, iuxta creditum Nobis Apostolicæ seruitutis munus sedulò intendimus, ac desuper eiusdem muneris partes propensis studijs intendimus, prout ad Dei laudem, Catholicæq. Ecclesiæ decus, & exaltationem conspicimus in Domino salubriter expedire. Cùm itaque sicut accepimus quamplures Ordinum, Congregationũ, Institutorum regularium professores ad habitum regularem recepti, probationis annum in Monasterijs, seu Domibus regularibus ad id designatis, vel ab Apostolica Sede approbatis minimè fecerint, proindeque iuxta Constitutionem fel. rec. Clementis Papæ VIII. prædecessoris nostri desuper editam professio per eos subinde emissa inualida existat: Nos religiosos prædictos ex huius sanctæ Sedis be-

benignitate specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes; eorumque singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq. Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris Venerabilibus fratribus nostro Scipioni Episcopo Sabien. Card. Burghesio nuncupato maiori Pœnitentiario, vel Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, cæterisque Ordinarijs locorum, in quibus eorumdem Religiosorum Monasteria, Domus, seu Conuentus, aliaue regularia loca consistunt, siuè ipsorum Religiosorum præfectis, vel Superioribus generalibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenus omnes, & singulos Religiosos prædictos, qui ad habitum regularem aliàs canonicè recepti annum probationis in Monasterijs, seù Domibus regularibus ad id designatis minimè fecerunt, subindequè professionem nihilominus emiserunt, ad professionem denuò seruatis aliàs seruandis emittendam, quæ sic emissa illis, & eorum cuilibet, tàm in foro interiori, quàm exteriori suffragari debeat, absque nouo probationis anno ex speciali huius sanctæ Sedis benignitate auctoritate nostra Apostolica recipiant, & admittant; eosdemque postquam professionem denuò, vt præfertur, emiserint, ad omnes gradus, honores, dignitates, præeminentias, atque habilitates, quas ab initio si validè professi essent, legitimè obtinerent, eadem auctoritate restituant, ac restitutos eo ipso esse, & censeri declarent, itaut habeat eundem locum, sessionem, & votum, prout haberent, si priores professiones validæ fuissent, & nondum promoti, ad omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines, seruatis aliàs seruandis, promoueri, & tàm ipsi, quàm alij ad eosdem ordines iam ritè promoti in susceptis ordinibus huiusmodi, etiam in altaris ministerio ministrare liberè, & licitè valeant, necnon omnes actus, siue contractus, quos contraxerunt, & legitimè contraxissent, vel cum laicis, vel cum alijs Monasterijs, seu alterius Religionis viris, si nullum aliud paterentur vitium, vel defectum, nisi ex eo solùm, quia initi, aut contracti sunt inualidè ab ijs, qui contra dictam Constitutionem in Domibus non designatis, siuè ab eadem Sede non approbatis, professi sunt auctoritate nostra prædicta confirment, & approbent, ac validos omninò declarent, super quibus omnibus, & singulis plenam, & amplam facultatem dicta auctoritate, tenore præsentium tribuimus, & impartimur. Decernentes præsentes litteras, & in eis contenta, atque illarum vigore in præmissis facienda, & exequenda quæcunque valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, & singulis, quos illa concernunt, & concernent quomodolibet in futurum, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, eosque præmissorum occasione, vel prætextu quomodolibet molestari perturbari, aut inquietari nullatenus posse, nec debere, sicquè, & non aliter ab omnibus censeri, & ita per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ causarum Palatij Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, dictæquè Sedis Nuncios, in quauis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere, irritum quoque, & inane quicquid secus super his à quoquam

quauis

quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus praemissis, ac praefata Clementis praedecessoris, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinum, Congregationũ, & Institutorum huiusmodi, & quibusuis aliis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roboratis Statutis, & Consuetudinibus, Priuilegijs quoque Indultis, & litteris Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & personis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritan. aliisque decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & aliàs quomodolibet iteratis vicibus concessis, approbatis, & innouatis; Quibus omnibus, etiam si de illis specialis, specifica, & expressa, ac indiuidua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie derogamus, caeterisque contrariis quibuscunque. Caeterùm similibus in posterum consultum esse volentes, dilectis filijs Ordinum, Congregationum, & Institutorum huiusmodi Superioribus generalibus quocunque nomine censeantur, ac Procuratoribus etiam generalibus per praesentes districtè praecipimus, & mandamus, quatenus statim visis praesentibus loca, Monasteria, vel Conuentus, in quibus Nouitij probationis annum agant, & alia, quae dictus Clemens Praedecessor super hac re obseruari iussit, obseruentur, designari, siue confirmari omninò curent, & faciant. Vt autem praesentium notitia ad omnes facilius perueniat, volumus, vt illarum exemplis, etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis eadem prorsus fides in Iudicio, & extra adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae. Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 2. Aprilis 1631. Pontificatus Nostri anno Octauo.

M. A. Maraldus.

Constitutio contra malè Ordinantes, & malè Ordinatos.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

SEcretis aeternę Prouidentiae consilijs, nullo nostrorum suffragio meritorum, Speculatores Domus Israel, in sublimi Apostolatus culmine constituti, eò potissimum Pontificiae sedulitatis officia conuertenda esse arbitramur, vt qui in sortem Domini vocantur, Christique Militiae dant nomen, spiritualem Ecclesiae tranquillitatem non perturbent, sed pacem cõfirment, vires augeant, ac tam strenuè se gerant, vt ipsam terribilem, quasi castrorum aciem ordinatam inferae po-

testates, ac Principes tenebrarum quotidiè magis perhorrescant. Hæc autem quanto impensius, fieri optamus, tanto maiori indignatione irreligiosam quorumdam impudentiam detestamur, ac Sacrilegam temeritatem execramur, qui Sacros Canones, Summorumque Pontificum Decreta non verentes, Clericales Ordines illegitimè suscipiunt: ac dum in Ecclesiasticorum ministrorum cætum per nefas irrepunt; Dei cultui, animarum saluti, omnibusque ad optimum Christianæ Reipublicæ regimen pertinentibus, plurimum obesse noscuntur. Aliàs siquidem fel. rec. Clemens Papa IV. prędecessor noster, volens periculis animarum eorum obuiare, qui vinculo excommunicationis adstricti, aut apostatæ, seù irregulares, vel alias Ordinum sacrorum susceptione indigni, suam patriam, in qua de his haberetur notitia, fugientes, se in remotis partibus faciebant ad huiusmodi Ordines promoueri: Statuit, vt nullus Episcoporum Italiæ de cætero aliquem Vltramontanum Clericum ordinare præsumeret, nisi ab eodem Clemente prædecessore, vel ab Episcopo (de cuius diœc. traxerat originem ordinandus, vel in cuius diœces. beneficiatus existebat, per eius patentes literas causam rationabilē continentes, quare ipsum nolebat, aut nequibat ordinare) specialem licentiam haberet. eos verò, quos contra præmissa contigisset ordinari, manere voluit absque spe dispensationis super hoc à Sede Apostolica obtinendæ suspensos: ac ordinantes condigna pœnitentia puniri. Cùm autem non sine graui animi nostri molestia, Nobis innotuerit, quamplures Vltramontanos suæ salutis immemores. Deiq. timore post posito, ad Ordines prædictos cum falsis Dimissorialibus litteris, seu etiam cum titulo patrimonij ficto, vel fiduciario, seu etiam falso, cum maximo bonorum omnium scandalo, se promoueri fecisse. Nos innumeris, quæ ex minus canonica Clericorum ordinatione huiusmodi proueniunt, malis, quantum Nobis ex alto conceditur prouidere volentes, prædictam Clementis prædecessoris Constitutionem, cum omnibus, & singulis in ea contentis approbantes, & innouantes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis in Italia existentibus, tenore præsentium prohibemus, ne quouis prætextu, & ex quacunque causa, Hispanos, Lusitanos, Gallos, vel Germanos, aliosque quoscunque Vltramontanos, & ex quibusuis locis extra Italiam oriundos, non solum ad Sacros, sed neque etiam ad minores Ordines, vel Clericalem characterem promouere audeant, seù præsumant, nisi dimissoriales suorum Ordinariorum literas à nostris, & huius Sanctæ Sedis Nuntijs, seu Collectoribus in illis partibus commorantibus recognitas, probatas, & subscriptas habeant: eorumdemque Nuntiorum, seu Collectorum subscriptiones à dilecto filio nostro in Alma Vrbe Vicario in spiritualibus generali similiter examinatę, recognitæ, & probatæ fuerint, alias promouentes ad annum ab exercitio Pontificalium: promoti verò perpetuæ suspensionis pœnam, absque spe dispensationis à Sede Apostolica obtinendæ, incurrant eo ipso. Insuper promptos huiusmodi, ac etiam eos, qui cum falsis, vel fictis, aut fiduciarijs patrimonij titulis scienter se ad Ordines huiusmodi promoueri fecerint, non solum prædictis, verum etiam maioribus arbitrio nostro, & pro tempore existentis Romani Pont. infligendis pœnis: Italos verò, si quos in posterum Clericali charactere insigniri, vel ad minores Ordines promoueri ab alieno Episcopo, cum falsis dimissorijs contigerit,

etiam

etiam si qualitatibus per Conc. Trid. Decretum cap. 16. sess. 23. requisitis præditi sint; Nihilominus (sequuta tamen prius desuper Iudicis Ecclesiastici declaratione) fori priuilegio minimè gaudere, sed sæculari iurisdictioni, vt antea, plenè in omnibus subiacere, & subiectos esse respectiuè volumus. sicque, & non aliter per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos; etiam causarum Palatij Apostolici Auditores (sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate) iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam, quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attẽtari. In contrarium faciẽ. non obstantibus quibuscunque. Per præsentes autem Constitutioni rec. mem. Pij Papæ II. prædecessoris nostri contra malè promotos editæ, nullatenus derogare intendimus: sed illam cum omnibus, & singulis in ea contentis, in suo robore, & efficacia permanere; perinde ac si præsentes non emanassent, decernimus. Vt autem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deuenire possint; volumus, quod illæ, siue earum exempla in valuis Basilicarum S. Ioannis Lateran. ac Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ, vt moris est, affixæ omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctent, & afficiant, ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent; quodque earumdem transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ, apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 11. Decembris 1624. Pontificatus nostri Anno Secundo.

V. Theatin.

Feria V. prima Octobris, 1626. In generali Congregatione S. R. & Vniuersalis Inquisitionis, habita in Palatio Apostol. Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. D. Vrbano Diuina Prouidentia Papa VIII. ac Illustriss. & Reuerendiss. DD. S. R. E. Card. in Vniuersa Republica Christiana aduersus hereticam prauitatem Inquisitoribus Generalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

SAnctiss. D. N. iustis de causis animum suum mouentibus, decreuit, & statuit, vt in posterum Regulares omnes cuiusuis Ordinis, Religionis, Societatis, & Instituti, quibus pro delictis ad Sanctæ Inquisitionis officium spectantibus, pœnitentiæ genus aliquod impositum fuerit (salutaribus pœnitentijs exceptis) eo ipso ad omnes Religionis suæ gradus, & officia inhabiles censeantur, & deinceps (etiam si pœnitentiæ tempus expleuerint, vel gratiam receperint) ad illa tamen promoueri nullatenus possint, nisi prius obtenta à Sanctiss. D. N. vel ab hac Sac. Congregatione coram SS. habenda, speciali, & expressa rehabilitationis gratia. Alias promotio, quælibet nulla sit, & promouentes ipsi, priuationem suorum officiorum, ac præterea vocis actiuæ, & passiuæ ipso facto incurrant, ad quæ restitui, nisi ab eodem Sanctiss. D. N. vel ab eadem Sac. Congreg.

coram S. S. habenda, non possint. Præsens autem Decretum omnibus Religionum Superioribus intimari mandauit idem S. D. N.

Thomas de Federicis S. Romanæ, ac Vniuersalis Inquisitionis Notarius substitutus de mandato.

Loco † sigilli.

Constitutio de Exemptorum Priuilegijs circa animarum curam, & Sacramentorum administrationem, Sanctimonialium Monasteria, & Prædicationem Verbi Dei.

GREGORIVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

INscrutabili Dei prouidentia Vniuersalis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus, præsidentes, Pastoralis nostræ solicitudinis partes esse dignoscimus, in eam curam præcipuè incumbere, vt à dignis, & probatis tantùm Sacerdotibus sanctè administrentur Ecclesiastica Sacramenta: atque vt virginum Deo sacratum Monasteria diligentissimè custodiantur; & viri assumantur idonei ad prædicationis officium salubriter exequendum. Sane Tridentinæ Synodi decretis prouidè cautum est, nullum Presbyterum, etiam Regularem, posse Confessiones sæcularium, etiam Sacerdotum, audire, nec ad id idoneum reputari, nisi aut Parochiale beneficium habeat, aut ab Episcopis per examen, si illis videbitur esse necessarium, aut alias idoneus iudicetur, & approbationem, quæ gratis detur, obtineat: Nec non vt in Monasterijs, seu domibus virorum, seu mulierum, quibus imminet animarum cura personarum sæcularium præter eas, quę sunt de illorum Monasteriorum, seu locorum familia personæ, tàm regulares, quàm sæculares eiusmodi curam exercentes, subsint immediatè in ijs, quæ ad dictam curam, & Sacramentorum administrationem pertinent, iurisdictioni, visitationi, & correctioni Episcopi, in cuius Diœcesi sunt sita. Itemque vt Episcopi vniuersi sub obtestatione Diuini iudicij, & interminatione maledictionis æternæ, in omnibus Monasterijs sibi subiectis, Ordinaria; in alijs verò Sedis Apostolicæ authoritate, clausuram sanctimonialium, vbi violata fuit, diligenter restitui, & vbi inuiolata est, conseruari maximè procurent; inobedientes, atque contradictores per censuras Ecclesiasticas, aliasq. pœnas, quacunque appellatione postposita, compescentes: Atque vt Regulares in Ecclesijs suorum Ordinum prædicare volentes, se coram Episcopis præsentare, & ab eis benedictionem petere teneantur; in Ecclesijs verò, quæ suorum Ordinum non sunt, nullo modo prædicare possint sine Episcopali licentia: contradicente autem Episcopo, nulli etiam in suorum Ordinum Ecclesijs prædicare præsumant. Verùm, quia experientia compertum est, Ecclesiastici regiminis rationes postulare, vt decretis eiusmodi aliquid adiungatur: matura deliberatione nostra, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac generali, ac perpetuò valitura Constitutione decernimus, statuimus,

mus, & declaramus, vt deinceps, tàm regulares, quàm sæculares quomodolibet exempti, siue animarum curam personarum sæcularium Monasterijs, seu domibus regularibus, aut quibusuis alijs Ecclesijs, vel beneficijs, siue regularibus, siue sæcularibus incumbentem exerceant; siue alias Ecclesiastica Sacramenta, aut vnũ ex illis ministrent præuia Episcopi licentia, & approbatione; siue quoquo modo in dictæ curæ exercitio, aut in eorumdem Sacramentorum, vel alicuius ex illis administratione de facto absque vlla auctoritate se ingerant; in his, quæ eiusmodi curam, seu administrationem concernunt, omnimodæ iurisdictioni, visitationi, & correctioni Diœcesani Episcopi, tamquam Sedis Apostolicæ delegati, plenè in omnibus subijciantur. Ad hæc, tàm regulares, quàm sæculares huiusmodi nullis priuilegijs, aut exemptionibus tueri se possint, quominus, si deliquerint circa personas intra septa degentes, aut circa clausuram, vel circa bonorum administrationem Monasteriorum Monialium, etiam Regularibus subiectarum, ab Episcopo loci, similiter tanquam ad hoc Sedis Apostolicæ delegato, quoties, & quando opus fuerit, puniri, & corrigi valeant. Confessores verò, siue regulares, siue sæculares, quomodocumque exempti, tàm ordinarij, quàm extraordinarij ad Confessiones Monialium, etiam regularibus subiectarum, audiendas nullatenus deputari valeant, nisi prius ab Episcopo Diœcesano idonei iudicentur, & approbationem, quæ gratis concedatur, obtineant. Sed & Administrantes bona ad eiusmodi Monasteria Sanctimonialium, vt præfertur, etiam regularibus subiectarum pertinentia, siue regulares extiterint, siue sęculares, qu modolibet exempti, Episcopo loci, adhibitis etiam Superioribus regularibus, singulis annis rationes administrationis, gratis tamen exigendas, reddere teneantur; ad idque iuris remediis cogi, & compelli queant. Liceatque Episcopo, ex rationabili causa superiores Regulares admonere, vt eiusmodi Confessores, atque Administratores amoueant; ijsque Superioribus id facere detrectantibus, aut negligentibus, habeat Episcopus facultatem prędictos Confessores, & Administratores amouendi quoties, & quando opus esse iudicauerit. Ac similiter possit Episcopus, vnà cum Superioribus Regularibus quarumcumque Abbatissarum, Priorissarũ, Præfectarum, vel Prępositarum eorumdem Monasteriorum, quocumque nomine appellentur, electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere, absque vlla tamen ipsorum Monasteriorum impensa. Ac demum habeat Episcopus, tanquàm dictę Sedis delegatus, authoritatem coercendi, ac puniendi quoscumq; exemptos, tàm secul. r. s, quàm regulares, qui in alienis Ecclesijs, aut quæ suorum Ordinum non sunt, absque Episcopi licentia; & in Ecclesijs suis, aut suorum Ordinum non petita illius benedictione, aut ipso contradicente, prædicare pręsumpserint. Ita vt Episcopi in suprascriptis casibus, & in pręnominatas personas, in pręmissis omnibus, & singulis, aut circa ea quoquo modo delinquentes, quoties, & quando opus fuerit, etiam extra visitationẽ, per censuras Ecclesiasticas, aliasq; pœnas, vti eiusdem Sedis delegati, procedere, omnemque iurisdictionem exercere liberè, & licitè valeant. Decernentes sic per quoscunque Iudices quauis authoritate fungentes, etiam Sacri Palatij Auditores, nec non Sanctæ Romanę Ecclesię Cardinales (sublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & authoritate) iudicari, & definiri debere; Irritum quoque, & inane si secus super his à quoquam quauis authoritate scienter, vel ignoranter con-

contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus,& ordinationibus Apostolicis in fauorem quarumcumque personarum,atque Ordinum, tàm Mendicantium,quàm non Mendicantium,Militiarum, etiam S.Ioannis Hierosolymitani,Congregationum,Societatum,ac cuiusuis alterius instituti, etiam necessario,& in indiuiduo exprimendi,Monasteriorum,Conuentuum,Capitulorum, Ecclesiarum,& aliorum quorumcumque tàm sęcularium,quàm regularium locorum,necnon illorum,etiam iuramento,confirmatione Apostolica,vel quauis firmitate alia roboratis Statutis,vel Consuetudinibus, etiam immemorabilibus; exemptionibus quoque,indultis,& priuilegijs,etiam in corpore iuris clausis,aut ex causa,& titulo oneroso,vel in limine fundationis concessis; etiam Mari magno,seu bulla aurea,aut alias nuncupatis, Conseruatorum deputationibus, eorumque atque alijs inhibitionibus,quibus Episcopi deferre minimè teneantur,& quibusuis alijs,sub quibuscumque tenoribus,& formis,ac cum quibusuis,etiam derogatoriarum derogatorijs,alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis: necnon irritantibus decretis,etiam Motu proprio,& ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine,aut alias quomodolibet, etiam per viam communinationis,seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis,& innouatis: etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis,eorumque totis tenoribus,& formis specialis,indiuidua,ac de verbo ad verbum,non autem per clausulas generales idem importantes,mentio,seu quęuis alia expressio habenda,aut aliqua alia exquisita forma seruanda esset: tenores huiusmodi,ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso,& forma in illis tradita obseruata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes: quibus quoad ea, quæ eisdem presentibus aduersantur(illis alias in suo robore permansuris) specialiter,& expressè derogamus,cæterisque contrarijs quibuscumque. Cęterum, quia difficile foret pręsentes literas ad singula quęque loca deferri, vt eę tamen omnibus innotescant, mandamus,illas ad valuas Lateranen.& Principis Apostolorum de Vrbe Basilicarum, atque Cancellarię Apostolicę,& in acie Campi Florę publicari,& ibi affigi,& per aliquod temporis spatium dimitti,eisque detractis,earum exempla eo in loco relinqui. Ac volumus,vt earumdem pręsentium literarum transumptis,etiam impressis,manu alicuius Notarij publici subscriptis,& sigillo Prelati,seu personę in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis,in iudicio,& extra illud, vbi opus fuerit,eadem prorsus fides adhibeatur,quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitę,vel ostensę. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum statui,declarationis,decretorum,derogationis, mandati,& voluntatis infringere,vel ei ausu temerariò contraire. Si quis autem hoc attentare pręsumpserit,indignationem Omnipotentis Dei,ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius,se nouerit incursum. Dat. Romæ apud S.Petrum,Anno Incarnationis Dominicæ 1622.Nonis Febr. Pontificatus nostri Anno Secundo.

V.Dat.

S.de Vrsinis.

Registrata in Secretaria Breuium.

De-

Declarationes aliquot Sacræ Congregationis Concilij super Constitutione sanctæ mem Gregorij XV. de exemptorum Priuilegijs, &c.

Posita Constitutione fel. rec. Gregorij XV. de exemptorum Priuilegijs, &c. Dubitatur.

1 AN liceat Episcopis visitare Altaria Regularium Ecclesiarum, quibus cura Animarum personarum sæcularium non incumbit, aut loca, vbi in ipsarum Ecclesijs asseruatur Sanctissimum Euchariſtiæ Sacramentum, vel vbi audiuntur Confessiones personarum sæcularium?

2 An Episcopi possint Regularibus præscribere, vt certis tantum in locis, ac temporibus, aut certarum personarum Confessiones audiant, vel alias illorum priuilegia restringere, ac moderari in Sacramentis administrandis?

3 An facultas Episcopi per Constitutionem attributa in exemptos tàm sæculares quàm regulares, intelligatur etiam tributa in personas nullius diœcesis?

4 An eadem facultas competat inferioribus Prælatis proprium territorium, ac iurisdictionem quasi Episcopalem habentibus?

5 An per eadem Constitutionem in illis verbis (possit Episcopus, vna cum Superioribus Regularibus quarumcumque Abbatissarum, &c. electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere) ius Abbatissas confirmandi Episcopis attributum censeatur?

6 An Confessores Monialium ante editam Constitutionem deputati, debeant ab Episcopo examinari, & approbari?

7 An Superiores Regulares similiter ante ipsius Constitutionis publicationem electi, seu deputati, alia indigeant Episcopi approbatione pro Confessionibus sanctimonialium sibi subiectarum audiendis?

8 An Confessiones, quas audiunt Superiores Regulares electi, seu deputati, vel confirmati post publicationem, & scientiam tenoris dictæ Bullæ, non obtenta Episcopi approbatione, sint nullæ, atque irritæ, nec ne?

9 An Regulares generaliter ab Episcopo approbati ad Confessiones personarum sæcularium audiendas, censeantur etiam approbati ad audiendas Confessiones Monialium sibi subiectarum?

10 An Regularis ad audiendas Confessiones Monialium vnius Monasterij ab Episcopo approbatus, Confessiones Monialium vnius Monasterij ab Episcopo approbatus, Confessiones Monialium alterius Monasterij audire possit?

11 An Confessores Regulares extraordinarij semel ab Episcopo deputati, & approbati ad audiendas Monialium Confessiones pro vna vice infra annum ad præscriptum Sacri Concilij Tridentini, possint, virtute dictæ approbationis, pluries tanquam Confessores extraordinarij earumdem Confessiones audire absque noua Episcopi licentia?

12 Cum in eadem Constitutione statutum sit, vt liceat Episcopo ex rationabili causa Superiores Regulares admonere, vt amoueant Confessores Monialium, atque Administratores bonorum ad earumdem Monialium Monasteria pertinentium, iisque Superioribus id facere detrectantibus, habeat Episcopus facultatem prædictos Confessores, & Administratores amouendi quoties, & quan-

do opus esse iudicauerit; An eiusmodi causam Episcopus Superioribus Regularibus significare teneatur ?

13 An eadam Constitutio, qua parte supponit Episcopi iurisdictioni regulares delinquentes circa personas degentes intra septa Monasteriorum Monialium, aut circa clausuram, vel bonorum administrationem eorumdem Monasteriorum, habeat locum in omnibus delictis; an verò solum in notorijs, & cum scandalo populi?

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, censuit, Constitutionem sancti mem Gregorij XV de exemptorum priuilegijs, nequaquam subijcere Regulares exemptos: quibus cura animarum personarum secularium non incumbit, Episcoporum iurisdictioni in his, quæ Sacramentorum administrationem concernunt, nisi cum in Sacramentis personis secularibus administrandis ijdem Regulares delinquunt; ac propterea.

Ad primum dubium respondit, Episcopis non licere in vim eiusdem Constitutionis visitare Altaria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura personarum sæcularium, nec loca, vbi in ijsdem Ecclesijs asseruatur sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, vel vbi Confessiones personarum sæcularium audiuntur.

Ad secundum, Hac in parte Constitutionem nihil noui iuris induxisse, nec vllam nouam authoritatem Episcopis in Regulares attribuisse: ideoque in vim ipsius Constitutionis non posse Episcopos Regularibus præscribere, vt certis tantū in locis, ac temporibus, aut certarum personarum Confessiones audiant, vel alias illorum priuilegia in Sacramentis administrandis restringere, aut moderari. Quod si aliunde Episcopis huiusmodi facultas competat, illam non fuisse ab eadem Constitutione sublatam.

Ad tertium Censuit, eiusmodi facultatem non intelligi tributam Episcopis in personas nullius diœcesis.

Ad quartum, Non competere.

Ad quintum, Ius confirmandi Abbatissas minimè fuisse Episcopis per constitutionem attributum.

Ad sextum, Confessores quidem extraordinarios Monialium nullatenus posse post Constitutionem illarum Confessiones audire, nisi prius ab Episcopo diœcesano idonei iudicentur, & approbentur. Ordinarios verò Confessores ante Constitutionis publicationem deputatos posse, durante triennio ab eorum deputatione inchoando, pergere in confessionibus Sanctimonialium audiendis absque alio examine, & approbatione Episcopi. Quod si contingat, vt illorum facultas à Sede Apostolica vltra triennium prorogetur, tunc debere eos ab Episcopo examinari, & approbari.

Ad septimum, Superiores Regulares electos, seu deputatos ante ipsius Constitutionis publicationem, quibus alioquin facultas competebat audiendi confessiones Monialium sibi subiectarum, posse, durante eorum officio, pergere sine alia

alia Episcopi approbatione in confessionibus audiendis illarum tantum, quæ spõtè, ac proprio motu id ab eis petierint. At verò eos, qui post Constitutionem eligentur, aut quoquo modo deputabuntur, vel qui in eorum officijs, seu dignitatibus, expleto iam tempore à Constitutionibus cuiusque Ordinis, vel aliàs legitimè præfinito, ad aliud tempus confirmabuntur, nequaquam posse Sanctimonialium Confessiones audire, nisi prius à Diœcesano Episcopi idonei iudicati, atque approbati fuerint.

Ad octauum, Confessiones huiusmodi nullas, atque irritas esse.

Ad nonum, Regulares generaliter ab Episcopo approbatos ad Confessiones personarum sæcularium audiendas, nequaquam censeri approbatos ad audiendas Confessiones Monialium sibi subiectarum; sed agere, quoad hoc, speciali Episcopi approbatione.

Ad decimum, Regulares ad audiendas Confessiones Monialium vnius Monasterij ab Episcopo approbatum minimè posse audire confessiones Monialium alterius Monasterij.

Ad decimumprimum, Confessores extraordinarios semel deputatos, atque approbatos ab Episcopo ad Monialium Confessiones pro vna vice audiendas, haud posse pluries, in vim approbationis eiusmodi, illarum confessiones audire: sed ab Episcopo toties esse approbandos, quoties casus deputationis contigerit.

Ad decimumsecundum, Non teneri eiusmodi causam significare Superioribus Regularibus; sed hoc relinqui arbitrio, & prudentiæ Episcoporum, quorum conscientiam Sacra Congregatio seriò onerauit, ne facultate sibi hac in parte attributa quoquo modo abutantur, eius rei in districto Dei iudicio rationem reddituri.

Ad decimumtertium, Constitutionem habere locum in omnibus delictis, non autem in notorijs tantùm, & cum populi scandalo.

Quæ Sacra Congregationis responsa ad se relata fel. rec. Gregorius XV. & Sanctiss. D.N. Vrbanus VIII. in omnibus approbarunt.

A. Card. Caetanus.

Prosper Fagnanus S. Congr. Secr.

Declaratio super eadem Const. edita Anno 1624.

Posita Constitutione Gregorij XV. de exemptorum priuilegijs, &c.

AN Regularis absque legitima licentia accedens ad Monasterium Monialium Regularibus subiectarum, ibique in loco colloquijs destinato cum Moniali colloquens, à diœcesano Episcopo tanquam Sedis Apostolicæ delegato, coerceri, & puniri possit?

SACRA CONGREGATIO Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum censuit, Posse. Quam Congregationis sententiam Sanctissimus Dominus Noster Vrbanus VIII. ad se relatam approbauit.

Cosm. Card. de Torres.

Loco † sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Cong. Sec.

Declaratio super eadem Constit. edita Anno 1626.

AN liceat Episcopo in vim Constitutionis san. mem. Gregorij XV. de exemptorum priuilegijs, punire Regulares, qui ad Abbatissæ electionem procedunt ante tempus ipsi Episcopo significatum, aut die electionis eidem nullatenus prænunciata.

SACRA CONGREGATIO Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum respondit, Regulares ex eadem Constitutione ita demum teneri Episcopo significare diem electionis Abbatissæ, eumque vsque ad præfinitum tempus expectare, si antea ipse expressè declarauerit, se vti velle facultate sibi in hac parte attributa, Abbatissarumquè electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere. Post eam verò declarationem licere Episcopo animaduertere in Regulares, qui ante tempus significatum, aut die electionis eidem non prænunciata, ad Abbatissæ electionem procedunt.

Cosm. Card. de Torres.

Locus † sigilli.

Prosper Fagnanus S. Congr. Secr.

Motus proprius communicationis, & extensionis priuilegiorum immunitatum, & exemptionum, gratiarum, & indultorum, tàm in spiritualibus, quàm temporalibus quibusuis alijs, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium Ordinibus per quoscunque Romanos Pontifices concessorum, & in futurum concedendorum ad Sacrum Ordinem Carthusiens.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD vberes, & suaues fructus, quos dilecti filij Prior Generalis, & Monachi Ordinis Carthusiens. in militanti Ecclesia, cuius regimini diuina disponente clementia præsidemus, in dies afferunt, mentis nostræ aciem conuertétes, ac vberi- res in ipso ordine fructus prouenturos esse sperantes, ad ea meritò libéter intendimus, per quæ Ordo huiusmodi fælicioribus in dies proficere valeat in-

incrementis. Vt igitur Prior Generalis,& Monachi prædicti eo feruentius in suo laudabili instituto perseuerent,quo maioribus se viderint fauoribus,& gratijs munitos,prouidere volentes,ac singulares Prioris Generalis,& Monachorū prædictorum personas à quibusuis excommunicationis,& interdicti,alijsq Ecclesiasticis sententijs,censuris,& pœnis à iure,vel ab homine quauis occasione, vel causa latis,si quibus quomodolibet innodatæ existunt,ad effectum præsentiū dumtaxat consequen. harum seriè absoluentes,& absolutas forè censentes. Motu proprio,& ex certa scientia nostra,dequè Apostolicæ potestatis plenitudine, Ordini prædicto,illiusquè Priori Generali,& Monachis,alijsque personis, vt omnibus,& singulis priuilegijs,immunitatibus, exemptionibus, gratijs, & indultis, tàm spiritualibus,quàm temporalibus,qu busuis alijs,tàm Mendicantium quàm non Mendicantium Ordinibus,illarumq. Superioribus, Abbatibus, Monachis, alijsque Regularibus personis;necnon Ecclesijs,Monasterijs,& Regularibus locis,etiam per viam communicationis, vel extensionis, aut alias quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam quomodolibet concessis,& in futurum conceden. & quibus ipsi, necnon Ecclesiæ,Monasteria,& regularia loca huiusmodi de iure, vsu, consuetudine,priuilegio,aut concessione Apostolica in genere,vel in specie,ac tàm coniunctim, quàm diuisim,seu alias quomodolibet vtuntur,fruuntur,& gaudent,ac vti,frui, & gaudere possunt,& poterunt quomodolibet in futurum(dummodo tamen sint in vsu,& non sint reuocata,aut sub aliquibus reuocationibus comprehensa; sacrisque Canonibus,& Concilij Tridentini decretis,aut Constitutionibus Apostolicis non repugnent)pari modo nō solum ad eorum instar,sed pariformiter, & æquè principaliter,perindeac si illis nominatim,& in specie concessa fuissent, vti, frui, & gaudere liberè,& licitè valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò concedimus,& indulgemus;dictaquè priuilegia,immunitates, exemptiones,gratias,& indulta primo dicto Ordini,illiusque Priori Generali, & Monachis,alijsque personis,necnon eorum Ecclesijs,Monasterijs,& Regularibus locis communicamus,illaque ad eos,& illa extendimus. Decernentes, præsentes litteras validas,firmas,& efficaces existere,& fore,suosquè plenarios,& integros effectus sortiri,& obtinere;ac primo dicto Ordini, illiusq. Priori Generali, & Monachis,ac personis huiusmodi in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; sicque per quascumque Iudices ordinarios,& delegatos,etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari,& diffiniri debere,ac irritum, & inane,si secus super his à quoquam,quauis auctoritate scienter,vel ignoranter con igerit attentari. Non obstan. nostra de gratijs ad instar non conceden. ac quibusuis constitutionibus,& ordinationibus Apostolicis,necnon quatenus opus sit, Ordinum huiusmodi,etiàm iuramento,confirmatione Apostolica,vel quauis firmitate alia roboratis statutis,& consuetudinibus,priuilegijs quoque,indultis,& literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis,confirmatis,& innouatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plenè,& sufficienter expressis habentes(illis alias in suo robore permansuris)hac vice dumtaxat specialiter,& expresse derogamus, cœterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis,& sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica

P 2 con-

constitutæ munitis, eadem prorsus fides, vbique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 3. Februarij 1623. Pontificatus Nostri Anno Secũdo.

S. Card. S. Susannę.

Constitutio aduersus Maleficia, seu Sortilegia committentes.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

OMnipotentis Dei Saluatoris Nostri, qui, vt hominem à laqueis Diaboli liberaret, Crucem subire dignatus est, vices, quamquam immeriti, gerentes in terris, in id summo studio, iuxta creditum Nobis desuper Apostolicæ seruitutis officium, incumbimus, vt gregem Dominicum, inæstimabili pretio redemptum, aduersus Sathanæ fraudes defendamus, eiusdem officij partes desuper interponendo, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Sane nonnulli suæ conditionis obliti, & solemnis sponsionis ab ijs factæ, cum in Christi gregem per Sacrum regenerationis lauacrum adsciti fuerunt, Sathanæ, cui renunciarunt, artibus, maleficijs, superstitionibus, ac nefarijs inuentis operam dare non verentur; quinimò Magistrum imitantes, qui capitali odio, quo humanum genus prosequitur, hominibus insidiari nunquam cessat, proximum varijs modis lædere, animas verò suas perdere, non timent. Quapropter, vt tam exitiosa scelera à Christifidelibus arceantur grauioribus pœnis vindicanda duximus. Motu itaque proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium decernimus, præcipimus, & mandamus, vt constito, quòd aliquis pactum cum Diabolo fecerit, & à fide apostatãdo, maleficijs, siue sortilegijs, vnam, seu plures personas ita læserit, vt ex maleficio, vel sortilegio mors secuta sit, etiã pro primo lapsu Curiæ sæculari tradatur, debitis pœnis puniendus; qui verò, similiter apostatando, pactum cum Diabolo, vt præfertur, fecerit, & maleficium, seu sortilegium commiserit, ex quo, licet mors secuta non sit, infirmitas tamen, diuortia, impotentia generandi, siue animalibus, frugibus, vel alijs fructibus damnum notabile prouenerit, muro claudi, siuè perpetuis carceribus in Sancto Inquisitionis Officio, vbi illud extitit, fabricandis, mancipari debeat: Qui verò similium delinquentium notitiam habuerint, eos Episcopo, siuè Inquisitori denunciare teneantur. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ; quodque eædem præsentes, postquam in valuis Basilicarum S. Ioannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ affixæ fuerint, omnes, & sin-

&singulos,ad quos spectat,arctent,& afficiant, perinde, ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 20. Martii 1623. Pontificatus nostri Anno Tertio.

S. Card. S. Susannæ.

Constitutio de Festo S. Annæ Matris B. Mariæ Virginis obseruando.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

HOnor,laudis,& cultus venerationis,quem Sanctæ Dei Genitricis parenti Beatæ Annæ in Sancta tribuitur Ecclesia,quam meritò fuerit spiritu Dei dictante (cuius prouidentia Ecclesia regitur, & gubernatur) varijs temporibus auctus,inenarrabilis Sanctissimæ eius filiæ dignitas,& celsitudo satis superq. declarant;cum enim coronet parentes gloria liberorum,tanti dono partus à Domino dignatam Matrem,tanquam honoris,& gratiæ cælestis abundantia similiter decoratam vniuersa Ecclesia,tàm in Occidente,quàm in Oriẽte, præcipuo cultu,& religione prosequuta est,nec sine magno credentium fructu,& Religionis incremento,vt in Domino sperare debemus,exhibitus,& amplificatus est hic honor;crescente enim in eam fidelium deuotione,etiam patrocinium , quod apud Deum per se ipsam,& per Cœli Reginam eius filiam gerit,eorũdem augeri merito credimus,sicut in gloriosæ Parentis veneratione gloriosissimam eius Filiam honorari non dubitamus: tantoque magis eius tutelam,& intercessionem apud Vnigenitum Filium Dominum nostrum Iesum Christum nos promereri; quanto maioribus honoribus per nostram ergà eius Parentem reuerentiam,eam veneramur,& colimus. Hæc nos nobiscum cogitantes,& peculiari etiam in B. Annam deuotione incitati,Prædecessorum nostrorum quoque in eius augendo cultu religionem in Domino emulantes,& gregis nobis à Domino crediti,spiritualis vtilitati,s augmento consulere , pro nostri pastoralis officij debito cupientes, B. Annæ Festum in vniuersali Ecclesia Dei amplius honorandum censuimus. Itaque hac nostra perpetuò valitura Constitutione,Festum S. Annæ ab omnibus Christifidelibus,sicut alia Festa de præcepto celebrari,& obseruari,ab omniquè illicito opere abstineri, & sub præcepto obseruationis Festorum comprehendi volumus, præcipimus, & mandamus. In contrarium facien. non obstantibus quibuscumque. Volumus autem,vt præsentium transumptis,etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis,& sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis,eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur,si forent exhibitæ,vel ostensę. Datum Romę apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 23. Aprilis 1622. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

S. Card. S. Susannæ.

Dr

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

SAcrosanctum Apostolatus ministerium, quod ineffabilis Diuinæ sapientiæ prouidentia humilitati nostræ (nullo licet meritorum suffragio) credidit, iu- iter postulat, vt inter multiplices Pastoralis officij curas, illam sedulo amplectamur, qua sanctimonialium quieti opportunè consulitur. Cum itaque plures licentiæ Monasteria Monialium ingrediendi diuersis mulieribus sæcularibus, sub certis modo, & forma tunc expressis, à Nobis, & diuersis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris concessę fuerint, eædemque mulieres in vim licentiarum prædictarum Monasteria huiusmodi, nonnisi de expresso earumdem Monialiū, & illorum Superiorum consensu, ingredi possint, seu debeant. Nos omnem dubitandi materiam, quæ super modo consensum huiusmodi præstandi forsan oriri posset, è medio tollere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, harum serie decernimus, atque declaramus, consensum dictarum Monialium, de cætero per easdem Moniales Capitulariter, & per secreta suffragia præstandum esse, & præstari debere, alias licentiæ huiusmodi mulieribus, quibus concessæ fuerunt, nullatenus suffragentur, & quæ sanctimonialium Monasteria, vigore licentiarum prædictarum absque consensu Capitulariter, vt præfertur, præstito, ingredi præsumpserint, sententias, censuras, & pœnas contra clausuras Monasteriorum Monialium violantes inflictas, se nouerint incursuras; sicque & non aliter per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere: ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, in contrarium facien. non obstantibus quibuscunque. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Tusculi, sub Annulo Piscatoris, die 27. Octob. 1624. Pontificatus nostri Anno secundo.

V. Theatin.

DECRETVM.

Quo conceditur, & præscribitur facultas Ordinarijs circa accessum Regularium ad Monasteria Monialium ad colloquendum cum eis.

CVm alias de Anno 1590. per Sacram Cardinalium negocijs Regulariū Præfectorum Congregationem, de mandato fel. rec. Sixti Papæ V. circa accessum

sum Regularium cuiuscunque Ordinis ad Monialium Monasteria fuerit decretum: Quod nulli Religioso cuiuscunque Ordinis, gradus, qualitatis, & dignitatis existat (Superiore, cui Monasterij, seu Domus cura incumbit; Visitatore, vel Visitatoribus, Confessarioque ordinario, & extraordinario, cum ad tempus deputabitur, dumtaxat exceptis) liceat absque licentia expressa eiusdem Sacrę Cōgregationis accedere ad Monasteria, seu Domus quarumcunque Monialium, vel Sororum, siue sui, siue alterius cuiusuis Ordinis, ad colloquendum, siue tractandum cum eis; Quod si aliquando mandato sui Superioris aliquos Religiosos ad prædicandum Verbum Dei, vel ad celebrandas Missas in ipsarum Monialiū, seu Sororum Ecclesijs, siue Oratorijs exterioribus, siue extra claustra existentibus mitti contigerit, ne dicti Religiosi vllo quęsito colore Moniales, Sorores, aut quamlibet aliam personam intra Clausuram degentes alloqui possint, sub pœnis priuationis officiorum, ac vocis actiuæ, & passiuæ ipso facto incurren. alijsque eiusdem Sacræ Congregationis arbitrio; fueritque postmodum declaratum, etiā Equites S. Ioannis Hierosolymitani sub eodem Decreto comprehendi, & quoscunque contrafacientes ab alio, quam ab Apostolica Sede, aut à Sacra Congregatione absolui, & rehabilitari non posse. Amplissimi eiusdem Sacræ Congregationis Patres, Decreta huiusmodi innouanda, & inuiolabiliter obseruanda statuerunt. Verum, quia experientia compertum est, interdum ob pias, & rationabiles causas, easque ita ferente casu, repentinas, vt ab eadem Sac. Congregatione licentiam expectari summè incommodum, vel inutile sit Regularibus supradictis colloquendi cum Monialibus sibi attinentibus necessitatem obuenire; facto verbo cum Sanctiss. D. N. Vrbano VIII. & de Sanctitatis Suæ expresso ordine, & mandato, facultatem tribuerunt in posterum locorum Ordinarijs, vt quatenus opus sibi visum fuerit in Domino expedire, licentiam concedere possint per quatuor vices, ad summum, quolibet anno cuicunque Regulari, vt Moniales sibi in primo, & secundo tantum consanguinitatis gradu coniunctas conuenire, & alloqui possit. Id vero non aliter, quam seruata ad vnguem forma infrascripta; Vt id nullo modo liceat diebus festiuis, aut in Aduentu, Quadragesima, feria sexta, Sabbato, & Vigilijs; prædictaque licentia obtenta ab Ordinario, & ab alio, ad quem spectet eam concedere, consignetur Confessario ordinario Monasterij, qui penès se retinere debeat; isque associet, & præsens sit, & Auscultatrices de more, non autē aliæ, assistant, prædictaque licentia pro die, & hora certa, & in scriptis concedatur, in librisque Cancellariæ eiusdem Ordinarij annotetur. Quod si prædicti locorum Ordinarij perplures vices, vel in vlteriori gradu coniunctis, aut aliter, quam seruata forma supradicta, licentias concesserint, vel permiserint; sciant se intentionis Sanctiss. D. N. & Sacræ Congregationis Transgressores, iudiciumq. reformident: Regulares autem pœnis in supradicto Decreto contentis; ac si nullā licentiam obtinuissent, eo ipso se nouerint esse addictos, & arbitrio Sacræ Congregationis seuerius puniendos. Romæ 12. Kal. Decembris 1623.

Oct. Card. Bandinus.

Laur. Campegius Secr.

Circa

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

INter caetera cordis nostri desiderabilia id intensis exoptamus affectibus, vt controuersiarum, ac litium materia inter personas Ecclesiasticas è medio tollatur. Sanè nobis nuper innotuit, quòd in Regnis Aragonum, Valentiae, & Cataloniae, ac tota demum Prouincia Aragoniae Ordinis Fratrum Praedicatorum, & praesertim in Ciuitate Orioleñ. & Oppido Ciuitate nuncupato Alicante, ac loco de Castello della Plana praedicti Regni Valentiae, nonnullae lites, causa, quaestiones, & controuersiae inter praedictos Fratres, ex vna, & alios Mendicantes siue Regulares quoscumque super Praecedentia, ac ritu incedendi in Actibus, & Processionibus, tam publicis, quàm priuatis, occasione, seu intuitu. quarundam litterarum fel. rec. Gregorij Papae XIII. praedecessoris nostri, in forma Breuis, sub die xv. Iulij M.D.LXXXIII. Quę incipiunt. Exposcit, consectarū. partibus ex altera motae fuit, & moueri, seu oriri facile possunt. Nos considerantes, lites, causas, & controuersias huiusmodi, pręsertim inter Religiosas personas, quę, relictis Mūdi vanitatibus, votum suum in humilitatis spiritu Domino Deo nostro persoluere profitentur, non modicam infundere labem, populoque scandalum generare, ac in hac Vrbe nostra omnium capite, & vnde in omnia regimen seruari consueuit, eum ritum, & ordinem seruari, quòd in actibus, & processionibus, tàm publicis, quàm priuatis post Canonicos, & Clericos seculares, & antiquos Ordines Monachales, Fratres Ordinis Praedicatorum huiusmodi primum digniorem, & honorabiliorem locum obtinent, & cęteros alios Fratres Mendicantes, siue alios quoscumque Regulares praecedunt, atque de antiquitate, & praeeminentia, cuiuslibet Ordinis Fratrum Mendicantium & aliorum Regularium quorumcumque plenam, & indubitatam notitiam habentes, ac eorum honoris, & iurium conseruationem, ac pacem, & quietem inter eos confouere, & scandala huiusmodi remouere, paterno affectu cupientes, ac statum, litium, & merita causarum huiusmodi, nominaque, & cognomina Iudicum, & colliti gantium, & eorum iura, & pretensiones, necnon tenorem litterarum dicti Gregorii pręcedecessoris, perinde, ac si de verbo ad verbum insererentur, pręsentibus pro expressis habentes. De Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, super statu Regularium Deputatorū consilio, & nobis attributae potestatis plenitudine, Motu proprio, & ex certa nostra sciētia, lites, & causas, quascumque tàm motas, quàm mouendas, seu quaestionum, & controuersiarum materias omnes in quibuscumque instantijs coram quibuscumque Iudicibus indecisas pendentes ad Nos harum serie aduocamus, & penitus extinguimus, & alijs Mendicantibus, siue quibuscumque alijs Regularibus, super his perpetuum silentiū imponimus: ac volumus, & decernimus in pręedictis Regnis Aragonum, Valentiae, & Catalonię, & tota demum Prouincia Aragonię, Ordinis Fratrum Praedicatorum, & pręsertim in Ciuitate Orioleñ. & Oppido Ciuitate nuncupato Alicante, & loco de Castello della Plana huiusmodi eum ritum, & ordinem inter Fratres Sancti Do-

Dominici prędictos, ac alios Mendicantes, siue alios Regulares quoscumque, cuiusuis Ordinis, vel Religionis existentes seruari debere, qui in hac Vrbe nostra omnium capite seruatur. Videlicet, quòd in omnibus actibus, & processionibus, tàm publicis, quàm priuatis post Canonicos, & Clericos seculares, & antiquos Ordines Monachales, si qui incesserint, dicti Fratres Ordinis Prędicatorum primum digniorem, & honorabiliorem locum obtineant, ita vt dicti Fratres Sancti Dominici, immediatè post modo dictos subsequantur, post quos omnes alij Regulares, tàm Mendicantes, quàm non Mendicantes cuiuscumque Ordinis, vel Religionis existant, incedent, & subsequentur, etiam si Ecclesię, Capellę, Conuentus Domus, & loca Regularia dictorum Fratrum Prędicatorum in locis prędictis, primo instituta, & fundata non fuerint, prout nos id de facto obseruari volumus, & præcipimus; Districtè in virtute sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis maioris latæ sententiæ eo ipso per contrafacientes incurrendæ pœna, omnibus, & singulis, quorumcumque aliorum Ordinum, pro tempore Religiosis, siue Regularibus, inhibentes, ne de cætero præmissorum occasione Ordinem Fratrum Prędicatorum huiusmodi illius que Fratres pro tempore existentes, molestare, inquietare, perturbare, aut quouis modo impedire audeant, vel pręsumant: Sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios, quauis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatij Apostolicis Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari, ac definiri debere; necnon irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca Vniuersis, & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & Dilectis filijs Abbatibus, Prioribus, & alijs personis quibuscumque in dignitate Ecclesiastica constitutis. Per pręsentes Motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel eorum quilibet per se, vel alium, seu alios, vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Fratrum Prędicatorum fuerint requisiti, eis efficacis defensionis pręsidio assistentes faciant auctoritate nostra pręmissa omnia obseruari, iuxta pręsentium continentiam, & tenorem, contradictores quos libet, ac rebelles, & pręmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postpósita compescendo inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis. Non obstantibus litteris dicti Gregorij prædecessoris, alijsq. præmissis, necnon quibusuis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Conuentuum, Domorum, locorum, & Ordinum Mendicantium, siue aliorum, quorumcumque Regularium huiusmodi iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apostolicis Mendicantibus Fratribus, siue alijs Regularibus quibuscumque, & illorum Superioribus per quoscumque Romanos Pontifices prędecessores nostros, etiam Bulla aurea, Mare magnum, nuncupata contentis, ac Motu simili Consistorialiter, etiam per modum legis, & statuti perpetuum, etiam iteratis vicibus, cum quibusuis derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs decretis pro tempore in contrarium forsan reuocantibus, etiam si in eis caueatur expressè, quòd nisi per trinas distinctas litteras, cum temporis interuallo competenti ter-

nis distinctis vicibus illis, quos concernunt, intimandos derogatum esset, aut censeatur, concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de eis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse latissimè derogamus, contrarijs quibuscumque, aut si aliquibus communiter, vel diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto huiusmodi mentionem. Volumus autem, & dicta auctoritate decernimus, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub Annulo Piscatoris, die xxv. Septembris, Millesimo quingentesimo nonagesimosecundo. Pontificatus Nostri Anno Primo.

M. Vestrius Barbianus.

ROMAE, Apud Paulum Bladum Impressorem Cameralem. 1592.

TRANSVMPTVM BREVIS S. D. N. VRBANI PAPAE VIII.

De depositione solearum, de delatione Caputij, Mozzettæ, & Mantelli Fratrum Strictioris obseruantiæ Ordinis S. Francisci.

Et de mandato, Nuncio Regni Franciæ, quoad Fratres Recollectos Galliæ eiusdem Ordinis, vt opportunè curet, quod omninò rotundum Caputium, & Mozzettam largiorem assumant.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo Apostolatus solio, meritis licet imparibus, Diuina dispositione constituti circa statum Religiosorum Ordinum quorumcumque in Ecclesia Dei militantium prosperè dirigendum, mentis nostræ aciem assiduè intendimus, eaquè statuimus, & ordinamus, per quæ prospero, fœliciq. eorum statu, atq. directioni consulitur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Cum itaque causa inter dilectos filios Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinos nuncupatos ex vna, ac Fratres eiusdem Ordinis strictioris Obseruantiæ ex altera, partibus, de, & super reassumptione Calopodiorum, & distinctione habitus ad præscriptum Bullarum per diuersos Romanos Pont. prædecessores nostros emanatarum, diù agitata, ac de mandato nostro in Congregatione Venerabilium Fra-

Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinal. negotijs Regularium præpositorum iterũ proposita, per eosdem Cardinales auditis partibus, visisque scripturis maturè, & diligentissimè perpensa, & examinata fuerit; Nos eorumdem Religiosorum paci, & quieti, fœlicique, ac prosperæ directioni, quantum in Nobis est, prouidere volentes; De eorumdem Cardinalium consilio, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine; eiusdem Fratribus Strictioris Obseruantiæ quatenus Calopodia reassumere, soleasq; vbiq. per totam Italiam deponere, nec eas in posterum recipere debeant, sub excommunicationis latæ sententiæ, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ; necnon quoad Superiores, etiam suspensionis ab officijs ipso facto incurrendis pœnis, tenore præsentium iniungimus; ac insuper locorum Ordinarijs, vt in casu transgressionis, Regulares strictioris Obseruantiæ prædictos ad id cogant, & compellant. Quo verò ad eiusdem Ordinis Fratres Recollectos nuncupatos Galliæ, qui non deferunt soleas, sed Calopodia, cum constat eos capuccium aliquantisper acuminatum deferre, Venerabili Fratri Bernardino Archiepiscopo Damiaten. moderno, & pro tempore existenti nostro, & Apostolicæ Sedis in Regno Franciæ Nuncio, per præsentes similiter mandamus, vt opportunè curet, quod omnino rotundum caputium, mozzettamque largiorem assumant. Præterea ad pleniorem, certioremque prouisionem, inhærendo præsertim literis fel. rec. Clementis VII. & Gregorij XIII. Rom. Pontif. etiam prædecessorum nostrorum per easdẽ præsentes pariter mandamus prędictos Fratres strictioris Obseruantiæ non molestari, quin vilioribus, & reperiatis pannis, & despecto colore vtantur; sed volumus sub eisdem pœnis, quod eorum forma habitus, quoad Caputium rotũdum, Mozzettam latam, & Mantellum perpetuò protensum sit, & esse debeat Obseruãtiæ Fratribus omninò conformis, illumque intra duos menses aptare, ac gestare debeant; atque ita per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores indicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quocunque quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Fratribus strictioris Obseruantiæ, illorumque Superioribus, & quibusuis alijs sub quibuscunque tenore, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis (eorum omnium tenore præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris) hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisq. contrarijs quibuscumque. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica cõstitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 10. Ianuarij 1624. Pontificatus Nostri Anno Primo.

V. Theatin.

Erectionis Religionis Militiæ Chriſtianæ, ſub titulo Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ, & Regula S. Franciſci, eiuſque Priuilegiorum, Exemptionum, & Indultorum.

VRBANVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

IMperſcrutabilis Diuinorum Iudiciorum altitudo ſtatim atque humilitatem noſtram ad Pontificiæ dignitatis culmen, nullo licet meritorum ſuffragio, euexit, inter multiplices, grauiſſimaſque Apoſtolatus noſtri curas, ad Militares Ordines, qui anteactis temporibus maximo Chriſtianæ Reipublicæ bono instituti, in Catholica re firmanda, varia terra, mariq. diſcrimina ſubeuntes, glorioſè deſudant, peculiari ſollicitudinis ſtudio mentis noſtræ aciem iure optimo conuertimus. Quemadmodum enim Spiritualibus Euangelicæ iuſtitiæ armis inuincibiles militantis Eccleſiæ hoſtes fælici certamine profligantur; ita aduerſus perditas gentes, quæ ſupremo fidei lumine deſtitutæ, Chriſtianoque nomini infenſę, eidem Eccleſiæ perniciem afferre moliuntur, viſibilium armorum vſu Orthodoxa Religio opportunè propugnatur. Quamobrem inæſtimabili gaudio perfundimur, cum Principes viri, vel ad veteres eoſdem Ordines amplificandos, vel ad nouos Apoſtolica auctoritate inſtituendos, animos generoſè conuertunt. Verum præcipuè in Domino obdelectamur, dum inſtitutionem vnius Militaris Religionis ſub inuocatione CONCEPTIONIS DEIPARAE VIRGINIS IMMACVLATAE meditantur, quam Chriſtifideles eam propitiam apud Vnigenitum Filium ſuum nacti ſunt Aduocatam, Vtpotè quæ iure gratiæ, & pietatis pro humani generis ſalute ſedula oratrix, apud Regem, quem genuit, ſemper intercedat, ſperantes huiuſmodi inſtitutionem eiuſdem Virginis Cęlorum Reginæ interceſſione, præfatæ Chriſtianæ Reipublicę vberrimos fructus allaturam: præter quàm quod hoc pacto Eccleſia ipſa circumamicta varietate cæleſtis eius Spōſi, iucundiore ſe præbet obtutui; ac terribilis vt Caſtrorum acies ordinata, diſſipat gentes, quę bella volunt; diuinoq. ſuffulta præſidio, nunquam aduerſus ſe portas Inferi præualituras oſtendit. Hinc verè fit, vt eorum, qui ſaluberrimum huiuſmodi opus ſedulò promouere ſtudent, & porrectas Nobis preces pronis auribus excipiamus, & piè conceptis votis Pontificiæ benignitatis memores, quantum in Domino poſſumus, animamus. Exhibita ſiquidem Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum nobilium virorum, Ferdinandi Mantuæ, & Caroli Niuernēſium Ducum, & Adolphi Comitis ab Althan petitio continebat, quod nuper ipſi Ferdinandus, & Carolus Duces, & Adolphus Comes, animos ad cæleſtia erigentes, probèq. cognoſcentes, nihil Chriſtiano Principi conuenientius eſſe poſſe, quā ad Dei Optimi Maximi bonorum omnium largitoris, cultum promouendum, fidem Catholicam propagandam, Chriſtianorum omnium defenſionem, Orthodoxæ Fidei hoſtium depreſſionem, cogitationes, operaſque ſuas conuertere, Spiritu Sancto inſpirante, vnius Militiæ Chriſtianæ inſtitutionem, in qua omnium

Na-

Nationum,qui Chriſtiano nomine cenſentur Nobiles, & ingenuè nati viri,pro Fide Catholica, & aduerſus illius hoſtes Terra,Marique, exigente occaſione, certaturi recipiantur,meditati ſunt. Cumq. (ſicut eorum petitio ſubiungebat) multi iam ex varijs Nationibus Catholici hoc inſtitutum amplecti, talique Militiæ ſe adſcribere ſummoperè deſiderent;ſperandumque ſit,eam (ſi Sedis Apoſtolicæ authoritate inſtituatur) Reipublicæ Chriſtianæ non ornamento tantum, ſed etiam adiumento futuram. Quare ijdem FERDINANDVS,& CAROLVS Duces,& ADOLPHVS Comes deſiderantes pium hoc, & laudabile opus,auſpicijs noſtris ad effectum perduci,Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, quatenus in præmiſſis opportunè prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur,qui Diuini cultus augmentum, Fideique Catholicę propagationem vbique vigere ſinceris deſideramus affectibus,eoſdem FERDINANDVM,& CAROLVM Duces,ac ADOLPHVM Comitem,in tam laudabili Militiæ Chriſtianæ promouendæ propoſito confouentes, ipſoſque,& eorum ſingulos à quibuſuis excommunicationis,ſuſpenſionis,& interdicti,alijſque Eccleſiaſticis ſententijs,cenſuris,& pœnis,à iure,vel ab homine,quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum,harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes,huiuſmodi ſupplicationibus inclinati,vnam MILITIAM CHRISTIANAM nuncupandam,ſub titulo CONCEPTIONIS B. MARIAE VIRG. Immaculatæ,quam FERDINANDVS,& CAROLVS Duces,ac ADOLPHVS Comes pręfati ſemper habuerunt,& habent apud miſericordiam Filium ſuum Aduocatam,aſ ſub Regula S.Franciſci, necnon ſub protectione SS Michaelis Archangeli,& Baſilij,pro vno Magiſtro,qui Magnus nuncupetur,& ipſius Militię Caput,& Superior exiſtat, cuiuſque Sedes, & Conuentus in loco apto,& commodo ei aſſignando,ſit: & qui in ipſius Militiæ Capitulo eligi,& infra tres menſes à die ſuæ electionis computandos, illius confirmationem à Sede Apoſtolica,à qua confirmari,vel infirmari debeat,prout Ordo exegerit rationis impetrare teneatur;Necnon militum, & Miniſtrorum numero eidem Magiſtro beneuiſo;Qui Magiſter,& Milites habitum ipſius Militiæ geſtare,& quilibet pro ſua receptione,ſeu admiſſione,ſeu(vt dicitur)Paſſaggio ducenta ſcuta aurea ad rationem duodecim Iuliorum pro quolibet ſcuto,huiuſmodi Conuentui,ſeu illius Theſauro,vel communi Aerario ſoluere, & Nouitiatum, ſeu probationem in aliqua dictę Militię regulari domo eis à Magiſtro Militiæ huiuſmodi,ſeu ab eo id deputando,aſſignando,facere,& poſteà Caſtitas coniugalis, ac Paupertatis iuxta Statuta,ſeu ſtabilimenta dictę Militię,ac Obedientiæ Vota,& profeſſionem Fieri,ac iuramentum fidelitatis Sedi Apoſtolicæ,& Romano Pontifici pro tempore exiſtenti pręſtandum emittere : & quotieſcumque eis pręcipietur,aut occaſio,vel neceſſitas poſtulauerit,Terra,Marique contra Infideles,ac S.R.E.ac Fidei Catholicę hoſtes,militare teneātur,& ad Habitum, ſeu Crucem, ac profeſſionem dictę Militię Nobiles,& ingenuè nati Viri,etiam qui cum vnica,vel ea defuncta,cum altera tantum muliere virgine,vel etiam vidua coniugati ſint,vel fuerint,& non alias,abſque diſpenſatione Apoſt. admittantur: ſeu ipſi Milites non coniugati,etiam dicta profeſſione emiſſa,matrimonium cum vnica, vel ea mortua,cum altera tantum virgine,vel vidua abſque ſimili diſpenſatione

con-

contrahere possint; cum mensa Magistrali, Officijs, Iuribus, Iurisdictionibus, & Insignibus consuetis, ad instar aliarum huiusmodi Militiarum, vbiuis institutarū, sine tamen alicuius prȩiudicio, Apostolica auctoritate, tenore prȩsentium, perpetuò erigimus, & instituimus. Illiquè sic erectȩ, & institutȩ pro eius dote omnes, & quascunque pecuniarum quantitates ex receptione, seu admissione, vel passagio cuiuslibet Militis, prouenientes; ita vt ille in alios quam dictȩ dotis vsus (donec aliter à Sede Apostolica mandatum fuerit) conuerti nequeant. Necnon alia bona, non tamen Ecclesiastica, sed merè laicalia, ei à quibusuis, quandocunque, & quomodocunque pro tempore assignanda, eroganda, & elargienda; salua semper Constitutione fel. rec. Clementis Papæ VIII. prȩdecessoris Nostri, quæ incipit: (Romanum decet Pontificem. Sub Dat. Romȩ apud S. Petrum, pridie nonas Iulij, Pontificatus sui Anno Decimo) ex nunc, prout ex tunc; & è contra, postquā assignata, erogata, & elargita fuerint, etiam perpetuò applicamus, & appropriamus. Ipsamque Militiam, ac illius Conuentum, Prioratus, Præposituras, Ecclesias, & loca; necnon Magistrum, Priores, Præpositos, Milites, tàm ecclesiasticos, quàm laicos, eorumque Ministros, Personas, Vassallos, Seruitores, & Colonos, ac res, prȩdia, gracias, & bona quæcumque ratione dictȩ Militiȩ ad eos spectantia, à quorumuis Primatuum, Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, Ordinariorum, & aliorum Prælatorum iurisdictione; & subiectione eximimus, & liberamus, illosque & illa Nobis, & Sedi Apost. immediatè subijcimus; ac sub Nostra, & dictȩ Sedis tutela, & protectione suscipimus. Præterea dictȩ Militiȩ Magistro, & Militibus, vt (etiam si matrimonium cum vnica, vel ea defuncta, cum alia virgine, vel vidua contraxerint, vel contrahant) vnam, seu plures pensiones annuas, quæ tamen in totum trecenta scuta monetȩ Romanȩ ad rationem decem Iuliorum pro quolibet scuto huiusmodi in singulas personas non excedant, super Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & aliarum etiam Abbatialium, Conuentualium, & Capitularium mensarum, necnon Monasteriorum, etiam Consistorialium, Prioratuum, Canonicatuum, & Prȩbendarum, Dignitatuum, Personatuum, Administrationum, & Officiorum, aliorumq. beneficiorum ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura, sȩcularium, & quorumuis Ordinum, & Militiarum regularium, qualitercumq. qualificatorum fructibus, redditibus, prouentibus, iuris, obuentionibus, & emolumentis vniuersis, ac etiam distributionibus quotidianis, alias sibi canonicè reseruandas recipere, percipere, exigere, ac in suos vsus, & vtilitatem conuertere, ipsasq. pensiones vna cum Præceptorijs, Prioribus, aut alijs Beneficijs quibuscumque dictȩ Militiȩ quoad vixerint, retinere liberè, & licitè possint; Eisdemque Magistro, & Capitulo Generali dictȩ Militiȩ, vt quascunque Constitutiones, Statuta, Ordinationes, Capitula, & Stabilimenta ad prosperam dictȩ Militiȩ directionem facientia (licita tamen, & honesta, ac Sacris Canonibus, Concilijque Tridentini Decretis minimè contraria) à dicta Sede tamen approbanda, condere, illaque pro rerum, & temporum qualitate, & varietate alterare, reuocare, mutare, moderari, corrigere, & alia de nouo condere, possint, quȩ postquam condita, alterata, reuocata, moderata, correcta, & denouo edita, & à dicta Sede approbata fuerint, & non alias, valida, & efficacia existant, suosque plenarios, & integros effectus sortiantur, & per Milites Fratres Religiosos, & alias eiusdem Militiæ personas, inuiolabiliter obseruari debeant:

ita,

ita,& taliter,quod Milites, & alij *Religiosi* dictæ Militiæ ab illis nullo modo resilere possint,sed ad illorum obseruationem teneantur, & obligati existant,& ad id censuris Ecclesiasticis,& alijs pœnis cogi,& compelli possint.) Et quoniam iustis ex causis electio Magni Magistri Militiæ per præsentes erectæ vsque ad Capitulum generale in Vrbe in Festiuitate Sanctissimæ Pentecostes anni millesimi sexcentesimi vigesimiquinti celebrandum,differenda est, ne interim præfatæ Militiæ progressus retardetur,& ad illius habitum admitti volentium deuotioni satisfieri possit,eidem Carolo Duci,vt Duodecim eiusdem Militiæ Milites in Orientalis,Meridionalis,Occidentalis, & Septentrionalis districtuum directores,vnum videlicet Ecclesiasticum, & duos alios eiusdem Militiæ Milites pro quolibet districtu huiusmodi deputare,ipsisq. Directoribus sic Deputatis,& pro fœlici directione dictæ Militiæ aliqua Statuta,& Ordinationes, quæ ad locorum,rerum,& temporis qualitatem secundum eorum conscientiam accomodata iudicauerint,ab ipsius Militiæ Militibus in dictis respectiuè districtibus obseruanda,vsque ad dictum Capitulum generale,& tempus, vt præfertur,ad illud celebrandum præfixum,& non vltra (licita tamen,& honesta, ac sacris Canonibus,& Concilij Trid. Decretis minimè repugnantia) condere, & præscribere: & per se,vel alios ab eis respectiuè deputandos quibusuis personis idoneis,& qualificatis præfatæ Militiæ se adscribi petentibus, habitum illius tradere, & eas ad Militiam huiusmodi admittere,aliaq.ad id dicto medio tẽpore necessaria facere,& exequi respectiuè possint,amplam,& liberam facultatem, & potestatẽ authoritate;& tenore præfatis concedimus,& impartimur. Præsentes verò literas,etiam ex eo,quòd causa,seu causæ,propter quam,seu quas illæ à Nobis emanarunt,iustificatę,& verificatæ,& interesse forsan habentes,seu habere prætendentes,vocati non fuerint,seù quibusuis alijs ex causis de subreptionis,vel obreptionis,aut nullitatis vitio,seu intentionis nostræ,aut quopiam alio defectu notari,aut impugnari,seu ad viam,& terminos iuris reduci non posse: sed semper validas,& efficaces esse,& fore,suosq. plenarios,& integros effectus sortiri, & obtinere. Sicq. per quoscumque Iudices ordinarios,& delegatos,& etiam causarũ Palatij Apostolici Auditores,ac S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos,& Vicelegatos,necnon dictæ Sedis Apostolicæ Nuncios in quacumque instantia, vbicunque,& quandocunque iudicari,decidi,diffiniri, ac etiam terminari posse, atque debere,authoritate Apostolica,& earumdem tenore præsentium decernimus. Postremò eiusdem Magistro, Militibus, & alijs dictæ Militiæ personis pro tempore existentibus verè pœnitentibus,& confessis,ac Sacra Communione (si id commodè fieri poterit)refectis,tàm die illorum professionis, si verè pœnitentes,& confessi,ac Sacra Communione pręfata refecti;quàm quocunque die, quo alicui expeditioni,vel functioni, aut prælio contra Fidei Catholicæ hostes interfuerint,si saltem contriti fuerint,plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam,& remissionem elargimur. Non obstantibus nostra de gratijs ad instar non concedendis,& alijs quibusuis Apostolicis;necnon in Prouincialibus, & Synodalibus,Vniuersalibusque Concilijs editis,& edendis specialibus,vel generalibus constitutionibus,& Ordinationibus,etiam iuramento, confirmatione Apostolica,vel quauis firmitate alia roboratis statutis,& consuetudinibus,priuilegijs quoque indultis,& literis Apostolicis sub quibuscunque tenoribus, & for-

mis,

mis,ac cum quibusuis clausulis, etiam derogatoriarum derogatorijs, irritantibusque,& alijs etiam vim contractus inducentibus Decretis, in contrarium forsan quomodolibet concessis,approbatis,& innouatis Quibus omnibus latissimè, hac vice dumtaxat,specialiter,& expresse derogamus,cæterisque contrarijs quibuscunque. Volumus autem,quod exemptio præfata non comprehendat Ecclesias,neque personas in eis,quæ ad animarum curam pertinent,in quibus Decreta Concilij Tridentini omninò seruari debeant. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis,erectionis,institutionis,applicationis,appropriationis,subiectionis,susceptionis,concessionis,impartitionis, decreti, elargitionis,derogationis,& voluntatis infringere,vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit,indignationem Omnipotentis Dei,ac Beatorum Petri,& Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Datum Romæ apud S.Petrum,Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo vigesimo tertio,pridie Idus Februarij. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Pro Illustriss. D.Card.Ludouisio Summatore.

N.Vrsinus.

I.Bulgarinus.

Loco † plumbi.

G.Montanus.

Registrata in Secretaria Breuium.

Bulla S.D.N. VRBANI Diuina Prouidentia Papæ VIII.

Qua sancti Iubilei celebratio in Annum proximum 1625. inciditur, & promulgatur.

VRBANVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei.

Vniuersis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem,& Apostolicam Benedictionem.

OMnes gentes plaudite manibus, iubilate Deo in voce exultationis: non enim vt in veteri lege Sacerdotalis buccinæ clangore,sed Apostolicæ vocis oraculo Sacrosanctum Iubilæi Annum iam Regis sæculorum beneficio appropinquantem Vobis euangelizamus. Annum Diuino cultui dicatum, ac feruentioribus Christianæ pietatis studijs destinatum;Annum remissionis,ac veniæ, tempus acceptabile,dies salutis. Licet enim nulla excurrant tempora,quæ Diuinæ largitatis muneribus fæcunda spiritualibus nos non cumulent bonis,ac nunquam ad ineffabilem Dei misericordiam,eius aspirante gratia, nobis aditus præcludatur;Nihilominus tot,tantaq. eo anno ad hominum sanctificationem beneficia

ficia cœlitus promanant, vt penè omnes ſacros theſauros Diuina munificentia in Christifideles diffundere videatur. Quapropter ſi quinquageſimus Annus, quẽ Deus Moyſen ſanctificare iuſſit, incredibili Hebræorum plauſu, atque inæſtimabili gaudio excipiebatur; quanto magis decet Chriſtianum orbem Sacro Iubilæi Anno recurrente lætari? Laborioſa eo tempore agriculturæ opera intermittebantur; nunc propiio quiſque parcens labori fructus, quos Chriſti Domini, Deiparæ Virginis, ac Sanctorum merita protulerunt; vberrimos percipit. Diſtracta tunc prædia, alieniq. iuris effecta recuperabantur: nunc virtutes, dona, & merita, quibus peccando meritò exuimur, liberali Dei miſericordia recipimus. Exules tunc patriam repetebant: nunc ad cœlum vnde exulantes in hac lachrymarum valle miserè peregramus, iter nobis præmonſtratur, & aperitur. Vos igitur Catholici Principes, qui tot decorum prærogatiuis inſigniti ad Chriſtianam pietatem promouendam arctioribus, quam cæteri, obligationis nexibus obſtricti eſtis; voſque omnes Chriſtifideles, quos Romana Eccleſia materne germino complectitur, ad iucundiſſimam Sacroſancti huius Iubilęi celebrationem, paterna, quæ viget Nos, charitate vocamus, & inuitamus ac quaſi tubam exaltantes vocem nostram: Prophetica in vos oracula conuertimus, & clamamus: Audite hęc omnes gentes, auribus percipite qui habitatis Orbem. Adueniunt dies pœnitentiæ ad redimenda peccata ad ſaluandas animas; Appropinquat tempus, quo Dei miſericordia eos tandem conuertat, quos ſera eius vlciſcendi voluntas diù tolerauit. Humanæ vitę breuitatem vobis ipſi ab oculos proponite: cogitate, nos inſtar aquæ dilabi, ac vitam noſtram, velut à texente præcidi. Et quamuis nonnulli ex Romanis Pontific. prædeceſſoribus noſtris eidem Iubilęi Anno concelebrando præſcriptum olim temporis ſpatium prouidè arctantes, tàm ſolemnem culparum remiſſionem, Diuinæq. Iuſtitiæ debitarum pœnarum relaxationem, intra anguſtiores annorum limites contraxerint; nihilominus ob paucitatem dierum noſtrorum paucis illam reditura putantes, quæramus Dominum, dum inueniri poteſt, inuocemus eum, dum propè eſt. Venite ergo ad locum, quem elegit Dominus; aſcendite ad myſticam hanc Hieruſalem, tot, tantiſq. à Deo beneficijs auctam, tot muneribus cumulatam: vt verè de ea dicatur: Fluminis impetum lætificare ciuitatem Domini. Cęleſtium nempè fluminis gratiarum, cuius opportuna irrigatione fidelium Animæ fęcundantur. Venite, & afferte Domino gloriam, & honorem, afferte Domino gloriam nomini eius: Adorate Dominum in Atrio ſancto eius. Hic, filij dilectiſſimi, Verè confitebimini Deo in Eccleſia Magna, in populo graui laudabitis eum; quandoquidem hæc eſt cæterarum Eccleſiarum Magiſtra, prima Catholicę Religionis Sedes, Mater credentium, Orbis caput, Vertex rerum: quapropter Cœleſtes benedictiones, quas ſititis, hic non ex riuulis petetis, ſed haurietis aquas in gaudio de fontibus Saluatoris; aquas videlicet ſaluberrimas, quibus hauſtis, efficietur in vobis fons aquæ ſalientis in vitam æternam. Hæc igitur Nos præ oculis, atque in votis habentes, Romanorumq. Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum veſtigijs inhęrentes, & eorum pium, ac ſaluberrimum inſtitutum retinentes, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium aſſenſu, Iubilęi celebrationem in annum proximum 1625. à primis Veſperis vigilię Natiuitatis Domini Noſtri IESV Chriſti proximè futurę inchoandam, & per totum annum ipſum finiendam, auctoritate

R   Dei

Dei omnipotentis, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra, quanto maximo possumus animi nostri gaudio, ad ipsius Dei gloriam, & Catholicæ Ecclesię exaltationem indicimus, & promulgamus. Quo ipso Iubilęi Anno durante, omnibus vtriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, qui Ecclesiam Lateraneñ. Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, necnon Sanctę Marię Maioris de Vrbe Basilicas, semel saltem in die, per triginta continuos, aut interpolatos dies, si Romani, vel Incolę Vrbis; si verò Peregrini, aut alias externi fuerint, per quindecim saltèm dies, deuotè visitauerint, & pro ipsorum fidelium, ac totius Christiani populi salute, pias ad Deum preces effuderint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, remissionem, ac veniam misericorditer in Domino concedimus, & impartimur, & quoniam euenire potest, vt ex ijs, qui hac de causa iter aggressi fuerint, vel ad Vrbem se contulerint, aliqui in via, aut etiam in ipsa Vrbe, morbo, vel alia legitima causa impediti, aut morte pręuenti, definito dierum numero non completo, ac ne quidem fortasse inchoato, pręmissa exequi, ac Ecclesiam, & Basilicas huiusmodi obire nequeant, Nos piæ, promptęq. illorum voluntati, quantum in Domino possumus, benignè fauere cupientes, eosdem verè pœnitentes, & confessos, prędictę Indulgentię, & remissionis participes perinde fieri volumus, ac si Ecclesiam, & Basilicas prędictas diebus à Nobis pręscriptis re ipsa visitassent. Vos autem Venerabiles Fratres nostri Patriarchę, Primates, Archiepiscopi, & Episcopi in partem sollicitudinis nostrę vocati, capite tubas argenteas, quarum vsus est in Iubilęo, adhibete prędicationē Verbi Dei, & prenunciate populis gaudium magnum, vt sanctificentur, & Dei iuuante gratia, parati sint ad ea cęlestia dona capienda, quę bonorum omnium largitor Deus filijs dilectionis suæ per ministerium humilitatis nostrę pręparauit. Ad cœlestia munera in hac Vrbe percipienda, vocate cętum, congregate Populum, sanctificate Ecclesiam, docete oues fidei vestrę creditas, quia aduenę, & peregrini sumus in hac vita, & ciuitatem hic permanentem non habemus, sed futuram inquirimus. Docete omnes, si vnquam alias, nunc potissimum, iras, rixas, contentiones, & inueterata odia extinguenda propter Christum; nunc pręcipuè omnes carnis sordes esse detergendas, vt templum Dei mundum sit, & vnusquisque vas suum possideat in honore, & sanctificatione, & portet Deum in corpore suo. Docete eos nunc maximè scelera detestanda esse, dandamq. operam, ne quis Christiano nomine abutatur. Docete sacros Indulgentiarum thesauros lucrandi, spem omnem inanem esse, nisi quis cōtrito, & humiliato corde se ipsum pręparare, & Christianis operibus exercere studeat, Qui autem diuitijs abundāt, aperiant viscera sua, & fratrum suorum pauperum inopiam subleuent: pręcipuè verò erga Peregrinos Romam venientes, misericordes sint; & sanctam hospitalitatem Deo gratissimam, & quam vetustissimi illi Christiani, etiam inter persecutionum fluctus, diligentissimè coluerunt, ipsi quoque multa cum hilaritate spiritus renouent, atque obseruent: faciantq. sibi amicos de mammona iniquitatis, vt recipiantur in æterna tabernacula. Admonete etiam omnes, vt orent pro Regibus, & Principibus Christianis, vt quietam, & tranquillam vitam agamus; & pax, ac concordia perpetuò conseruetur. Postremò, docete eos cum sanctam peregrinationem susceperint, qua modestia, qua deuotione, qua fraternę pacis obseruantia connecti eos oporteat, vt sint Christi bonus odor in omni loco. Prębe-

te altem vos ipsos Fratres Venerabiles,& omnem Clerum,exemplum in primis bonorum operum,& formam gregis;& vestrę virtutis,ac religionis veluti sale cęteri condiantur,& omnem peccati putredinem aborreant: & denique omnes vnanimes in vno spiritu Christianę charitatis,atque,in omni sanctitate,& iustitia Deo seruiamus. Hortamur quoque,& rogamus in Domino charissimos in Christo filios nostros Imperatorem electum,ac Reges, & Principes omnes Catholicos,vt quo plura,& magis illustria beneficia ab eo,per quem Reges regnant, acceperunt;tantò ardentius,vt par est,ad Dei gloriam procurandam, pio zelo excitentur: pręcipuè verò Fratrum nostrorum Episcoporum,& superiorum Antistitum Pastoralem sedulitatem,& vigilantiam adiuuent,& à suis Magistratibus, ac Ministris adiuuari mandent,vt improborum licentia coerceatur, & bonorum studia eorum Regia ope,& gratia foueantur. Maximè autem erga Peregrinos beneficentiam,& liberalitatem exerceant;curentq. vt tutis incedant itineribus,& nulla hominum perditorum vexatione perturbentur; sed Hospitalibus, Domibus,& publicis hospitijs amanter excepti,& commeatu,& rebus ad vitam necessarijs recreari sine vlla concussione,& iniuria institutum iter leti peragant,& cum gaudio in patriam reuertantur. His enim hostijs Reges potissimum, & Principes Deum sibi placabilem reddent,vt diù in terris fęlices viuant, & demũ in æterna tabernacula recipiantur ab illis ipsis pauperibus,erga quos misericordiam exercuerint,in quibus Christus pascitur,& nutritur. Vt verò pręsentes litterę,ad omnium fidelium quibuscunque locis existen. notitiam facilius perueniant,volumus earum exemplis etiam impressis,manu Notarij publici subscriptis,ac personę in dignitate Ecclesiastica constitutę sigillo munitis, eandem prorsus fidem haberi,quę haberetur iisdem pręsentibus,si exhibitę forent,& ostensę. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostrę indictionis, promulgationis,concessionis,impartitionis,hortationis,rogationis,& voluntatis infringere,vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare pręsumpserit,indignationem Omnipotentis Dei,ac Beatorum Petri,& Pauli Apostolorum eius,se nouerit incursurum. Datum Romę apud S. Petrum, Anno Incarnationis Domini 1624. Tertio Kal. Maij. Pontificatus nostri Anno Primo.

I. DAT.

Fantinus Rentius;

A. Gailot.

Registrata in Secretaria Breuium.

Bulla confirmationis Constitutionis Pij V. de Ciuitatibus, Terris, & Locis S.R.E. non infeudandis, & declarationis Innocentij IX. desuper edita.

VRBANVS EPISCOPVS.

Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

SAcrosancti Apostolatus ministerij cura,quam altitudo diuitiarum sapientię, & scientię Dei humilitatem nostram,nullo licet meritorum suffragio,gere-

re voluit, iugiter Nos admonet, vt in ijs præcipuam Apostolicæ seruitutis sollicitudinem adhibeamus, per quæ temporali. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ ditionis conseruationi consulitur: atque ideo Nos, quæ à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris hanc ob causam prouidè sancita fuerunt, ea non solum ipsi inuiolatè curabimus custodire, sed etiam ab alijs perpetuò obseruari debere statuemus. Dudum siquidem à fel. rec. Pio Papa V. prædecessore nostro literæ tenoris emanarunt. PIVS Episcopus seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Admonet Nos suscepti cura regiminis vniuersalis Ecclesiæ, cui auctore Domino præsidemus, vt Ciuitates, Terræ, Oppida, & loca Nobis, & Sedi Apostolicæ in temporalibus mediatè, & immediatè subiecta perpetuo in iure, dominio, & proprietate, ac possessione dictæ Sedis conseruentur. Sane licet nonnulli Romani Pontifices prædecessores Nostri, per eorum Constitutiones rerum Ecclesiasticarum alienationes prohibuerint, & iam factas reuocauerint, & annullauerint: nihil minus cum retroactis temporibus nonnulli nimium ambitiosi, & dominandi cupidi, sub varijs prætextibus, coloribus, & causis, sepè etiam falsis (quod non sine maximo animi nostri mærore referimus) aliquibus Romanis Pontificibus suggestionibus & insinuationibus suis conati sint ostendere, & persuadere magis vtile, & expediens Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, & Sedi præfatæ fore, si aliquę Ciuitates, Terræ, Oppida, Castra, Arces, & loca ad ius, & proprietatem eiusdem Sedis pertinentia in feudum, gubernium, Vicariatum, Ducatum, aut quemuis alium titulum perpetuum, vel ad tertiam generationem, seu ad vitã, aut alias ad longum tempus concederentur; vel etiam ex eo quod alias in feudum data, aut quouis alio titulo huiusmodi alienata fuerint, & propterea tamquam ad Sedem prædictam deuoluta, vel deuoluenda posse, & debere de iure iterum infeudari, & alienari; atque inde nonnullas alienationes, infeudationes, & cõcessiones à Sede Apostolica emanasse: ex quibus illa non mediocrem diminutionem non solum patrimonij, sed etiam existimationis recepisse dignoscitur. Hinc est, quod Nos considerationes omnium Ciuitatum, & locorum prædictorum singularem fidem, & promptam deuotionem eidem Sedi exhibitam omni tempore valdè vtilem, & salutarem fuisse, & esse; ac volentes non solum alienationes huiusmodi, quas tempore nostro omnino exulare, intendimus de medio tollere, & quod nobis licere non patimur, nostris successoribus indicamus, quos non immemores fore speramus, ante Domini nostri Iesu Christi, in examine diei magni aduentus, Tribunal, villicationis nostræ rationem reddituros non esse: sed vt omnis alienationum huiusmodi fiendarum occasio penitus aboleatur, quantum cum Deo possumus, peramplius prouidere, Constitutionibus prædecessorum nostrorum huiusmodi etiam inhęrendo, illasq. innouando Motu proprio, & ex certa nostra scientia, non ad alicuius super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera animi nostri deliberatione, & Apostolicæ potestatis plenitudine, habita etiam super his cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus in Consistorio nostro secreto consultatione matura, de eorum consilio, & vnanimi assensu (qui etiam iurauerunt præsenti Constitutioni non contrauenire, nec Pontificibus alienationes contra tenorem præsentium attentantibus consentire. Et absolutiones à iuramento huiusmodi non petere, nec acceptare) hac nostra perpetuò valitura Constitutione decernimus, & declaramus, Ciuitates, & loca prædicta,

dicta,

dicta, etiam hactenus in feudum, aut quemuis alienationis titulum dari solita, vel consueta, ad Nos, & Sedem præfatam quomodolibet deuoluta, & pro tempore deuoluenda, absque alia vlteriori declaratione, & illorum possessionis apprehensione, eo ipso Sedi, & Cameræ Apostolicæ incorporata, ac ad ius, & proprietatem, & dominium pristinum, ac possessionem redijsse censeri; perinde ac si per quadraginta annos, & vltra, Ciuitates, & loca præfata à Nobis, & Sede præfata immediatè possessa, & nunquam in feudum, aut alium titulum concessa fuissent. Statuimusq. & decernimus, quod omnes, & singulæ tàm Communitates, & Vniuersitates, quàm Ciues, & Incolæ Ciuitatum, Terrarum, & locorum prædictorum, aliæq. quæcumque personæ, tàm Ecclesiasticæ quàm sæculares, cuiusuis dignitatis, & ordinis, etiam Episcopalis, vel maioris existentes, ac S.R.E. Cardinales, tàm publicè in Consilijs Ciuitatum, & locorum præfatorum, quàm priuatim alibi in quibusuis locis, etiam si Ciuitatum, & terrarum earumdem Gubernatores, aut nostri, & Sedis Apostolicæ Legati, vel Prolegati existant, tractantes, consulentes, aut alias verba facientes de infeudationibus, aut alienationibus de ciuitatibus, & locis præfatis immediatè ad Nos, & Sedem præfatam spectantibus, & pertinentibus, etiam deuolutis, etiam in feudum communiter, & pluries dari solitis, etiam ex causa permutationis, vel sub annuo censu, aut canone, aut alias quomodolibet, etiam contemplatione meritorum erga Sedem præfatam, aut sub prætextu necessitatis, vel euidentis vtilitatis faciendis, seu de postulandis à Nobis, & Sede præfata quibusuis personis, cuiusuis dignitatis, status, gradus, etiam Nobis, & successoribus nostris secundum carnem coniunctis; etiam S.R.E. Cardinalibus, aut quauis alia temporali, vel Ecclesiastica dignitate fulgentibus, in Duces, Vicarios, Gubernatores, seu quemuis alium titulum ad vitam, vel in perpetuum, vel longum tempus, aut etiam ad Sedis Apostolicæ beneplacitum Ciuitatum, & locorum præfatorum; ac propterea de eligendis Oratoribus ad Nos, & successores nostros super præmissis, vel illorum occasione mittēdis proponentes, tàm ipsi, quàm Oratores munus huiusmodi recipientes, aut alij quicumque alienationes huiusmodi Romano Pontifici pro tempore existenti per se, vel alium, seu alios insinuantes, vel suadentes; eo ipso sententiam excommunicationis incurrant, à qua nisi ab ipso Pontifice, præterquam in mortis articulo, absolui nequeant. Et insuper Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, & Sedis Apostolicæ præfatæ rebelles etiam in primo capite læsę Maiestatis, & proditores Ciuitatum, & locorum præfatorum, ac bona eorum fisco, & Cameræ nostræ Apostolicę ipso iure deuoluta, & incorporata sint, & esse censeantur; omnibusque Ecclesijs, Monasterijs, & alijs per eos quomodolibet obtentis beneficijs Ecclesiasticis, eo ipso priuati, & ad illa, ac alia in posterum obtinenda inhabiles existant; neque ad Ciuitates, & loca præfata vllo vnquam tempore remitti possint: Et si aliquando eos reintegrari contigerit, nihilominus infames remaneant, illiusq. bonorum, & dignitatum portæ perpetuò claudantur. Et quoniam intelleximus, aliquos etiam Cardinales, Ciuitates, Terras, Oppida, Castra, Arces, & loca ad vitam, seu tertiā, vel aliam generationem, aut alias à dicta, sed etiam ex causa onerosa, obtinere, habere, & possidere, cum facultate faciendi in illis melioramenta, ita quod ab eis amoueri non possint, nisi restitutis sibi prius pecunijs in melioramenta huiusmodi expositis; omnes, & singulas facultates faciendi melioramenta præfata quibus-

uis personis,etiam Cardinalibus per eosdem prædecessores nostros, aut alios ad id facultatem habentes quomodolibet concessas,harum serie reuocamus, & annullamus,& nemini deinceps suffragari posse,neque debere,ac cuicumque facultatem faciendi melioramenta huiusmodi habenti,illa,etiam pro munitione,& tuitione (nisi ex causa necessariæ conseruationis locorum eorumdem facta fuerint post publicationem præsentium) facere omninò interdicimus, ac prohibemus: & si secus à quoquam factum,attentatumuè fuerit,melioramenta quæcũq. per eos contra tenorem præsentium facta,locis ipsis cedere;& Cameram ad illorum satisfactionem minimè teneri,& obligatam esse volumus, & declaramus. Decernentes præsentes literas sub quibusuis reuocationibus, cassationibus, derogationibus, & alijs contrarijs dispositionibus,sub quibusuis tenoribus,& formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis pro tempore quomodolibet factis minimè comprehendi,sed semper ab illis exceptas;& quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas,& de nouo concessas esse,& censeri debere: irritũ quoque,& inane,si secus super his à quoquam,quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constiturionibus, & ordinationibus Apostolicis,ac Ciuitatum,& locorum prædictorum iuramento,confirmatione Apostolica,vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus,cæterisq. contra: ijs quibuscumque. Sic igitur deuotionis,& fidei constantia Ciuitatum,& locorum præfatorum erga nos,& successores nostros,& eamdem Romanam Ecclesiam perseueret,vt meritò integritatis virtutis maiora beneficia ab eadem Sede consequi mereatur. Volumus autem,quod sicut omnes, & singuli Cardinales præsentes Constitutionem huiusmodi,quantum in eis erit, obseruare,illiq. non contrauenire,nec Pontificibus contrafacientibus consentire,aut absolutionem à iutamento præstito non petere,nec oblatam, aut concessam acceptare in Consistorio nostro secreto promiserunt,& iurarunt; idem per absentes Cardinales à Consistorio in habitatione eorum,& à Romana Curia, vt quandocumque ad eamdem Curiam se contulerint,ac per futuros pro tempore Cardinales in assumptione pilei promitti,& iurari debeat,ac promissionem, & iuramentum huiusmodi in formula iuramenti per eosdem Cardinales præstari soliti adiungi,& inseri debere,ac contrafacientes pœnam periurij,& perpetuę infamiæ iuris,& facti eo ipso incurrere decernimur. Præterea quod ipsi Cardinales occurrente Apostolicæ Sedis vacatione in Conclaui,quando obseruandis literis Iulij Papę Secundi,prædecessoris nostri super electione Romani Pontificis,& alijs Constitutionibus iuramentum præstare solent,etiam de inuiolabiliter obseruando præsenti Constitutione nostra,per quemlibet eorum, qui in Romanum Pontificem electus fuerit,& postmodum idem ad summi Pontificatus fastigium assumptus,post eius assumptionem,hoc ipsum promittere,ac iurare;& deinde post coronationem suam promissionem, & iuramentum huiusmodi per literas suas speciales harum confirmatorias reiterare debeat. Quod si illud à Pontifice (quod credendum non est,recusabitur,aut differetur,tunc dicti Cardinales in primo Consistorio secreto,& præcipuè eorum Decanus,& Capita Ordinum apud eum omni cum instantia,& instantissimè, pro præsentium obseruatione petere,& rogare,ac obtestare non cessent: idq. vt omnino efficiat, diligentissimè curare studeant,statuimus,& ordinamus. Quodq. præsentes literę in libellum

bellum redigantur;& post prædictas Iulij literas, quæ in dicto Conclaui legi solent, inter alias Constitutiones nostras adiungantur,& etiam in quinterno Cãcellariæ Apostolicæ,cũ alijs Extrauagantibus nostris describantur,ac ad valuas Basilicæ Beati Petri Principis Apostolorum,& in Cãcellaria nostra Apostolica, ac acie Campi Floræ publicentur. Et quia difficilè foret præsentes ad singula quæque loca deferri,decernimus etiam,& declaramus,quod earum transumptis, etiam impressis,manu alicuius Notarij subscriptis,& sigillo alicuius Prælati munitis,eadem prorsus fides vbique in iudicio,& extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur,si forent exhibitæ,vel ostensæ. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis,reuocationis decreti, statuti, interdicti,prohibitionis,ordinationis,& voluntatis infringere,vel ei ausu temerario cõtraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei,ac Beatorum Petri,& Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum. Datum Romæ apud S.Petrũ,Anno Incarnationis Dominicæ 1567.4.kal.April. Pontificatus Nostri Anno secundo. Quæ quidem Constitutio veluti optima,& ad conseruandam S.R.E Iurisdictionem,& dignitatem planè salutaris approbata,confirmata,& innouata fuit ab ijs,qui eidem Pio V. successerunt recolendæ memoriæ prædecessoribus nostris Gregorio XIII.Sixto V.Gregorio XIV.Innocentio VIII.qui etiam de fratrum suorum tunc S.R.E. Cardinalium consilio,& assensu declarauit eadem Constitutione prohibitum fuisse,& prohiberi omnem, & quamcumque infeudationem,ac alienationem Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum,& Locorum Sedi Apostolicæ tàm mediatè,quàm immediatè subiectorum;non solum ne fiat,neuè attentetur post eorum deuolutionem,sed etiam antequam Ciuitates,Terræ,Oppida,& Loca prædicta deuoluantur,ac omnem,& quamcumque in perpetuum,vel ad tempus prorogationem,ac extensionem, infeudationem,inuestiturarum,& concessionum de dictis Ciuitatibus, Terris,Oppidis,& Locis finitarum quorumque incorporationem, quoad effectum impediendæ infeudationis,alienationis,prorogationis,& extensionis huiusmodi, non à die eorum deuolutionis,sed à die ipsius Constitutionis, etiam antequam illa deuoluantur,ipso iure cum omnibus clausulis,& decretis in prædicta Constitutione contentis Cameræ,& Sedi Apostolicæ factam censeri adiecto etiam decreto;& declaratione,vt promissio,& iuramentum præstitum,& præstandum de seruanda ea PII prædecessoris prædicti Constitutione per ipsum Innocentium, & successores suos Romanos Pontifices,ac prædictos S.R.E.Cardinales,intelligatur de ipsa PII V.prædecessoris Constitutione per eum, vt supra declarata, & secundum huiusmodi declarationem eandem Constitutionem ad vnguem, & inuiolabiliter obseruari oportere,& debere: sicuti etiam se seruaturum esse promisit,ac sanctè,& solemni more iurauit,prout in eiusdem Innocentij prædecessoris sub datum Pridie Nono Nouembr.Pontificatus sui Anno primo, expeditis literis latiùs continetur. Subinde verò à Clemente VIII. & nouissimè à Paulo V.Romanis Pontificibus, & prædecessoribus Nostris iuxta eandem Innocentij IX.declarationem confirmata,approbata,& innouata fuit. Quarè Nos cum primum ad Apostolicæ dignitatis gradum Diuina prouidentia vocati sumus,id ipsum ad exequendum nostri Pastoralis officij debitum præcipuè pertinere existimantes,præinsertas PII prędecessoris literas, ac omnia in eis contenta

etiam

etiam iuxta declarationem prædictam per ipsum Innocentium prędecessorem factam,ac desuper confectarum literarum continentiam,& tenorem (quem pariter præsentibus haberi volumus pro expresso,ac ad verbum inserto) auctoritate Apostolica tenore præsentium comprobamus,confirmamus,& innouamus;easque firmiter,& inuiolatè, ac iuxta declarationem prædictam Nos similiter seruaturos esse promittimus,& iuramus,atque eos,ad quos spectat pariter perpetuò obseruari præcipimus,& mandamus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum comprobationis,confirmationis,innouationis,promissionis, iuramenti,præcepti,& mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei,ac Beatorum Petri,& Pauli Apostolorum eius,se nouerit incursurum. Datum Romæ,apud Sanctam Mariam Maiorem,Anno Incarnationis Dominicę 1623.Pridie Kal Octob.Pontificatus Nostri Anno Primo.

I. DAT.

A.Rondininus.

S.de Vrsinis.

Registrata in Secretaria Breuium.

Litera in forma Breuis,quibus licentiæ per Superiores Regulares obtentæ erigendi Monasteria,& loca Regularia contra formam Constitutionis Clementis VIII. ac Decretorum à Sede Apostolica desuper editorum reuocantur.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex,cui Saluator,& Dominus noster, qui charitas est, & Deus pacis,vniuersalis Ecclesiæ credidit principatum,ea interdum, quæ certis etiam rationabilibus de causis à Sede Apostolica concessa sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente,& maioribus ex causis, quibus præsertim personarum sub suaui Religionis iugo altissimo famulantium paci,& quieti consulitur,litibusque,ac controuersijs inter eos obuiam itur, reuocat, & immutat; in hisq. Pastoralis sollicitudinis,& prouidentiæ suæ studium interponit, prout rerum, & temporum qualitatibus debitè pensatis conspicit in Domino salubriter expedire. Cum itaq. sicut Nobis innotuit,complures licentiæ, siue facultates à nonnullis Romanis Pontif. prædecessoribus nostris per diuersos Ordinum, etiã Mendicantium,Congregationum,Societatum, & aliorum Regularium institutorum Superiores, seu alios eorum nomine vbique locorum Monasteria, Domos,Collegia,Conuentus,& alia loca Regularia,quouis nomine nuncupata,seruata dumtaxat Sacrorum Canonum,& Concilij Tridentini decretorum forma, de sola Ordinarij licentia,seu etiam forsan non seruata forma,& absque licentia hu-

huiusmodi,& contra decreta à Sede Apostolica super præmissis edita fundandi, erigendi,& instituendi importunis precibus, seu etiam Motu proprio, vel alias obtentæ,& extortæ fuerint: Idcircò Nos omnes,& quascumque licentias, ac facultates huiusmodi,literasq. desuper tàm sub plumbo,quam in huiusmodi forma Breuis desuper expeditas,earumq. ten. etiam veriores,& Dat præsentibus,ac si specifice,& sigillatim exprimerentur,& insererentur, pro plenè, & sufficienter expressis,& ad verbum insertis habentes, iustis de causis animum nostrum mouentibus, Motu proprio, non ad alicuius Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam,sed ex certa scientia,ac matura deliberatione nostris, deq. Apostolicæ potestatis plenitudine omnes,& quascumque licentias,& facultates huiusmodi, literasq. desuper tàm sub plumbo,quàm in eadem forma Breuis expeditas, omniaque,& singula in eis quomodolibet contenta, & expressa, etiam quoad erectiones,fundationes,& institutiones Monasteriorum, Collegiorum, Domorum Conuentuum,& aliorum Regularium locorum huiusmodi,quæ suum nondum sortitæ sunt effectum,ten. præsentium perpetuò reuocamus,cassamus, abrogamus & annullamus, viribusq. & effectu prorsus euacuamus. Præterea Ordinum etiam Mendicantium,Congregationum, Societatum & aliorum Institutorum Regularium Superioribus,quocumque nomine nuncupatis,cæterisq. personis,ad quos spectat,in virtute sanctæ obedientiæ,ac sub priuationis vocis actiuæ, & passiuæ;necnon officiorum quorumcumque,ac inhabilitatis ad illa,& alia in futurum obtinen. necnon etiam excommunicationis ipso facto incurrendis pœnis interdicimus,& prohibemus;ne licentiarum,seu facultatum per Nos,vt præfertur, reuocatarum,& annullatarum, siue alio quouis prætextu,vel causa, etiam quantumuis priuilegiata,noua Monasteria,Collegia, Domos Conuentus, & alia loca Regularia huiusmodi de expressa Ordinariorum licentia,ac seruata in omnibus,& per omnia Sacrorum Canonum,& Concil.Triden.necnon Constitutionis fel.rec.Clementis VIII.quæ incipit(Quoniam ad institutam)sub Dat Romę, apud S.Marcum,sub Annulo Piscatoris die 23.Iulij 1603. ac decretorum mandato eiusdem Clementis,necnon fim.me.Gregorij XV.Rom.Pont.prędecessorum desuper editorum forma recipere,erigere, fundare, seu alias quomodolibet instituere,seu incępta finire,& absoluere audeant, seu præsumant. Decernentes præsentes literas,etiam ex eo,quod causæ, propter quas ille emanarint, expressæ, verificatæ,& iustificatæ,aut quicunque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes,ad hoc vocati,& citati,& auditi non fuerint,neque illis consenserint,vel alias ex quocunque capite,prætextu, colore, ingenio, vel causa de subreptionis,vel obreptionis,seu nullitatis vitio,aut intentionis nostræ,vel alio quouis defectu notari,impugnari, redargui,infringi,retractari,in ius, vel controuersiam vocati,ad terminos iuris reduci,aut contra eas quoduis gratiæ, vel iustitiæ remedium impetrari,seu concedi nullatenus posse;sed eas,ac omnia,& singula in eis contenta semper,& perpetuò valida,firma,& efficacia esse, & fore, suosque plenarios,& integros effectus sortiri,& obtinere,ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat,& pro tempore quomodolibet spectabit, inuiolabiliter obseruari; sicquè,& non aliter per quoscunque Iudices ordinarios,& delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores,ac S.R.E.Cardinales, etiam de latere legatos,& Nuncios,quauis auctoritate fungen. (sublata eis,& eorum cuilibet quauis

aliter iudicandi,& interpretan.facultate,& auctoritate) iudicari,& diffiniri debere;ac irritum,& inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs locorum Ordinarijs per præsentes committimus,& mandamus,quatenus ipsi,vel duo,aut vnus eorum per se,vel alium, seu alios præsentes literas,& in eis contenta quæcunq. solemniter publican. faciant illas,& illa ab omnibus,& singulis,ad quos spectat,& pro tempore spectabit,inuiolabiliter obseruari: contradictores quoslibet,& rebelles per cen. & pœnas Ecclesiasticas,aliaq. opportuna iuris,& facti remedia (appellatione postposita)compescendo;inuocato etiam ad hoc,si opus fuerit, auxilio brachij secularis. Non obstan. præmissis,ac regula nostra de iure quæsito non tollen. & rec.mem. Bonifacij Papæ VIII. similiter prædecessoris nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis(dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur) alijsquè Constitutionibus,& ordinationibus Apostolicis,ac quorumcumque Ordinum,Congregationum, Societatum,& Institutorum Regularium etiam iuramento,confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis Statutis,& Consuetudinibus, Priuilegijs quoque Indultis,etiam Mare magnum, vel alias quomodolibet nuncupatis,& literis Apostolicis,illis,eorumquè Superioribus,& personis sub quibuscunq. ten. & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis,ac irritan. & alijs decretis in genere,vel in specie,etiam Motu proprio,& consistorialiter,ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum quomodolibet concessis,confirmatis,& sæpius innouatis. Quibus omnibus, & singulis (etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis,eorumq. totis ten. specialis,specifica,expressa,& indiuidua,ac de verbo ad verbum,non autem per clausulas generales idem importantes,mentio,seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret,eorum omnium ten. præsentibus pro plenè,& sufficienter expressis,& ad verbum insertis habentes,illis alias in suo robore permansuris) hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisquè contrarijs quibuscunque. Volumus autem,quod præsentes in Valuis Basilicarum S.Ioannis Lateran. & Principis Apostolorum de Vrbe, ac in Acie Campi Floræ,vt moris est,affixæ,omnes,quos illæ concernunt,ita arctent, & afficiant;perinde ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent; Quodque earundem præsentium transumptis,etiam impressis,manu alicuius Notarij publici subscriptis,& sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur,quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ,apud S.Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 28. Augusti 1624. Pontificatus nostri Anno Secundo.

V.Theatin.

De-

Decretum Sacræ Congregationis Concilij, S.D.N. Vrbani Papæ VIII. iussu editum, de rebus Regularium non alienandis.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, rerum experimento edocta, quantum Religiones accipiant detrimenti ex bonorum immobilium, & pretiosorum mobilium distractionibus, quas ouotidie faciunt Regulares, Apostolicis priuilegijs innixi, ac proinde operę pretium putans, illorum facultatem aliqua ratione compescere: speciali S.D.N. iussu Generalibus, & Prouincialibus, Capitulis, vel Congregationibus, Abbatibus, Generalibus, & quibuscunque alijs Superioribus Regularibus, cuiusuis Ordinis, Congregationis, Societatis, vel Instituti intra fines Europæ existentibus, omnium rerum, & bonorum immobilium, ac pretiosorum mobilium alienationem, omneque pactum, per quod ipsorum dominium transfertur, census perpetuos, seu vitalitios, hypothecam, locationem, & conductionem vltrà triennium, concessionem in feudum, vel emphyteusim (præterquam in casibus à iure permissis) sine perpetuò prohibet, atque interdicit, absque ipsius Congregationis Concilij expressa licentia in scriptis & gratis concedenda; sub pœna priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebunt, vocisque actiuæ, & passiuæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in posterum obtinenda, quam ipso facto absque alia declaratione incurrant; sublata etiam Generali, & Protectori illarum moderandi, aut relaxandi facultate; pœnis nihilominus Apostolicarum Constitut. & præsertim fel. rec. Pauli II. quæ incipit (Ambitiosæ) in suo robore permanentibus. Alienationes verò, pacta, census, hypothecas, locationes, conductiones, & concessiones quascunque contra huiusmodi prohibitionem faciendas, Sanctitatis Suæ authoritate, ipso iure nullas, atque irritas decreuit. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in fauorem quarumcunque personarum; atque Ordinum, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Ioannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cuiusuis alterius Instituti, etiam necessariò, & in indiuiduo exprimendi, Monasteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum Regularium quorumcunque; necnon illorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, vel cõsuetudinibus, etiam immemorabilibus; exemptionibus quoque, indultis, & priuilegijs sub quibuscunque tenoribus, & formis, cum quibusuis, etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis; etiam si pro illorũ sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ac formis specialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, & aliqua alia exquisita forma seruanda esset: tenores huiusmodi præsentibus pro expressis habentes, quibus, quoad ea, quæ præsenti Decreto, ac prohibitioni aduersantur (illis alias in

suo robore permansuris) specialiter,& expresè,Sanctitatis Suæ authoritate, derogat;cæterisque contrarijs quibuscunque. Dat.Romæ die 7. Septembris 1624.

Cosm.Card.de Torres.

Loco † sigilli.

Prosper Fagnanus S.Congr.Secr.

Accessit præcedentis Decreti sequens. Declaratio m.s.

CVm post editum Decretum de reb. Regularium non alienandis compertum sit, Regulares, qui eodem Decreto prohibentur census imponere super bonis ad eorum Monasteria pertinentibus loco censuum huiusmodi pecunias ad cambium, vel mutuo accipere cum solutione lucri cessantis, vel damni emergentis: Cumque ex huiusmodi contractu eludatur mens Sacræ Congregationis, cui in primis in votis fuit consulere Religionum idemnitati quæ ex impositione censuum huiusmodi plurimum læduntur: Sanctissimo D N. approbante decreuit, ac declarauit, huiusmodi contractus esse contra mentem Decreti, vt supra editi. Ideoque non licere Regularibus pecunias, vt proponitur, accipere: ac si acceperint, in ipsius Decreti pœnas ipso facto incidere. Datum Romæ 21. Maij 1626.

Cosm.Card.de Torres.

Locus † sigilli.

Prosper Fagnanus S.Congr.Secr.

De Religione Clericorum Regularium Theatinorum præcedenti Decreto non inclusa.

ILLVSTRISS. ET REVERENDISS. DOMINI.

GEneralis Clericorum Regularium exponit humiliter Illustrissimis Vestris Dominationibus, qualiter eius Religio nullo vnquam tempore possedit bona aliqua immobilia, animo ea retinendi, cum id expresè prohibeant Constitutiones eiusdem Religionis: à tali enim possessione voluntariè se abstinet, vt eo liberius, & promptius paupertatem Christi Domini imitetur. Et licet stabile quoddam Patrimonij id in Religioni relictum, nondum alienatum sit: hoc fuit, inopia emptorum, & multitudo litium: nunc verò temporis, Præposito domus eiusdem Ciuitatis iniunctum est à Capitulo Generali, vt quam citissimè quocũq. modo illud vendat, & quocunque pretio, Quapropter humiliter eadem Religio postulat ab hac Sacra Congregatione declarari, non comprehendi sub prohibitione super edita (de rebus Regularium non alienandis) promittendo, prout opus est, ex nunc, & in futurum, iuxta formam Constitutionum eiusdem Religionis firmiter obseruaturam supradictum institutum, nec vllo vnquam tempore recepturam, seu accepturam bona aliqua immobilia, titulo, vel eleemosynæ, vel emptionis, vel quocunque alio, nisi ad effectum ea vendendi, vel pro vsu fabricæ Ecclesiæ, seu Monasterij, & in tantum intendit tale Decretum gratiosum sibi suffragari,

fragari, in quantum huiusmodi institutum est seruatura, &c.

Sacra Congregatio Card. Concilij Tridentini Interpretum, censuit, Religionem Clericorum Regularium Theatinorum, quamdiù institutum superius propositum retineat, quoad bona immobilia, non comprehendi in prohibitione nuper edita (de rebus Regularium non alienandis.)

Cosm. Card. de Torres.

Prosper Fagnanus Sac. Cong. Sec.

Sacra visitationis institutio.

VRBANVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei.

Dilectis filijs Vniuerso Clero, & Populo Romano salutem, & Apostolicam Benedictionem.

MIlitantem Ecclesiam, quæ vel cœlestis eius Sponsi commendata præconio progreditur quasi Aurora consurgens, in Euangelicæ perfectionis via subsistere non decet; sed nouis semper supernæ gratiæ fulgoribus illustratam, ad vberiorem veluti virtutum lucem, ac sanctitatis decorem æquum est properare. Hac in re nobis cogitationem defigentibus anticipauerunt vigilias oculi nostri, ac vt Ecclesiastica res maiora in dies vbiq. suscipiat incrementa, tantò magis ad nos pertinere intelligimus, quanto in hoc rerum vertice cõstituti apertius agnoscimus imperscrutabili Omnipotentis Dei prouidentia Nos fuisse acceptos pascere Iacob seruum suum, & Israel hæreditatem suam. Quoniam verò nulla ratione fieri potest, vt in Agro Domini christianæ virtutes fæliciter serantur, nisi spinæ, quæ suffocant sementem Patrisfamilias, inde prius euellantur: Nos vt id faciliùs assequamur, eundem agrum, & vineam, quam plantauit dextera eius, diligenter repurgare, nihilq. eorum prætermittere decreuimus, quæ corruptis moribus corrigendis, sanctisq. operibus, (quæ vel temporis iniuria, vel humanæ naturæ imbecillitate in desuetudinem abierunt) restituendis opportuna esse arbitramur. Licet autem Christiana Respublica, vniuersa multiplici malorum genere vexetur; omnibusque eius partibus (quod maximè deplorandum est) medicina opus esse intelligamus: eam tamen Almæ Vrbi nostræ non vno nomine præcipuè duximus adhibendam; quandoquidem hæc est Ciuitas supra montem posita, quæ totius Orbis patet obtutui; hæc eadem pietatis exemplũ cunctis ad imitandum propositum, primaque Catholicæ Religionis Sedes tantis Diuina munificentia honorum prærogatiuis decorata, vt verè de ea dicatur: Diligit Dominus portas Sion, super omnia tabernacula Iacob. Cum igitur hæc ita se habeant, pro nostro Pastorali munere peculiarem hunc agrum, & gregem nostrum recognoscere, & Romanæ Vrbis omnes, tàm Patriarchales, quàm Collegiatas, earumque Capitula, necnon Parochiales, cæterasq. alias Ecclesias, & personas; Item Monasteria, Conuentus, & Ecclesias quorumuis Ordinum Regula-

res,tàm Virorum, quàm Mulierum, Hoſpitalia, Collegia, Confraternitates laicorum, Montem Pietatis, & omnia quocumque nomine cenſentur loca pia per infraſcriptos Archiepiſcopum, & Epiſcopos viſitare ſtatuimus. Quod quidem ſaluberrimum opus, etſi per nos ipſos inchoare, proſequi, & perficere vehementer optamus; nihilominus dum ad alia quamplurima, eaq. grauiſſima negocia (quorum mole aſſiduè premimur) cogitationem conuertimus, alijs eam prouinciam cogimur demandare. Quapropter Venerabilibus Fratribus Vlpiano Archiepiſcopo Theatin. necnon Raphaeli Zacynthien. Octauio Cauallicen. Ludouico olim Adrien. Antonio Caſertan. ac Alexandro nuper Hieracen. Epiſcopis (de quorum pietate, & Eccleſiaſticarum rerum peritia Nobis ipſi multa poſſumus polliceri) ad hoc munus obeundum, maturo conſilio delectis ad laudem, & gloriam Omnipotentis Dei, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ exaltationem, viſitationem huiuſmodi committimus, illamq. vobis omnibus indicimus, quam in proxima futura Dominica in Albis in Sacroſancta primaria Lateranen. Eccleſia ijdem Archiepiſcopus, & Epiſcopi inchoabunt, ac ſtatutis diebus Deo iuuante proſequentur. Vt autem noſtram viſitationem ea ſpiritualia commoda, quæ nos Diuini cultus amplificationi, & propagationi, necnon animarum ſaluti paterna charitate ſtudentes, & cupimus, & ſperamus, fæliciter conſequantur: Omnes per viſcera miſericordiæ Dei noſtri, qui viſitauit nos oriens ex alto, hortamur, & monemus, vt memores vocationis ſuæ opportuna vitæ, & morum emendatione eamdem viſitationem præueniant. Quod quidem eos facile, & libenter præſtituros confidimus, ſi memoria repetierint ſe in ea Vrbe celeſtis officij munera obire, quam in montibus ſanctis fundatam, ac ſanctiſſimorum Martyrum ſanguine reſperſam, & irrigatam, non niſi vberrimos pietatis, & religionis fructus ad totius Chriſtiani Orbis ædificationem beata fœcunditate proferre decet. Quoniam autem non ſumus ſufficientes cogitare aliquid ex nobis, quaſi ex nobis, ſed ſufficientia noſtra ex Deo eſt; ac niſi Dominus ædificauerit Domum, in vanum laborauerunt, qui ædificant eam: Nos infirmitatem noſtram humiliter agnoſcentes, ad cœleſtem opem implorandam volumus, vt ſexta Feria eamdem Dominicam antecedente in nonnullis Eccleſijs Vrbis Patriarchalibus, Collegiatis, & alijs præcipuis per dilectum filium noſtrum in eadem Vrbe Vicarium in ſpiritualibus Generalem præſcribendis, Sanctiſs. Euchariſtiæ Sacramentum ſolemni ritu in Altari proponatur, ac Quadraginta Horarum Oratio de more celebretur, quæ vt ſollicitudinem noſtram magis ſubleuet, ac laborem illorum, qui hac in re Vicariam nobis operam præſtituri ſunt, efficacius adiuuet, Vniuerſos Chriſtifideles in hac Alma Vrbe commorantes, hortamur, vt Deo, qui Cor contritum, & humiliatum non deſpicit; dignis pœnitentiæ fructibus placere ſtudeãt. Quod quidem, vt libentius, & ſalutarius fiat, omnibus, & ſingulis vtriuſque ſexus Chriſtifidelibus Romæ degentibus, qui viſitatis Eccleſijs huiuſmodi, ſeu eorum aliqua, eodem ipſo proximo Dominico die poſt diligentem peccatorum ſuorum confeſſionem, Sacram Euchariſtiam ſumpſerint, & vt hæc noſtra viſitatio ad Dei gloriam, & animarum ſalutem fæliciter eueniat, piè in quauis Eccleſia orauerint; plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam concedimus, & elargimur, Omnes igitur ſimul dilecti filij, ſiue ex Clero, ſiue ex Populo veterem hominem exuentes in nouitate ſpiritus ambulemus, ſolicitudine non pigri, ſpiritu

tu feruentes, Domino in toto corde seruiamus, vt eius misericordiam copiosam cum ad hoc sanctæ visitationis opus, tum ad ceteras necessitates nostras, fratrumq. nostrorum bonis operibus, & sedulo pietatis cultu impetremus. Datum Romæ, apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1624. sexta Kal. Aprilis, Pontificatus nostri anno primo.

I. DAT.

O. Vestrius Barbianus.

Loco † plumbi.
Registrata in Secretaria Breuium.

Litera reuocationis concessionum diuersorum officiorum, ac Priuilegiorum, Exemptionum, Gratiarum, & Indultorum in praiudicium Sedis, & Cameræ Apostolicæ emanatarum.

VRBANVS EPISCOPVS.

Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

SVperni Benignitas conditoris, cuius admirabili prouidentia cuncta regũtur, cum nullis nostris suffragantibus meritis, Nos ad sublime euexerit Apostolicæ dignitatis fastigium vniuersam Reipublicæ curam, ad ipsius Dei laudem amplectentes, ad hoc inter alia nostræ Pastoralis vigilantiæ studium duximus adhibendum, vt officia tàm Romanæ Curiæ, quàm alia ad Sedem Apostolicam pertinentia, à probatis viris exerceantur, ac illa personis idoneis, modoquè debito conferantur: Camera nostra Apostolica, quam ob varias Superiorum temporum causas, magno ære alieno contracto, & eius Aerario exhausto, in maximas reddituum, & pecuniarum angustias incidisse comperimus; ab ære alieno, ac angustijs huiusmodi (quantum in Nobis est) subleuetur: Frumentorum, & aliarum rerũ ad communem vitæ vsum pertinentium copia in hac Vrbe nostra, & reliquo Statu Ecclesiastico conseruetur, & vigeat: eiusdem Sedis auctoritas, & Romanæ Curiæ dignitas eluceat; ac per debitæ reformationis, & prouisionis occursum, impedimentis quibuscumque sublatis, omnia prosperè dirigantur; ac iustitia duce, quod suum est vnicuique tribuatur, fœliciq. profectu virtus vndique suscipiat incrementum.

Cum itaque inter cætera, quæ mentem nostram, non modicè perturbarunt, atque perturbant, inuenerimus pleraq. Sedis, & Cameræ prædictarum officia, seu munera, præsertim administrationem habentia, & quæ amouibilia sunt, & esse debent, tàm in Vrbe, quàm extra eam, contra eorum naturam, & consuetudinem, per ambitionem, & importunitatem (vt credimus) impetrantium, ad vitam, & non solum vnius, verum plurium etiam personarum, concessa fuisse; necnon super illis, & alijs etiam Romanæ Curiæ prædictæ officijs, etiam perpetuis, coadiutorias, cum futura coadiutorum successione, factas, & constitutas esse: quo fit, vt eadem officia, quæ antea personis benemeritis, & idoneis, ac doctrina, prudentia, & consilio præditis, experientiaq. & ætate maturis concessa sunt; interdum ad

per-

personas minus idoneas, coadiutoriarum nomine, deueniant, in Sedis, & Curię huiusmodi dignitatis diminutionem, & ipsorum officiorum detrimentum.

Et licet plerique Romani Pontifices prædecessores nostri, & nouissimè fel. rec. Paulus Papa V. ad indemnitati Cameræ prædictæ, necnon Communitatum, & Vniuersitatum Status Ecclesiastici opportunè consulendum; ac etiam ad vbertatem Annonæ, & Grasciæ in Vrbe, Statuque prædictis conseruandum, & augẽdum, plures constitutiones ediderint, & inter alia idem Paulus prędecessor per binas suas in forma Breuis editas constitutiones, in vna videlicet omnes, & quascumque immunitates, & exemptiones à solutione Gabellarum, Daniorum, impositionũ, & aliorum onerum Cameralium quorumcumque, & quæ etiam per Communitates, & Vniuersitates pro eorumdem onerum Cameralium solutione, & publicorum munerum supportationem indicta, & imposita, ac exigi solita erant. Necnon assignationes, & prouisiones super Camerę prædictę redditibus, & iuribus; pœnarum quoque maleficiorum applicationes, appropriationes, cæteraque tàm illarum, & Cancellariarum, siue bancharum ciuilium, & criminalium, ac Secretariatuum, & illarum emolumentorum, quàm bonorum, & iurium eiusdem Cameræ, cuiusuis qualitatis, & quantitatis gratias, & concessiones, in præiudiciũ ipsius Camerę eatenus concessas, & factas: Et in altera omnia, & singula, ac quæcumque priuilegia, licentias, & facultates, frumenta, blada, legumina, animalia, oleum, & alia tàm Annonam, quàm Gasciam concernentia, etiam in proprijs eorum pręcijs, possessionibus agris, & terrenis pro tempore recollecta, ex quibuscumque statuus nostri Ecclesiastici temporalis, Prouincijs, ac Ciuitatibus, Terris, Castris, & locis, eorumque territorijs, & districtibus Nobis, & Sanctæ Romanę Ecclesię mediatè, vel immediatè quomodolibet subiectis, extrahendi similiter eatenus concessa, præterquam quoad aliqua tunc expressa, ac alias modo, & forma in eisdem constitutionibus, & literis desuper expeditis, contentis reuocauerit; & prędecessorum suorum prædictorum constitutiones, ordinationes, & literas desuper expeditas, & omnia in eis contenta perpetuò approbando, confirmãdo, & innouando illas, & illa ex tunc de cætero obseruari mandauerit, ac frumenta, blada, legumina, oleum, animalia, & alia prędicta, extra statum Ecclesiasticũ extrahi sub excommunicationis, & alijs grauissimis pœnis de nouo expresse prohibuerit. Et postremò idem Paulus prędecessor ad tollendam omnem dubitationem super vltimo dicta constitutione excitatam, per suas Motus proprij Cedulam die 26. Augusti Anni Domini 1606. publicatam, sub vltimo dicta eius constitutione, quęcumque loca Sanctę Romanę Ecclesię mediatè subiecta comprehendi, & comprehensa fuisse, & esse declarauerit, & quatenus opus sit illam, cum omnibus in ea contentis ad loca prędicta extenderit, & ampliauerit, prout in eisdem Constitutionibus, & Cedulas latius continetur. Nihilominus cum acceperimus, nonnullo contra dictas constitutiones, & literas; easdem immunitates, exemptiones, priuilegia, extrahendique facultates, & gratias, quæ antea eis concessa fuerant, confirmari, & innouari, ac in pristinum restitui, ac respectiuè, tam ipsos, quàm alios, etiam Communitates, Vniuersitates, Collegia, & loca, diuersa, & forsan maiora, & etiam quod in quibusdam Prouincijs, Ciuitatibus, & locis, spolia Archiepiscoporum, Episcoporum, & aliarum personarum Ecclesiasticarum fieri, & colligi non possint, ac alia priuilegia Sedi, & Cameræ prędictis,

Ro-

Romanique Pontificis ſupremę poteſtati, ac eiuſdem, & Sedis, & Romanę Curię dignitati, & auctoritati pręiudicialia ſibi dari, & concedi impetraſſe, & obtinuiſſe, ſeu potius extorſiſſe.

Nos pro debito paſtoralis officij hos, & alios abuſus, & corruptelas, necnon damna, & pręiudicia, quę circa pręmiſſa hactenus irrepſerunt, & facta ſunt, ac quotidie augentur, & fiunt, è medio tollere volentes: Motu proprio, non ad alicuius ſuper hoc nobis oblatę petitionis inſtantiam: ſed ex certa ſcientia, & deliberatione noſtris, ac de Apoſtolicę poteſtatis plenitudine, hac perpetuò valitura Conſtitutione, in primis omnes, & quaſcumque ad quęuis officia, & munera etiam collegialia, etiam militaria, ac etiam venalia, tàm perpetua, quàm temporalia Sedis, & Cam. Apoſtolicę, ac Romanę Curię, & tàm in Vrbe, quàm extra eam, & in quibuſuis etiam Auenionen. Bononien. Ferrarien. Beneuentan. alijſq. Ciuitatibus, Terris, Locis, Dominijs, & Regnis ad Nos, Sedemq. prædictam, noſtramque & eiuſdem Sedis collationem, conceſſionem, & deputationem quomodolibet pertinentia, coadiutorias, & coadiutorum quorumcumque deputationes, conſtitutiones, necnon eorumdem officiorum, & munerum ad vitam plurium perſonarum ſeu aliud tempus vitam cuiuſque illa obtinentium excedens, cōceſſiones, confirmationes, & prorogationes: etiam in remunerationem laborum, meritorum ac etiam prętextu expenſarum factarum, & damnorum paſſorum, ſeu illorum intuitu, aut ex quauis alia cauſa, per quoſuis prędeceſſores noſtros Romanos Pontifices, Sedemq. prędictam, & illius Officiales, etiam Motu ſimili, & cum quibuſuis decretis, & clauſulis, etiam derogatoriarum derogatorijs, & alias quomodolibet ad fauorem quarumcumque perſonarum factas, & conceſſas, veluti quamdam imaginem hęreditarię ſucceſſionis repręſentantes; ac dictę Sedi, bonoq. publico; ac ipſis officijs pernicioſas: & quaſcumque literas, etiam ſub plumbo, & in alia quauis forma expeditas cum omnibus inde ſequutis, quæ hactenus tamen per obitum illa obtinentium, aut aliam quamcumque vacationē effectum ſortitæ non ſunt: necnon quoad illarum perpetuitatem, quaſcumque conceſſiones, cōfirmationes, extenſiones, ſeu prorogatiónes ad vitam officiorum, & munerum quorumcumque pręſertim negotiorum, & pecuniarum dictę Camerę adminiſtrationem, vel cauſarum ciuilium, ſeu criminalium cognitionem, aduocationem, defenſionem, ſeu etiam procurationem, & ſollicitationem concernentium ad collationem, conceſſionem, & deputationem, ſcilicet pro tempore Romani Pontificis, Sediſq. prędictę ſpectantium, quę à primęua eorum erectione, ſeu ex inueterata conſuetudine perpetua, & ad vitam concedi ſolita, ſeu collegialia non ſunt, ac etiam ea, quę extra Romanam Curiam exercentur, per quoſcumque prędeceſſores noſtros Romanos Pontifices; ac Nos Sedemq. prędictam ex quauis cauſa, etiam Motu ſimili, & ex certa ſcientia, & de ſimilis poteſtatis plenitudine in fauorem quarumuis perſonarum, cum quibuſuis decretis, & clauſulis etiam inſolitis, & derogatoriarum derogatorijs, & alias quomodolibet factas reuocamus, ac irritas declaramus: itaut ius aliquod in re, vel ad rem, ſiue in poſſeſſorio, ſiue in petitorio, ēt ſi ad plures actus poſitiuos, & poſſeſſorios deuētū fuerit: coadiutoribus, & deputatis acquiſitū dici, aut cenſeri nō poſſit: ſed officia, & munera prędicta libera ſint, & remaneāt, ac vt prius liberè conferri, & concedi poſſint, æquè, ac ſi coadiutorię, & coadiutorū deputationes, & conſtitutiones, ac

eorumdem officiorum concessiones,extensiones,& prorogationes minimè factę fuissent,ac in futurum coadiutorias,& coadiutorum deputationes, constitutiones,ac officiorum,& munerum prędictorum ad plurium,vel vnius vitam cōtra primęuam eorum naturam,& antiquam consuetudinem,concessiones,extensiones,& prorogationes quascumque huiusmodi tanquam apprimè pręiudiciales, ac Reipublicæ,bonoque gubernio damnosas reprobamus ,ac in posterum fieri prohibemus.

Quinimmo omnia etiam,& singula officia,seu munera,tàm in dicta Vrbe, quàm extra eam,& etiam in quibusuis Regnis,& Dominijs cōsistentia (pro quibus salaria de pecunijs Camerę nostrę prędictę persoluuntur,seu quę negociorū, vel pecuniarum Camerę prędictę administrationem,vel causarum,tàm ciuiliū, quàm criminalium cognitionem, aduocationem, defensionem, procurationem, seu sollicitationem habent per quosuis etiam Sedis Apostolicę, & Romanę Ecclesię officiales,& eiusdem S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos conferri, seu concedi solita: non tamen ea,quæ ab initio venalia,vacabilia,& perpetua legitimè erecta ratione officiorum maiorum,quę obtinent eis specialiter assignata,seu concessa sunt,in quibus aliquid innouare non intendimus)nostrę,Romanorumque Pontificum successorum nostrorum dispositioni, ita reseruamus,vt ex nunc in perpetuum;& quandocumque illa à Nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus ab nutum quibus libuerit, quibuscumque deputationibus,& concessionibus per officiales,etiam Cardinales,& Legatos prędictos,quibusuis personis,quomodolibet hactenus factis,& in posterum forsan faciendis minimè obstan. dari,& concedi possint.

Cumque Nos ab ombibus officiorum coadiutorijs, & coadiutorum deputationibus huiusmodi,necnon ab eorumdem officiorum, & munerum ad vitam plurium personarum,siue etiam vnius,contra eorum primæuam institutionem, seu antiquam consuetudinem concessionibus,deputationibus,confirmationibus, extensionibus,& prorogationibus de cætero abstinere intendamus;& quæ nobis licere non patimur,ac videntur incongrua,& pręiudicialia, successoribus nostris Romanis Pontificibus etiam indicamus, & sic neque eosdem successores nostros Romanos Pontifices similia concessuros esse arbitremur: ob id omnes,& quascumque similes,vel dissimiles concessiones, deputationes, confirmationes, extensiones,& prorogationes,si quę contra pręsentium formam, & tenorem à Nobis,& successoribus nostris prędictis quandocumque (quod non credimus) emanarent,per subreptionem,ac pręoccupationem potius extortas,quam obtentas,ac nullas,nulliusq. roboris,& momenti fore,& esse,& censeri; neminiq. suffragari posse,vel debere,atque ac si factæ,& concessæ non essent, decernimus,& declaramus.

Prætcrea pro indemnitate Cameræ nostræ,ac vbertate Annonæ,& Grascię, tàm in Vrbe,quàm toto Statu Ecclesiastico conseruanda, prædictorum Pauli V. & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum vestigijs inhęrentes,illorumq. constitutiones,etiam opportunè extendentes,Motu, scientia,& potestate similibus,omnes,& quascumque immunitates,& exemptiones à solutione subsidij triennalis,quattreni carnis,taxarum equorum,tallearum,censuum, Archiuij,fogliettæ,triremium,vtensilium,necnon Dohanarum,Gabellarum,Datiorum,

tiorum,taxæ portus Anconæ,quatrenorum,tractarum,& aliarum impositionū, & onerum Cameralium,& etiam eorum,quæ per Communitates, & Vniuersitates pro eorumdem onerum Cameralium solutione,& publicorum munerum supportatione;ac pro vijs,& pontibus construendis,& manutenendis,seu alias indicta,& imposita,ac exigi solita sunt,ac etiam recipiendi,& hospitandi Milites, & Sedis Apostolicę officiales,Baricellos,executores,aliosque iustitiæ Ministros, eisque vtensilia,& alia necessaria subministrandi;ac aliorum quorumcumque, tàm realium,quàm personalium,seu mixtorum ordinariorumque,& extraordinariorum quorumcumque: Necnon omnia priuilegia localia, ne scilicet in quibusdam Ciuitatibus,locis,& Dominijs temporalibus, etiam Auenionen. Bononien.Ferrarien.Beneuentan.seu alijs Prouincijs,Ciuitatibus,& locis,etiam priuilegiatis,& speciali nota dignis (non tamen in Vrbe prædicta, & eius districtu, præter,& contra formam Constitutionis eiusdem Pauli prædecessoris in fauorem Curialium,& Incolarum dictæ Vrbis editæ,quam in suo robore permanere,& omnino seruari volumus) Archiepiscoporum,& Episcoporum, & aliarum personarum Ecclesiasticarum spolia fiant,& colligātur,& Commissarij,& Collectores spoliorum,& iurium dictæ Cameræ debitorum in eis non retineantur, vel ad ea non transmittantur,seu in illicitæ negociationis,dispositionum contra Constitutiones piæ mem. Pij Papæ V.etiam prædecessoris nostri in illegitimos factarum,apostatarum,& clericorum extra residentiam decedentium, seu alijs causis non procedatur: Ac omnes etiam,& singulas prouisiones,& assignationes super Cameræ prædictæ reditibus,& iuribus; pœnarum quoque maleficiorum, & introituum applicationes,appropriationes,necnon Cancellariarum, Notariatuum,seu Bancharum ciuilium,& criminalium,Secretariarum,& illarum emolumentorum,aliorumq. iurium,& bonorum stabilium Cameræ, & Communitatum prædictarum cuiusuis qualitatis,& quantitatis gratias, concessiones,& alienationes quascumque in præiudicium earumdem Cameræ, & Communitatum;necnon indulta de bonis stabilibus,& iuribus eiusdem Cameræ in Ciuitate nostra,& districtu Ferrarien. seu alibi consistentibus certis personis tantum infeudandis,per piæ me.Greg.PP.XV. etiam prædecessorem nostrum concessa;ac omnia,& singula priuilegia,licentias, & facultates frumenta, blada,legumina, animalia,oleum oliuas,& alia quæcumque,tàm Annonam,quàm Grasciam cōcernentia;etiam in proprijs eorum prædijs,possessionibus, agris, & terrenis pro tempore recollecta,tàm ad effectum extra statum Ecclesiasticum, quàm etiam ad loca mediatè,vel immediatè Sedi Apostolicæ subiecta, præterquam ad Vrbē prædictam asportandi;etiam tempore Annonæ difficultatis, & pro vsu proprio, vel ad effectum in eorum, vel alienis quibusuis Molendinis molendi,siue terra, siue mari,vel per aquam dulcem ex quibuscumque status nostri Ecclesiastici tēporalis Prouincijs,& etiam à dicta Vrbe,ac Ciuitatibus,Terris, Castris,& locis, eorumque territorijs,& districtibus,Nobis,& dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediatè,vel immediatè subiectis extrahendi,aut illa vltra vsum(contra tamen formam constitutionum,& ordinationum Apostolicarum, & bannimentorum desuper editorum,& edendorum) emendi,ac vt dicitur,etiam interceptandi,per quoscumque prædecessores nostros,ac Nos,& Sedem prædictam, etiam Motu proprio,& consistorialiter,ac S.R.E.Camerarium,& Cameram prædictam, seu

etiam Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Officiales, & Ministros, quibusuis etiam Auenionensis, Bononiensis, Ferrariensis, Beneuentan. & alijs etiam speciali nota dignis, Ciuitatibus, & illarum Regiminibus, Communitatibus, & Vniuersitatibus, necnon familijs, Nobilibus, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Domicellis, & quibusuis alijs personis quacunque etiam Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, & Cardinalatus, aliaq. tàm seculari, quàm Ecclesiastica dignitate fulgentibus; etiam ratione gubernorum, & aliorum officiorum, & munerum eis commissorum; etiam pro se, & filijs, eorumque hæredibus, & descendentibus, nec non familiaribus, & inseruientibus, colonis etiam patria ijs, laboratoribus, & affictuarijs; ac pro eorum Ciuitatibus, Terris, Castris, Villis, Casalibus, prædijs, vineis, & alijs bonis stabilibus, fructibus, iuribus, & actionibus perpetuò, vel ad tempus, ac in toto, vel pro parte, & etiam causa emportiorum, seu nundinarum etiam publicarum, aut alias, & ex quauis causa, etiam in recompensam laborum, damnorum passorum, expensarum, vel meritorum, seu illorum intuitu, & alia quantumuis vrgentissima, ac de necessitate exprimenda causa, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusuis clausulis, & decretis; etiam si in appaltuum, seu locationum instrumentis promissū, & cautum sit illas obseruari debere; Appaltatoresq. & Conductores ad illarum obseruationem teneri, ac illas quomodocumque, & qualitercumque hactenus in genere, vel in specie, tàm ante, quàm pòst eiusdem Pauli V. & aliorum prædecessorum prædictorum, & quandocumque datas, factas, seu confirmatas, restitutas, reintegratas, aut alias concessas, & inde etiam auctoritate Iudicis, secuta quęcunque etiam perpetuo, ac motu, scientia, & potestate similibus reuocamus, & abrogamus.

Necnon similis memoriæ Pauli III. Iulij etiam III. Pij V. Sixti V. prædictorum, ac Clementis VIII. similiter Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & quæ incipit. (In maximis rerum difficultatibus,) per dictum Paulum V. prædecessorem, sub Dat. Romæ, apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 23. Decembris 1605. Pontificatus sui anno primo, editas Constitutiones exceptionum, immunitatum, concessionum, & gratiarum prædictarum reuocatorias: ac rec. me. Pij IV. super reuocatione similium licentiarum, & facultatum extrahendi frumenta, blada, & legumina ex Prouincijs, Terris, & locis dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subiectis quibusuis concessarum, ac prohibitione, ne à dictis Prouincijs, Ciuitatibus, Terris, & locis frumenta, blada, & legumina prædicta quicumque extraherent: ac dicti Pij V. per quam reuocationem, & prohibitionem eiusdem Pij Papæ IV. ad licentias, & facultates quodcumque genus Grasciæ, etiam in carnibus, ouibus, agnis, & alijs animalibus; necnon oleo, ac rebus alijs quibuscumq. consistentis extendit, & ampliauit: & Gregorij XIII. pariter Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, per quā omnibus, & singulis Communitatibus, Vniuersitatibus, ac quibuscumque personis inhibuit, ne quouis prætextu directè, vel indirectè cuiusuis generis frumēta, blada, legumina, atque animalia quæcumque extra statum Ecclesiasticum extrahere, & asportare auderent, seu præsumerent: & eiusdem Gregorij XIII. sub Dat. die prima Maij 1578. eodem sui Pontificatus anno sexto, per quam quod nulli sibi, & S.R.E. mediatè, vel immediatè subiecti (cuiuscumque status, gra-
dus,

dus,ordinis,& conditionis existerent,etiam si Barones,Domicelli,Comites,Marchiones,vel Duces,& Domini in temporalibus existerent, sub excommunicationis maioris,ac læsæ Maiestatis criminis Dominiorum, & bonorum suorum confiscationis feudorum,amissionis,& quorumuis priuilegiorum suspensionis; ac alijs etiam pecuniarijs arbitrio suo imponendis,& applicandis,ac etiam in publicis edictis,& proclamatibus,per Annonæ Præfectos pro tempore, tàm eatenus editis,& emissis,quàm in futurum edendis, & emittendis, contentis censuris,& pœnis) triticum,ordeum,legumina,ac omnis generis frumenta, & fruges,à Terris,& locis dicti status Ecclesiastici, absque expressa ipsius Gregorij prædecessoris,& ab eo obtenta in scriptis,& eius manu signata licentia; extrahere, vel extrahi facere,nullique ex prædictis eorum Subditos,& Vassallos,aut alias quascumque personas,quo minus triticum, ordeum, legumina, frumenta, & fruges prædicta in quibusuis locis eis subiectis,quouis prætextu, etiam molituræ, aut cuiusuis alterius oneris solutionis,ad Almam Vrbem afferrent, prohibere per se, vel alium,seu alios directè,vel indirectè impedire auderent; quin potius illis sic afferentibus omnem opem,& fauorem præstarent, ac insuper nulli, quamlibet tritici,ordei,& leguminum,omnisq. generis frumentorum,& frugum quantitatem, (nisi pro suo,suarumque familiarum vnius anni dumtaxat vsu) emere valerent: & contrafacientes pœnas prædictas incurrisse declararentur,& aggrauarentur ipso facto: non obstantibus etiam priuilegijs,indultis,literis, & gratijs Apostolicis quibusuis personis,Ciuitatibus,Terris,& locis in genere,vel in specie, etiam ex causa onerosa concessis,statuit,atque decreuit: ac dicti Clementis, per quam prædicta omnia (dempta ex illis excommunicationis pœna) probauit,& confirmauit;necnon eiusdem Pauli V. per quam omnes,& singulas Pij IV. Pij V Gregorij XIII.& Clementis VIII. prædecessorum suorum prædictorum Constitutiones,& literas in quibuslibet earum partibus (etiam quoad excommunicationis,& alias Ecclesiasticas censuras quantum attinet ad frumentorum, bladorum,leguminum,& olei extractionem) innouauit;ac priuilegia, licentias,& facultates extrahendi prædicta reuocauit,ac frumenta,ordea, legumina, & alia Annonam,& Grasciam concernentia sub excummunicationis,& alijs censuris Ecclesiasticis,& pœnis temporalibus supradictis extra Statum Ecclesiasticum extrahi prohibuit: ac aliam, per quam vltimo dictam ipsius constitutionem,innouationem,prohibitionem,& reuocationem ad loca immediatè Sedi Apost. subiecta extendit,& ampliauit,in quibuslibet earum partibus, demptis tamen ex illis pœna excommunicationis,& alijs censuris Ecclesiasticis,prætterquam in casibus,in quibus extra statum nostrum Ecclesiasticum, vel ad loca Principum, Ducum,Marchionum,Comitum,Baronum,& aliorum,quorum dominia in cōfinibus dicti status nostri Ecclesiastici existunt,extractio mercimonij causa fiet, Motu,scientia,& potestate paribus similiter perpetuò approbamus,cōfirmamus, & innouamus,illasque aduersus quascumque reuocationes,suspensiones, limitationes,& moderationes in pristinum,& eum, in quo antequam illa emanarent, erant statum,restituimus,reponimus,& plenariè reintegramus,illasq. & earum singulas ab omnibus,& singulis,ad quos spectat,sub temporalibus pœnis prędictis in illis contentis inuiolabiliter de cætero obseruari debere;ac prouisiones assignationes,pœnas maleficiorum,emolumenta,impositiones, gabellas, vectigalia,

guinei nostri,et pro tempore existentis Romani Pontificis viuentis,fruuntur,potiuntur,et gaudent: ac demum illas ob numerum duodecim filiorum concessas, quas tamen ad terminos eiusdem Pij Papæ IV. et aliarum Apostolicarum constitutionum super similium exemptionum declaratione editarum,et ad illas tantum,et pro tempore,et personis,ac eo modo,et forma, quibus de iure communi illis competunt,ac alias iuxta ipsius iuris communis,et supradictarum,et aliarũ Apostolicarum Constitutionum dispositionem reducimus,neque aliter, quam vt præfertur illis,siue in petitorio,siue in possessorio suffragari volumus, et decernimus. Nostræ autem mentis fuisse,et esse etiam declaramus Regulæ Cancellariæ super reuocatione Indultorum superuenientiæ per Nos editæ nullatenus præiudicare;quinimò eam quoad omnia in illa comprehensa,ac omnes, et quascunque personas quauis dignitate, etiam Cardinalitia fulgentes confirmamus, et quatenus opus sit innouamus,et extendimus.

Cæterum Legatis,et alijs omnibus Officialibus prædictis,ad quos spectat,seu in futurum quomodolibet spectabit,quatenus Constitutionem Sixti V. prædecessoris prædicti circa pœnas maleficiorum editam (quam in omnibus,et quoad omnia, cum suis declarationibus postea factis innouamus) omnino obseruent, omnibusque et singulis Sedis prædictæ feudatarijs, siue Baronibus ei mediatè, vel immediatè subiectis,ne reos,quos ad triremes perpetuò, vel ad tempus per eos condemnari contigerit ad alias,quam Sedis huiusmodi triremes transmittere audeant, seu præsumant,præcipimus,et inhibemus.

Appaltatoribus verò,Thesaurarijs,Vicethesaurarijs,depositarijs,Commissarijs,exactoribus,et cæteris Agentibus,et Ministris Cameræ, et Communitatum prædictarum,ne contra præsentium formam,prouisiones, concessiones, assignationesque prædictas de cætero soluant,aut exemptiones,gratias,et immunitates, nisi vt præfertur exceptas,et eas,quæ in eadem Camera ex causa onerosa prædicta,vel ex alijs rationabilibus causis per Nos,vt præfertur cognoscendis, et approbandis,et seu etiam declarandis,illas concessas fuisse,citato Cõmissario prædicto verificatæ,& protalibus in eadem Camera admissæ fuerint, admittant expresse prohibemus: et si secus soluerint, vel admiserint,solutiones huiusmodi,ac exemptiones illas nullatenus in eorum computis admitti volumus,sed eorum damno cessuras esse,et quinimmo eos ad refectionem damni teneri declaramus.

Ac deinceps perpetuis futuris temporibus,nullos licentiarum,facultatum,& priuilegiorum quorumcumque etiam ex causa onerosas,vt præfertur,concessorum,vel concedendorum vigore,etiam si extractionem propria auctoritate fieri posse illis permissum sit,extractiones frumentorum, & aliorum prædictorum extra statum nostrum prædictum, vel etiam ad loca mediatè subiecta,& etiam à dictis locis mediatè subiectis extra dictum statum aliquo pacto facere; nec etiam similes extrahendi licentias, & facultates in posterum concedi posse, aut debere,nisi chirographo manu nostra, aut Romani Pontificis pro tempore existentis,quoties extractio facienda erit subsignato,præcedente: alioquin licentias, & facultates huiusmodi,alias,quam chirographo prædicto præcedente pro tempore concedendas,& extractiones faciendas,nullas,nulliusq. roboris,& momẽti fore,& esse;ac ipsos extrahentes in pœnas supradictas incidere, & ad illarum

exe-

executionem contra illos irremissibiliter procedi posse,& debere, volumus pariter,& declaramus.

Postremò omnia,& quæcumque priuilegia,facultates,& indulta Nobis,& Romano Pontifici pro tempore existenti in statu temporali, ratione supremæ potestatis, & superioritatis à iure,vel per quasuis Apostolicas Constitutiones competentia,seu reseruata exercendi,aut eidem supremæ potestati, ac superioritati nostræ,& nostrorum tribunalium,officialium,& Iudicum Romanæ Curiæ iurisdictioni,& auctoritati præiudicialia,omnibus, & singulis supranominatis, etiam vt præfertur qualificatis,ac etiam vt supra, & alias quomodolibet côcessa quæcumque: exceptis tamen ijs,quæ concessa sunt ex causa verè onerosa, scilicet congruæ solutionis pecuniarum dictæ Cameræ factæ,aut ex inuestitura, vel immemorabili consuetudine inuiolabiliter obseruata,vel ex alijs rationabilibus causis per Nos,vel successores nostros cognoscendis, approbandis, seu etiam declarandis competentibus: quæ etiam licet tollere non intendamus, tamen nostram,& Romani Pontificis supremam potestatem,superioritatem,nostramq. & eiusdem Rom.Pontificis,nostrorumq. Romanæ Curiæ tribunalium, officialiũ, & Iudicum iurisdictionem prædictam impedire,aut contra illam(præterquam in casibus à iure permissis) suffragari posse,vel debere nolumus, nisi prius causa onerosa,vel inuestitura,seu immemorabilis prædicta in eadem Camera, citato Commissario prædicto,legitimè probata,verificata,& iustificata: aliæ verò causæ rationabiles prædictæ à Nobis,seu successoribus prædictis pro talibus cognitæ,approbatæ,seu declaratæ fuerint,reuocamus pariter,& abrogamus.

Irritum,& inane etiam decernentes quicquid secus super his à quoquam quouis prætextu,occasione,vel causa scienter,vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis,& quatenus opus sit nostra de non tollendo iure quæsito,ac quibusuis Constitutionibus,& ordinationibus Apost. necnon statutis,priuilegijs,indultis,concessionibus,exemptionibus, immunitatibus, licentijs, facultatibus,deputationibus,confirmationibus, extensionibus, prorogationibus, & literis Apost.prędictis,& quibusuis alijs etiam,vt præfertur, seu alias qualificatis,& speciali nota,& mentione dignis;etiam Motu,scientia, & potestate paribus,& etiam consistorialiter,& de eorundem Cardinalium consilio, & assensu, sub quibuscunque verborum formis,& tenoribus,& cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs alijsque efficacioribus,& insolitis clausulis, ac irritantibus,& alijs decretis etiam inexcogitabilibus,& necessario exprimendis, etiam in vim contractus iurati,Cameralisq. obligatione vallati,& quouis alio robore,& cautela firmatis;editis,seu factis,ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis,ac pluries,& iteratis vicibus confirmatis,approbatis,& innouatis.

Quibus omnibus,& singulis, etiamsi in eis caueatur expresè, quod nullo vnquam tempore sub similium, vel dissimilium exemptionum, immunitatum, facultatum,licentiarum,concessionum,deputationum,confirmationum, extensionum,prorogationum,gratiarum,priuilegiorum, & alienationum , reuocationibus,suspensionibus,limitationibus,aut alijs quibuscunque contrarijs dispositionibus pro tempore edendis comprehendantur, sed semper ab illis exceptæ, & quoties illæ emanarent,toties in pristinum, & validissimum statum (etiam sub posteriori data per eos,quibus concessa sunt eligenda) restituta,reposita,& plenariè

riè reintegrata, & denuo concessa sint, & esse censeantur; necnon pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua (non autem per clausulas generales idem importantes) mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret (tenores huiusmodi; ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata inserti forent) præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, specialiter, & expressè, ac latissimè derogamus, & derogatum esse volumus. Cæterisq. contrarijs quibuscunque.

Vt autem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deueniant, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, easdem præsentes, ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ per aliquem ex Cursoribus nostris publicari, & illarum exempla ibidem affixa relinqui: quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant: & arctent, ac si illorum vnicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Quodque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides in iudicio, & extra habeatur, quæ ipsis originalibus literis haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ reprobationis, reseruationis, approbationis, confirmationis, restitutionis, repositionis, reintegrationis, præcepti, statuti, ordinationis, exceptionum, prohibitionum, reuocationum, abrogationum, reductionis, inhibitionis, innouationum, declarationum, derogationis voluntatum, & decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorū eius, se nouerit incursurum. Dat. Romæ, apud S. Mariam Maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1624. 12. Kal. Nouemb. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

L. DAT.

Fantinus Rentius.

G. Montanus.

Registrata in Secretaria Breuium.

Reuocatio facultatum disponendi de officijs vacabilibus Romanæ Curiæ, eorumquè pretio, & moderatio Indultorum transferendi pensiones.

Sanctissimus D.N.D. VRBANVS Diuina Prouidentia Papæ VIII.

PRo Sedis Apostolicę indemnitate officiorum quorumcunque vacabilium Romanæ Curiæ, ad collationem, seu concessionem dictæ Sedis quomodolibet pertinentium liberæ dispositioni, & deuolutioni ex personis illa obtinentiū prouenire solitæ, & quandoque imminenti; necnon exonerationi beneficiorum Ecclesiasticorum quorumlibet prospicere, prout par est, intendens; omnes, & quascunque facultates, indulta, & priuilegia disponendi quouis modo de officijs

prędictis,seu eorum pretio, absque speciali suo, & successorum suorum Rom. Pontificum pro tempore existentium assensu,& beneplacito de tempore dispositionis huiusmodi interponendo;etiam per viam subrogationis,translationis, vel deputationis;etiam prætextu concessionis tituli, & officiorum huiusmodi locis pijs,etiam Motu proprio,& ex certa scientia,ac de Apostolicæ potestatis plenitudine cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, & vim contractus importantibus,ac alijs clausulis,necnon irritantibus,& alijs decretis (quorum tenores haberi voluit pro expressis) vel alias quouis modo,& ex quauis causa factæ,etiamsi illorum vigore ad deputationem, & resignationem huiusmodi, vel aliam quamuis dispositionem processum fuisset;ac etiam si officia ipsa, tempore concessionis indultorum huiusmodi,actu vacarent in ea parte,qua viuente Romano Pontifice illorum auctore consumata,& realem effectum sortita non sunt (saluis tamen remanentibus decretis,& reseruationibus dispositionum in cōcessione officiorum tunc actu vacantium particularibus personis dumtaxat,non autem Collegijs,Confraternitatibus, Congregationibus, vel Capitulis facta interpositis,ipsorumque decretorum translationibus) necnon transferendi quascunq. pensiones annuas super Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium,& Abbatialium mensarum,& quotumuis Ecclesiasticorum,tàm secularium,quàm regularium beneficiorum quomodocunque qualificatorum, fructibus tàm certis,quàm incertis;ac etiam distributionibus quotidianis reseruatas, quæ tamen per exactionem integrarum pensionum huiusmodi ab ipsis translatarijs factam realem,& actualem effectum similiter sortita non sunt pro summa,quæ medietatem veri annui valoris fructuum mensæ,seu beneficij,super quibus pensio transferenda,seu translata reseruata reperitur excedat quibusuis personis, etiam Abbatiali,Episcopali,Archiepiscopali,Patriarchali,vel alia quauis dignitate,etiam Cardinalatus honore fulgentibus,siue etiam ad fauorem quorumcunque locorum piorum,& Collegiorum quouis intuitu, & consideratione, etiam Motu, scientia,& potestatis plenitudine similibus;necnon clausulis,& decretis paribus, (quorum tenores similiter pro expressis haberi voluit) tàm per quoscunque Romanos Pontifices prædecessores suos,quàm Sanctitatem Suam concessa hactenus,reuocauit,cassauit,& annullauit,ac viribus,& effectu euacuauit; ita tamen,vt facultates transferendi pensiones huiusmodi pro ea parte, quæ medietatē fructuum etiam incertorum,vel distributionum,quatenus super illis sint impositæ: non excedat,firmæ,& illęsę remaneant. Et insuper voluit,& ordinauit eos, qui prætextu excessus medietatis fructuum,seu distributionum huiusmodi partem pensionum translatarum soluere recusauerit,ad excessum ipsum probandū teneri;nec interim præsentis dispositionis prætextu processum executiuum, aut solutionem integræ pensionis,quatenus alias illis locus sit,impediri,aut retardari debere. Decernens sic in præmissis per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos,etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ipsosquemet Cardinales (sublata eis,& eorum cuilibet qualibet aliter iudicandi, & interpretandi facultate,& auctoritate) iudicari,& diffiniri debere;necnon irritum, & inane quidquid secus super præmissis per quoscunque etiam prætextu facultatum,indultorum, & priuilegiorum prædictorum scienter, vel ignoranter contigerit attentari: facultatibus,indultis,& priuilegijs,alijsque præmissis,necnon statuto,ordinatione,

& de-

& declaratione Suæ Sanctitatis in crastinum eius assumptionis, ad summi Apostolatus apicem editis; & in Cancellaria Apostolica sub die 21. Mensis Octobris anni 1623. publicatis; quodque dicti S. R. E. Cardinales in Constitutionibus, & Regulis per Sanctitatem Suam post priorum suarum constitutionum, & regularum editionem, & publicationem faciendis non includantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium fauorem concernant, vel ipsę Constitutiones, & Regulæ ædendę, de ipsorum Cardinalium, vel maioris partis eorum consilio æditæ fuerint, aliisque Regulis, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque nequaquam obstantibus.

Placet, publicetur, & describatur M.

Lecta, & publicata fuit supradicta Constitutio Romæ in Cancellaria Apostolica Anno Incarnationis Dominicæ 1624. die verò Veneris 24. mensis Ianuarij, Pontificatus S.D.N. Vrbani Diuina prouidentia Papæ VIII. Anno secundo.

Marcus Antonius Ascentius Procustos.

Decretum de Capuccinorum loco in Processionibus.

CONgregatio Sacrorum Rituum, ad tollendas controuersias, quæ post concessam Fratribus Capuccinis propriæ Crucis erectionem inter Regulares circa pręcedentiam in Processionibus ortæ sunt; censuit, Illustrissimo Millino referente, Capuccinos cedere debere digniorem locum ijs Regularibus, qui sub propria Cruce, & in proprio loco in Processionibus incedebant, antequam ipsi Crucem propriam deferrent. Die Sabbati 23. Martij 1619.

A. Mar. Episcopus Ostiens. Card. Gallus.

Petrus Ciammareconus Secr.

De Capuccinis, quod sint verè Fratres Minores S. Francisci, & sub S. Francisci Regula militent.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

SAluatoris, & Domini Nostri, qui charitas est, & Deus pacis vices (licet immeriti) gerentis in terris inter grauissimas, multiplicesq. Apostolicæ seruitutis curas, in eam peculiari sollicitudine iugiter incumbimus, vt Christi fideles, qui in sortem Domini vocati eius obsequijs diù, noctuq. mancipati sunt, sublatis quibuslibet dubijs, & controuersijs, Altissimo reddant abundanter fructus suos: nec ab ijs, quorum est euangelizare pacem, & bona veritatem verò timere impugnando, pacem cum scandalo pusillorum scindere non verentur, à sua sancta vocatione distrahantur. Alias siquidem à fel. rec. Paulo Papa V. prædecessore no-

ſtro,accepto à nonnullis in dubium reuocari,an Fratres Ordinis eiuſdem S.Frã-ciſci,Capuccini nuncupati,eſſent verè Fratres Minores; & etiam quoniam Regulam S.Franciſci profitentur,filij S.Franciſci,cum tempore S. Franciſci inſtituti non fuerint: pariterq. an eorum Conſtitutiones aliquid haberent,quod Regulæ S.Franciſci repugnaret. Idem Paulus prædeceſſor ſua perpetuo valitura Conſtitutione declarauit,Fratres Capuccinos eſſe verè Fratres Minores;ac etiam (quamuis tempore S.Franciſci minimè inſtituti fuerint,cum tamen eius Regulam profiteantur,atque eorum inſtituta congruant,tàm Regulæ ſtatutis,quàm eiuſdem Regulę declarationibus,quę habentur in Conſtitutione fel.rec. Clemẽtis Papę V.prędeceſſoris noſtri,in generali Concilio Viennen. edita, quę incipit (Exiui de Paradiſo) filios S.Franciſci eorum pęterea conſtitutiones nihil continere,quod non ſit Regulę S.Franciſci pręfatę conſentaneum, irritanti etiam decreto deſuper appoſito,& alias prout in dicti Pauli prędeceſſoris deſuper in ſimili forma Breuis ſub die 15.Octobris 1608. expeditis literis (quarum tenores prę ſentibus pro plenè,& ſufficienter expreſſis haberi volumus) plenius continetur. Cum autem ſicut dilectus filius Franciſcus Genuenſis, eorumdem Fratrum Capuccinorum Procurator Generalis,nobis nuper exponi fecit,prętextu illorum verborum,videlicet: (Quamquam in tempore Beati Franciſci inſtituti non fuerint) à nonnullis in dubium reuocetur,an ijdem Fratres Capuccini ex vera,& nunquam intermiſſa linea S.Franciſci originem trahant: Nos æquum,& rationi conſonum fore cenſentes,vt qui verbo,& exemplo veros ſeſe Beati Franciſci imitatores oſtendunt,tales ab omnibus abſque vlla controuerſia habeantur; attentiuſque conſiderantes eorumdem Fratrum Capuccinorum originem,ſeu principium illorum eſſe realiter,& cum effectu computandum à tempore primęue,& originalis inſtitutionis Regulæ Seraphicę, cuius obſeruantiam ipſi Fratres Capuccini ſemper ſine aliqua interruptione continuarunt: eorumdem Fratrum Capuccinorum quieti (quantum Nobis ex Alto conceditur) conſulere, eoſdemque Fratres Capuccinos ſpecialibus fauoribus,& gratijs proſequi volentes,& eorum ſingulares perſonas à quibuſuis excommunicationis,ſuſpenſionis, & interdicti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs,cenſuris,& pœnis à iure,vel ab homine quauis occaſione,vel cauſa latis (ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt) ad effectũ prę ſentium dumtaxat conſequendum,harum ſerie abſoluentes,& abſolutos fore cenſentes,ſupplicationibus dicti Franciſci Procuratoris Generalis totius Ordinis eorumdem Fratrum Capuccinorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis,inclinati: Re prius per Venerabiles Fratres noſtros S.R.E. Cardinales negotijs Regularium prępoſitos maturè diſcuſſa, de eorumdem Cardinalium conſilio. hac noſtra perpetuo valitura conſtitutione, Fratres Capuccinos præfatos fuiſſe,& eſſe ex vera,& numquam interrupta linea; ac veros,& indubitatos Fratres Ordinis S.Franciſci,& illius Regulæ obſeruatores, ſubquè ipſius B. Franciſci Regula militaſſe,& ad præſens quoque militare: ſicquè ab omnibus, & ſingulis cenſeri,ac reputari & iudicari debere,irritumq. & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter,vel ignoranter contingerit attentari, Apoſtolica Auctoritate tenore præſentium decernimus,& declaramus. Quo circa omnibus,& ſingulis venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis,ac dilectis filijs noſtris,& Apoſtolicæ Sedis Nuncijs,per præſentes cõ-

mit-

mittimus,& mandamus,quatenus ipsi per se,vel alium,seu alios, præsentes literas,& in eis contenta,quæcumque vbi,& quãdo opus fuerit,& quoties pro parte Fratrum Capuccinorum præfatorum fuerint requisiti, solemniter publicãtes, illisq. in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eos præmissis omnibus,& singulis, iuxta præsentium continentiam, & tenorem pacificè frui,& gaudere. Non permittentes,eos desuper à quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebitè molestari. Contradictores quoslibet,& rebelles per sententias,censuras,& pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris,& facti remedia,appellatione postposita, compescendo; legitimisque super his habendis seruatis processibus,censuras,& pœnas ipsas,etiam iteratis vicibus aggrauando;inuocato etiam ad hoc,si opus fuerit,auxilio brachij secularis.Non obstantibus præmissis,ac constitutionibus,& ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem,vt præsentium transumptis, etiam impressis,manu alicuius Notarij publici subscriptis,& sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis,eadem prorsus fides in iudicio,& extra adhibeatur,quæ eisdem præsentibus adhiberetur,si forent exhibitæ,vel ostẽsæ. Dat.Romæ,apud S.Mariam Maiorem,sub Annulo Piscatoris, die 28.Iunij 1627.Pontificatus Nostri Anno Quarto.

V.Theatin.

Confirmatio reunionis Sacræ Eremi Camaldulensis Congregationi Camaldulensi.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

GRegis Dominici cura humilitati nostræ (nullo licet meritorum suffragio) Diuina dispensatione commissa,iugitèr à Nobis postulat,vt inter grauissimas,multiplicesque Apostolicæ seruitutis curas,illam peculiari studio amplectamur,qua vnioni,& paci inter Christifideles (præsertim sub suaui Religionis iugo virtutum Domino famulantes) opportunis rationibus consulitur,& his,quę propterea facta fuisse dicuntur,vt firma,& illibata perpetuo remaneant,& à partibus ipsis inuiolabiliter obseruentur, Apostolici muniminis adijcimus firmitatem,prout conspicimus salubriter in Domino expedire. Sanè pro parte dilectorum filiorum Egidij Maiazzini Abbatis Generalis, necnon Desiderij de Mantua Procuratoris Generalis Monachorum Congregationis Camaldulensis, ac Antonij de Florentia Maioris Sacræ Eremi Camaldulensis de Etruria, & Felicis de Pattina dictæ Eremi Procuratoris Nobis nuper expositum fuit, quod ipsi pro feliciori ipsius Sacræ Eremi statu in vim facultatis sibi ab Eremitis dictæ Sacræ Eremi attributæ dictam Sacram Eremum,& Eremitas olim eidem Congregationi vnitos,postea verò ab eadem canonicè dismembratos eidem Congregationi reunierunt,& reincorporarunt;Congregationemq.ac Monacos, necnon Eremum,& Eremitas huiusmodi in vnum reduxerunt certis modo, & forma,

ac cum nonnullis conuentionibus,& pactis desuper initis,prout plenius continetur in instrumento desuper celebrato tenoris sequentis,videlicet. In DEI nomine Amen. Præsenti publico instrumento cunctis vbique pateat euidenter, & sit notum,quod anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1626.Indictione 9. die verò 26.mensis Martij,Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris,& Domini Nostri Domini Vrbani Diuina prouidentia Papæ VIII. Anno tertio. IN mei Notarij publici infrascripti,testiumq. infrascriptorum ad hæc omnia,& singula specialiter vocatorum,atque rogatorum præsentia,præsentes,& personaliter constituti admodum Illustr.& Reuerendiss. Pater D. Egidius Marazzinus Romanus Abbas Generalis totius Congregationis,& Ordinis Camaldulen.& admodum R.D.Desiderius de Mantua Monachus Professus,& Abbas S.Nicolai in Forbitoribus de Vrbe,ac Procurator Generalis totius dictæ Congregationis ad infrascripta peragenda in Dieta facta Rauennæ de Anno 1623.seu,&c. in Venerabili Monasterio Classis Ordinis Camaldulen.specialiter Deputati, prout ex Decreto inserto in regestro actorum Capituli,& Dietæ prædictorum, quod in medio exhibuerunt,illisque Decreti copiam collationatam penès me,&c. dimiserunt,prout in folio,tenoris sequentis videlicet. Decretum PP. Diffinitorũ Dietæ celebratæ Rauennæ in Monasterio Classis Ordinis Camalduleu. Anno 1623.perlectæ fuerint literæ Maioris Sacri Eremi Camaldulen. PP. Diffinitoribus transmissæ,quibus exposcit,instanterq. flagitat pro restitutione, ac vnione dictæ Eremi nostræ Camaldulensi Congregationi PP. Diffinitores mutuo inter se habito colloquio,ac discusso statuerunt RR,Admodum PP.D.Desiderium de Mantua Visitatorem,ac D.Egidium ex Roma Ordinis Procuratorem Generalẽ, qui simul, & coniunctim huiusmodi negocium cum Maiore Sacr. Eremi, vel quocumque alio,vel alijs ab eo,vel à Sacr.Eremi Capitulo constitutis diligenter pertractent. Dantes eis amplam, & omnimodam facultatem super huiusmodi vnione pacta quæcumque,& conditiones proponendi,& acceptandi,ac pro eorũ prudentia,& consilio super huiusmodi negocio vltimo concludendi;& demum à Sanctiss. Domino Nostro Breue super confirmatione prædictæ vnionis, quatenus sequatur,obtinẽdi ex vna;& Admodum Illustriss & Reuerendiss. P.D.Antonius de Florentia Maior Sacr.Eremi Camaldulen.in Etruria; & Admodum R.D.Felix de Partina Aretinæ Diœces. &c. dicti Sacr. Eremi Procuratores à RR.PP.Eremitis eiusdem Sacr.Eremi ad effectum dictum Eremum cum supradicta Congregatione Camaldulen.reunien.& reaggregan.& alia, vt infra peragen.& specialiter deputati,prout in chirographo eorum deputationis ab eisdem Eremitis, seu illorum maiori parte, vt apparet, subscripto, & firmato,ac solito eiusdem Eremi sigillo munito,quod in medio exhibuerunt,mihiq. Notario tradiderunt,prout in folio tenoris sequentis, videlicet. In DEI Nomine Amen. Anno 1626. Die verò 27.Ianuarij. Noi infrascritti Eremiti del Sacro Eremo di Camaldoli vocali,& rappresentanti non solo il Capitolo del Sacro Eremo, ma tutto il corpo d'esso Sacro Eremo: Considerando l'inconuenienti,che sono nati, e che tuttauia nascono con molto nostro danno,e pregiuditio dall'essere disuniti dalla Congregatione di Monaci Camaldolensi,e desiderando di ouuiare(quanto sia possibile) per l'auuenire à maggiori disordini, che potessero accadere; per il qual'effetto giudichiamo,non esser mezzo più proportionato, che il riunire di

questo

questo Sacro Eremo alla sodetta Congregatione. Per tanto in vigore della presente,& in ogni miglior modo,che potiamo,diamo facoltà,& espressamente deputiamo il Reuerendissimo Padre D. Antonio da Firenze nostro Maggiore,& il Molto R.P.D.Felice da Partina Procuratore in Roma à poter trattar cögiontamente con il Generale della sodetta Congregatione,e con altri,che haueranno facoltà necessaria sopra ciò,il sopradetto negotio della reunione del nostro Sacro Eremo con la medesima Congregatione,e di poter proporre,& actare sopra questa reunione qualsiuoglia patti,conditioni, & Capitoli, che con la lor prudenza,e consiglio stimaranno necessarij,& opportuni;& inoltre di poter concludere,& prender risolutione nella sopradetta reunione,come meglio parerà alle PP.loro;e finalmente li diamo facoltà di potere dimandare,& ottenere qualsiuoglia confirmatione dalla Santa Sede Apost. & di consentire alla speditione di qualsiuoglia Breue,ò altra gratia,che sarà necessaria,& opportuna. Et in fede della verità habbiamo sottoscritta la presente di nostra mano propria,& sigillata con il solito sigillo del nostro Sacro Eremo,questo di sopradetto. Io D. Roberto Eremita,& Priore del Sacro Eremo,mi contento quãto di sopra. Io D.Odoardo Eremita,& Visitatore mi contento quanto di sopra. Io D.Ottauio Eremita, & Visitatore mi contento quanto di sopra. Io F. Leonardo Eremita Soppriore mi contento quanto di sopra. Io D. Agostino Eremita,e Camerlengo sono contento à quanto di sopra. Io D.Maldolo Eremita,e Sagrestano del Sacro Eremo mi contento quanto di sopra. Io D. Arsenio Eremita,e Cellerario del Sacro Eremo mi contento quanto di sopra. Io D. Ambrosio Eremita confermo quanto di sopra. Io D.Elia Eremita mi contento quanto si contiene di sopra. Io D. Gio. Benedetto Eremita del Sacro Eremo mi contento quanto di sopra. Io Fr. Teofilo affermo quanto di sopra,come sottoscriueno gli altri. Io D.Romoaldo affermo vt supra. Io D.Innocentio affermo vt supra. Io D. Nicolò Eremita affermo vt supra. Io Fr Gabriello Eremita,e Sagrestano de Camaldoli mi contento quanto di sopra. Io D.Iacopo Eremita affermo quanto di sopra. Io D. Alessandro Eremita affermo quanto di sopra,&c. Io D.Samuele Eremita,& al presente Procuratore del Sacro Eremo in Firenze affermo quanto di sopra si contiene, &c. Locus † sigilli. Et quod Chirographum prædictæ deputationis,ac suscriptiones,manus, literas,personas,& sigillum dicti Eremi,& Eremitarum, necnon decretum in prænarrata Dieta,vt supra factum,& facultates eis respectiuè appositas,& ipsis quomodolibet attributas medio iuramento tactis,&c. pectoribus more Sacerdotali recognouerunt in forma partibus ex altera; Inuocato, & implorato prius Diuino auxilio,flexis genibus ante Altare priuatum in Camera supradicti Reuerendiss.P.D.Egidij Abbatis Generalis dictæ Congregationis Camalduleñ.in Ven. Monasterio Sanctorum Nicolai, & Antonij dictæ Congregationis vnanimiter,concorditer,& nemine discrepante, Spiritu Sancto cooperante, ac præuio hymno: (Veni Creator Spiritus,&c.) per eos recitato, ac etiã reseruato in primis,& ante omnia consensu,& beneplacito Sedis Apostolicæ, & non alias,&c.de quo,&c.imperran.& obtinen.sumptibus,& expensis communibus pro maiori robore,& firmitate huiusmodi reunionis, sponte, &c. omnibus, &c.dictum Sacrum Eremum, & Eremitas olim dictæ Congregationi Camalduleñ.vnitum,& deinde disunitum,& dismembratum, reunierunt, & reintegrarunt,

runt;dictasq. Congregationes,& Monachos,ac Eremum, & Eremitasin vnum reduxerunt,& reducunt,pro reunitis,& reintegratis haberi voluerunt,&c.pactis tamen,modis,formis,conditionibus,vinculis,sanctionibus,& alijs in folio contentis,&c.& ab eis respectiuè subscriptis eorum proprijs respectiuè manibus, vt in eis apparet,quod in medio exhibuerunt,&c.prout in folio tenoris infrascripti, videlicet. Conuentióni,con le quali si deuono riunire gli Eremiti del Sacro Eremo di Camaldoli con li Monaci Camaldolensi della Congregatione di S.Michele di Murano. Prima,che l'vnione delli sudetti Eremiti alli sudetti Monaci s'intenda,& sia fatta in modo,& maniera tale,che di tutti,e di ciascheduno Eremita Professo habiti in qualsiuoglia luogo,ò nell'Eremo,ò in altro à quello annesso,ò da quello dependente presente,& futuro,ne resti formato vn corpo solo,& vna sola Congregatione,con i detti Monaci,da nominarsi la Congregatione Camaldulense del Sacro Eremo,e di S.Michele di Murano. Secondo, che Capo, e Padre vniuersale della detta Congregatione sia,& s'intenda esser l'Abbate Generale pro tempore: in modo,che questo con i suoi Visitatori,come tale habbi ogni auttorità,& giurisdittione ordinaria, solita, & consueta sopra detto Sacro Eremo, e tutti i luoghi,e persone di esso,con facoltà di poterlo visitare toties quoties localiter,& personaliter,tàm in capite,quàm in membris;riformare, corrigere, castigare qualsiuoglia,tanto Eremita,quanto Conuerso, ò commesso indifferentemente,ancorche Nouitio rimouere d'ogni obedienza,& vffitio,& instituire altri in luogo delli rimossi;& finalmente ordinare,& prouedere quanto vedrà esser espediente per il buon gouerno di detto Eremo,sì in spirituale,come in temporale,nel modo stesso,e con la medesima auttorità, come fanno tutti gli altri Monasterij di detta vnita Congregatione: il tutto però conforme alle Constitutioni,& Ordini del medesimo Sacro Eremo. Terzo,che il transito sia reciproco tra gli Eremiti,e Monaci,con le infrascritte conditioni,e non altrimente. E prima,che i Monaci possino passare all'Eremo,ò far la vita Eremitica,con licenza però in scriptis del Generale,ò Visitatori pro tempore,e col consenso del Maggiore di detto Eremo in scriptis,senza esser messi à ballottatione, ò à partito di sorte alcuna in Capitolo del medesimo Eremo, computandoseli il luogo della professione dell'età,che si ricerca per quelli, che vengono dal secolo à farla nel detto Eremo,e non da quella,che hanno fatta la professione trà Monaci. E stati poiche saranno dicidotto mesi nell'Eremo, viuendo vita Eremitica, come gli altri,s'intendano annessi,& incorporati con gli altri Eremiti;& siano fatti capaci di voce attiua,& passiua,e d'ogni vffitio,et honore,come l'istessi Eremiti. Similmente,che gli Eremiti possino ancor loro passare alla vita Monastica, purche habbino la licenza in scriptis del Generale,e Visitatori,e con il cōsenso del Maggiore in scriptis;e quando ne fussero entrati tra Monaci al numero di sei, e de Monaci tra gli Eremiti al numero di tre,non se ne possino mandare altri,fin che non muora vno del sudetto numero . Et che gli Eremiti venendo tra Monaci, come di sopra,habbino il luoco,che conuiene tra Monaci professi, da computarseli dal tempo,che furono professi nel Sacro Eremo,& siano capaci di voce attiua,et passiua come gli altri Monaci. Quarto, nell'elettione del Generale renuntiano gli Eremiti ad ogni raggione,che habbino hauuta,ò potessero hauere nel tempo passato nella detta Congregatione, per qualsiuoglia conditione, ò

patto,

patto,ò Decreto di qualſiuoglia Capitolo Generale della detta Congregatione celebrato,ò confirmato anco dalla Santa Sede, ò da quello deriuato con qualſiuoglia Breue,ò Priuilegio,ò Conſtitutione,che disponeſſe in particolare,che d'ogni tre Generali,il terzo s'habbia da eleggere del numero degli Eremiti; Alle quali tutte,e ſingole Conſtitutioni Apoſtoliche,ò Capitulari concernenti la elettione del Generale,eſſi Eremiti renunciano;dichiarando però,che ſijno detti Eremiti capaci à poter eſſer nominati,& eletti nel medeſimo modo,che gli altri Abbati della Congregatione. Quinto, che il primo luogo doppo il Generale in qualſiuoglia luogo,e tempo,l'habbia il Maggiore ſopra ogn'altro Prelato,anco Prouinciale,eccetto che ne' proprij Monaſterij di ciaſcheduno; & anco ſopra i Viſitatori,eccetto che nel tempo della Viſita. Seſto,che al Capitolo,che ſi farà nel Sacro Eremo per l'elettione del Maggiore,& altre vbidienze,poſſa interuenire il Generale con i ſuoi Viſitatori;ò non potendo tutti inſieme,debbino almeno interuenirui dui Viſitatori: & in euento, che per qualche legitimo impedimento non vi poteſſe andare ſe non vn ſolo Viſitatore; in tal caſo debba il Generale della Congregatione eleggere, e deputare in luogo del Viſitatore impedito vn' Abbate, che aſſiſta al ſudetto Capitolo per ſecondo Viſitatore. & interuenendo il Generale ad eſſo Capitolo,ſia Preſidente: & mancando il Generale, il primo Viſitatore: & tanto il Generale,quanto i Viſitatorj interuenendo al detto Capitolo,come ſopra,habbino il Voto in detto Capitolo per ouuiare à i diſturbi, & acciò che le coſe del Capitolo paſſino con quiete, e felicemente: e non paſſando alcun Eremita per Maggiore,in tal caſo ſi poſſa metter' à partito qualche Abbate della Congregatione,e paſſando quello à ſuffragij ſecreti (conforme alle Conſtitutioni dell'Eremo) ſia l'elettione valida,& s'intēda quel tale eletto eſſer Maggiore con le medeſime facoltà,& pretogatiue,che ſogliono hauere gli altri Maggiori. Settimo,il Maggiore con vn'altro Eremita Sacerdote da eſſer eletto per Conuentuale dal Capitolo dell'Eremo,e del numero del medeſimo Capitolo, poſſa interuenire,& hauer Voto nel Capitolo Generale dell'vnita Congregatione: e morendo il Generale fra anno, il Maggior ſolo poſſa hauer Voto nell'elettione del nuouo Generale,ma non s'intenda però eſcluſo il Procuratore Generale della Congregatione,qual deue interuenire,& hauer Voto nella detta elettione,non oſtante qualſiuoglia coſa in contrario. Ottauo,& acciò che il Generale, & Viſitatori poſſino interuenire al Capitolo dell'Eremo,come di ſopra; Il Capitolo non ſi poſſa fare,ſe non in tempo da eſſer prefiſſo di conſenſo del Generale, e Viſitatori,e del Maggior dell'Eremo,qual deue eſſer intimato dalli ſudetti per vn'anno auanti,acciò ſi poſſa accomodare vna parte con l'altra. Nono,che gli Eremiti,& il Sacro Eremo diano ogn'anno per colletta,& prouiſione al Generale piaſtre Fiorentine cinquanta ; à ciaſcun Viſitatore piaſtre ſimili dieci;& al Procuratore generale piaſtre quaranta. Decimo,che ciaſcheduno delle due parti,cioè Eremiti,e Monaci,debbino continuare conforme alle loro Conſtitutioni, & oſſeruanza propria,ſi nel viuere,& veſtire,come anco nelli Riti,& Cerimonie;e ſi gouernino,& conſeruino i loro luoghi,che di preſente ritengono, & gouernano,ò che per l'auuenire acquiſtaranno: nè alcuno poſſa intromettersi,ò amminiſtrare beni mobili,nè immobili,ò vero intrate dell'altro,ſotto qualſiuoglia preteſto,ſe non nelli caſi detti di ſopra, nè alcuno ſia aſtretto à pagar i debiti, ò

esligere crediti dell'altra parte: nè meno l'vna all'altra di esse possa mettere aggrauio,ancorche fusse in estraordinario bisogno. Vndecimo, ciascheduna delle due parti renuncia ad ogni ragione,ò beneficio,che potesse pretendere di qualsiuoglia vnione, ò respettiuamente disunione fatta per i tempi auanti in qualsiuoglia luogo,& tempo,& accettata di commun consenso nel Capitolo Generale della detta Congregatione;ò del Sacro Eremo,ò per qualsiuoglia patto,& cõuentione passata per qualsiuoglia Capitolo Generale tra le due parti sudette,& anco confirmata,ò deriuata dalla Santa Sede,con qualsiuoglia Breue,Priuilegio, ò Constitutione,non obstante qualsiuoglia altra cosa in contrario. Duodecimo, che li sudetti Capitoli si debbino osseruare inuiolabilmente da vna parte,& dall'altra,nè possino esser mutati,nè alterati,ò in tutto,ò in parte, senza il consenso delli loro Capitoli Generali;nè si possa senza il consenso sudetto commune impetrare dalla Santa Sede alcuna derogatione,mutatione,ò alteratione,nè in tutto,nè in parte;& facendosi il contrario,il tutto s'intenda,& sia surrettitio, & di niun valore,come se fatto non fusse,& li contrafacienti sijno priui ipso facto di voce attiua,e passiua in perpetuo, & castigati con pene maggiori ad arbitrio del Diffinitorio del Capitolo Generale della Congregatione; sicome anco s'intenda, & sia di nissun valore,& come se fatta non fosse qualsiuoglia mutatione, ò innouatione,ò alteratione delle sudette Capitulationi,che fusse fatta,ò impetrata à fauore degli Eremiti dal Capitolo generale della Congregatione, ò altri,mentre fusse Generale della Congregatione vn' Eremita: & similmente s'intenda,& sia di nessun valore,& come se fatta non fusse,qualsiuoglia conditione aggiunta, ò leuata,ò mutata à fauore della Congregatione dal Capitolo del Sacro Eremo, mentre fusse maggiore vn' Abbate della medesima Conggregatione. Io D.Egidio Romano Abbate Generale Camaldolen. come Deputato dalli nostri Padri Diffinitori della Dieta celebrata nel Monasterio di Classi di Rauenna, sotto li 7. di Maggio 1623.& omni meliori modo,&c.accetto, & prometto quanto di sopra,questo dì 25.di Marzo 1626.nel nostro Monasterio di SS.Nicolò,& Antonio di Roma,mano propria. Io D. Antonio da Firenze Maggiore del Sacro Eremo di Camaldoli come Deputato dalli PP. Eremiti di detto Eremo per vn loro foglio sottoscritto di propria mano di loro medesimi, sotto li 27. di Gennarò 1626.& omni meliori modo,&c.accetto,e prometto quanto di sopra questo dì, & anno sopradetto,mano propria. Io D.Desiderio da Mantua Abbate di S.Nicolò in Forbitoribus di Roma,& Procuratore Generale Camaldolense, come Deputato dalli Padri Diffinitori della sopradetta Dieta nostra, & omni meliori modo accetto,& prometto come di sopra,mano propria,questo dì, & anno sopradetto,&c. Io D.Felice da Pattina Procuratore in Roma per il Sacro Eremo di Camaldoli,come deputato dalli Padri Eremiti dal detto Eremo, per vn loro foglio sottoscritto di propria mano da loro medesimi alli 23. di Gennaro 1626. & omni meliori modo accetto, & prometto quanto di sopra, questo dì 25. di Marzo 1626.di propria mano. Quæ pacta,Capitula,& Conuentiones,& alia in dicto folio contenta,descripta,& annotata, ac respectiuè subscriptas,modo,quo supra eorum manus subscriptiones,caracteres,& personas quilibet ipsorum respectiuè medio iuramento (tactis pectoribus more Sacerdotali) recognouerunt in forma;& illa in omnibus,& per omnia attendere,& inuiolabiliter obseruare

info-

insolidum promiserunt, ac habere rata, &c. contraq. non facere, &c. ex quauis causa, &c. alias, &c. De quibus, &c. quod iuramentum, &c pro quibus, & fese, &c. ac dd. eorum Congregationes, & Eremum, ac Monachos, & Eremitas nunc, & pro tempore existentes, & successores quoscunque, eorumque bona, &c. praesentia, &c. In ampliori forma Camerae Apostolicae, &c. cum solitis clausulis, &c. citia, &c. singula singulis congruè referendo eorum proprijs, & particularibus, ac aliorum Monachorum, & Monasteriorum, ac Eremi, & Eremitarum respectiuè nominibus nunc, & pro tempore successorum insolidum obligarunt, &c. Renunciantes, &c. Consentientes, &c. Vnica, &c. sicq. tactis pectoribus more Sacerdotali Iurarunt, &c. super quibus omnibus, & singulis praedictis petitum fuit à me Notario publico infrascripto, vt vnum, vel plura, publicum, seu publica conficerem, atque traderem instrumentum, & instrumenta, prout opus fuerit, & requisitus ero. Actum Romae, in Regione Triuij, in loco, & stantijs praedictis, praesentibus ibidem, audientibus, & Intelligētibus DD. Emanuele de Quintares Presbytero Lusitano, & Antonio Fornoli Amerino testibus ad praemissa omnia, & singula vocatis, habitis specialiter, atque rogatis. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, tàm Aegidius, & Desiderius, quàm Antonius, & Faelix praedicti, plurimum cupiant praeinsertum Instrumentum, ac omnia, & singula in eo contenta Apostolicae confirmationis robore communiri. Nos eorum votis (quantum cum Domino possumus) annuere, illosque specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes; & à quibusuis excommunicationis, suspen. & interdicti, alijsq. Ecclesiasticis sententijs, censuris, & poenis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis (si quibus quomodolibet innodati existunt) ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Praeinsertum instrumentum cum omnibus, & singulis in eo contentis, Apostolica Auctoritate, tenore praesentium perpetuò approbamus, & confirmamus; illisque perpetuae, & inuiolabilis Apostolicae firmitatis robur adijcimus; ac omnes, & singulos, tàm Iuris, quàm facti, & quosuis alios etiam quantumuis substantiale, defectus (si qui desuper quomodolibet interuenerint) supplemus, decernentes praesentes literas; omniaque, & singula in eis contenta semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia esse, & fore; suosq. plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: ac ab omnibus, & singulis, ad quos nunc quomodolibet spectat, & spectabit in futurum, perpetuò, & inuiolabiliter obseruari; nec ab illis resiliri posse, sicque, & non aliter per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, vbique iudicari, & diffiniri debere: ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; necnon Congregationis, & Eremi huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus: priuilegijs quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenore praesentium pro plenè, & sufficientes expressis habentes (illis alias in suo robore permansuris) hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus: Cae-

terisque contrarijs quibuscunque. Datum Romæ, apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 30. Aprilis 1626. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

V. Theatin.

Loco ✝ Annuli Piscatoris.

Declaratio, quod S. R. E. Cardinales Ecclesiarum Præsules indulto conferendi Beneficia Ecclesiastica ratione Ecclesiarum, quibus præsunt, vel quarum regimini vltimo loco cesserunt dumtaxat vti possint.

VRBANVS PAPA VIII.

MOtu proprio, &c. Licet nullus Episcoporum postquam regimini Ecclesiæ, cui præerat cesserit in beneficiorum Ecclesiasticorum dispositione ratione eiusdem Ecclesiæ sibi antea competenti ingerere se valeat; attamen nonnulli ex Ven. Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, sub prætextu Indultorum Apostolicorum eis pro tempore concessorum, beneficia nedum vnius, sed etiam plurium Ecclesiarum, quarum regimini cesserunt, vel à quarum vinculo ad alias translati absoluti reperiuntur, contemplatione, aliàs ad se spectantia, conferre perseuerant. Quare motu simili, &c. Declaramus de cętero non licere cuius personæ; etiamsi Cardinalatus honore præfulgeat, prætextu cuiusuis indulti Apostolici concessi, seu concedendi facultatem huiusmodi, etiam expressè continentis conferre, vel quouis modo disponere de quibusuis beneficijs Ecclesiasticis, quorum collatio, præsentatio, nominatio, vel quæuis alia dispositio separatim, vel coniunctim cum alijs ad eum spectabat ratione cuiuscunque Ecclesiæ Cathedralis, etiam Metropolitanæ, Primatialis, vel Patriarchalis, cuius regimini cesserit, si quidem ad aliam Episcopalem, Archiepiscopalem, Primatialem, vel Patriarchalem Ecclesiam translatus, vel postmodum assumptus fuerit; sed indulto tantum ratione Ecclesiæ, cui actu præsit, vel cuius regimini vltimo loco cesserit, sibi concesso vti posse, & debere: ac irritum, &c. Ostien. & Viliternẽ. inuicē perpetuò vnitis, & Portueñ. ac Sabineñ. necnon Tusculañ. & Prænestiñ. ac Albaneñ. Ecclesijs dumtaxat exceptis, quoad quas Cardinalibus illarum pro tempore Præsulibus facultate disponendi de beneficijs huiusmodi, etiam vna cum indulto sibi ratione aliarum Ecclesiarum, quibus actu præsunt, vel antea nouissimè præfuerint, vt præfertur, frui licere decernimus: statuentes pręsentium, etiam absque eo, quod registrentur, aut illis data apponatur, solam signaturam nostram sufficere, & vbique in iudicio, & extra (regula contraria non obstante) fidem facere: Ac insuper illas in Cancellaria Apostolica describi debere: & deinceps omnes, & singulos Cardinales etiam absentes, præsentes, & futuros, & alios quoscunque, quorum interest, vel interesse poterit quomodolibet, in futurum afficere, & ligare, nullumque earum ignorantiam prætendere posse: non secus, ac si ei personaliter intimatæ forent: statuto, & ordinatione, decreto, & declaratione, per Nos in crastinum assumptionis nostræ ad summi Apostolatus Apicem æditis, quod Cardinales in Constitutionibus, & Regulis per Nos post priorum nostrarum

ftratum Conſtitutionum,& Regularum æditionem, & publicationem in poſterum faciendis non includantur,niſi illæ eorumdem Cardinalium fauorem cõcernant: vel ipſæ edendæ conſtitutiones de illorum, ſeu maioris partis eorum conſilio editæ fuerint,necnon prædictis,& quibuſcunque alijs Regulis, Conſtitutionibus,& Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrarijs quibuſcunque nequaquam obſtantibus.

Placet Motu proprio publicetur, & deſcribatur M.

Lecta,& publicata fuit ſupradicta Conſtitutio in Cancell. Apoſt. Anno Incarnationis Dominicæ 1626.die verò 10.menſis Septembris, Pontificatus Præliba-ti Sanctiſs.D.N. Anno Quarto.

Marcus Antonius Aſcentius Procuſtos.

Declaratio,quod Capitula Eccleſiarum Cathedralium,quibus S. R. E. Cardinales præſunt ex indultis conferendi Beneficia Eccleſiaſtica reſeruata, vel affecta eiſdem Cardinalibus conceſſis,nullum ius prætendere poſſint.

Sanctiſs.in Chriſto Pater,& D.N.D. VRBANVS Diuina Prouidentia Papa VIII.

ACcepto quod S R E. Cardinales ſuper indultis, & facultatibus diſponendi de beneficijs Eccleſiaſticis,Sedi Apoſtolicæ reſeruatis,& affectis à Sede prædicta ſibi conceſſis per Capitula,& Canonicos Cathedralium Eccleſiarum, quibus illi ex conceſſione,& diſpenſatione Apoſtolica præſunt,impediuntur, ſub prætextu,quod ipſi Capitula,& Canonici Ius nominandi, vel præſentandi, aut alias quomodolibet diſponendi de beneficijs in menſibus non reſeruatis pro tẽpore vacantibus cum prædictis Cardinalibus locorum Ordinarijs coniunctim, vel diuiſim habentes,tanquam membra capiti adhærentia, à Cancellariæ Apoſtolicæ Regula menſium reſeruatoria,à qua Cardinales præſeruantur etiam excipi,& facultates,ac indulta,quæ certarum reſeruationum obſtacula tollunt,ſibi quoque ſuffragari debere prætendunt: & attendens priuilegium, quod Cardinales in prædicta regula præſeruentur,eis intuitu Cardinalatus conceſſum eſſe,neque rationi conſonum fore,vt Capitula,& Canonici,dum ſui Præſules Cardinalatus honore præfulgent,plus Iuris in præiudicium Sedis Apoſtolicæ, ſeu ipſorũ Cardinalium Præſulum, Ius, & Indultum conferendi ab ipſa Sede habentium obtineant,quam ſi ipſi Cardinales non forent: Motu proprio ſub die 29. Decembris anni ab Incarnatione Domini 1625. declarauit intentionis, & voluntatis ſuæ eſſe,quod Cardinales Præſules de omnibus,& ſingulis beneficijs Eccleſiaſticis quomodolibet nuncupatis,& qualificatis ad eorum,etiam cum alio,vel alijs collationem,prouiſionem,præſentationem,electionem,ſeu quamuis aliam ſimilem,vel diſſimilem diſpoſitionem ratione Eccleſiarum, quibus ipſi Cardinales præſunt,coniunctim,vel diuiſim ſpectan. (non tamen in libris Cameræ Apoſto-

ticæ descriptis, nec ex personis familiarium Suæ Sanctitatis, vel Conclauistarum, aut ratione vacationis apud Sedem prædictam reseruatis, vel affectis, quæ omnia Sanctitas Sua sibi, & successoribus suis pro tempore existentibus specialiter, & expressè reseruauit) ad præsens vacantibus, & in futurum vacaturis, soli per se ipsos, vel alios ad id deputandos, absque Capitulis, & Canonicis, alijsque quamcunque ordinariam dispositionem eorumdem beneficiorum similium coniunctim, vel diuisim cum eiusdem Cardinalibus habentibus (dummodo aliàs sub indultis eis concessis comprehendantur) liberè prouideant; neque Capitula, aut Canonici huiusmodi priuilegio, quod Cardinalibus Præsulibus, nullo habito Capitulorum, & Canonicorum respectu concessum esse dignoscitur, gaudere, frui, aut ius aliquod inde prætendere possint. Decernens declarationem prædictam à dicta die 19. Decembris robur obtinere debere, etiamsi nec dum publicata fuisset, ac irritum, &c.

Placet, publicetur, & describatur M.

Lecta, & publicata fuit supradicta Regula in Cancell. Apost. Anno Incarnationis Dominicæ 1626. die verò 10. mensis Septemb. Pontificatus Prælibati Sanctiss. D.N. Anno Quarto.

M. Antonius Ascentius Procustos.

Reuocatio reseruationum pensionum perpetuarum super Beneficijs Ecclesiasticis ad Collegiorum, & piorum locorum fauorem factarum; & Indultorum imponendi pensiones etiam temporales quibusuis concessorum.

Sanctissimus D.N. VRBANVS Diuina Prouidentia Papæ VIII.

QVi pridem Beneficiorum Ecclesiasticorum conseruationi, & exonerationi consultum volens, vniones Beneficiorum huiusmodi, præterquam in certos casus factas; necnon facultates transferendi pensiones, quæ effectum integraliter sortitæ non essent, pro summa, quæ medietatem veri valoris fructuũ Beneficiorum, super quibus pensiones huiusmodi impositæ forent, excederent, specialibus desuper editis regulis reuocauit, libertati eorumdem Beneficiorum plenius prospicere, & quod in antiquorum onerum moderatione præcauit, multo fortius in nouorum impositione auertere cupiens quascunque reseruationes pensionum perpetuarum super fructibus certis, vel incertis quorumuis Beneficiorum, non tamen Iurispatronatus laicalis existentium, etiam in fauorem quorumcunque Collegiorum, Capitulorum, Vniuersitatum, Locorum, & Beneficiorum, etiam per S.R.E. Cardinales obtentorum, etiam Apostolica Auctoritate, non tamen pro fundatione, seu dotatione, augmento, vel conseruatione Collegiorum, & aliorum piorum, & religiosorum locorum ad fidei Catholicę defensionem, & propagationem, bonarumq. artium cultum institutorum factas, quæ suum nec dum sortitæ sunt effectum; necnon omnes, & quascunque facultates, indulta, & priuilegia imponendi quascunque pensiones, etiam temporales super qui-

quibusuis Beneficijs, non tamen Iurispatronatus laicalis existentibus, seu ad pensiones iam antea Apostolica Auctoritate desuper forsan, non tamen certis personis reseruatas, personas sibi beneuisas nominandi, etiamsi ad nominationem huiusmodi iam forsan sit processum; quatenus tamen per Notarij desuper rogati, & duorum testium attestationem non constet de reali, & integrali solutione alicuius termini singularum pensionum huiusmodi specialiter, & expresse in eam causam ante publicationem præsentium facta quibusuis personis, etiam Abbatiali, Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, vel alia quauis dignitate, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, quouis intuitu, & consideratione, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac potestatis plenitudine; ac etiam quod in eis, quod illa sub reuocationibus, & contrarijs dispositionibus per Rom. Pontifices pro tempore existentes comprehendi non posse, aut debere, concessum foret, & alias cum quibusuis alijs etiam derogatoriarum derogatorijs, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & alijs decretis, quorum tenores, perinde, ac si de verbo ad verbum insererentur, & exprimerentur haberi voluit pro expressis, vel alias quouis modo, & ex quauis causa per quoscunque Rom. Pontifices prædecessores suos hactenus concessa reuocauit, cassauit, & annullauit, ac viribus, & effectu euacuauit: decernens sic in præmissis per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ipsosque met Cardinales (sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate) iudicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane quidquid secus super præmissis per quoscunque etiam prætextu facultatum, Indultorum, & priuilegiorum prædictorum, scienter, vel ignoranter contigerit attentari; facultatibus, Indultis, & priuilegijs, alijsque præmissis, necnon regula de iure quæsito non tollendo, statuto, ordinatione, & declaratione Suæ Sanctitatis in crastinum eius assumptionis ad summi Apostolatus apicem editis, & in Cancellaria Apostolica, sub die 21. Mensis Octobris anni 1623. publicatis, quodq. dicti S. R. E. Cardinales in Constitutionibus, & Regulis per Sanctitatem Suam post priorum suarum Constitutionum, & Regularum æditionem, & publicationem facien. non includantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium fauorem concernant, vel ipsę Constitutiones, & Regulæ ædendæ ipsorum Cardinalium, vel maioris partis eorum consilio æditæ fuerint, aliisque Regulis, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque nequaquam obstantibus.

Placet, publicetur, & describatur M.

Publicata 20. Iulij hora decimaquarta in Cancellaria Apostolica 1627.

A. Reg.

Con-

Confirmatio, & innouatio Motus proprij fel. rec. Pij Papæ V. contra Monetarios, eiusdemque ad quascumque personas Ecclesiasticas, seculares ac cuiusque Ordinis, necnon etiam Militiarum Regulares ampliatio, & extensio.

VRBANVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

IN suprema Pastorali specula, meritis licet imparibus à Domino constituti, vt noxia ab eius Grege arceentes eiusdem salutari regimini prospiciamus, nō sine magno animi mœrore videmus, eò nostri temporis iniquitates esse progressas, vt ij, quibus onus incumberet pacem euangelizandi, & charitate proximum prosequendi, suæ vocationis immemores, à cupiditatum vortice abrepti, adulterinæ monetæ crimen perpetrare, siue perpetrantibus opem præstare non erubescant, nec reformident. Quare prædecessorum nostrorum Constitutiones desuper editas, innouantes, extendentes, & ampliantes, huiusmodi perditorum hominum, quos suæ existimationis consideratio in officio non continet, condignæ pœnarum seueritate temerarios, & nefarios ausus intendimus coercere. Cum itaque fel. rec. Pius Papa V. prædecessor noster attendens, quod licet monetarum aurearum tonsoribus de iure vltimi supplicij esset inflicta pœna, argenteas tamen monetas tondentibus satis minor erat imposita; omnes eos, qui argenteas tonderent, vltimi supplicij, & eadem, qua aurearum tonsores eatenus puniti fuerant, & de iure puniri debebant, pœna puniendos esse statuerit, prout in cedula Motus proprij manu eiusdem Pij prędecessoribus subscripta plenius continetur. Nos Motu proprio, ac ex certa scientia, meraq. deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura constitutione, statutum, voluntatem, & mandatum Pij prædecessoris præfati tenore præsentium approbamus, confirmamus, & innouamus; ac ad omnes, & singulas personas Ecclesiasticas, etiam quomodolibet exemptas, tàm seculares, quàm cuiusuis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam de necessitate exprimendi; necnon Militiarum quarumcumque, etiam Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani regulares non solum in Statu Ecclesiastico mediatè, vel immediatè Nobis, & Sedi Apostolicæ subiecto; sed etiam in omnibus, & singulis Prouincijs, Regnis, Ciuitatibus, Terris, Oppidis, Castris, & locis in Italia dumtaxat existentibus, qui aureas, vel argenteas monetas tondere, fabricare, colorare, vel alias adulterare, seu etiam quomodolibet adulteratas scienter erogare, aut exponere præsumpserint, extendimus, & ampliamus; Volentes, vt culpabiles in præmissis reperti (præuia degradatione) Curiæ seculari puniendi tradantur. Pecunias verò sic, vt præfertur, adulteratas scienter detinentibus, seu de loco ad locum transferentibus, aut materiam, instrumenta, siue opem ad præmissa præstantibus, pœnam triremium per decennium imponimus: & cognitionem causarum huiusmodi, quoad personas Ecclesiasticas præfatas, tàm seculares, quàm Regulares in Prouincijs Nobis, & Sedi præfatę subiectis, ad S.R.E. Cardinales in eisdem Prouincijs de latere Legatos, & Prolegatos pro tempore existentes; in alijs verò omnibus, & singulis Prouincijs, Regnis, Ciuitatibus, Oppidis, Castris, & locis, tàm sub no-

stra,& dictæ Sedis,quàm cuiusuis alterius Principis ditione,in Italia tantum cōprehensis,priuatiuè quoad omnes etiam Superiores Religiosorum, ipsisq. Superioribus penitus exclusis,ad Ordinarios locorum spectare etiam volumus; Mādantes propterea Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Archiepiscopis,& Episcopis,singulis videlicet in suis Ciuit. & Diœces. & quoad loca intra fines alicuius Diœcesis,non tamen de Diœces. existentia,ipsarum Diœcesum, intra quarum fines eadem loca extiterint; quo verò ad ea, quæ extra fines alicuius Diœcesis consistunt,viciniorribus eorumdem locorum Ordinarijs, quatenus ad instantiam cuiusuis Fisci,vel etiam cuiusuis denunciatoris causarum huiusmodi cognitiones suscipientes,præuia etiam auocatione à quibusuis alijs in causis ipsis modo præmisso procedant,omnibus iuris,& facti remedijs oportunis,inuocato etiam ad hoc,si opus fuerit, brachij secularis auxilio. Inhibentes insuper, tam Decanis,& Capitulis Ecclesiarum Cathedralium, Metropolitanarum, & Patriarchalium,necnon quorumuis Ordinum,& locorum Regularium, Societatum,& Institutorum,ac etiam Hospitalis præfatorum Superioribus, Conuentibus,& Fratribus quantumuis exemptis,ne sub priuationis beneficiorum,& officiorum per eos respectiuè obtentorum,ac inhabilitatis ad alia in futurum obtinenda,vocisq. actiuæ,& passiuæ, necnon excommunicationis latæ sententiæ eo ipso incurrendis pœnis Legatos,& Prolegatos, ac Ordinarios locorum, vt præfertur procedentes quoquo modo impedire, molestare, aut perturbare audeant,vel præsumant;ac etiam mandantes,vt quoties ad id fuerint requisiti, Religiosos ipsos,(etiam si Superiores alicuius loci regularis actu fuerint) ipsis Legatis,Prolegatis,& Ordinarijs,vel alijs,quibus ijdem Legati, Prolegati, & Ordinarij mandauerint,consignent cum scripturis & actis,si quæ facta fuisse repeřiantur. Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, Delegatos,& Commissarios,& etiam Cameræ prædictæ Clericos, Præsidentes, necnon causarum Palatij Apostolici,& Curiæ eiusdem Cameræ generalem Auditores,ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium,& alios Cardinales, etiam de latere Legatos,necnon Vicecamerarium iudicari, & definiri, ac interpretari debere,sublata eis,& eorum cuilibet quauis aliter iudicandi,& interpretandi facultate,& auctoritate;ac irritum & inane quidquid secus super his à quoquam quauis auctoritate;scienter,vel ignoranter contigerit attentari,decernimus. Non obstantibus Constitutionibus,& Ordinationibus Apostolicis, necnon Prouinciarum Regnorum,Ciuitatum,Terrarum,Oppidorum,Locorum,Ecclesiarum, Monasteriorum Militiarum,Hospitalium,etiam S. Ioannis præfatorum,& aliorum Religiosorum,ac piorum locorum,etiam iuramento, confirmatione Apostolica,vel quauis firmitate alia roboratis statutis,& consuetudinibus,priuilegijs quoque,indultis,& literis Apostolicis eisdem Prouincijs, Regnis, Ciuitatibus, Terris Oppidis,Locis Ecclesijs,Monasterijs,Hospitalibus,& Militijs, etiam S. Ioannis,vt præfertur,& alijs Religiosis,& pijs locis Vniuersitatibus, Capitulis, Superioribus,& personis in contrarium quomodolibet concessis; ac etiam pluries,& iteratis vicibus approbatis,confirmatis,& innouatis: Quibus omnibus,& singulis (etiam si de illis,eorumque totis tenoribus,specialis,specifica,expressa, & indiuidua,ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes,mentio,seu quæuis alia expressio habenda,aut aliqua alia exquisita

Y for-

forma ad hoc seruanda foret) eorum omnium tenores,ac si de verbo ad verbum insererentur,præsentibus pro expressis habentes (illis alias in suo robore permã-suris) ad effectum præsentium dumtaxat, specialiter,& expresse derogamus,ceterisq. contrarijs quibuscumque. Volumus autem,quod præsentes in valuis Ecclesiæ Lateranen.& Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ,& in acie Campi Floræ publicentur,& affigantur: quæ postquã sic affixæ,& publicatæ fuerint, post duos menses à die publicationis huiusmodi computandos,quoscumque tàm in Statu nostro,quàm extra eum,vbique locorũ (in Italia tamen existentes) perinde arctent,& afficiant: ac si vnicuique nominatim,& personaliter intimatæ fuissent,quodque earum exemptis,etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis,& sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis,eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ijsdem præsentibus haberetur,si forent exhibitæ,vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam approbationis,confirmationis,innouationis, extẽsionis,ampliationis,impositionis,voluntatum,derogationis,mandatorum, & decreti nostrorum infringere,vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit,indignationem omnipotentis Dei,ac Beatorũ Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Dat. Romæ,apud S. Mariam Maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1627. Idibus Nouembris,Pontificatus nostri anno Quinto.

L. DAT.

Ioseph Anselmus.

Visa de Curia A. Hurandus.

G. Montanus.

Constitutio super prohibitione inuestiturarum bonorum iurisdictionalium ad Ecclesias inferiores spectantium.

VRBANVS EPISCOPVS.

Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

HVmanæ salutis Author Christus Dominus Romanam Ecclesiam amplissima temporalis ditionis prærogatiua decorauit, quam voluit inferioribus etiam Ecclesijs aliqua ex parte communicari, vt filiarum decor matris augeret in Summis Pontificibus Maiestatem: quibus cum Ecclesiarum omnium regimen incumbat,illarum quoque omnium rutelam ad Apostolicam eorum prouidentiam necesse est pertinere. Olim equidem quamplurimi inferiorum Ecclesiarum Prælati,vt strenuos,ac præstantes virtute viros haberent, qui debitũ sibi,& Ecclesijs suis impenderent famulatum, temporales ditiones ad easdem Ecclesias pertinentes eximiorum virorum fidei,atque administrationi commiserunt: tempore verò procedente (dilabentibus in deterius bonis institutis) factũ est,vt nonnulli Ecclesiarum Præsules humanis potius affectibus, quàm meritorum intuitu moti,ditiones temporales huiusmodi varijs personis,& Vniuersitatibus

.tibus

tibus in feudum, vel emphyteusim dare, vel vltra triennium locare; & rursus occurrente earumdem ditionum temporalium deuolutione, ad nouam infeudationem, seu inuestituram, vel locationem vltra triénium sub specie, quod ille in feudum, vel emphyteusim dari: vel, vt præfertur, locari sint solitæ; seu alias causas prætexentes, deuenire consueuerunt: quod in non modicum Ecclesiarum ipsarũ damnum, & præiudicium tendere vsu compertum est. Nos itaque nostri muneris partes adimplendo præmissis obuiam ire, necnon Ecclesiarum Monasteriorum, & locorum piorum quorumcumque indemnitati, ac iuriumeis quomodolibet competentium conseruationi (quantum Nobis ex alto conceditur) prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione omnibus, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, etiam Generalibus, cęterisq. Ecclesiarum, & locorum piorum vtriusq. sexus Pręsulibus, Pręlatis, Pręsidentibus, Rectoribus Pręceptoribus, Commendatarijs, & Administratoribus cuiuscumque status, gradus, dignitatis, & pręeminentiæ existant, etiam si Cardinalatus honore pręfulgeant; necnon Capitulis, etiam Generalibus, & Prouincialibus, Conuentibus, Collegijs, Sodalitatibus, etiam Laicorum, & quibuscumque alijs Superioribus cuiusuis Ordinis, Societatis, vel Instituti, etiam de necessitate exprimendi, aut Militiarum, etiam S. Ioannis Hierosolymitan. in vniuersa Italia, etiam in quorumuis Principum secularium quomodolibet qualificatorum, etiam Ducali, Regia, Imperiali, vel quauis alia dignitate, honore, vel excellentia præstantium ditione temporali existentibus; si Pontificali, vel Abbatiali immineant dignitate sub interdicto ingressus Ecclesiæ; ac si per sex Menses immediatè sequentes sub interdicto huiusmodi perseuerauerint, lapsis mensibus eisdem sub regiminis, & administrationis Ecclesiarum, vel Monasteriorum, quibus præsident in spiritualibus, & temporalibus, suspensionis: Capitulis verò, Conuentibus, Collegijs, Sodalitatibus, & Vniuersitatibus prædictis, sub Interdicto à Diuinis; eorumq. singularibus personis, ac inferioribus Prælatis, Commẽdatarijs, & alijs præfatis, sub excommunicationis latæ sententiæ, ac omnium dignitatum, beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, de quorum rebus, & bonis contra præsentis Constitutionis tenorem eos disponere contigerit, vocisq. actiuæ, & passiuæ, priuationis, & perpetuæ inhabilitatis ad illa, seu quælibet alia in posterum obtinenda, ipso facto, etiam absque Iudicis ministerio, vel sententia incurrendis pœnis, ne decætero Ciuitates, Terras, Castra, Oppida, Villas, Arces, Fortalitia, munitiones, territoria, districtus, iurisdictiones, aut quæuis alia loca, vel bona iurisdictionalia, seu quouis modo iurisdictionem temporalem, etiam cum alio, vel alijs coniunctim, seu diuisim, aut alias quomodolibet annexam habentia, aut eorum, seu iurisdictionis partem, etiam minimam ad Patriarchales, Primatiales, Metropolitanas, Episcopales, & alias Ecclesias, & Monasteria, Collegia, vel loca pia supradicta nunc, & pro tempore quouis modo spectantia, & pertinentia, tàm quæ ad præsens per Ecclesias, Monasteria, & loca huiusmodi pleno iure possidentur, quàm ea, quæ in feudum, vel emphyteusim concessa, vel vltra triennium locata, aut per quoscumq. quomodolibet, & sub quibusuis prætextibus occupata, seu vsurpata reperiuntur; aut ad Ecclesias, Monasteria, & loca prædicta iam de præsenti forsan de iure, vel de facto reuersa, seu deuoluta sunt

etiam si Ecclesiis, Monasterijs, locisq. piis huiusmodi adhuc incorporata, & de eorum mensa effecta non sint, aut quandocumque perpetuis futuris temporibus per lineam finitam, Canonem non solutum, delictum perpetratum, vel alio quocumque modo reuertentur, seu deuoluentur in futurum, etiam si ex antiqua, seu immemorabili consuetudine, aut etiam priuilegio Apostolico, quamcumque ob causam concesso, & iteratis vicibus approbato in feudum, vel emphyteusim cōcedi, vel vltra triennium locari, aut finita concessione, vel locatione huiusmodi, feuda, inuestiturae, vel aliae concessiones renouari consueuerint, quibusuis personis, quauis Ecclesiastica, seu mundana dignitate, vel excellentia fulgentibus, ac speciali nota dignis, aut Capitulis, Collegijs, Ecclesijs, Congregationibus, Monasterijs, Conuentibus, Hospitalibus, & quibusuis Vniuersitatibus, tàm secularibus, quàm Ecclesiasticis, aut quibuscunque alijs quocunque nomine, ac titulo nuncupatis, & quomodolibet qualificatis, in feudum, vel emphyteusim concedere, aut vltra triennium locare, aut concessiones, inuestituras, & locationes huiusmodi post finitum illarum tempus, vel alias quandocumque renouare, prorogare, vel de nouo facere, etiam ad fauorem descendentium, hæredum, vel consanguineorum illorum, qui Ciuitates, Terras, & bona iurisdictionalia prædicta obtinuerint, possederint, vel occupata detinuerint; etiam intuitu meritorum, etiā si concessiones, & alia præmissa in euidentem, immò euidentissimam vtilitatem Ecclesiæ, Monasterij, vel loci pij cedant; aut concessionibus, inuestituris, locationibus, vel illarū renouationibus, aut prorogationibus consentire, aut aliud scripto, verbo, vel alio quouis modo, per quem dictæ Ciuitates, Terræ, & bona iurisdictionalia huiusmodi ad Ecclesias, Monasteria, & loca pia prædicta, siue eorum Prælatos, Superiores, Rectores, seu Administratores non reuertantur, etiam si in prædictis concessionibus, inuestituris, renouationibus, prorogationibus, & alijs præmissis nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum, etiam cum clausula, & non alias, aliter, nec alio modo reseruetur, & nisi illo in scriptis tantum prius obtento facere audeant, vel præsumant, vltra alias pœnas, per Canonicas sanctiones desuper quomodolibet inflictas, districtè interdicimus, & prohibemus: & insuper quascumque concessiones, inuestituras, locationes, vel illarum prorogationes, & renouationes (quas contra præsentium tenorem quocumque modo, & quouis tempore fieri contigerit) prorsus nullas, & irritas, & effectu omnino carere debere: sicq. in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & eiusdem Cameræ Apostolicæ Thesaurarium, & Clericos, necnon S. R. E. Cardinales (sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate) iudicari, & diffiniri debere; & quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus, & declaramus. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in corpore Iuris insertis, ac etiam in fauorem quarumcumque Ecclesiarum, Prouinciarum, Ciuitatum, Vniuersitatum Collegiorum, Capitulorum, & locorum piorum, eorumque personarum, atque Ordinum, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium; Militiarum etiam dicti S. Ioannis Hierosolymitan. necnon Congregationum, & Societatum, & cuiusuis alterius instituti, etiam necessariò, vt præfertur, & indiuiduo exprimendi, eorūq.

Mo-

Monasteriorum, Conuentuum, & domorum Regularium, necnon illorum, etiã iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, indultis quoque, & priuilegijs, sub quibuscumq. tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, etiam irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac indiuidua, & de verbo ad verbum (nõ autem per clausulas generales idem importantes) mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma seruanda foret, tenores, huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, & forma in illis tradita obseruata inserti forent, pręsentibus pro expressis habentes quoad ea, quæ ijsdem præsentibus aduersantur (illis alias in suo robore permansuris) harum serie specialiter, & expressè derogamus: Cæterisq. contrarijs quibuscumque. Volumus autem, quod de cætero Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, & Episcopi, necnon Abbates Præsules, Prælati, alijq. præfati in alijs Iuramentis ab ijs præstandis de pręsenti etiam Constitutione seruanda, omnino iurare teneantur; ipsaque Constitutio in quinterno Cancellariæ Apostolicæ describatur, quodq. Præsentes ad Valuas Lateranen. & Principis Apostolorum de Vrbe Basilicarum, & dictæ Cancellariæ, & in acie Campi Floræ publicentur, & sic publicatæ, omnes, & singulos, quos concernunt, & concernent in futurum perinde arctent, & afficiant, ac si eis, & eorum cuilibet personaliter intimatæ forent; earundemq. transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo Prælati, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis in iudicio, & extra illud, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri interdicti, prohibitionis, decreti, declarationis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Dat. Romæ, apud S. Mariam Maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1625. Kal. Nouembris, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

I. DAT.

Iosephus Anselmus.

Visa de Curia A. Hurandus.

G. Montanus.

Indulgentia pro Clericis Societatis IESV Doctrinam Christianam docentibus, ac pro alijs cum ijsdem cooperantibus, &c.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Pietatis, & Christianæ charitatis opera vbique cum Diuini cultus incremento exerceri cupientes, Christifideles quoscunque, præsertim sub suaui Reli-

gionis

gionis iugo Altissimo famulantes, vt ad illa exercenda promptiores reddantur, Indulgentijs,& peccatorum remissionibus inuitamus, prout ad Christianam propagandam Religionem,& animarum salutem procurandam cõspicimus in Domino salubriter expedire. Cum itaque sicut accepimus, dilecti filij Clerici Societatis IESV, inter pia, quæ exercent opera, peculiare illud institutum (iuxta vota per eos emissa) summa pietate,& diligenter amplectantur, vt nimirũ pueros,& adultos quoscunque per vniuersum Christianum Orbem Catholicæ fidei rudimenta,& Christianas omnes virtutes accuratè doceant: Nos pro nostri Pastoralis officij munere hoc pium, Christianæq. Reipublicæ necessarium opus, ex quo hactenus vberrimi fructus prouenerunt, ac multo vberiores post hac prouenturos speramus, confouere volentes, vt eorumdem Clericorum deuotio ad dictum opus exercendum in dies magis augeatur, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri,& Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi; supplicationibus quoque dilecti filii Mutij Vitelleschi prædictæ Societatis Præpositi Generalis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Omnibus, & singulis dictæ Societatis Clericis, ac alijs vniuersis Christifidelibus vbiuis locorum existentibus, ac cum eisdem Clericis infrascriptis cooperantibus, qui de Superiorum suorum licentia respectiuè, ac de consensu Ordinariorum locorum) pueros, & adultos quoscunq. Doctrinam Christianam iuxta decreta Sacri Concilij Tridentini docere; aut eidem, dum docetur, interesse consueuerint, si verè pœniteñ. & confessi Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento die festo ab eisdem Ordinarijs in Ecclesijs, in quibus Doctrina Christiana docetur, semel in anno designañ. refecti fuerint, Plenariam. Necnon ipsis, qui verè etiam pœniteñ. & cõfessi, dictum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint; aut (id facere non valeñ.) animo contrito Nomen IESV saltem corde in mortis articulo inuocauerint, Plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionẽ misericorditer in Domino concedimus. Præterea eisdem, qui pariter verè pœniteñ. & confessi, semel quolibet mense sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, septem annos,& totidem quadragenas. Qui verò in causa fuerint, vt pueri, famuli, aut quęuis aliæ personæ ad Doctrinam Christianam eant, ducentos dies: & qui diebus Stationum eiusdem Vrbis hanc Doctrinam in Ecclesijs, aut Oratorijs de Ordinariorum licentia docuerint, ac etiam illi, qui ad eamdem discendam accesserint, easdem Indulgentias consequantur, quas consequerentur, & consequi possent, si Ecclesias Stationum eiusdem Vrbis personaliter visitarent. Easdem etiam Indulgentias Visitatores Scholarum Doctrinæ huiusmodi; qui ex commisso sibi officio visitabunt illas Scholas, quas illo die visitare poterunt, consequantur si peccata sua confessi Sanctiss. Eucharistiæ Sacramentum sumpserint. Insuper eisdem, qui diebus feriatis hanc Doctrinam Christianam, aut publicè, aut priuatim, vt præmittitur, explanauerint, centum dies. Necnon omnibus,& singulis Præceptoribus, qui diebus festis discipulos suos ad Doctrinam Christinam duxerint, eosque illam docuerint, septem annos: & qui diebus feriatis in proprijs Scholis eamdem Doctrinam explicauerint, centum dies: Prędictis etiam Clericis, qui in Ecclesijs, seu Oratorijs, vbi Doctrina Christiana docetur, verbum Dei præiudicauerint, aut collationes fecerint, licet illo die non interuenerint in aliqua Schola docendi causa, septem annos. Omnibus autem,& sin-

singulis Patribus, & Matribus familias, qui in suis domibus liberis, famulis, & familiaribus vtriusque sexus Doctrinam Christianam similiter explanauerint, qualibet vice id fecerint, centum dies; Item ijs, qui per Ciuitates, Terras, & alia loca viros, mulieres, aut pueros ad discendam eandem Doctrinam Christianam docendi causa circuierint, septem annos: Ac etiam qui extra Ciuitates ad illam, vt præfertur, docendum per Castra, & Villas exierint, decem annos. Omnibus etiam, & singulis Christifidelibus, qui per mediam horam Doctrinæ prædictæ, aut discendi, aut docendi causa studuerint, aut eidem Doctrinæ interfuerint, centum dies. Eisdem etiam, qui Doctrinam prædictam docere solent, si infirmos visitauerint, quoties id fecerint, ducentos dies de iniunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentijs in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Non obstañ. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscunque. Volumus autem, vt si aliquę alię Indulgentiæ prædictis Clericis prę missa peragentibus à nobis, vel prædecessoribus nostris ad tempus nondum elapsum, vel perpetuò duraturæ concessæ fuerint, præsentes nullæ sint: Vtque etiam præsentium transumptis, etiã impressis, manu Secretarij subscriptis, & sigillo Præpositi Generalis dictæ Societatis, vel alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ, apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die 27. Septemb. 1622. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

S. Card. S. Susannę.

Decretum, quo locorum Ordinarijs Regulares à Confessionibus audiendis suspendendi ratio præscribitur.

CVm Sacræ Congregationi Cardinalium negocijs Episcoporum, & Regularium Præpositorum innotuerit, Confessarios Regulares grauiter conqueri, quod ab Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis ab audiendis confessionibus, quauis de causa indiscriminatim suspendantur; & propterea sæpè contingere, vt ab ijsdem Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinarijs omnibus simul vnius Conuentus, Confessarijs confessiones audiendi facultas adimatur; Illustrissimi eiusdem Sacræ Congregationis Patres, rati vix fieri posse, vt hęc sine scandalo, magnaque Animarum pernicie contingant: re maturè perpensa (ad omnem scandali materiam summouendam, & quo magis spirituali piarum mentium consolationi consulatur) statuunt, ac decernunt, Archiepiscopis, Episcopis, alijsque locorum Ordinarijs, ad quos Confessarios approbandi ius spectat, Confessarios Regulares, aliàs ab ipsis liberè approbatos; ab audiendis confessionibus suspendere post hac minimè licere, nisi ex noua causa, eaque ad confessiones ipsas pertinere: aut ob non seruatum interdictum ab ipsis Ordinarijs positum. Statuunt insuper eosdem Archiepiscopos, Episcopos, locorumquè Ordinarios Confessiones audiendi facultatem omnibus simul vnius Conuentus Regularibus Confessarijs, eadem Sacra Congregatione inconsulta, nullo pacto

adi-

adimere posse. Quod quidem Decretum, vt ijdem Illustrissimi Patres opportunum, & necessarium duxerunt, ita inuiolabiliter iubent obseruari. Romæ 20. Nouemb. 1615.

A. Mar. Episc. Hostien. Card. Gallus.

V. Theatin. Secr.

Locus † sigilli.

Decreta, & Declaratio super absolutione à censuris, seu à casibus reseruatis.

EDitum fuit aliàs à Sacra Congregatione S.R.E. Cardinalium, negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, præposita, Decretum super absolutione à casibus reseruatis eius, qui sequitur tenoris.

SACRA CONGREGATIO S. R. E. Cardinalium, negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, iustis, & grauibus causis id exigentibus ac de S. D. N. CLEMENTIS Papæ VIII. speciali mandato, viuæ vocis oraculo desuper habito, Sacerdotibus omnibus tàm sæcularibus, quàm Regularibus per vniuersam Italiam extra Vrbem degentibus, ad confessiones audiendas probatis quorumuis Ordinum, etiam Mendicantium, Militiarum, aut Congregationum, etiam Societatis IESV, & generaliter quarumcunque aliarum, quouis nomine nuncupentur, iubet, & præcipit, ne quis eorum sub prætextu priuilegiorum, indultorum, aut facultatum generaliter, vel specificè scripto, aut viuæ vocis oraculo, vel per communicationem à Sede Apostolica, vel eius auctoritate eorum Ordinibus, Congregationibus, Collegijs, vel Societatibus, aut Archiconfraternitatibus sæcularium, aut singularibus personis, seu alias quomodocunque sub quibusuis tenoribus, formis, & clausulis, etiam derogatoriarum derogatorijs, ad cuiusuis etiam Imperatoris, Regum, aut aliorum Principum Instantiam concessarum, seu confirmatarum, alicui cuiusuis status, gradus, & conditionis, aut dignitatis, tàm Ecclesiasticæ, quàm sæcularis, etiam Regiæ, vel Imperialis, ab vllo ex Casibus clarè, vel dubiè in Bulla die Cœnæ Domini legi solita, contentis, vel alias quomodocunque Sedi Apostolicæ reseruatis, aut in futurũ per Sanctitatem Suam, eiusuè Successores pro tempore, in eadem Bulla, vel aliter reseruandis; nec etiam à Cas[illegible]s, quos Ordinarij locorum hactenus reseruarunt, vel in posterum sibi reseruabunt, nullo casu etiam necessitatis, vel impedimenti nisi in mortis articulo, seu cum noua, & speciali Sanctitatis Suæ, aut Successorum suorum, vel Ordinariorum, quoad Casus ab ipsis tantum reseruatos respectiuè, impetrata in scriptis licentia, Ordinarijs locorum exhibenda, absolutionis beneficium de cætero impendere audeat, vel præsumat: sed cum opus fuerit pœnitentes ad Superiores, legitimosq. Iudices suos accedere cõnsulant, sub pœna contrafacientibus tàm Regularibus, quàm sæcularibus, excommunicationis, priuationis officiorum, & dignitatum, aut beneficiorum; inhabilitatis item audiendi confessiones, & ad quæcunque officia, prælaturas, beneficia in posterũ obtinenda, ipso facto, absque vlla alia declaratione incurrenda: Super quibus à ne-

nemine nisi à Romano Pontifice habilitatio, dispensatiouè,aut absolutio,præterquam in mortis articulo possit impartiri: Sanctitas enim sua (quatenus opus sit) facultates,& concessiones ipsas in hac parte vti cassas,& irritas haberi de cætero voluit,& vult,non obstantibus quibuscunque.

Præterea nouerint pœnitentes,absolutionem (si quam obtinebunt contra huiusmodi prohibitionem) esse nullam,nullíusque roboris,& momenti.

Et ne locorum Ordinarij,quibus ius hoc reseruandorum Casuum competit, plurium,quàm opus sit,reseruatione,subditis,aut Confessarijs in animarum salute procuranda cooperatoribus sint onerosi;monentur omnes, vt paucos,eosq. tantum,quos ad Christianam disciplinam retinendam,animarumque sibi creditarum salutem,pro cuiusuis Diœcesis statu, & qualitate necessario reseruandos esse iudicauerint reseruent. In quorum fidem,&c.Dat.Romæ,die 9. Mensis Ianuarij Anni 1602.

Cum autem dubia quædam,ac difficultates circa eiusdem Decreti interpretationem,atque obseruationem emersissent,eadem Congregatio,ne vllus deinceps obscuritati,scrupulo,ambiguitatiuè locus relinquatur;& vt clarius appareat,in quibus casibus vigore eiusdem Decreti reseruatis, intelligatur prohibita absolutio;speciali mandato eiusdem S D.N.Clementis Papæ VIII. similiter viuæ vocis oraculo super ea re habito,ipsum Decretum ita moderatur,ac declarat,videlicet,Sub eiusdem prohibitione illos tantum in posterum comprehendi casus,qui in Bulla die cœne Domini legi consueta continentur. Ac præterea: Violationis immunitatis Ecclesiasticæ in terminis Constitutionis fel.rec.Gregorij XIV.quæ incipit (Cum aliàs nonnulli) Violationis clausuræ Monialium ad malum finem, Prouocantium,& pugnantium in duello,iuxta Decretum Sacri Concilij Tridētini,& Constitutionem fel.rec.Gregorij Papæ XIII.incipientem(Ad tollēdum.) Inij icntium violentas manus in clericos,iuxta Canonem) Si quis suadente) &c. 17.q.4.ac iuris dispositionem.Simoniæ realis scienter contractæ,atque etiā confidentiæ beneficialis. Item omnes casus, quos Ordinarij locorum sibi reseruarunt,vel in posterum reseruabunt . In quibus omnibus iam enumeratis casibus dumtaxat,& sublata etiam pœnā inhabilitatis audiendi confessiones,eadem Sacra Congregatio vult,& mandat,dictum Decretum in sua firmitate,& pristino robore permanere: Ac præterea declarat eos quidem Sacerdotes,tàm sæculares, quàm Regulares,qui aliquo ex priuilegijs,indultis, & facultatibus in supradicto Decreto expressis,fulti fuerint,posse iuxta eorum priuilegia,indulta,& facultates,vsu ante idem Decretum,receptas, & quæ sub alijs reuocationibus non comprehenduntur tantum, & non alias absoluere à casibus in præsenti declaratione non comprehensis;alijs verò Sacerdotibus huiusmodi priuilegia non habētibus,nihil de nouo concedi Sed ne locorum Ordinarij, ad quos casuum reseruatio spectat,ea in re modum excedant; eadem Sacra Congregatio illos rursus magnopere admonendos censet, vt non passim, sed cum id videbitur communi bono expedire,atrociorum tantum, & grauiorum criminum absolutionem sibi reseruent,quorum reseruatio ad Christianam disciplinam retinendam conferat in ædificationem,non autem in destructionem cedat: ne alioquin Sacramēti Pęnitentiæ Ministrorum coarctata potestate Sanctæ Matris Ecclesiæ piæ menti contrarius effectus subsequatur. Prohibet etiam, ne sibi superfluè reseruent ca-

sus in Bulla die Cœnæ Domini legi consueta contentos;neque alios Sedi Apostolicæ specialiter reseruatos: Facultatem verò, & licentiam absoluendi à casibus reseruatis,quàm in scriptis tantum concedi permittebatur,etiam sola viua voce concedi posse declarat. Cæterum ne quis Sacerdotum sæcularium,aut Regularium,sub prætextu,quod per primo dictum Decretum non fuerit sufficiẽter eorum specialibus priuilegijs derogatum,eidem Decreto,sic(vt præfertur)declarato,contrauenire audeat, Sanctitas Sua Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis omnibus in fauorem quorumcunque Ordinum, seu Institutorum Regularium,aut Sacerdotum tàm sæcularium,quàm Regularium editis;necnon eorumdem Ordinum,seu Institutorum, ac etiam Ecclesiarum, & Monasteriorum,& aliorum sæcularium,seu Regularium locorum quorumcunque,etiam iuramento confirmatione Apostolica,vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus,priuilegijs quoque indultis,& literis Apostolicis,etiam Mari magno,seu Bulla Aurea,aut alias nuncupatis eisdem Ordinibus,seu Institutis; ac etiam Ecclesijs,& Monasterijs,& sæcularibus,seu Regularibus locis, aut personis sub quibuscunque tenoribus,& formis; ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs,alijsque efficacioribus,& insolitis clausulis;necnon irritantibus,& alijs decretis,etiam Motu proprio, & ex certa scientia,ac de Apostolicę potestatis plenitudine,aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis,seu extensionis concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis,eorumque totis tenoribus,& formis,specialis,specifica,expressa,& indiuidua, ac de verbo,ad verbum; non autem per clausulas generales idem importantes,mentio, seu quæuis alia expressio habenda,aut alia exquisita forma seruanda esset,tenores huiusmodi,ac si de verbo ad verbum,nihil penitus omisso,& forma in illis tradita obseruata, inserti forent,præsentibus pro expressis habens,quoad ea,quæ pręsentibus aduersantur, illis alias in suo robore permansuris,hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogat,contrarijs,quibuscunque non obstãtibus. Romæ,die 26.Nouemb.1602.

Alex.Card.Floren.Episc.Prænestin.

Hier.Agucchius Secret.

Aliud Decretum eiusdem Sacræ Congregationis, de S.D.N.Pauli Papæ V. mandato editum.

QVoniam Sacra Congregatio Cardinalium negocijs Episcoporum, ac Regularium Præpositorum,nuper accepit, quamplures Regulares tantùm facultatis,seù priuilegij ab Apostolica Sede sibi concessum profiteri, vt iam à casibus locorum Ordinarijs in eorum Diœcesibus reseruatis,absque aliorum Ordinariorum licentia,pœnitentes absoluere minimè dubitent,nonnulsque alios in decreto prohibitionis absolutionis à casibus Sedi Apost. vel locum Ordinarijs reseruatis,die 9.Ianuarij 1601.fel.rec.Clem. Papæ VIII. iussu to;necnon in declaratione illius eodem Clemente Pontifice iubente, die 26. No-

Nouemb. 1602. promulgata, excommunicationes Sedi, vel Ordinarijs prædictis reseruatas minimè comprehensas asserere; vnde fit, vt metus, quo homines à peccando coercentur, absolutionis facilitate exolescat. Ideo sacra eadem Congregatio de S.D.N. Pauli Papæ V. speciali mandato, viuæ vocis oraculo desuper habito, decretum huiusmodi, illúsque declarationem; necnon censuras, & pœnas, in eisque contenta, omnia confirmanda, atque innouanda operæ precium duxit, prout per præsentes confirmat, atque innouat; ab omnibusq. Sacerdotibus, tā sæcularibus, quā regularibus quorumuis Ordinum, et Mendicantium, Militiarū, Congregationum, aut cuiusuis alterius instituti, etiam necessario exprimendi, quouis nomine nuncupetur, inuiolabiliter obseruari; ac insuper vt nulli ex Sacerdotibus prædictis, quibuscunque priuilegijs, indultis, & facultatibus suffulti, ab excommunicationibus, vel à casibus eisdem Ordinarijs, vel Sedi Apost. reseruatis, tàm ad forum contentiosum eorundem Ordinariorum deductis, quàm non deductis, præterquam in mortis articulo, absoluere audeant, vel præsumant, vel eorum aliquis audeat, vel præsumat sub eisdem censuris, & pœnis eo ipso, & absq. alia declaratione incurrendis, mandat, ac præcipit. Non obstantibus omnibus, quæ idem Clem. VIII. in decreto, & declaratione huiusmodi voluit non obstare. Datum Romæ 7. Ianuar. Anni 1617.

Antonius Card. Saulius.

V. Theatinus Secr.

Declaratio Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, circa facultatem absoluendi à Casibus Sedi Apostolicæ, & Ordinario reseruatis.

SAcra Congregatio S.R.E. Cardinalium negocijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita censuit, per Cōfirmationes Priuilegiorum, quas Regulares à Sede Apostolica post Sacrum Concilium Tridentinum obtinuerunt, nequaquam reuixisse Priuilegia prius ab eodem Concilio, ac deinde etiam ipsius Congregationis Decretis sublata, atque extincta, si quæ habebāt, absoluendi à casibus Ordinario loci reseruatis, Quemadmodum nec indulta absoluendi à casibus contentis in Bulla, quæ in die Cœnæ Domini legi consueuit, vt potè sublata per annuam ipsius Bullæ publicationem vires, aut robur acquisiuisse ex subsequentibus Priuilegiorum Confirmationibus: Ac proinde Regulares cuiusuis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam necessariò exprimendi, nec intra, nec extra Italiam in vim Priuilegiorum, aut Confirmationum eiusmodi, quas vel hactenus obtinuerunt, vel deinceps fortè obtinebunt, posse quemquam absoluere ab eisdem casibus in Bulla Cœnæ, aut Ordinario loci reseruatis. Ac si secus egerint, absolutiones nullas, atque irritas fuisse, ac fore. Ab alijs verò casibus, & censuris Sedi Apostolicæ reseruatis; si quidem Regulares habent à Sede Apostolica absoluendi facultatem, illam extra Italiam minimè sublatam fuisse iisdem Sacræ Congregationis Decretis hac de re editis iussu san. mem. Clementis VIII.

Quam Sacræ Congregationis sententiam Sanctitas Sua ad se relatam approbauit, mandauitquè ab omnibus, ad quos pertinet, inuiolabiliter obseruari. Romæ 17. Nouemb. 1628.

F.A.CARD.S.HONVPHR.

Loco † sigilli.

P.Fagnanus Secr.

Reuocatio omnium indultorum quibusuis Religionibus, Societatibus, &c. quomodolibet concessorum audien. sæcularium confessiones absque Ordinarij examine, & approbatione.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

CVm sicut accepimus, aliquibus Religiosis quorundam Ordinum, seu Congregationum à Sede Apostolica indultum fuerit, vt sacramentales personarum sæcularium confessiones audire valeant, etiam si ab Episcopis Diœcesanis ad id examinati, & approbati non fuerint; nec desint, qui temerè asseuerēt, hoc ipsum priuilegium cæteris quoque aliorum Ordinum Regularibus competere, ex amplissimis priuilegiorum communicationibus, quas ab eadem Sede Apostolica obtinuerunt; & hinc saluberrimum Sacri Concilij Tridentini decretum, desuper sancitum penitus euertatur: Nos huic malo opportunè prouidere volentes, De Ven. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negocijs Regularium præpositorum consilio, omnia, & singula indulta huiusmodi, audiendi sæcularium cōfessiones, absque Ordinarij examine, & approbatione, quibusuis Collegijs, Capitulis, Religionibus, Societatibus, etiam Societati IESV, Congregationibus, & ordinibus, tàm mendicantium, quàm non mendicantium, necnō Monachorum quorumcumque, etiam S. Benedicti, Cistercien. & Carthusien. ac etiam quibusuis Militijs, etiam Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, ac quibuscumque Ecclesijs, etiam Patriarchalibus, & Metropolitanis, Monasterijs, cæterisq. locis pijs, siue eorum, & earum respectiuè Abbatibus, Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus, etiam Generalibus, vel Prouincialibus, Capellanis, Confessarijs, aut alijs quocumque nomine nuncupatis Superioribus, & personis quibuscumque etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi Apostolicæ immediatè subiectis cuiuscumque dignitatis, præeminentiæ, & conditionis existentibus, & quouis priuilegio munitis, & tàm ad supplicationem partium, quàm Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hactenus quandocumque, & qualitercumque ex quauis, etiam de necessitate exprimenda causa, & alias quomodolibet concessa, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium reuocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, viribusq. & effectu euacuamus, ac reuocata, cassa, sublata, abrogata, & annullata, viribusq. & effectu vacua esse, & fore, nec Religionibus, Societatibus, etiam Societati

IESV

IESV, Congregationibus, Ordinibus, ac Militijs, & Ecclesijs, Monasterijsque prædictis, eorumque Superioribus, & personis quibuscumque in posterum vllo modo suffragari; minusque illos, & illas, etiamsi de ijs specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum mẽtio haben. foret, indultis huiusmodi vti posse: præsentes verò literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicunque in præmissis interesse haben. seu habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi nõ fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, in ius vel controuersiam reuocari, ad terminos iuris reduci, aut aduersus illas quodcumque iuris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus posse: sed illas semper validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; Sicq; per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios (sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudican. & interpretan. facultate, & auctoritate) iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus. Non obstantibus præmissis, ac quibusuis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis, Ordinibus, Societatibus, & Congregationibus prędictis, eorumq. Prępositis, Decanis, Magistris, Abbatibus, Ministris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus, & alijs Superioribus, Capellanis, alijsq. prædictis, sub quibuscumque ten. & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs; alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs decretis, in genere, vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis ten. specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio haben. aut alia exquisita forma ad hoc seruan. foret, tenores huiusmodi præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis haben. (illis aliàs in suo robore permansuris) hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisq. contrarijs quibuscumque. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus vbique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ; Quodque eædem præsentes literæ, seu illarum exempla ad valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranen. ac Principis Apostolorum de Vrbe, & in Acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant, ac si vnicuique personaliter intimata fuissent. Datum Romæ, apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris. Die 12. Septembr. 1628. Pontificatus Nostri Anno sexto.

M.A.MARALDVS.

DE-

Circa promouendos ad primam tonsuram, vel ad minores Ordines in Regno Neapolitano.

SAcra Congregatio Card. negotijs Iurisdictionalibus Regni Neap. Præpositorum, iustis, grauibusq. adductа causis, de S.D.N. Greg. XV. speciali ordine, viuæ vocis oraculo desuper habito, expressè præcipit, & mandat omnibus, & singulis eiusdem Regni Archiepiscopis, & Episcopis, & alijs inferioribus, legitimam facultatem habentibus, vt antequam ad primam tonsuram, siue ad minores Ordines aliquem promoueant, Parocho, seu alteri, cui magis expedire videbitur, committant, vt omnibus, & desiderio eorum, qui volunt promoueri, pub. [...] in Ecclesia propositis, de ipsorum ordinandorum natalibus, ætate, moribus, & vita à fide dignis diligenter inquirat; & literas testimoniales, ipsam inquisitio[...] factam continentes, ad ipsum committentem quamprimum transmittat, ad hoc, vt tàm ex his, quàm ex alijs ex Sac. Conc. Triden. præscripto in cap. 7. sess. 23. de reform. adhibendis diligentijs sibi constet, promouendos illis esse qualitatibus præditos, quæ per Sacros Canones, idemque Concilium requiruntur. Quod, & obseruent in literis dimissorijs concedendis, in quibus exprimatur præfatas diligentias præcessisse. Dictæ autem literæ dimissoriæ vni tantum; & certo Ordinario ad electionem concedentis in posterum dirigantur, & pluribus directæ sint nullæ: Prædictaque vult inuiolabiliter obseruari, donec aliud fuerit ordinatum. Si quis verò contra formam præsentis Decreti fuerit ad primam tonsuram, siue ad minores Ordines promotus, ab executione collati, & à susceptione superioris Ordinis perpetuò suspensus sit; & vlterius condignis pœnis puniatur: Ordinans verò, vel dimissorias concedens vltra Diuinam vltionem, quàm incurret, à collatione Ordinum per annum suspensus sit eo ipso. Præterea ijsdem Ordinarijs enixè iniungit, vt Decreta per Sacros Canones, Sacrumque Conc. Trid. & Apostolicas Constitutiones quoad delationem Clericalis habitus, & tonsuræ, seruitiumq. Ecclesiæ præstandum, ita curent per huiusmodi Clericos obseruari, & in eos, qui contrafecerint, statutis, per ea pœnis animaduertere, vt ipsi nequeant de damnabili circa hæc negligentia redargui. Romæ, 10. Kal. Iulij 1623.

Oct. Card. Bandinus.

Laur. Campegius Secr.

Anno verò 1616. cum quæsitum esset.

An præfato Decreto comprehendantur Fratres Ordinis Minorum S. Francisci, Capuccini nũcupati, in dicto Regno Neapolitano pro tempore de Familia commorantes.

SACRA CONGREGATIO CARD. negotijs Regularium præposita, censuit, Decretum, vt supra, editum, ad Cappuccinos, aliosue Regulares non pertinere. Romæ, die 27. Iulij 1626.

Laud. Card. S. Sixti.

P. Fagnanus Secr.

Extat

Extat inter Constitutiones, & Decreta Diocesana Synodi Neapoli celebratæ anno 1627 sequens Decretum.

DE FERIA QVINTA IN COENA DOMINI.

DEcreuit Sac. Rituum Romana Congregatio, celebrandam esse Missam vnam tantum in Feria Quinta in Cœna Domini, in qua Sacerdotes, & alij communicent: In Feria quoque Sexta sequenti, si in eam incidit Festum Annunciationis B. M. Virginis, non teneri fideles eo die audire Missam, neque debet eo die distribui sacra Synaxis. Cum autem in Ciuitate nostra Neap. prædicta Feria Quinta fit festum de consuetudine, neque commodè possint omnes interesse prædictæ vni Missæ, toleramus posse celebrari eo die quatuor Missas priuatas, non vltra, & vna post aliam, ante Missam solemnem, in ijs nimirum Ecclesijs, ad quas populorum magnus solet esse concursus.

De Baldachino Episcopis erigendo in Ecclesijs Regular. Pontif. exercentibus.

DEcretum, quo declaratur, Episcopis in Ecclesijs Regularium Pontificalia exercentibus, licere Baldachinum erigere, vt non ita nouum omittitur. Eius summa est: si Regulares id facere neglexerint, aut noluerint, licere eisdem Episcopis (sunt verba decreti) illud asportari, & in quacumque eorumdem Regularium, aut alia quantumuis exempta Ecclesia supra Episcopale solium, seu Pontificale faldistorium, erigi facere, atque sub eo sedere, & stare, quemadmodũ in proprijs, & Cathedralibus eorum Ecclesijs stare solent: eo tamen dumtaxat tempore, quo Pontificales eiusmodi functiones exercebunt: vel dum actus ipse, cui in Pontificalibus ederunt, peragetur. Si qui verò Regularium huic Declarationi, &c. inobedientes fuerint, sciant se ab eisdem Episcopis, ad id per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, huius Decreti virtute cogi, & compelli posse, &c. Romæ, die 10. Iunij 1603.

Libri nullibi imprimantur, nisi prius approbentur ab Ordinario, vel Inquisitore loci vbi est Auctor.

PRohibitio, ne degentes in Statu Ecclesiastico mediatè, vel immediatè Sedi Apostolicæ subiecto libros ab eis vbicumque compositos de quacumque materia tractantes, absque Cardinalis Vicarij, & Magistri Sacri Palatij in Vrbe, & extra eam absque Ordinarij, & Inquisitoris loci licentia deferant, aut imprimendos transmittant.

DE

De nouis Religiosorum locis non erigendis, nisi iuxta præscriptum præsentis Decreti.

CVm alias fel. rec. Clemens Papa VIII. decreuit, Ordinarios locorum licentiam ad nouos Conuentus cuiuscumque præsertim Mendicantium Ordinis, in Ciuitatibus, & locis eorum ordinariæ iurisdictioni subiectis, erigendos impartiri non posse, nisi vocatis, & auditis aliorum in eisdem Ciuitatibus, & locis existentium Conuentuum Prioribus, seu Procuratoribus, & alijs interesse habentibus & causa seruatis seruandis cognita in eisdem Ciuitatibus, & locis, nouos huiusmodi erigendos Conuentus, sine aliorum detrimento, commodè sustentari posse, constiterit. Si verò ab eorum sententijs ad Sedem Apostolicam prouocari, & appellari contigerit, ipsos Ordinarios tandiu erectionem nouorum Conuentuum suspendere debere, quamdiù à dicta Sede in ea causa pronunciatum extiterit; ac alias prout in decreto huiusmodi plenius continetur. Verum per pię mem. Paulum Papam V. accepto plerosque ex Ordinarijs prædictis fauore, vel nimia exposcentium importunitate ad nouos Conuentus, seù Domos, præter, & contra tenorem prædicti Decreti erigendos plerumq. adduci, quo fit, vt non habita debita eleemosynarum, seu redituum cuiuscumque Monasterij, Cõuentus, seu Domus ratione, Monachi, seu Fratres, aut Religiosi ibi degentes, manuteneri nequeant, & ad taxam exiguum numerum reducantur, vt cultus Diuinus in eorum Ecclesijs destituatur, ibiq. Regularis disciplina, vt conuenit, conseruari non valeat. SACRA CONGREGATIO Illustriss. DD. Cardinalium negotijs Regulariũ præpositorum, ad quos idem Paulus Papa V. negotium huiusmodi reiecerat, tot incommodis obuiam ire, eisq. aliquod opportunum remedium adhibere cupiẽs, Decreti huiusmodi veriores, ac totos tenores præsentibus, ac si de verbo ad verbũ insererentur pro plenè, & sufficienter expressis habens, viuè vocis oraculo à S. D. N. Gregorio Papa XV. habito, Decretum prædictum, quatenus opus sit innouat, & in vsum reducit. Volens, quod de cætero Monasterium, Conuentus, Domus, Congregatio, vel Societas Religiosorum, seu Regularium cuiuscunque, etiam Mendicantium Ordinis, Societatis, & Instituti, quocumque nomine nuncupẽtur, etiam si de illis particularis, expressa, & specifica mentio habenda esset, in quacumque Ciuitate, vel Oppido, seu quocumque alio loco, non erigantur, nisi in eo saltem duodecim Fratres, aut Monachi, seu Religiosi inhabitare, ac ex reditibus, & ex consuetis eleæmosynis sustentari valeant; ac Priores, seu Procuratores aliorum Monasteriorum, Conuentuum, seu Domorum aliarum Religionum, vel Congregationum, aut Societatum seu Institutorum huiusmodi, non solum in prædictis, sed etiam in alijs per quatuor millia passuum circumuicinis locis a sua vocati, & auditi fuerint, ac tali erectioni consenserint, vel alias Ordinarijs locorũ constiterit, Religiosos Monasterij, Conuentus, seu Domus Regularis sic erigendi, seu erigendæ absque detrimento Religiosorum in Monasterijs, seu Domibus antea in Ciuitatibus, seu locis huiusmodi erectis degentium, ibi in numero duodecim commodè, & congruè manuteneri, & ali posse. Si verò noui Conuentus, Domus, Congregatio, vel Societas huiusmodi instituendæ erunt, nullique alij

Regulares inibi reperiantur, Ordinarij locorum nihilominus diligenter inquirant, an locorum incolæ, & habitatores (quorum, & consensum requirant, ac adhibeant) huiusmodi duodecim Religiosos in Conuentibus (vt præmittitur) instituendis commodè alere, & manutenere valeant. Si verò à Decreto, seu Decretis per Ordinarios prædictos in causis huiusmodi ferendis legitimè appellari cõtigerit, ex nunc, prout ex ea die, qua appellatio interponetur, ea ad eandem Sacrã Congregationem vna cum toto negotio principali deuoluta censeatur, appellationeq. huiusmodi pendente, nihil innouandum esse, irritumq. & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernens, quibuscumque in contrarium facien. non obstantibus. Romæ 17. Augusti 1621.

Ant. Card. Saulius.

Locus ✝ sigilli.

N. Zambeccarius Secr.

Declaratio de eleemosynis Religiosorum Mendicantium.

ILLVSTRISS. ET REVERENDISS. DOMINI.

Generales Procuratores Ordinum Mendicantium, conquerũtur, quòd Fratres eorum à nonnullis Episcopis, & locorum Ordinarijs interpellantur, quominùs eleemosynas quærant in ipsamet Diœcesi, vbi quis illorum Conuentus existit. Insuper aliqui ex ipsis etiam prohibent, quin ijdem Fratres eleemosynas in sua Diœcesi extra Conuentus locum, nisi per quinque, aut sex milliaria, petant. Cumautem id priuilegijs Apostolicis aduersari videatur, cadatque in graue Religionum detrimentum: Supplicant ijdem Procuratores, vt declaretur, An hæc fieri possint ab Episcopis, nec ne?

SACRA CONGR. CARD. Conc. Trid. Interpretum censuit, Fratres Ordinum Mendicantium nequaquam posse ab Episcopis prohiberi, quominùs per seipsos in Diœcesibus, vbi habent Conuentus, eleemosynas quærant: sed tantum si extra loca, vbi Monasteria existant, quæritare voluerint, teneri suorum Superiorum licentiam Ordinario ostendere.

R. CARD. VBALDINVS.

Prosper Fagnanus Sac. Congr. Concil. Secr.

Locus ✝ sigilli.

Romæ, ex Typographia Cameræ Apostolicæ 1621.

Confirmatio Decreti Sacr. Congr. Conc. quæ censuit, Const. Gregor. XV. de Conseruatoribus non afficere Religionem Hierosolymitanam, nisi quoad Iudices Conseruatores, eidemque Religioni adhuc ius eiusmodi Iudices Conseruatores eligendi competere.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filij Antonius de Paula Magnus Magister, & Conuentus Hospitalis S. Ioan. Hierosolymitani, quòd à Venerab. Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus Sac. Conc. Trid. Interpretibus emanauit decretum ten. subsequen. videlicet. Die 6. Febr. 1627. Sacra Congreg. Illustrissimorum Cardinalium Conc. Trid. Interpretum censuit, Constitutionem san. mem. Gregor. XV. de Conseruarotibus non afficere Religionem Hierosolymitanam, nisi quoad Iudices Conseruatores, eidemque Religioni adhuc ius eiusmodi Iudices Conseruatores eligendi competere. CVM autem (sicut eadem expositio subiungebat) Antonius Magnus Magister, & Conuentus præfati, Decretum huiusmodi pro illius validitate, & subsistentia firmioribus Apostolicę nostrę confirmationis robore communiri plurimum desiderent, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, vt in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremus. Nos igitur Antonium Magnum Magistrum, & Conuentũ præfatos specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & illorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis (si quibus quomodolibet innodatæ existunt) ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, Decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos tàm iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus: Decernẽtes Decretum huiusmodi, necnon præinsertas literas semper valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dicto Hospitali, necnon Antonio moderno, & pro tempore existenti illius Magno Magistro, & Conuentui plenissimè suffragari. Sicq. per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane quidquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. præfati Gregorij prædecessoris, alijsq. Cõstitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cęterisq. contrarijs quibuscunque. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus vbiq. fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, Die 17. Feb. 1628. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

M. A. MARALDVS.

Con-

Confirmatio, & innouatio Regulæ Cancellariæ, Decreti Cameræ Apostolicæ, & Constitutionum fel. rec. Iulij III. quoad fructus beneficiorum Ecclesiasticorum inexactos.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

AEternus rerum conditor, cuius iudicia abyssus multa, sacrosanctum Apostolicæ seruitutis officium Nobis ad hoc licèt immeritis demandare voluit, vt speculatores domus Israel, quæ est Ecclesia sua sancta, ab eo constituti, inter cæteras eiusdem seruitutis curas, boni Patrisfamilias exemplo prouideamus, vt non modo Ecclesiarum omnium, & personarum eis in diuinis deseruientium indemnitati iugiter consulatur, verùm etiam Cameræ nostræ Apostolicæ iura, sarta, tectaq. omni solicitudine præseruentur, & vnicuique, quod suum est, æqua lance tribuatur; ea verò Nobis vt sublatis impedimentis quibuslibet faciliùs succedere valeant, Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum constitutiones desuper editas, & libenter innouamus, & si quæ super illis, ac etiam à Nobis ea de re emanatis regulis, siue literis Apostolicis dubia oriri noscuntur, opportunæ declarationis ministerio remouemus, vt etiam hac ratione nostram eidem Ecclesiæ sanctæ operam, quantùm nobis ex alto conceditur, non inutilem faciamus. Aliàs siquidem per regulas Cancellariæ Apostolicæ per Nos in crastinum assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem editas, omnia, & singula facultates, & indulta in ea parte, in qua nec dum verè, & realiter suum erant sortita effectum per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros ad fauorem quarumcumque personarum concessa, quibus eis, vel eorum singulis vllo modo, & ex quauis causa, vel prætextu permittebatur, fructus certos, vel incertos, iura, obuentiones, & emolumenta quæcumque quorumlibet beneficiorum per eos obtentorum anticipatis solutionibus vltra vnum annum elocare, & arrendare, ac ad firmam, vel annuam responsionem concedere, seu eos, & ea ad fauorem quarumcumque personarum obligare, vel hypothecare, insolutum dare, aut de eis quomodolibet, & ex quauis causa disponere pro tempore ad vitam beneficiatorum, & ad tempus, quo beneficia huiusmodi obtinuissent, minimè restricta, nec coarctata, inter alia reuocauimus, cassauimus, & annullauimus; ac deinde per nostras sub plumbo sub datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicæ MDCXXIV. xj. Kal. Nouembris Pontificatus nostri anno ij. expeditas literas, licèt post generalem gratiarum, & indultorum in præiudicium Cameræ, & Sedis Apostolicæ per eosdem prędecessores nostros quomodolibet concessorum reuocationem facultates testandi, & ab intestato succedendi quibusuis etiam per Nos concessas excepetimus, nihilominus mentis, & intentionis nostræ fuisse, & esse declarauimus, prædictæ Regulæ Cancellariæ super reuocatione indultorum superuenientiæ, vt præfertur, per Nos editæ nullatenus per easdem literas nostras præiudicare, quinimo eandem regulam quoad omnia in illa comprehensa, ac omnes, & quascunque personas quauis dignitate, etiam Cardinalatus fulgen. confirmauimus, & quatenus opus esset, inno-

uauimus,& extendimus,ac aliàs prout in dictis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur. Cum autem sicut accepimus, pro interesse successorum in beneficijs Ecclesiasticis,& seu respectiuè Cameræ nostræ à nonnullis in dubium reuocato, an regula nostra prædicta facultates, ab eisdem prædecessoribus nostris quomodolibet concessas, & emanatas testandi, quoad Ecclesiarum,& beneficiorum fructus inexactos, reuocaret, in eadem plena Camera nostra Apostolica sub die xiij. Ianuarij MDCXXV. resolutum fuerit, facultates testandi, in ea parte, in qua conceditur facultas disponendi de fructibus non exactis, per prædictam regulam nostram esse reuocatas, & super resolutione huiusmodi decretum Camerale emanauerit, eiusdem decreti obseruantia,& executione etiam subsecutis, & pariter ex eo quod in facultatibus testan. & de bonis disponen. ac ab intestato succedendi per Nos ab inde citra cõcessis expressa, cõstitutionum etiam declaratoriarum fęl. rec. Iulij Papæ III. etiã prædecessoris nostri super fructibus inexactis, aliàs in fauorem Ecclesiarum,& beneficiorum, ac in eis successorum, & respectiuè Cameræ nostræ Apostolicæ editarum derogatio, cum diuersis,& prægnantibus clausulis, etiam derogatoriarum derogatorijs apposita fuit, à nonnullis prætendatur, regulæ,& constitutioni nostris huiusmodi, resolutionique, & Decreto Cameralibus prædictis sufficienter derogatum, ac proinde successoribus in beneficijs,& Ecclesijs,& respectiuè Cameræ prædictis, quoad fructus inexactos huiusmodi præiudicium illatũ fuisse: Nos omnem in præmissis dubitandi, seù hæsitandi materiam è medio tollere, necnon Ecclesiarum,& beneficiorum, in eisque successorum, ac etiam respectiuè Cameræ prædictorum indemnitati, consulere volentes, & quarumcunque literarum Apostolicarum tàm in forma Breuis, quàm sub plumbo super facultatibus testandi, disponendi,& ab intestato succedendi,& alias quomodolibet expeditarum, ac quarumcunque aliarum concessionum,& gratiarum desuper quomodolibet factarum veriores,& totos tenores, necnon alia quæcunque etiam hic forsan dè necessitate exprimenda, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis,& ad verbum insertis habentes, Motu proprio,& ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine hac nostra perpetuò valitura constitutione easdem nostras Cancellariæ Apostolicæ regulam, & constitutionem, prædictamq. resolutionem Cameralem, ac decretum desuper emanatum huiusmodi, necnon ipsas dicti Iulij prædecessoris Constitutiones in fauorem Ecclesiarum,& beneficiorum, in eisque successorum, ac Cameræ Apostolicæ respectiuè super fructibus inexactis huiusmodi editas,& de ijs quomodolibet disponentes tenores præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illasque,& earum quamlibet, quoad fructus inexactos huiusmodi, in fauorem Ecclesiarum,& beneficiorum in eisque successorum,& respectiuè Cameræ nostrę Apostolicæ prædictæ innouamus. Insuper motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus declaramus,& in verbo Romani Pontificis attestamur, mentis,& intentionis nostræ nunquam fuisse, nec esse, minusque de cætero fore per quacunque concessionem, indultum, seu facultatem testandi,& disponeñ. ac ab intestato succedendi, vel transmittendi, etiam motu, scientia,& potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter,& per modum indulti, seu legis generalis, vel aliàs quomodolibet à Nobis emanatam,& pro tempore emanandam prædi-

ctis

ctis regulæ,& constitutioni nostris,nec resolutioni,& decreto Cameralibus. illorumque obseruantiæ, minusque Constitutionib. d. Iulij prædecessoris huiusmodi,quoad fructus inexactos,etiam si affictus,& emolumenta quæcunq.inexacta huiusmodi deberentur ratione fructuum recollectorum,& in horreo reconditorum,ac etiam consumptorum,derogare, nec aliquod eis præiudicium vllo modo inferre,quinimò easdem nostras regulam,& constitutionem, decretumq. & resolutionem Cameræ prædictæ,ac dicti Iulij Prædecessoris Constitutiones per Nos,vt præfertur approbatas,confirmatas,& respectiuè innouatas de cætero perpetuis futuris temporibus,quoad fructus quarūcunque Ecclesiarum, & beneficiorum quomodolibet qualificatorum,& quocunque nomine nuncupatorū inexactos huiusmodi,inuiolabiliter obseruari,ac omnimodæ executioni demandari debere; etiamsi in prædictis indultis, licentijs, seu facultatibus testandi,vel aliàs quomodolibet disponendi, & ab intestato transmittendi, vel succedendi, hactenus etiam per Nos concessis, & de cætero etiam per successores nostros Romanos Pontifices,etiam Motu scientia, & potestatis plenitudine similibus, vel aliàs quomodolibet concedendis,clausula prædictę regulæ nostræ reuocatoriæ præseruatiua,siuè quoduis aliud Decretum, sub quacunque verbōrum forma,& expressione conceptum,de eadem regula præseruanda apposita,& appositum respectiuè non fuerit. Omnes verò,& singulas licentias,indulta,& facultates testandi,& alias quomodolibet disponendi,vel ab intestato transmittendi,& succedendi tàm à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris,& à Nobis hactenus quomodolibet concessas,& emanatas,quàm in futurum etiam à successoribus nostris prædictis,etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concedendas,& emanandas in fauorem quarumcunque personarum, etiam speciali,& indiuidua mētione,& expressione dignarum,cuiuscunque qualitatis,status,gradus,& conditionis sint, vel fuerint,& quacunque dignitate etiam Cardinalatus fulgeant;censendas,haben. & intelligen. esse,censerique,haberi, & intelligi debere;perinde,ac si in eis,& quacunque illarum parte, apposita esset clausula omnium, & singulorum iurium prædictorum dictæ Cameræ Apostolicæ,ac respectiuè Ecclesiarum,& beneficiorum, in eisque successorum præseruatiua, verbis infrascriptis,siue æquipollentibus concepta, videlicet (Saluis semper,& in suo robore permanentibus prędictis regula,& Constitutionibus,resolutioneq. & decreto Camerali super ipsius regulæ declaratione die xiij. Ianuarij 1625.emanatis,quibus omnibus nullo modo intendimus derogare. Præterea etiam decernimus nunquam de cætero in quibuscunque concessionibus, & dispositionibus, indultis,facultatibus,& gratijs etiam motu,scientia,& potestatis plenitudine paribus,etiam quorum ten.&c.& quascunque alias clausulas,etiam derogatoriarū derogatorias habentibus,ac etiam per viam legis,vel indulti generalis,etiam consistorialiter,& aliàs quomodolibet sub quibuscunque ten.& formis per Nos,& quoscunque successores nostros huiusmodi concedendis, seu à Nobis, vel illis emanandis;nunquam præmissis omnibus,& singulis censeri in aliquo præiudicatum,nec derogatum,nisi in eorum quolibet fuerit expressè, & dispositiuè,non autem per clausulas generales idem importantes,& seu euentualiter præsenti nostræ constitutioni derogatum. Præsentes verò literas,omniaque, & singula in eis contenta quæcunque,etiam ex eo,quòd in præmissis,seu eorum aliquo inte-

resse

cesse haben. seu habere quomodolibet prætendentes eis nullatenus consenserint, nec ad ea vocati,& auditi,minusque causæ,propter quam eædem præsentes emanarint,adductæ,verificatæ,seu aliàs iustificatæ fuerint,nullo vnquam tempore de subreptionis,vel obreptionis nullitatis,seu inualiditatis vitio,aut intentionis nostræ,vel alio quopiam defectu,etiam quantumuis magno, inexcogitato, & substantiali,siue etiam,ex eo,quod in facultatibus testandi,ac alias de rebus,& bonis disponédi quibusuis,etiam S.R.E.Cardinalibus à Sede Apostolica,vel alias quomodolibet ex quacunque causa,etiam fauorabili,publica,& pia, etiam ratione consanguinitatis,vel affinitatis inter concedentem, & priuilegium existentis,ac aliàs quouis modo,etiam consistorialiter concessis,caueatur expresse quòd illis vti intuitu,& in remunerationem laborum,& onerum quorumcunque, vel ratione legationum,aliorumque officiorum etiam Romanæ Curiæ,& dignitatum quarumlibet,etiam speciali nota,& expressione dignarum,ac alias ex titulo,& causa mere onerosis,& alias quouis modo attributis,nullatenus, vel nonnisi sub certis modo,& forma tunc expressis,derogari valeat,ac in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates,& quæuis alia seruanda,& adimplenda,seruata,& adimpleta non fuerint,aut ex quouis alio capite à iure vel facto,seu statuto, & consuetudine aliqua resultante,seu etiam enormis enormissimæ,& totalis læsionis, etiam quoad quoscunque ipsorum priuilegiatorum creditores, etiam quã tumlibet priuilegiatos,aut quocunque alio colore,& titulo etiam in corpore iuris clauso,seu occasione,vel causa etiam quantumuis iusta,rationabili,& priuilegiata;etiam tali,quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret , aut quòd de voluntate nostra huiusmodi,ac alijs superius expressis, seu relatis nihil vllibi appareret,seu aliter probari posset,notari,impugnari,inualidari,retractari, in ius,vel controuersiam reuocari,aut ad terminos iuris reduci,vel aduersus illas restitutionis in integrum,apetitionis oris,reductionis ad viam, & terminos iuris,aut aliud quodcunque iuris,gratiæ,vel iustitiæ remedium impetrari, seu etiã motu,scientia,& potestatis plenitudine similibus concedi, aut sic impetrato,vel concesso quempiam vti,seu se iuuare in iudicio,vel extra posse,neque ipsas præsentes sub quibusuis similium,vel dissimilium gratiarum reuocationibus,suspen. limitationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi,sed semper ab illis exceptas,perpetuòque validas,firmas, & efficaces,existere,& fore;suosque plenarios,& integros effectus sortiri,& obtinere,ac per omnes,& singulos,ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum,inuiolabiliter obseruari,sicque,& non aliter in præmissis omnibus,& singulis per quoscunque iudices ordinarios,& delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores,& S.R.E.Cardinales,ac Camerarium,& Thesaurariũ Cameræ,necnon Præsidentes,& Clericos Cameræ nostræ Apostolicæ in quauis causa,& instantia(sublata eis,& eorum cuilibet quauis aliter iudican. & interpretan.facultate,& auctoritate) iudicari,& diffiniri debere, irritumque, & inane quidquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter,vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. quatenus opus sit nostra de iure quæsito non tollen. alijsque Cancellariæ Apostolicæ regulis,necnon quibusuis Constitutionibus,& ordinationibus etiam Apostolicis,ac iuramento, vel alia quauis firmitate roboratis statutis,vsibus,stylis,& consuetudinibus,etiam immemorabilibus,

necnon

necnon literis facultatum testandi; aliàsque de rebus, & bonis disponendi per quoscunque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam Nos quibusuis personis etiam S.R.E.Cardinalibus sub quibuscunque ten.& formis,ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs,etiam motu,scientia, & potestatis plenitudine similibus,etiam in remunerationem laborum, & damnorum passorum,ac ratione officiorum,& dignitatum,necnon ex titulo, & causa merè onerosis,& alias cum quibusuis efficacioribus clausulis, & decretis priuilegijs quoque,indultis,alijsque literis Apostolicis in contrarium, vt præmittitur, & aliàs quomodolibet concessis,confirmatis,& innouatis: Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti eorum derogatione de illis,eorumque totis tenoribus specialis,specifica,expressa,& indiuidua,nō autem per clausulas generales idem importantes mentio,seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret,tenores huiusmodi,ac si specificè,& sigillatim expressi,& inserti forent,præsentibus pro plenè,& sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes ad effectum omnium,& singulorum præmissorum, specialiter,& expresè derogamus,cæterisquè contrarijsquibuscunque. Vt autem præsentium literarum notitia ad omnes deueniat,volumus quod illæ,siuè earum exempla ad valuas Basilicarum Sancti Ioannis Lateranen. ac Principis Apostolorum de Vrbe,& in Acie Campi Floræ affixæ,seu affixa omnes ita arctent, & afficiant perinde,ac si vnicuique personaliter intimatæ, vel intimata fuissent, quòdque earundem præsentium trāsumptis,etiam impressis,manu alicuius Notarij publici subscriptis,& sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica cōstitutæ,munitis eadē prorsus fides in iudicio,& extra adhibeatur,quæ ipsis præsentibus adhiberetur,si forent exhibitæ,vel ostensæ. Dat. Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris Die v.Aprilis MDCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

M.A.Maraldus.

Constitutio De Electione Magni Magistri Hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN specula militantis Ecclesiæ,nullò meritorum suffragio, sed per abundantiam Diuinæ gratię constituti,inter cætera,quibus iuxta creditum humilitati nostræ Apostolatus officium ingiter angimur, illa nos maximè solicitos reddunt, vt eorum,qui ad primaria in Militijs Regularibus munia assumendi sunt, electione,certis legibus celebrentur,& omni perturbatione semota,feliciter perficiantur. Quare certam legem,& formam in electione Magni Magistri Hospitalis S.Ioannis Hierosolymitani celebranda præscribere volentes,Motu proprio, & ex certa scientia,ac matura deliberatione nostris,deque Apostolicæ potestatis

ple-

plenitudine, hac nostra perpetuò valitura Constitutione prohibemus, & interdicimus, ne de cętero vllus Locumtenens à pro tempore existente, dicti Hospitalis Magno Magistro, vel sede Magistrali vacante, à Consilio status, seu Completo iuxta formam statutorum, seu stabilimentorũ d. Hospitalis, auctoritate Apostolica confirmatorum deputatus, vel electus cum quouis Fratre Milite dicti Hospitalis, seu alia quauis persona ad habitum Fratrum dicti Hospitalis admitti petente super cuiuscunque generis impedimento, vel defectu, etiam in vim quorumcunque priuilegiorum, seu facultatum, eadem auctoritate concessorum, seu confirmatorum, dispensare, aut alias gratias quouis prætextu facere, minusque literas Apostolicas Magno Magistro prædefuncto directas executioni demandare, aut alios quosuis actus gratiam concernentes, sub pœna priuationis vocis actiuæ, & passiuæ eo ipso incurreñ. facere audeat, vel præsumat; Volentes, & expresse pręcipientes, vt ipse Locumtenens ea solum, quæ ad meram iustitiã pertinent, exercere valeat: aliòquin omnia, & singula per eum contra præsentium tenorem quomodolibet gesta, irrita, & inana, nulliusque roboris, & momenti existent. Sicque dispensati, & alij quicunque executionis literarum prædictarum, necnon gratiarum, eis sic, vt præfertur, à Locumtenente huiusmodi factarũ, vsu, & effectu careant, & aliàs in eodem statu, in quo antea erant, non secus, ac si cum eis super suis impedimentis, vel defectibus dispensatum, gratiæque eis concessæ, ac literę Apost. huiusmodi executioni demandatę non fuissent, remaneant. Occurrente autem Sedis Magistralis vacatione tres eiusdem Hospitalis FF. Milites, fide, & facultatibus idonei, per Locumtenentem, & Consilium præfatos deputentur, vt in ipsorum sic deputatorum manibus pecunię per debitores communis Aerarij, vacatione pręfata durante, in numerata pecunia realiter, & cum effectu soluantur, & numerentur. Soluentes verò solutionum huiusmodi quietantias ab ipsis Deputatis reportent; qui quidem Deputati statim, secuta Magni Magistri electione, pecuniarum per eos receptarum, & exactarum rationem reddere, pecuniasque ipsas Magno Magistro canonicè electo, seu Thesaurario, vel alijs Ministris, ad quos de iure, & ex forma statutorum, seu stabilimentorum huiusmodi spectabit, consignare, & restituere teneantur, aliterque factę solutiones nullatenus soluentibus suffragentur, quin adhuc communis Aerarij, ad effectum non ferendi suffragium, debitores censeantur. Pręterea ne vllus dicti Hospitalis Frater siue Miles, siue Capellanus, siue Armorum seruiens, extra limites natus, cum quo super defectu limitum dispensatum sit, nullusque Frater Cappellanus, actu Sacerdos non existens, minusque nullus Frater seruiens qui ex mera gratia, nullis factis probationibus receptus fuerit, in electione Magni Magistri, aut in quouis alio actu illam concernente, etiam cuiusuis priuilegijs à Sede Apostolica obtenti, vel consuetudinis etiam immemorabilis, aut quouis alio prætextu, ingenio, vel colore, votum, vel suffragium ferre, nec etiam passiuum habere, seu in ea quomodolibet se intromittere, vel immiscere audeat, vel pręsumat, aut Priuilegio, vel consuetudine huiusmodi, siue quibusuis alijs gratijs sibi specialiter, etiam Auctoritate Apostolica desuper concessis, vti possit, aut valeat. Exceptis tamen Venerabili Fr. Episcopo Meleuitano, & dilecto filio Priore Ecclesię Conuentualis eiusdem Hospitalis, nunc, & pro tempore existentibus, necnõ quouis alio Magnę Crucis Fratre, quos, licèt receptos extra limites, ad suffragium feren-

rendum habiles declaramus; eosque in hac prohibitionis parte nullatenus comprehendere intendimus; sed eiusdem Episcopi, necnon etiam linguæ Germanicæ iura, priuilegia, & prærogatiuas, si quæ illis aliàs competunt, præseruamus. Insuper statuimus, & ordinamus, vt ipse Locumtenens vnà cum Consilio supradicto quamprimùm eorum Fratrum, qui iuxta formam præsentis nostræ Constitutionis suffragium laturi sunt, notam, siue catalogum cum eorum nominibus, cognominibus, patrijs, & denominationibus, necnon tempore susceptionis habitus, ac residentiæ, & carauanarum per eorum quemlibet factarum confici, illamque in locis publicis, solitis, & consuetis, ad hoc, vt si quis se grauatum senserit, aut contra aliquem excipere voluerit, intra terminum, ab eisdem præfigendum, in Actis Cancellarij, seu Vicecancellarij, aut cuiusuis alterius, ad hoc deputandi, exhibere, & iura sua deducere possit, & valeat, affigi curent: Quo termino elapso, & nihil opposito, opponere volentes ampliùs non audiantur. Ipsi verò Locumtenens, & Consilium ipsas, & quascunque alias controuersias quas, Sede Magistrali vacante, oriri contigerit, donec ad Magni Magistri consummatam electionem deuentum fuerit, primatiuè quoad alios quoscunque, summariè, simpliciter, & de plano, absque strepitu, & figura iudicij, etiam manu Regia, iuxta tamen eorum statuta, stabilimenta, & consuetudines huiusmodi, omni, & quacunque appellatione, in integrum restitutione, & alijs quibuscunque executionem retardare valentibus remotis, decidere, & terminare etiam possint, & valeant. Conuentus verò, & omnes Fratres die, & hora solitis in Ecclesia d. Hospitalis congregentur, & Missa celebrata, Hymnòque Veni Creator Spiritus, decantato, singuli Fratres ius suffragij vigore præsentium habentes, ad Cappellam vnicuique linguæ ad id in eadem Ecclesia destinatam, seu destinandam (exceptis tamen Fratribus illius linguæ, ex qua dictus Locumtenēs extiterit, qui in corpore Ecclesiæ S. Ioannis remaneant) accedant, ibique præuio iuramento per eorum singulos alta, & intelligibili voce iuxta formam in statutis, seu stabilimētis huiusmodi præscriptam, & de præsenti obseruandam, dèque eligendo eum, quem secundum Deum iudicauerint expedire, præstando; Quod quidem in omnibus alijs electionibus, vigore earundem præsentium, faciendis, per omnes, & singulos suffragium laturos, præstari, & renouari volumus, non vnum, vt antea consueuerant, sed tres Fratres Milites ex vnaquaque lingua capaces, ac iuxta præsentium, necnon statutorum, seu stabilimentorum præfatorum formam qualificatos, in electores eligant, ita, vt in posterum non octo tantùm Fratres Milites, qui in electores deputabantur, sed viginti quatuor eligantur, ipsaque trium Fratrum cuiuscunque linguæ electio per secretas schedulas modo, & forma sequentibus fiat; Videlicet, quod omnes schedulæ, vel impressæ, vel vna, & eadem manu tantùm conscriptæ sint, cum expressione eorum omnium, quæ in similibus electionum schedulis exprimi solent, præter nomina, & cognomina, seù denominationes eligentium, & eligendorum, illæque super mensa in Capellis, & Ecclesia huiusmodi respectiuè apponi, singulique eligentes seorsim, & separatim, alijs inde remotis, ad ipsam mēsam accedere, & ipsimet in vna proprium nomen, seu cognomen, aut denominationem, in altera verò schedulæ partibus, illius, quē eligere voluerint, nomen, seu cognomen, aut denominationem propria manu, alioquin suffragium sit nullum, scribere debeant. Liceat tamen ijs, quibus Consiliun

filium,& Locumtenens præfati,ex aliqua infirmitatis,vel alterius iustæ, & rationabilis impotentiæ causa id concessennt,nomina,cognomina, seu denominationes præfata per alium,ab ipsimet Locumtenente, & Consilio deputan. describi facere. Quilibet verò eligentium huiusmodi ad mensam præfatam accedens nominibus, seu cognominibus, aut denominationibus præfatis in sua schedula,vt præfertur,conscriptis illam complicet,& inuoluat ad effectum,vt à nemine legi possit,eamque sic complicatam,& inuolutam summis digitis eleuans,& circumstantibus palàm, & publicè ad hoc vt vnicam esse omnibus pateat,commostrans,in vrnam, seu vas in mensa ad hunc effectum appositum immittat. Quo facto tres antiquiores,seu magis antiani tanquam scrutatores palàm, & publicè omnibus videntibus, & audientibus eligentes, & schedulas in vrnam,seu vas immissas, numerent,& vbi pauciores, seu plures schedulæ numero eligentium repertæ fuerint,illicò comburantur,ad nouum scrutinium toties deueniatur,donec schedularum numerus eligentium numero coæquetur, illique respondeant,ipsaque trium huiusmodi Fratrum Militum pro vnaquaque lingua electio fiat;illique electi censeantur,qui maiorem suffragiorum numerum respectu minoris habuerint, dummodo singuli quartam saltèm suffragiorum partem assequantur. Si verò nemo, siue duo, aut vnus dumtaxat ex tribus eligendis hanc quartam, suffragiorum partem reportauerint,scrutinium toties renouetur quo ad alios, qui quartam partem non reportauerint, donec trium numerus cum dicta saltem quarta parte compleatur. Qui verò,vt præfertur,electus fuerit,à suffragio ferendo pro alijs duobus arceatur, statimque atque electus fuerit ab ipsa Capella recedat,& ad locum oportunum se conferat. Quod si Locumtenens in dd. trium numerum eligatur; statim alius Locumtenens deputetur, seù magis antianus ipsius Consilij inibi existens Locumtenentis loco præsideat, prout Consilio expedire videbitur. Quia verò prioratus,& aliæ dignitates Anglicanæ linguæ Magno Magisterio Hospitalis huiusmodi, donec illud Regnum ad gremium S.R.E. redierit, Apostolica auctoritate vnitæ repenuntur, vnaquæque lingua successiuè alium eligat, & ex septem sic electis, viginti, & vnus supradicti per secreta pillulatum suffragia pro maiori numero eligentium respectu minoris tres diuersarum nationum, Gallicæ v3 Hispanicæ, Italicæ, & Germanicæ eligant, qui tres, vt præfertur,electi linguam Anglicam repræsentent,illiusque vice,& nomine in electione huiusmodi tantum suffragium ferant. His peractis ipsi viginti quatuor,vt præfertur, electi ad locum Conclauis se conferant,in quo etiam electio Magni Magistri, & non alibi facienda erit, ibique Præsidentem electionis per pillulas secretas iuxta antiquam dicti Hospitalis consuetudinem hactenùs obseruatam eligant,qui sic electus loco dicti Locumtenentis cum prohibitionibus supradictis, gratias,& alia supradicta non faciendi præsideat, & ea, quæ Præsidentes electionis de iure, priuilegio, vsu, vel consuetudine facere, & gerere possunt,seù debent, gerat, & faciat; & subinde ad electionum Triumuiratus: nempè vnius Militis, vnius Capellani,& vnius Armorum seruientis Fratrum,qui sint diuersarum linguarū iuxta formam scrutinij pillulatum; superius descripti, vsque ad perfectam electionem huiusmodi procedant,ipsaque electione celebrata, ipsi tres sic electi in Conclaui prædicto ad quarti electionem,diuersæ tamen linguæ, vnanimes

de-

deueniant: si autem intra vnius horæ spatium concordes non fuerint, tunc & eo casu singuli alium Fratrem Militem eorum cuilibet bene visum, qui non sit ex eorum linguis, nominent, nominationeque huiusmodi ad viginti quatuor electores relata, ipsi ad secretum pillularum, pro electione vnius ex dictis tribus nominatis, scrutinium deueniant, in quo ille, qui maiorem suffragiorum numerum respectu minoris numeri reportabit, pro quarto electus sit, & esse censeatur. Quartus autem sic electus ad Conclaue accedat, & cum alijs tribus ad quinti, quintus verò similiter electus cum alijs quatuor ad sexti electionem procedat per maiorem suffragiorum, sicque successiuè vsque ad sextidecimi electionem, videlicet duorum ex vnaquaque lingua, iuxta eorum præeminentias, & prærogatiuas hactenus obseruatas, quibus præiudicium inferre non intendimus, deueniatur. Occurrente autem in omnibus electionibus prædictis suffragiorum paritate, magis antianus, & in antianitatis æqualitate is, qui diuturniorem residentiam in Conuentu, & in residentiæ paritate is, qui plures Carauannas fecerit, alijs præferatur, electusque sit, & esse censeatur. Completa tandem sexdecim præfatorum electione, ipsi sexdecim sic electi (odio, amore, & alijs quibuscunque humanis affectibus post habitis, solumque Deum, illiusque Religionis decus, ac propagationem præ oculis habentes) ad electionem Magni Magistri, quē capacem, & pro tanti Ordinis dignitate, & vtilitate idoneum iudicauerint, iuxta stabilimenta præfata deueniant. Quòd si electio Magni Magistri aliter, quàm in Conclaui, & prænia electione trium Fratrum militum vniuscuiusque linguæ non receptorum ex gratia limitum, modo, & forma præmissis, tàm respectu scrutinij, & suffragiorum, quàm linguæ Anglicanæ facienda, & non electo prius vno Fratre Milite, vno Fratre Capellano, & alio Fratre seruiente armorum, vt supra, qualificatis, qui vsque ad electionem decimisexti, duorum, videlicet, pro qualibet lingua iuxta ten. præsentium procedant, & à sexdecim electis huiusmodi, demumque de alio, quàm vno ex Fratribus Militibus, ex eadem limitum gratia nequaquam receptis, celebrata fuerit, nulla, & irrita sit eo ipso, nullumque sortiatur effectum: quæ omnia inuiolabiliter obseruari debere declaramus. Mandantes propterea dilectis filijs dicti Hospitalis Magno Magistro, ac Locumtenenti, & Consilio, omnibusque alijs Fratribus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, vt præsentes literas in Cancellaria dicti Hospitalis recipiant, & admittant, ac registrent, recipiq. & admitti, ac registrari curent, & faciant; ac decernentes, præsentes literas, & in eis contenta quæcunque etiam ex eo quod ipsius Hospitalis Magnus Magister, Conuentus, & Fratres ad præmissa vocati, & auditi non fuerint, aut alia quacunque causa, quantumuis legitima apparēte de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis Nostræ, vel alio quocunque defectu notari, impugnari, inualidari, infringi, aut in ius, vel controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci non posse, sed illa semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus & singulis eiusdem Hospitalis Fratribus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari: Sicque per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos (sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate) iudicari, &

definiri deber, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus quibusuis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Hospitalis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, stabilimentis, vsibus, & naturis, ac ordinationibus capitularibus; priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Hospitali, illiusque Magno Magistro, Conuentui, & Fratribus, ac quibusuis aliis personis, etiam particularibus, nec non dispensationibus super quibusuis defectibus, ac sub quibuscunque tenoribus, & formis, & cum quibusuis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis, quas ad effectum præmissorum nemini suffragari posse decernimus. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mẽtio, seù quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro pleniè, & sufficienter expressis habẽtes, ad effectum præsentium tantùm, (illis aliàs in suo robore permansuris) Motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine paribus, specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæteris contrariis quibuscunque. Vt autem præsentium ignorantia allegari, aut prætendi nullo modo possit, volumus, præsentes, seu earum transumptum ad valuas Ecclesiæ S. Ioannis Lateraň. & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon in acie Campi Floræ de Vrbe more solito, & deinde per hereticæ prauitatis Inquisitorem in Insula Meleuitana residentẽ, seu ab eo deputaň. in Conuentu præfato publicari, atque affigi; ipsasque præsentes sic publicatas omnes, & singulos, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum illicò arctare, afficere, & obligare, perinde, ac si vnicuique personaliter intimatæ, & præsentatæ fuissent: quòdque earum transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo Magni Magistri, aut alicuius d. Hospitalis Magnæ Crucis, aut alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 3. Iulii 1628. Pontif. Nostri Anno Quinto.

M A. Maraldus.

DECRETVM.

Super electione Sanctorum in Patronos à Sacra Rituum Congregatione de ordine Sanctissimi Domini Nostri VRBANI Papæ VIII. emanatum die 23. Martii 1630.

SAcra Rituum Congregatio, Annuente Sanctissimo D. N. In electione Patronorum mandauit, infrascripta in posterum seruari debere, declarans quod aliter facta electio, nulla sit ipso iure. Pri-

Primo, Quod eligi possint in Patronos ij solum, qui ab Ecclesia Vniuersali titulo Sanctorum coluntur, non autem Beatificati dumtaxat.

Secundo, Quod de Patrono Ciuitatis electio fieri debeat per secreta suffragia à Populo, mediante Consilio generali illius Ciuitatis, vel loci; non autem ab Officialibus solum: & quod accedere debeat consensus Episcopi, & Cleri illius loci.

Idemque seruari debeat in Patrono Regni, qui pariter eligi debeat per secreta suffragia à Populo singularum Ciuitatum Prouinciæ.

Et quod Repræsentantibus Regnum, Ciuitatem, Prouinciam nulla competat facultas eligendi Patronos, nisi ad hoc habeant speciale mandatum, & vlterius interueniat consensus Episcopi, & Cleri dictarum Ciuitatum.

Et Tertio, Quod causæ electionis nouorum Patronorum debeant in Sacra Congregatione deduci, & ab ea examinari, ac demum causa cognita ab eadem Congregatione approbari, & confirmari.

Et ne præmissorum ignorantia vllo tanquam tempore possit allegari, eadem Sacra Rituum Congregatio supradictum Decretum imprimi, & publicari mandauit.

IOANNES BAPTISTA CARD. DETVS.

Locus † sigilli.

T. Tegrimius Secretarius.

De facultate eligendi Confessarium ad Regulares vtriusque sexus, & cuiuscunq. Ordinis non extendenda, nec extra forum conscientiæ.

Habetur tom. 4. Bullarij Laertij Cherubini pag. 438. (edito Romæ 1631.) estq. inter Bullas Vrbani Papæ VIII. n. CV.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN specula militantis Ecclesiæ, nullo meritorum suffragio, diuina dispositione constituti, & attente cōsiderantes, sacros Regularium Ordines tantas Ecclesiæ Dei vtilitates omni tempore attulisse, vt ad eas conseruandas, & instaurandas Romani Pont. prædecessores nostri magnam iure optimo diligentiam semper adhibuerint: dignum, quin potius debitum reputamus, vt eorumdem Pontificum vestigijs inhærentes, ad eas pastoralis vigilantiæ partes iugiter intendamus, vt in eisdem Ordinibus disciplinæ regularis obseruantia sarta tecta conseruetur; & si quæ illi obesse dignoscuntur, opportunæ Constitutionis ministerio salubriter remoueantur.

§. 1. Alias siquidem fel. rec. Clementi Papæ VIII. prædecessori nostro per Procuratorem Generalem Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo nuncupat.

pat.expoſito,quod cum in Bulla Cruciatæ Sanctæ,& alijs priuilegijs ab Apoſt. Sede concedi ſolitis,detur facultas eligendi Confeſſarium idoneum ab Ordinario approbatum,qui poſſit Chriſtifideles abſoluere à caſibus Ordinario, & Sedi Apoſtolicę reſeruatis: Religioſi prædicti Ordinis, ſeu eorum nonnulli,etiam prædictis facultatibus,vti præſumebant in detrimentum eorum regularis diſciplinæ;Quare idem Clemens prædeceſſor ſua perpetuò valitura Conſtitutione declarauit,facultatem,& conceſſionem Sanctæ Cruciatæ,& aliorum indultorũ prædictorum quantum ad prædictum articulum eligen. Confeſſarium, & abſoluendi à caſibus reſeruatis,non habere locum cum fratribus,& ſororibus Monialibus quorumcunque Ordinum,& Congregationum cuiuſuis inſtituti Mendicantium,& non Mendicantium,tàm in Prouincia Hiſpaniæ,quàm extra eam videlicet conſtitutis,neque eis ſuffragari;ſed eiuſdem Clementis prædeceſſoris intentionis fuiſſe,quod ijdem fratres, & Moniales quantum ad Sacramentum Pœnitentiæ,ſeu Confeſſionis adminiſtrationem diſpoſitioni ſuorum Prælatorũ ſubiecti eſſent, prout in dictis Clementis prædeceſſoris in ſimili forma Breuis deſuper ſub die 23. Nouembris MDXCIX. Pontificatus ſui Anno VIII. expeditis literis,quarum tenores pro expreſſis haberi volumus,plenius continetur.

§. 2. Nihilominus,ſicut nobis non ſine animi noſtri moleſtia, innotuit, nonnulli Ordinis Fratrum Prædicatorum profeſſores,prætextu Bullæ eiuſdem Sanctæ Cruciatę,ac dictorum Indultorum Confeſſarium huiuſmodi,qui eos,vt pręfertur,abſoluat,eligere poſſe prætendant,& forſan eligant,etiam ad pręſens,poſtquam literæ noſtræ ſub die 14.Iunij 1624.Pontificatus noſtri anno primo, ſuper facultate eiſdem Regularibus Confeſſarium ad effectum huiuſmodi eligendi ad quinquennium tunc proximum conceſſa,emanatæ pridem ab anno,& vltra expirauerunt,in maximum ſtatus,& obſeruantiæ regularis præiudicium.

§. 3. Nos pręmiſſis quantum nobis ex alto conceditur obuiare,ac felici tam eorumdem Fratrum Pręedicatorum,& B.Mariæ de Monte Carmelo Religioſorum;quàm omnium,& quorumcumque aliorum cuiuslibet Ordinis,Congregationis,Societatis,& Inſtituti,etiam ſpeciali mentione,& nota digni vtriuſque ſexus,tam Mendicantium,quàm non Mendicantium ſtatui,atque directioni,& aliorum Chriſtifidelium ſaluti conſulere volentes, pręfatęque Clementis pręedeceſſoris declarationi inhærentes, illamque tenore præſentium innouantes, ac quatenus opus ſit,ampliantes,Motu proprio,& ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris,deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine conceſſionem Sanctę Cruciatæ,quæ reſpectu facultatis huiuſmodi etiam Laicis, & Clericis ſæcularibus cuiuſcunque ſtatus,gradus,qualitatis,& conditionis, etiam ſpeciali nota dignæ quoad caſus reſeruatos etiam in Bulla Cœnæ Domini, hæreſi excepta, contentos,non niſi in foro conſcientiæ,non autem in foro externo ſuffragatur, aliorumq. indultorum huiuſmodi quantum ad prædictum articulum eligendi Confeſſarium,& abſoluendi à prædictis caſibus reſeruatis,etiam in Bulla Cœnę Domini contentis,cum Fratribus,& Monialibus prædictis Fratrum Prædicatorum, ac aliorum quorumcunque Ordinum,& Congregationum,Societatiſque,& Inſtituti prædictorum Mendicantium,& non Mendicantium, tàm Prouinciæ Hiſpaniæ,quàm extra eam vbilibet conſtitutorum,locum minimè habuiſſe, neque habere,nec in illis vllo modo ſuffragari potuiſſe,neque poſſe, excepto dumtaxat

illo

illo quinquennio,quo literæ nostræ huiusmodi,vt præfertur,durauerunt. Siquidem die 14. Mensis Iunij 1629. proximè præteriti iam expirauerunt. Sed nostræ intentionis fuisse,& esse,quod ijdem Fratres,& Moniales,quantum ad Sacramẽtum Pœnitentię,seu Confessionis administrationem Ordinarię dispositioni suorum Prælatorum,& Sedi Apostolicæ,quoad sibi reseruata, subiecti sint earumdem tenore præsentium perpetuo declaramus.

§. 4. Decernentes pręsentes nostras literas de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio,seu intentionis nostræ, aut alio quocunque defectu à quoquã impugnari non posse.

§. 5. Sicque,& non aliter in omnibus,& singulis præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios,& Delegatos,etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales,etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, ac Sedis Apostolicæ Nuncios,ac Cruciatę Commissarios,& quosuis alios quauis auctoritate fugentes, (sublata eis,& eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate,& auctoritate,) interpretari,ac iudicari debere;ac irritum,& inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præmissis,ac omnibus,& singulis illis,quæ in prędictis Clementis prędecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrarijs quibuscunque. Quibus omnibus,& singulis illorum omnium, & singulorum tenores pręsentibus pro sufficienter expressis habentes (illis aliàs in suo robore permansuris,) hac vice dumtaxat specialiter,& expressè derogamus, cęterisq; ue. contrarij quibuscunque.

§. 7. Vt autem præsentium tenor omnibus innotescat,volumus eas in Valuis Basilicę Principis Apostolorum, & in acie Campi Florę de Vrbe, vt moris est, publicari,ipsasque sic publicatas,omnes,& singulos vbique existentes ita afficere,ac si omnibus personaliter intimatę essent.

§. 8. Quodque pręsentium transumptis,etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides adhibeatur,quę pręsentibus ipsis adhiberetur,si forent exhibitę, vel ostensę. Datum Romę apud Sanctam Mariam Maiorem,sub Annulo Piscatoris die xix. Iunij 1630. Põtificatus nostri anno septimo

---

DECRETVM.

Sacræ Rituum Congregationis

Seruandum in recipiendis Informationibus pro causis Beatificationum,& Canonizationem seruorum Dei.

CVm in tota Ecclesia gubernatione nihil maius, nihil sit augustius Beatificatione,& Canonizatione Sanctorũ,vtpote homines iam demortuos etiã cum fama sanctitatis,& miraculorum declarare pro Sanctis,eosque,vti tales colendos,& venerandos decernere.

Sacra

Sacra Rituum Congregatio, vt res hęc plane amplissima, atque grauissima ritè, sanctèque conficiatur, prohibet omnibus, & singulis personis Ecclesiasticis, tā sæcularibus, quàm Regularibus, etiam S. Ioannis Hierosolymitani, Societatis IESV, vel aliorum quantumuis speciali nota dignorum, ne audeant ipsi per se, aut per alios capere informationes super sanctitate, aut miraculis alicuius defuncti, neque vllo modo exquirere, atque obtinere ad hunc effectum extraiudiciales testificationes, aut subscriptiones, sub pœnis arbitrio Sacr. Congregationis infligēn. Quod si Superiori, Sacristæ, seu alteri Officiali illius Ecclesiæ, in qua requiescit corpus ipsiusmet defuncti, vel alterius etiam Ecclesiæ, fuerint reuelata aliqua miracula, siue prophetiæ dona, possint ea recipere sub sigillo secreti ab ipsis tantum relatoribus, in quorum gratiam contigisse narrabitur; teneantur tamen quamprimum commode poterunt eadem deferre, vel obsignata transmittere Episcopo loci, cum expressa declaratione, quod reuelationes sic, vt supra, receptæ non faciant aliquem probationis gradum, etiam cuiusuis longissimi temporis cursu.

Quod Decretum cum fuerit ad notitiam D.N. Vrbani Papę VIII. deductum, Sanctitas Sua illud approbauit, ac imprimi, & vbique publicari mandauit. Die 12. Martij 1631.

E. Episc. Portuen. Card. Pius.

T. Tegrimius Episc. Assisten. Secr.

Loco † sigilli.

Romæ ex Typograohia Reu. Cameræ Apostolicę MDCXXXI.

De viua vocis Oraculis in tom. 4. Bullarij Laertij Cherubini, habetur pag. 429. Bulla peculiaris S.D N. Vrbani Papæ VIII. edita anno Domini 1629 pro Fratribus Ordinis Eremitarum S. Augustini, quæ incipit: Commissi nobis, &c. sed quæ hic apponitur, est vniuersalis, & omnium nouissima.

Declaratio Sacr. Congr. Rituum.

Missas xxx. A Sancto Gregorio institutis non esse prohibitas.

Sacra Rituum Congregatio declarauit; Per Decretum contra abusus emanatum non prohiberi Missas xxx. pro Defunctis à Diuo GREGORIO Institutas in Dialogo Cap. 55. sed solum illas Missas Nouiter Impressas, & ab eadem Sacra Congregatione non Approbatas. Quæ Circumferuntur pro Viuis, & Defunctis. Die 28. Octobris 1628.

Io. Bapt. Card. Detus.

Locus † Sigilli.

F. Fuluius Benignus Secr.

In-

Institutio, & Priuilegia Congregationis Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum.

Erectio Congregationis Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum.

Ad pauperes Scholares piè, & absque vllo præmio docendos, & erudiendos.

Congregationem istam S. D. N. Gregorius XV. mox inter Ordines Mendicantes adnumerauit, eorumque gratias, exemptiones, & priuilegia omnia communicauit, vt in Constitutionibus subseqq.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam. *Edita* Anno D. 1617.

AD ea, quæ per Christifideles pijs moribus, & doctrinæ maturè imbuantur, solicitæ considerationis dirigentes intuitum, ea, quæ proinde interdum facta sunt, iustis ita suaden. causis, immutamus: ac alias, vt pium, & maximè laudabile opus pauperes erudien. & instituen. huiusmodi in dies magis ad Dei gloriam promoueatur, officij nostri partes fauorabiliter interponimus, prout personarum, & temporum qualitatibus pensatis conspicimus salubriter in Domino expedire. *Proœmium.*

§. 1. Alias siquidem cum accepissemus, quod opus Scholarum piarum à Nobis in Vrbe nostra ad pauperes erudien. & instituendos erectarum, vberes fructus ferebat, Nos fœlici eiusdem operis progressui consultum esse cupientes, curam, regimen, & administrationem dictarum in Vrbe erectarum, & aliarum Piarum Scholarū pro temporem erigen. dilectis filiis Præposito Generali, & Clericis sæcularibus Congregationis Beatæ Mariæ cum certis tunc expressis conuentionibus inter eos, & dilectum etiam filium Præfectū Scholarum huiusmodi, de consensu Venerabilis Fratris nostri Benedicti Episcopi Prænestin. Cardinalis Iustiniani nuncupati, earūdem Scholarum Protectoris initis, commisimus, & demandauimus; & alias prout in nostris desuper in simili forma Breuis sub die quarto Ianuarii 1614. expeditis literis, quarum ten. præsentibus pro suffi. ienter expressis, & ad verbum insertis haberi volumus, plenius continetur. *Hic Pont. regimen Scholarum Piarum in Vrbe erectarum, & erigendarum delegauit Congregationi Clericorum sæcularium B. Mariæ.*

§. 2. Cum autem sicut accepimus, Clerici sæculares præfati bonorum stabilium possessione se abdicari nolint, propterea quod aliis muneribus, & exercitiis, iuxta regularia eiusdem Congregationis instituta, Apostolica Auctoritate confirmata, ne vacent, impediri sentiant; & huiusmodi exercitiis potius operam dare, quàm prædi- *Sed d. Congregatio renuit postea dictum regimen suscipere.*

 ctas

ctas Scholas regere malint: Nos, ne tam pium, ac præsertim pauperum liberorum Christianæ educationi, & erudition i proficuum opus aliquod propterea detrimentum patiatur, quantum cum Domino possumus, prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, literas nostras prædictas, omniaque & singula in illis contenta, Apostolica Auctoritate tenore præsentium reuocamus, cassamus, & annullamus, ac reuocatas, cassatas, & annullatas, nulliusque roboris, vel momenti esse, & fore decernimus, & declaramus.

Ideoque hic idem Pont. Cōgregationem specialem, Pauperum Matri Dei nuncupandam, & ab vno Præfecto regendam erigit, vt hic, & non vltra 20. miliiaria ab Vrbe voluit extendi.

§. 3. Præterea, in domo earumdem Scholarum Vrbis prædictæ vnam Congregationem Scholarum piarum ab vno Præfecto regendam, & gubernandam, quæ de cætero perpetuis futuris temporibus (PAVLINA pauperum Matris Dei Scholarum piarum) nuncupari, nec vltra viginti ab Vrbe milliaria extendi, neque vllum locum, in quo Scholæ piæ non sint, domibus Nouitiorum exceptis, habere; & qui eidem Congregationi nomen dare voluerint, finitis duobus probationis annis, omnes tàm ad sacros etiā Presbyteratus ordines promoti, & clericali charactere dumtaxat insigniti, quam fratres operarij, tria simplicia vota, Paupertatis videlicet, ac Castitatis, & Obedientiæ (super quibus à nemine, præterquam à Romano Pontifice pro tempore existente dispensari possit) emittere, ac gratis, & nullo stipendio, mercede, salario, aut honorario accipien. pueros in primis elementis, grammatica, computo, ac præcipuè in fidei Catholicæ rudimentis erudiendos bonis, & pijs moribus imbuendos, ac demum Christiano more educandos operam, laborem, ac studium conferre debeant sine alicuius præiudicio de nouo erigimus, & instituimus: ita verum, quod qui simplex paupertatis votum, vt præfertur, emiserint, quamdiu in prædicta Congregatione permanserint, cuiuscumq. dominij, iuris, & proprietatis incapaces sint; idemque paupertatis votum summam in ijs paupertatem inducat, tàm in particulari, quàm in communi, ita vt nihil omnino iuris habeant, sed nec habere, aut acquirere quouis titulo possint in bonis, seu ad bona, quæ vocantur immobilia, vel quæ pro immobilibus habentur: huic verò paupertati omnia ad eorum vsum pertinentia, cibos, vestes, supellectilem, tàm sacram, quàm profanam, statui, & instituto conuenientia; domos verò, hortos contiguos domibus, Ecclesias, Sacristias, Oratoria, ac Scholas, & huiusmodi immobilia, quæ pariter vsui eorum destinantur similiter conuenientia, vt præfertur, & præterea in dominio Romani Pontificis pro tempore existentis; mobilia verò in dominio ipsorùm; in communi tamen, esse debere similiter decernimus, & declaramus. Dictarum verò in Vrbe, & extra eam infra viginti milliaria erectarum, & pro tempore erigendarum piarum Scholarum, & Cōgregationis prædictæ sic erectæ Præfecturam, curam, regimen, & administrationem dilecto filio Iosepho Calasantio, Scholarum prædictarum nunc Præfecto ad nostrum beneplacitum committimus, & de-

Hoc vltimū corrigitur infra, vt in 2. Bulla Greg. XV.

& demandamus, ita quod liceat Iosepho, & Congregationi huiusmodi, earumdem, & aliarum Scholarum huiusmodi, simul atque eiectæ fuerint, bonorum corporalem, realem, & actualem possessionem præsentium vigore capere, & apprehendere, & illa in Scholarũ prædictarum beneficium possidere. Insuper duodecim eiusdem Congregationis Clericis, qui votum paupertatis, vt præfertur, emiserint, vt arbitrio nunc, & pro tempore existentis apud Nos, & Sedẽ Apostolicam earumdem Scholarum Protectoris ad omnes etiam sacros, & presbyteratus Ordines, à quocumque maluerint, Catholico Antistite gratiam, & communionem eiusdem Sedis habente, ac titulum paupertatis huiusmodi promoueri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, dummodo tamen ad hoc idonei reperti fuerint, neque aliud illis Canonicum obstet impedimentum; ita tamen, quòd si ex dicta Congregatione exire, siue emitti contigerit, tandiu suspensi ab executione ordinum susceptorum remaneant, quandiu in redditibus tantum habuerint, quantum ad congruam eorum sustentationem sufficiat.

a §. 4. Insuper Iosepho, & Congregationi huiusmodi de consensu dicti Benedicti Episcopi, & Cardinalis, ac pro tempore existentis Protectoris, vt pro felici Congregationis prędictę, illiusque Domorum, & Scholarum regimine quæcumque Statuta, Capitula, Ordines, & Decreta necessaria, & opportuna, licita tamen, & honesta, sacrisque Canonibus, & Concilij Tridentini Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non contraria per Apostol. Sedem approbanda, & confirmanda facere, & edere, illaque pro tempore, prout eis videbitur, & expediens fuerit, præuia simili approbatione, & confirmatione, mutare, alterare, corrigere, & in melius reformare, liberè, & licitè valeant, auctoritate, & tenoribus concedimus, & indulgeamus.

a Eidẽ Congregationi, eiusq. Card. Protectori facultatem tribuit Cõstitut. pro eius regimine, condẽdi, et immutãdi. Quæ deinde præfinita fuerũt & à Greg. XV. cõprobatæ, vt infra in eius Const. 2. Decretũ quod hæc Bulla perpetuo duret Decretũ irritans cõtrariorum Derogatio obstantium Dat. Pont. an. 12. die 6. Martij.

§. 5. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumq. semper, & perpetuò valida, firma, efficacia fore, & esse, suosq. plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Præfecto, eiusque socijs prædictis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

§. 6. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstan. literis nostris prædictis, ac quibusuis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 6. Martij 1617. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

S. Card. S. Susannæ.

II.

Declaratio, quod Congregatio Pauperum Matris Dei sit Religio trium votorum substantialium.

Deinde hic idem Pontifex statuta, & regulas eiusdem Congregationis, & Religionis firmat, & comprobat, vt in illius Const. seq.

Edita Anno D 1621.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN supremo Apostolatus solio, meritis licet imparibus, Diuina dispositione constituti, ad ea vigilantię nostræ partes libenter interponimus, per quæ piæ Clericorum Congregationes in Ecclesia Dei ad illius laudem, & gloriam prouidè, sanctéq. institutæ, in perseuerantia laudabilium operum incitentur, ac maioribus in dies proficiant incrementis.

a Ioseph à Matre Dei Præfectus Cögregationis Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarũ supplicat Papæ pro votis solẽnib. & ille id Card. negotijs Episcoporũ, & Regularium Præpositis cõmisit, & ipsi d. Cõgregationem in Religionẽ trium votorum approbari cẽsuerunt.

a §. 1. Cum itaque sicut dilectus filius Iosephus de Matre Dei Præfectus Generalis Congregationis Clericorum pauperum Matris Dei Scholarum piarum de Vrbe, Nobis nuper exponi fecit, Clerici eiusdem Congregationis tria simplicia Paupertatis, scilicet Castitatis, & Obedientiæ vota emittant: Cumquè perfectioris vitæ studio ducti, simplicia vota prædicta per Nos solemnia declarari, Nobis humiliter supplicassent, Venerabiles fratres nostri S. R. E. Cardinales negotijs Episcoporum, & Regularium præpositi, quibus negotium huiusmodi maturè examinan. & Nobis referen. commisimus, prædictam Congregationem nuncupatam Pauperum Matris Dei, olim Romæ fel. rec. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri Auctoritate erectam, & per Sanctæ memoriæ Paulum Papam V. etiam prædecessorem nostrum confirmatam, & propè Ecclesiam S. Pantaleonis de Vrbe modò degentem, in Religionem trium votorum solemnium approbari posse censuerint, prout in decreto desuper sub die 31. Augusti proximè præteriti facto dicitur contineri.

Quod Decretum hic Pont. approbat, supplesq. omnes defectus si quiessent.

§. 2. Nos pijs Iosephi, & Clericorum prædictorum votis huiusmodi, quantum cum Domino possumus, benignè annuere, eosq. specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum prædictum Apostolica auctoritate, ten præsentium approbamus, & confirmamus, illique perpetuę, & inuiolabilis Apostolicę

ficæ firmitatis robur adiicimus;ac omnes,& singulos tàm iuris, quã facti defectus , si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

§. 3. Decernentes præsentes literas, validas, firmas,& efficaces existere,& fore,suosque plenarios,& integros effectus sortiri,& obtinere;ac Iosepho,& Clericis prædictis in omnibus, & per omnia pleníssimè suffragari: atque ita per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos,etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, iudicari, & diffiniri debere;ac irritum,& inane,si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter,vel ignoranter contigerit attentari. *Clausulas præseruatiuas irritãq. Decretum apponit.*

§. 4. Non obstan. Apostolicis,ac in vniuersalibus, prouincialibusq. & Synodalibus Concilijs editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus,& Ordinationibus, necnon, quatenus opus sit, dictæ Congregationis etiam iuramento,confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus,cæterisq. contrariis quibuscumque. *Contrarijs quoq. derogat.*

Datum Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris,die 18.Nouembris 1621.Pontificatus Nostri Anno primo. *Dat.Pont. anno primo die 23. Nouembris.*

S.Card.S.Susannæ.

III.

Confirmatio Constitutionum, & Ordinationum à Congregatione Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, pro fœlici eius regimine editarum.

GREGORIVS PAPA XV.

Edita Anno D. 1622.

Ad perpetuam rei memoriam.

SAcri Apostolatus ministerio per abundãriam diuinæ gratię,nullo licet merito nostro præpositi,ad ea,per quæ Christifidelium præsertim sub suaui Religionis iugo,& in humilitatis spiritu Altissimo famulantium,fœlici,prosperæq. directioni consulitur , libenter intendimus;& his,quæ propterea facta esse dicuntur,vt ab omnibus, quos illa concernunt,inuiolabiliter obseruentur, Apostolici muniminis firmitatẽ adijcimus,prout in Domino conspicimus salubriter expedire. *Proœmium.*

§. 1. Cum itaque sicut dilecti filij Præpositus,& Clerici Cõgregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi pro fœlici, & prospero eiusdem Congregationis statu,atque regimine, diuersas Constitutiones fecerint,illasque in vnum volumen redegerint tenoris subsequentis,videlicet(Constitutiones Cõgregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum,

pars

pars prima, Procemiũ. Cum in Ecclesia Dei per varia instituta, &c.)

Omittitur tenor earum Constitutionum, quia illæ sunt impressa in libro particulari qui asseruatur in Archiuio huius Congregationis, & in quolibet illius Monasterio habetur. in fine verò.

Demum Capitulum Generale supradictas Constitutiones immutare, aut infringere, nisi ex sex Capituli partibus quinque concurrāt, non posse volumus, atque statuimus ad Omnipotentis Dei gloriam, & proximorum vtilitatem.

Confirmat constitutiones, & regulas à Congregatione Clericorũ Pauperũ Matris Dei Scholarum Piarũ editas.

§ 2. Nos inuiolabiliter dictarum Constitutionum obseruationi, quantum cum Domino possumus, consulere, dictosq; Præpositum, & Clericos specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie, absoluentes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; De Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium Præpositorum consilio Constitutiones prædictas, omniaq; & singula in eis contenta Apostolica Auctoritate, tenore præsentium, perpetuo approbamus, & confirmamus; ac illis perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus; omnesque & singulos, tàm iuris, quàm facti, & quosuis alios defectus (si qui in præmissis, aut eorum aliquo quomodolibet interuenerint) supplemus.

Omnes q; huius Religionis personas prædictas constitutiones obseruare debere decernit.

§. 3. Decernentes, modernos, & pro tempore existentes dictę Cōgregationis Præpositum, & Clericos, aliasque personas ad plenariam earumdem Constitutionum obseruationem, prout illæ eos concernunt teneri, & obligatos existere, & fore, & ad id sub censuris Ecclesiasticis, & alijs in Constitutionibus prædictis contentis pœnis cogi, & compelli posse, sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apost. Auditores iudicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuscumq. non obstantibus Transumptis huius Bullæ credi iubet.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadē prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Pont. an. primo, die 31. Ianuarij.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 31. Ianuar. 1622. Pontificatus nostri Anno Primo.

S. Card. S. Susannæ.

Ele-

IIII.

Electio, & deputatio Iosephi à Matre Dei in Ministrum Generalem totius Congregationis Pauperum Clericorum Regularium Matris Dei Scholarum Piarum, vt vnà cum quatuor eius socijs vocem habeat actiuam, & passiuam, & totum corpus huius Religionis ad nouennium repræsentet.

Eidem Congregationi postmodum hic Pont. omnes gratias, exemptiones, & priuilegia omnium Ordinum Religiosorum Mendicantium concessit, vt in Const. seq.

GREGORIVS PAPA XV.

Editum

Ad perpetuam rei memoriam. Anno D. 1622.

APostolici muneris solicitudo Diuina dispensatione, nullo licet merito nostro, Nobis imposita postulat, vt circa statum Religiosarum personarum quarumlibet inuigilantes, ad ea, per quæ Religiosæ personæ huiusmodi in laudabili earum instituto perseuerare valeant, sedulò intendamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. *Proœmium.*

§. 1. Hinc est, quod Nos prospero, fœlicique dilectorum filiorum Clericorum Regularium Congreg. Pauperum Matris Dei Scholarũ Piarum de Vrbe regimini, quantum cum Domino possumus, consulere, eosdemque Clericos specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententijs, cẽsuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illarum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotijs Regularium Præpositorum consilio, Dilectum filium Iosephum à Matre Dei eiusdem Congreg. Clericum, in Ministrum Generalem ipsius Congregationis ad nouennium tantum, qui cum dilectis etiam filijs Petro à Natiuitate, Viuiano ab Assumptione, Frãcisco à Purificatione, ac Paulo similiter ab Assumptione, dictæ Congregationis pariter Clericis Socijs suis, vocẽ actiuam, & passiuam habeat, ac corpus Religionis repræsentet, Apostolica Auctoritate tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus; Necnon eidem Iosepho, vt tàm ipse, quàm sui Socij prædicti vota solemnia in manibus alicuius Prælati Ecclesiastici eorum arbitrio eligendi emittere, liberè, & licitè valeant auctoritate, & tenore prædictis licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur. Decernentes, præsentes literas, validas, firmas, & efficaces existere, & fore, *Electio, & deputatio Ministri Generalis, & quatuor eius Sociorũ pro regimine Cõgreg. Clericorũ Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum.*

re,suosque plenarios,& integros effectus sortiri,& obtinere; ac Iosepho,& alijs prædictis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari;irritumque & inane,si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter,vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. Apostolicis,ac in Vniuersalibus,Prouincialibusque,& Synodalibus Concilijs editis,generalibus,vel specialibus Constitutionibus, ac ordinationibus,ac quatenus opus sit,dictæ Congregationis,etiam iuramento,confirmatione Apostolica,vel quauis firmitate alia roboratis,statutis;& consuetudinibus,cæterisque contrarijs quibuscunque.

Dat. Pont. an. 2. die 28. April. Datum Romæ apud S.Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris die 28.April.1622.Pontificatus nostri Anno Secundo.

S.Card.S.Susannæ.

V.

Elargitio,& communicatio Congregationi Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum omnium gratiarum, exemptionum indultorum,& priuilegiorum quibuscunque Ordinibus Mendicantium,eorumq. locis,& personis quomodolibet concessorum,& concedendorum.

Edita — Anno D. 1622.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. AD Vberes fructus,quos dilecti filij Minister Generalis,& Clerici Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarũ in Militanti Ecclesia,cuius regimini Diuina disponente clementia præsidemus,in dies afferunt, mentis nostræ aciem conuertentes, ac vberiores ex ipsa Congregatione fructus in dies prouenturos esse sperantes,ad ea merito libenter intendimus, per quæ Congregatio ipsa fælicioribus in dies proficiat incrementis.

Elargitio,et communicatio priuilegiorum, & gratiarum, de qua in rubrica. §. 1. Vt igitur Minister,& Clerici prædicti eo feruentius in suo laudabili instituto perseuerent,quo maioribus se viderint fauoribus, & gratiis munitos,prouidere volentes;ac singulares Ministri,& Clericorum prædictorum personas à quibusuis excommunicationis,suspensionis,& interdicti,aliisque Ecclesiasticis sententijs, censuris,& pœnis à iure,vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt,ad effectum præsentium dumtaxat consequen.harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes,supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati,Congregationi prædictæ,illiusque Ministro;& Clericis,alijsque personis,vt omnibus,& singulis priuilegijs,immunitatibus,

tibus, libertatibus, facultatibus, exemptionibus, alijsque gratijs, & indultis, tàm spiritualibus, quàm temporalibus, Ordinibus Mendicantium, illorumque Superioribus, Professoribus, necnon Ecclesijs, Monasterijs, & Regularibus locis, etiam per viam communicationis, vel extensionis, aut alias quomodolibet per quoscumque Rom. Pontifices prædecessores Nostros, ac etiam Nos quomodolibet cōcessis, & quibus ipsi, necnon Ecclesiæ, Monasteria, & regularia loca huiusmodi de iure, vsu, consuetudine, priuilegio, aut concessione Apostolica in genere, vel in specie: ac tam coniunctim, quàm diuisim, seu alias quomodolibet vtuntur, fruuntur, & gaudent; ac vti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, dummodo tamen sint in vsu, & non sint reuocata, aut sub aliquibus reuocationibus comprehensa, nec sacris Canonibus, & Concilij Tridentini decretis, aut Constitutionibus Apostolicis repugnet, pari modo non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter, perinde, ac si illis nominatim, & in specie concessa fuissent, vti, frui, & gaudere liberè, & licitè valeant Apostolica auctoritate, tenore præsentiū perpetuò concedimus, & indulgemus, dictaq. priuilegia, immunitates, libertates, facultates, exemptiones, gratias, & indulta eis communicamus, illaque ad eos extendimus.

§. 2. Decernentes pręsentes literas, validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac Præposito, & Clericis prædictis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari. *Clausulas praeseruatiuas apponit*

§. 3. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Et Decretū irritans.*

§ 4. Non obstan. nostra de gratijs ad instar non conceden. ac quibusuis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Ordinum prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis eorum teñ. præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes (illis alias in suo robore permansuris) hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscunque. *Contrarijsq. derogat.*

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 15. Octobr. 1622. Pontificatus Nostri Anno Secundo. *Dat. Pont. an. 2 die 15 Octob.*

S. Card. S. Susannæ

Constitutio super executione decreti Conc. Tridentin. sess. 25. cap. 14. contra Regulares non subditos Episcopo intra claustra degentes, & extra ea ita notoriè delinquentes, vt populo scandalo sint, ac contra eorum superiores illos punire neglìgentes, aut impunitos ad alia suorum ordinum loca transmittentes, vel transmissos ad locum, in quo deliquerunt, non reuocantes.

CLEMENS EPISCOPVS.

Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

SVscepti muneris ratio postulat, vt ea, quæ in Sacro Tridentino Concilio prouidè constituta sunt, ab ijs, ad quos spectat, inuiolatè obseruari curemus. Maturo sanè consilio ipsius Concilij decreto prouisum est, vt quicunque regularis non subditus Episcopo, intra claustra degens, extra ea ita notoriè deliquerit, vt populo scandalo sit, Episcopo instante, à suo Superiore intra tempus ab Episcopo præfigendum, seuerè puniatur, & superior de punitione Episcopum certiorem faciat, sin minùs, ipse à suo item superiore officio priuetur, & delinquens ab Episcopo puniri possit. Verùm quia experientia compertum est, interdum in huiusmodi decreti executione nimis remissè procedi, cùm enim Episcopus instat, aliquem regularem, eo, quo supradictum est, modo delinquentem, à suo superiore puniri, sæpe fit, vt superior regularem delinquentem ad alia suorum ordinum loca, extra Episcopi diœcesim, ex industria impunitum transmittat, atque etiam ipse aliquando ad alias Prouincias se conferat, nec vlteriùs super delinquentis excessibus inquirat, & de eius punitione Episcopum certiorem reddat: Vnde nec Regularis delinquens, tunc ab Episcopo puniri potest, cùm extra ipsius diœcesim existat, nec superior, qui delinquentem corrigere negligit, officio priuatur: Nos pro Pastorali, nostra solicitudine, præfati decreti executioni, quantum cum Domino possumus, fauere, & præmissis malis (vt par est) opportuno aliquo remedio occurrere volentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium prædicti Concilij interpretum sententia; Motu proprio, & ex certa scientia, nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura constitutione, omnibus, & singulis cuiuscunque Ordinis, & instituti regularium, etiam mendicantium superioribus, in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub indignationis nostræ, ac priuationis dignitatum, & officiorum per eos obtentorum, eo ipso incurrendis pœnis, præcipimus, & mandamus, vt iuxta prædictum decretum, quilibet ipsorum, Regularem non subditum Episcopo, intra claustra degentem, & extra ea ita notoriè delinquentem; vt populo scandalo sit, Episcopo instante, intra tempus ab Episcopo præfigendum, seuerè puniat, ac de punitione Episcopum certiorem faciat, & aliàs decretum ipsum in omnibus, &

per

per omnia exequatur. Cæterum si superior suum regularem delinquentem non animaduerterit, quinimò si illum impunitum ad alia suorum ordinum loca, extra Episcopi diœcesim, vt præfertur, transmiserit, volumus, & simili motu, atque auctoritate decernimus, vt superior instante Episcopo, intra terminum ab Episcopo præfigendum, & sub eisdem indignationis nostræ, ac priuationis dignitatum, & officiorum obtentorum, necnon, & sub inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinen. ac vlterius priuationis actiuæ, & passiuæ vocis, ad quas à nemine, præterquàm à nobis, & à Romano Pontifice pro tempore existen. restitui possit, ipso facto similiter incurrendis pœnis, ipsum regularem delinquentem à loco, ad quem transmissus fuit, reuocare, & in quo deliquit constituere, seu sistere teneatur. Quòd si hoc etiam facere prætermiserit, per præsentes similiter statuimus, vt Ordinarius loci, ad quem regularis delinquens transmissus fuerit, super præmissis ab ipso Ordinario loci, in quo deliquit, similiter requisitus, vel aliàs de illius delicto informatus, vt præfertur, tanquam Sedis Apostolicæ delegatus, prædictum Concilij decretum omnino exequi, & in regularem delinquentem seuerè animaduertere possit, & debeat. Decernentes sic, & non aliter per quoscunque Iudices, & Commissarios, quauis auctoritate fungentes, etiam eiusdem Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari, & diffiniri debere, Irritum quoque, & inane quicquid secus super his à quoquam, quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus quibusuis eorundem ordinum, vel institutorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, cæterisque contrarijs quibuscunque. Vt autem præsentes litteræ omnibus supradictis innotescant, mandamus, illas ad valuas Ecclesiæ S. Ioannis Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, ac in Acie Campi Floræ affigi, & publicari: volumusque post quindecim dies, eos, qui in Vrbe sunt, qui verò extra eam, & citra montes, intra quatuor, qui demum vltra montes erunt, intra octo menses, à die publicationis huiusmodi computandos, perinde afficere, & arctare, ac si eorum vnicuique personaliter intimatæ fuissent, ac earundem præsentium litterarum exemplis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ obsignatis, eandem fidem in iudicio, & extra illud haberi, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum præcepti, mandati, voluntatis, decreti, & statuti infringere, vel ei ausu temerario cōtraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1595. septimo Kal Martij. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

L. Card. Prodat.

M. Vestrius Barbianus.

A. de Alexijs.

Registrata apud Marcellum Secretarium.

Sub PAVLO V. De Tertiarijs.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini interpretum consulta, respondit, Fratres Tertiarios, Mantellatos, Corrigiatos, aliosque similes ita demum ordinis, cuius tertiæ Regulæ habitum assumpserunt, priuilegijs potiri, & ab Ordinarij iurisdictione exemptos esse, si viri collegialiter viuant, seu cum Claustralibus habitent, & mulieres virginalem, seu cœlibem, aut castam viduale m expresso voto, & sub dicto habitu vitam traduxerint, quemadmodum cauetur Constitutione Concilij Lateranen. sub Leone X. quæ habetur sess. xj. in fin. Hoc autem voto mulierum alia duo, scilicet paupertatis, & obedientiæ nequaquam includi. Quinimò huiusmodi mulieres si vitam virginalem, aut cœlibem simpliciter, expresséque vouerint, etiam in consanguineorum, & affinium suorum, aut proprijs domibus, vel seorsum habitantes supradictis Priuilegijs, Ordinis, cuius Tertiæ Regulæ habitū deferunt, exemptioneque ab Ordinarij iurisdictione frui debere, quemadmodum idem Leo postea declarauit Constitutione edita die 1. Martij Anni 1518. Quod si Fratres, Sororesuè tertij ordinis, quid amplius prætendant vigore consuetudinis, posse ius suum prosequi in iudicio ordinario

Hieronymus Card. Pamphilius.

Locus † Sigilli.

† Io. Francisc. Fagnanus Sac. Congr. Concilij Secret.

Romæ, Ex Typ. Reu. Cam. Apostolicæ, Anno 1608.

Suppressio prætensa Congregationis Iesuitissarum.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

PAstoralis Romani Pontificis, cui cura vineæ Domini Sabaoth ineffabili superni Patrisfamilias prouidentia concredita esse dignoscitur sollicitudo, in id præcipuè incumbit, ne in agrum Dominicum Operarij sine delectu temerè se ingerant, sata dissipent, consita euellant, zizania inferant, & adulterinas in eo plātas super inducant, licet autem orthodoxis Lateranen. & Lugdunen. Conciliorū generalium ordinationibus districtè prohibitum esset, ne quis nouæ Religionis instituendæ auctoritatem sibi arrogare præsumeret, pariterque fel. record. Ioannis XXII. virorum, & piæ memoriæ Clementis V. Romanorum Pontificū prædecessorum nostrorum salutaribus Constitutionibus mulierum cetus auctoritate priuata, & de facto instituti tamquam exitiosi palmites damnati, & sublati fuissent. Et nihilominus (prout non sine graui animi nostri molestia acceperamus) in nonnullis Italiæ, & Vltramontanis partibus, certæ mulieres, seu virgines le-

Iesuitissarum nomine assumpto, citra vllam Sedis Apostolicæ approbationem, ab aliquot annis in vnum conuenire solitæ, vitæ religiosæ ducendæ prætextu peculiarem, & distinctum à cæteris habitum vsurpassent, ædificia in Collegiorum formam redegissent, domos Probationum erexissent, in eisque Superiorem, ac prætensæ Congregationis suæ Generalem indito Præpositæ titulo, & attributis facultatibus beneuisis constituissent, in illiusque manibus Paupertatis, Castitatis, & Obedientiæ vota, ad instar solemnium emittere, clausuræque legibus non adstrictæ pro libitu diuagari, ac specie salutis animarum promouendæ, aliaq. opera permulta sexus, & ingenij imbecillitati, & modestiæ muliebri, ac virginali præsertim pudori minimè conuenientia, & quæ viri sacrarum litterarum scientia, rerum vsu, vitæque innocentia spectatissimi, difficilè admodum, & nonnisi magna circumspectione adhibita aggrediuntur, attentare, & exercere consueuissent; Nos excrescentes in agro militantis Ecclesiæ vepres, maturè euellere satagentes, venerabili Fr. Aloysio Episcopo Incariceri. nostro, & Apostolicæ Sedis in partibus inferioris Germaniæ Nuncio, & nonnullis locorum Ordinarijs dedimus in mandatis, quatenus propositis grauibus periculis, & scandalis exinde resultantibus mulieres, seu virgines præfatas ex parte nostra Apostolica serio monitas à temerario incepto ad saniora consilia reuocare conarentur; Verum quia ille Dei timore, ac nostro Sedis Apostolicæ respectu post habito, in graue animarum suarum præiudicium, & bonorum omnium offensionem arroganti contumacia paternis, & salutaribus monitionibus nostris nedum non paruerunt, sed etiam in dies similia attentare, ac multa sanæ doctrinæ aduersantia proferrè non erubescunt. Nos tantam temeritatem acriori censura coercendam, & plantas istas Ecclesiæ Dei noxias ne vlterius se diffundant, radicitus euellendas, & extirpandas esse decreuimus. Habitaq. itaque cum venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus aduersus hæreticam prauitatem generalibus Inquisitoribus ab eadem Sede specialiter deputatis matura consultatione, de illorum vnanimi consilio, & assensu, Conciliorum præfatorum decretis, eorundemque Prędecessorum nostrorum vestigijs inhęrentes prętensam Congregationem mulierum, seu virginum Iesuitissarum nuncupatarum, illarumque sectam, & statum ab ortus sui primordio nullos, & inualidos, nulliusque roboris, vel momenti fuisse, & esse Apostolica Auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus; Et quia de facto processerunt, eadem auctoritate penitus, & omnino supprimimus, & extinguimus, perpetuęque abolitioni subijcimus, & ab Ecclesia Dei sacrosancta funditus tollimus, delemus, & abrogamus, & pro suppressis, extinctis, euulsis, deletis, & abolitis ab omnibus Christifidelibus haberi, & reputari volumus, & mandamus, nec mulieres, & virgines huiusmodi ad votorum præfatorum obseruationem vllo modo teneri, aut obligari volumus. Insuper assertas Visitatrices, Rectrices, & Prępositam Generalem, ac alias quascunque Congregationis, & sectæ huiusmodi officiales quocunque nomine appellatas officijs, & muneribus suis de facto vsurpatis omnino priuatas esse, & fore decernimus pariter, & declaramus, & quatenus opus sit priuamus, illasque ab eisdem officijs, & muneribus omnino amouemus, easque omnes, & singulas mulieres, seu virgines, quę voti, seu cuiuscunque alterius vinculi, promissionis, vel cuiusuis causę prętextu ad aliquam obedientiam se obligatas putarent, ab ea, & quocunque vinculo, &

pro-

promissione huiusmodi, etiam rata, & iurata absoluimus, & totaliter liberamus. Ad hęc mulieribus, seu virginibus, & assertis earum Superioribus præfatis, & quocunque alio nomine nuncupatis, in virtute Sanctę Obedientię, ac sub excōmunicationis maioris poena ipso facto incurrenda, à qua nonnisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, pręterquam in mortis articulo constitutę absolui possint, pręcipimus, & mandamus, vt extra huiusmodi Collegia, vel Domos vbi hactenus habitarunt alię ab alijs seorsum degant, nec insimul ad aliquod spirituale, vel temporale consultandum, seu peragendum, aut de eo quouis modo tractandum conueniant, susceptum per eas de facto, vt pręfertur habitum statim deponant, nec illum amplius reassumant, minusque alias virgines, seu mulieres ad illum admittant, vel recipiant, nec vlli earum ad hęc consilium, auxilium, vel fauorem directè, vel indirectè, aut alias quomodolibet præstent, vel pro religiosis, seu prætensæ Cōgregationis, aut sectæ huiusmodi sequacibus vllo modo se gerant, mulieres etiam ac virgines, quæ eo animo vota licet de facto, vt præfertur, emiserunt, vt in illo statu ab Apostolica Sede reprobato ea emissuræ non fuissent, vtpotè conditione sub qua tacitè vouerunt non impleta à votorum huiusmodi obligatione omnino solutas, & liberas esse declaramus. Quæ autem in quemcunque euentum vouere voluerunt, cum earum vota sint simplicia honestè viuere, seorsum tamen ab alijs huius reprobati status, ac prætensæ Congregationis, seu sectæ, & ab omnibus supra prohibitis abstinentes, in seculo potuerūt sub ordinarij obedientia, & cum vsu, non dominio bonorum, sed tantum cum facultate, quam illis misericorditer concedimus, de ijs in vita, & in morte ad vsus pios disponendi, ab intestato etiam ad eos, deuoluendis qui paupertatis voto ab his mulieribus non emisso, illis successuri fuissent. Et in euentum in quem aliquæ ex mulieribus, seu virginibus præfatis ad coniugalem statum transire voluerint, eis permittimus vt matrimonium seruatis alias seruandis contrahere possint, eisque Apostolicam benedictionem, & quatenus opus sit cum omnium votorum de facto, vt pręfertur emissorum relaxatione impartimur. Quoniam verò secundum Apostolum, qui matrimonio iungit virginem suam benè facit, & qui non iungit melius facit, easdem mulieres, & virgines per viscera misericordiæ Christi, quo possumus paternæ charitatis affectu monemus, & in Domino hortamur attentè, vt desiderij quo se regularis vitæ ducendæ teneri ostenderunt memores, tollant iugum Domini, super se, & abnegantes semetipsas, & sęcularia desideria approbatum ab eadem S. Sede aliquem sanctimonialium Ordinē quantocitius ingrediantur, inibiquè fideli, & pia promissione vota voueant Deo Iacob, & innocentes manibus, & mundo corde in assiduo spiritualium operū exercitio super ædificantes exhibeant se illustriorem gregis Christi portionem, lampadesque suas flamma charitatis succensas prudenter aptent Sponso Cœlesti obuiam ituræ. Decernentes præsentes literas, omniaq. & singula in eis contenta, etiam ex eo, quod prętensę Congregationis, vel sectę mulieres, aut virgines huiusmodi, vel alij quicunque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes seu habere quomodolibet prætendentes eis nullatenus consenserint, nec ad ea vocatæ, & auditæ, seu vocati, & auditi, minusque causæ propter quas eędem præsentes emanarint adductæ verificatæ, seu alias sufficienter, aut etiam nullatenus iustificatæ fuerint, nullo vnquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut in-

inualiditatis vitio,seu intentionis nostræ,aut alio quouis defectu,etiam quātumuis Magno,inexcogitato,& substantiali,siue etiam ex eo, quod in præmissis,seu eorum aliquo solemnitates,& quæuis alia seruanda,& adimplenda, seruata,& adimpleta non fuerint,aut ex quouis alio capite à iure,vel facto,aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante,seu etiam enormis enormissimæ, & totalis læsionis,aut quocunque alio colore etiam in corpore iuris clauso, seu occasione,vel causa etiam quantumuis iusta,rationabili,& priuilegiata,etiam tali,quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra huiusmodi,& alijs superius expressis,seu relatis nihil vllibi appareret, seu aliter probari posset notari,impugnari,inualidari,retractari,in ius vel controuersiam reuocari,aut ad terminos iuris reduci,vel aduersus illas restitutionis in integrum aperitionis oris,reductionis ad viam,& terminos iuris,aut aliud quodcunque iuris,facti,gratiæ, vel iustitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi,aut impetrato,vel concesso quempiam vti,seu se iuuare in iudicio, vel extra posse,neque ipsas præsentes sub quibusuis similium,vel dissimilium gratiarum reuocationibus,suspensionibus,limitationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendi comprehendi, sed semper ab illis exceptas,perpetuoque validas,firmas,& efficaces existere, & fore, suosque plenarios,& integros effectus sortiri,& obtinere,ac per omnes, & singulos ad quos spectat,& quomodolibet spectabit in futurum inuiolabiliter obseruari,sicq. & non aliter in præmissis omnibus,& singulis per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores,& S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos,& Nuncios,ac alios quauis auctoritate, & potestate fungentes in quauis causa,& instantia sublata eis,& eorum cuiuslibet quauis aliter iudicandi,& interpretandi facultate,& auctoritate vbique iudicari, & diffiniri debere,irritum quoque,& inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter,vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa venerabilibus Fratribus,ac dilectis filijs nostris,& Apostolicæ Sedis Nuncijs, necnon Patriarchis, Primatibus,Archiepiscopis,Episcopis,& alijs locorum Ordinarijs vbilibet existentibus per Apostolica scripta mandamus,vt statim,atque præsentes nostræ literæ ad eorum,& cuiuslibet eorum notitiam quoquomodo peruenerint,illas solemniter publicent,& publicari faciant,ac in eis contenta quęcunque debitę executioni demandent,& demandari procurent per se,vel alium,seu alios,prout in Domino iudicauerint expedire. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes per sententias,censuras,& pœnas Ecclesiasticas,aliaq. opportuna iuris,& facti remedia,omni,& quacumque appellatione, recursu, & reclamatione remotis compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sęcularis. Non obstantibus quatenus opus sit recolendę memorię Bonifacij Papæ VIII.etiam prędecessoris nostri de vna,& in Concilio Generali edita de duabus dietis,cæterisque in contrarium facientibus quibuscunque. Vt autem præsentes,& in eis contenta quæcunque ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere possit, volumus pariter, & mandamus, quod eædem pręsentes per aliquem,seu aliquos ex Cursoribus nostris ad Ecclesię Lateranen.& Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe,necnon Cācellarię Apostolicæ valuas,ac in Acie Campi Floræ affigantur,& publicentur,& cum inde amo-

amouebuntur earum exempla in eisdem locis affixa dimittantur; quę sic publicatę,& affixę,post duos menses à die publicationis computandos omnes, & singulos quos concernunt perinde afficiant,& arctent,ac si vnicuique illorum personaliter intimatę,& notificatę fuissent,quodque illarum transumptis impressis sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis, & manu alicuius Notarij publici subscriptis eadem prorsus fides adhibeatur,quæ pręsentibus adhiberetur si forent exhibitæ,vel ostensę. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrę suppressionis,extinctionis,subiectionis, ablationis, deletionis,abrogationis,decretorum,priuationis,amotionis, absolutionis, liberationis,pręcepti declarationum,permissionis,impartitionis,monitionis,ortationis, voluntatum,& mandatorum infringeret,vel ei ausu temerariò contraire. Si quis autem hoc attentare pręsumpserit indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorū Petri,& Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominice Millesimo sexcentesimo trigesimo, Id. Ianuar. Pontificatus nostri anno octauo.

E. DET.

A.Rondininus.

Visa de Curie A.Hurandu.

G.Montanus.

Registrata in Secretaria Breuium.

In Dei nomine Amen.Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo trigesimoprimo,die verò vigesimoprimo mensis Maij,indictione decimaquarta,Pontificatus autem Sanctissimi in Christò Patris,& Domini nostri Domini Vrbani Diuina prouidentia Papa Octaui,anno eius octauo,supradicta Littera Apostolica publicata,& affixa fuerunt,ac dimissis copijs ad Basilicas Ecclesiarum SS.Ioannis Lateranensis,necnon Principis Apostolorum Vrbis,& in Cancellaria Apostoltea;ac in acie Campi Flora,vt moris est,per me Augustinum de Bolis Rouianum S.D.N.Papa Cursorem.

Matthias Spada Magister Cursorum.

DECRETVM.

Feria V. Die 5. Nouembris 1637.

IN Generali Congregatione S.Romanę,& Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico,Montis Quirinalis coram Sanctissimo D. N. D. Vrbano Diuina prouidentia Papa Octauo,ac Eminentissimis, & Reuerendissimis Dominis S.R.E.Cardinalibus,contra hæreticam prauitatem Generalibus Inquisitoribus à S.Sede Apostolica specialiter deputatis. Sanctissimus attenta inobseruatione decreti de publicandis constitutionibus,spectantibus ad Sanctū Officium

tum emanati anno 1633. mandauit denuo intimari Superioribus omnium Religionum, cum præcepto, vt illud omnino obseruent, & obseruari curent ab alijs Superioribus locorum, & Conuentuum sibi subordinatis, eisque significari iussit, quòd Sanctitas Sua ipsis, & alijs eorum subditis gratiosè cōdonant omnes, & quascumque pœnas de præterito ob illius inobseruantiaq. incursas vsque ad diem intimationis, vt supra faciend. & si in futurum contrauenerint, atque vt in eo disponitur non docuerint contenta in eo obseruasse irremissibiliter punientur, & contra transgressores procedetur in Sancto Officio pro locorum Inquisitores, quibus propterea mandauit scribi, vt iudiciales contra eosdem denuntiationes sumant, processumq. seruatis seruandis efficiant, sed ante carcerationem Sacram Congregationē certiorent.

De Matrimoniorum Dispensationibus.

SAcra Congregatio Cardinalium Conc. Tridentini Interpretum alias censuit, eos, qui obtinuerunt literas Dispensationi super gradu prohibito, & eis non præsentatis contraxerunt, vel se carnaliter cognouerunt, noua egere dispensatione.

CARDINALIS VBALDINVS.

DECRETVM.

De officio mortuorum non faciendo à Clero in Ecclesijs Religiosorum 1626.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini interpretum sæpius censuit, quoties cadauera defunctorum ad Ecclesias Fratrū Mendicantium deferuntur Officia Mortuorum, ac reliqua, quæ in huiusmodi ministerio adhiberi solent, non à Canonicis, neque à Clero, sed à Fratribus obiri, ac peragi debere.

Cosm. Card. de Torres.

Loco † sigilli.

P. Fagnanus.

Romæ, Ex Typographia Reu. Cameræ Apostolicæ. 1626.

Sacræ Rituum Congregationis

CVm ad notitiam S. Rituum Congregationis peruenerit quamplures Declarationes, Decreta, seu Decisiones sub nomine eiusdem S. Congregationis absque illius authoritate impressas in libris, seu alijs operibus circumferri, & allegari, multasque ex Declarationibus, Decretis, seu Decisionibus, iuxtà contingentiam casuum, illorumq. qualitates, & circumstantias à se diuersis temporibus factis secundum ea, quæ proponebantur, fuisse alteratas, immutatas, diminutas, ac forsan alias, mentito S. Congregationis nomine, confectas, nulloque propterea authentico sigillo munitas, illasq uè per Tribunalia, tàm in vrbe, quàm per Orbem circumferri, & allegari, Cõsiderans eadem S. Rituum Congregatio quantum detrimenti recipi possit, si aliqua fides illis adhibeatur: Ex speciali S.D. N. Vrbani Diuina prouidentia Papæ Octaui iussu, mandat, & præcipit, huiusmodi Declarationibus, Decretis, seu Decisionibus, tàm impressis, quàm imprimendis, ac etiam manuscriptis nullam fidem in iudicio, vel extra esse adhibendam, sed tantum illis, quæ in authentica forma, solito sigillo, & subscriptione Eminentissimi Cardinalis Præfecti, ac Secretarij eiusdem Congregationis pro tempore existentium, munitæ fuerint: In quorum fidem, hęc propria manu subscripsimus, & sigilli proprij S. Rituum Congregationis impressione communiri, ac typis mandari iussimus. Dat. Romæ die xj. Augusti 1632.

C. Episcopus Portuen. Card. Pius.

Locus † sigilli.

Iulius Rospigliosius Secret.

Romæ, Ex Typographia Reu. Cameræ Apost.
Et Neap. Apud Lazarum Scorigium 1632.

Renouantur omnes Indulgentiæ hactenus concessæ Regularibus, & de nouo aliæ conceduntur.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanus Pontifex in Beati Petri Sede constitutus, cui inter alia cœlestis Indulgentiarum thesauri dispensandi cura incumbit, sollicitè prospicere debet, ac solerter, vt huiusmodi Indulgentiarum dispensatio, & vsus ad Dei gloriam, & animarum salutem præcipuè dirigatur, & ne ex illarum multiplicitate confusio, aut inanis interpretatio exoriatur. Proinde cùm fel. rec. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster magna cum diligentia, &

folicitudine procurauerit abusus,& corruptelas,tùm in communicando, & dispensando Indulgentiarum thesauros, tùm in modo illos recipiendi irreptos tollere, & propterea sua quadam Constitutione formam aggregandi,instituendi,& rectè administrandi Societates,& Confraternitates praescripserit, licèt morte praeuentus hanc piam eius voluntatem ad finalem executionem deducere,neque etiam,vt cogitauerat,circa Indulgētias à plerisque Romanis Pontificibus Praedecessoribus, Religionibus, & Ordinibus Monasticis, & Mendicantibus diuersis temporibus concessas aliquid deliberare potuerit. Nos,qui nullis nostris meritis,sed sola Dei benignitate ad summi Apostolatus officium vocati sumus,susceptum à tanto Pontifice pium hoc opus ad optimum finem perducere cupientes, vbi primum Catholicae Ecclesiae regimen suscepimus, Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E.Cardinalibus ad hoc opus à dicto Clemente Praedecessore deputatis, de quorum numero tempore ipsius Clementis Praedecessoris eramus, iniunximus,vt in illo opere ad vlteriora progrederentur, & Indulgentias Regularibus concessas recognoscerent,iisque recognitis, rem nobiscum cōmunicarent. Cùm itaque praefati Cardinales priuilegia, concessiones,& gratias praedictis Religionibus,& Ordinibus concessas diligenter inspexerint,& examinauerint,ac eorūdem Ordinum Superiores, & Officiales pluries audiuerint,ac circa easdem Indulgentias varia dubia, & incertitudines,& confusiones adesse compererint, & ex iudicio eorundem etiam Regularium,vel aliquorum ex illis nobis proposuerint valde expedire,pro eorum maiori securitate,& benefitio, vt Indulgentias ipsis Religionibus,& Ordinibus ad instar,vel per communicationem, aut alio modo hactenus concessas annullaremus,& reuocaremus,ac alias particulares illis concederemus. Nos matura super hoc consultatione praehabita,cupientes personis Regularibus quibuscūque quorumuis Ordinum,tàm Monasticorum, quā Mendicantium spirituale solatium,& iuuamen afferre, infrascriptas Indulgentias,& gratias,quas personis Regularibus intra claustra,aut extra,cum licentia tamen suorum Superiorum legitima de causa illis concessa degentibus tantum modò suffragari debere declaramus, concedendas duximus. Omnibus igitur Christifidelibus,qui canonicè,& iuxta ordines cuiuslibet Religionis, & Constitutiones Apostolicas habitum Regularem à legitimis Superioribus causa profitendi in illo susceperint, die primo eorum ingressus in ipsam Religionem,si verè poenitentes,& confessi sanctissimum Eucharistiae Sacramentum sumpserint,Plenariam; Ac cuilibet Nouitio,qui poenitens,& confessus,ac sacra Communione refectus post completū probationis annum professionem emiserit,etiam Plenariam; Necnon cuilibet Religioso intra claustra sui Monasterij viuenti, qui in festo principali sui Ordinis confessus,& sacra Communione refectus fuerit, aut Missam recitans pro Christianorum Principum concordia,haeresum extirpatione,Romani Pontificis salute,ac Sanctae Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint,etiam Plenariam;In cuiuslibet verò mortis articulo,si pariter verè poenitens,& confessus,ac sacra Communione refectus, vel quatenus id facere nequiuerit,saltem contritus nomen IESV ore,si potuerit,sin

autem corde,deuotè inuocauerit,etiam Plenariam. Qui verò ad Presbyteratus Ordinem canonicè promotus, & confessus primam Missam celebrabit necnon etiam ijs Religiosis,qui pariter confessi,ac sacra Communione refecti eidem Missæ interfuerint,aut ipso die Missam similiter celebrabunt, etiam Plenariam; Iis verò qui de suorum Superiorum licentia à negotijs per decem dies alieni in cella commorabuntur,aut ab aliorum conuersatione separati in piorum librorum,& aliarum rerum spiritualium animos ad deuotionem,& spiritum inducentium lectionibus operam suam dederint, addendo sæpè considerationes,& meditationes mysteriorum Fidei Catholicæ,diuinorum beneficiorum,quatuor Nouissimorum, Passionis Domini Nostri Iesu Christi,& aliorum exercitiorum,orationum iaculatoriarũ,aut vocaliũ saltem per duas horas in diẽ,& noctẽ orationibus mentalibus sese exercendo,faciendo eodem tempore confessionem generalem,aut annualẽ, vel ordinariam, sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, aut Missam celebrauerint, quoties pro quolibet prædictorum exercitioru m Plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam,& remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præterea ijdem Religiosi intra claustra viuentes,qui suam Ecclesiam deuotè visitauerint, & vt præfertur orauerint,consequantur easdem Indulgentias,quas visitantes Ecclesias Vrbis, & extra eam diebus Stationum consequuntur, in omnibus diebus, perinde ac si ipsas Vrbis Ecclesias personaliter visitarent. Omnibus item Religiosis intra claustra,vt supra viuentibus,qui quinquies Orationẽ Dominicam,& toties salutationem Angelicam ante Altare eorum Ecclesiæ in quolibet die quinque annos,& totidem quadragenas;ijs verò qui de suorum Superiorum licentia in itinere existentes,aut extra claustra degentes, tanquam Prædicatores,& Lectores quinquies eandem orationem Dominicam, & toties salutationem Angelicam ante quodlibet Altare similiter dixerint,etiam quinque annos, & totidem quadragenas: Necnon etiam eisdem Religiosis,qui per mensem integrum singulis diebus spatio mediæ horæ orationem mentalem fecerint,ac confessi,& sacra Communione vltima Dominica mensis huiusmodi refecti fuerint,sexaginta annos,& totidem quadragenas; Qui verò contrito corde, & pœnitentes eorum culpas, & peccata,ac imperfectiones in Capitulis culparum accusabunt,& spiritualiter communicabunt,& exercitium virtutum facient, tres annos, & totidem quadragenas. Quotiescunque autem de licentia Summi Pontificis, aut suorum Superiorum in Ditiones,& Terras Infidelium, aut Hæreticorũ ad concionandum,aut Catholicos docendum,vel Infideles, & Hæreticos ipsos ad Fidem Catholicam conuertendum,& Ecclesiæ gremio reducendũ missi fuerint,si pœnitentes,& confessi,ac sanctissima Communione refecti fuerint, vel Missam celebrauerint,vt meliùs ad huiusmodi opus sese parare valeant,pro duabus vicibus,videlicet quandò itineri se accingent, & quando in Prouinciam, vbi prædicta opera eis exercẽda erunt,ingressi fuerint,Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionẽ misericorditer in Domino pariter concedimus, & elargimur. Et insuper cùm Superior in visitationibus generalibus orationes quadraginta horarũ

pro bono visitationis progressu collocare voluerit, ijs Religiosis, qui dictis orationibus saltem spatio duarum horarum in diuerso tempore interfuerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, Romani Pontificis salute, ac Sanctæ Matris Ecclesię exaltatione, necnon disciplinæ, & obseruantiæ regularis augmento pias ad Deum preces, vt supra dictum est, effuderint, si confessi, & sacra Communione refecti fuerint, aut Missam celebrauerint, Plenariam similiter omnium peccatorum Indulgentiam, & remissionem, vt præfertur, concedimus. Volumus autem, vt omnes supradictæ Indulgentiæ, & gratiæ Religiosis regularibus cuiusuis Ordinis, tàm Monastici, quàm Mendicantis dumtaxat, vt pręfertur concessæ, etiam omnibus Monialibus cuiusuis Regulæ approbatæ, & intra claustra cum tribus votis solemnibus viuentibus, & perpetuam clausuram seruantibus, tàm Ordinarijs locorum, quàm etiam Regularibus cuiuscunque Ordinis, Regulæ, &. Instituti subiectis suffragentur. Pręsentibus perpetuis futuris temporibus duraturis. Cæterum omnes, & singulas Indulgentias quibuscunque Ordinibus, & Institutis Regularibus huiusmodi, etiam Mēdicantibus, & quibuslibet personis Regularibus, tàm vigore priuilegiorum, & literarum Apostolicarum, quàm viuæ vocis oraculo, aut alias quouis modo per quoscunque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & Apostolicam Sedem hactenus concessas, confirmatas, approbatas, & innouatas, auctoritate, & tenore prædictis perpetuò reuocamus, cassamus, annullamus, & abrogamus, & ad præsentium nostrarum literarum præscriptum reducimus, & moderamur. Non obstan. quibusuis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac eorūdem Ordinum, & Institutorum Regularium, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam Mare magnum, & Bulla aurea nuncupata eisdem Ordinibus, & Institutis, eorumque Monasterijs, Conuentibus, Collegijs, Domibus, Superioribus, & personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seù quæuis alia expressio habenda foret, tenores huiusmodi præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscunque. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica cōstitutæ munitis, eadem fides habeatur vbique, quæ præsentibus ipsis originalibus literis haberetur. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die xxiij. Maij MDCVI. Pontificatus nostri Anno primo.

Romæ, Ex Typographia Reu. Cameræ Apostolicæ. Et Neapoli, apud Io. Iacobum Carlinum 1606. Superiorum permissu.

DE-

DECRETVM.

Sacræ Congregationis Illustrissimorum, ac Reuerendissimorum DD. S.R.E. Cardinalium Sacrosancti Tridentini Concilij Interpretum, super intelligentia, & obseruatione cap. xij vers. dies etiam Festi, sess. xxv. de Regularibus, & quadam alia Decisiones eiusdem Congregationis ad Regulares spectantes.

COngregatio Concilij censuit Decretum cap. xij. vers. dies etiam Festi, sess. 25. de Regul. ita esse intelligendum, vt Regularium ritus illis diebus Festis semper permaneat, quoad Missas celebrandas, & cætera diuina officia, tàm publicè, quàm priuatim ab ipsis Regularibus in eorum Ecclesijs persoluenda. Nec circa hæc ab Episcopis quoquo modo, quicquam in contrarium eisdem Regularibus præcipi posse; Quod si de facto præceperint, Regulares neutiquam ipsis Episcopis obedire teneri. Verùm quoad conciones, & lectiones, quas ijdem Regulares ad populum habuerint, debere se conformare Euangelijs, & Epistolis, quibus Clerus secularis vtitur illis diebus Festis.

Congregatio item Concilij censuit, Regulares, qui absque licentia Episcopi prædicauerint in Ecclesijs, quæ suorum Ordinum non sunt, tametsi decreto eiusdem Concilij cap. xxi. sess. 5. contrafecerint, non posse tamen puniri ab Episcopo, sed tantum à suis Superioribus Regularibus.

Congregatio Concilij, etiam censuit, Regulares Monasterij vltra mediũ miliare à Ciuitate distantis, non posse ab Episcopo compelli accedere ad processiones.

Congregatio itidem Concilij censuit Episcopos, aut alios locorum Ordinarios vigore cuiusuis Decreti eiusdem Concilij, nullam habere facultatem quouis tempore in Monasterijs, Domibus, & Ecclesijs Regularium exemptorum, quibus non imminet curam animarum personarum sæcularium, visitandi Sacristias, paramenta, vasa sacra, Altaria, & cætera huiusmodi, aut etiam tabernaculum, seu pyxidem in qua Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum asseruatur.

Hier. Card. Matthæius.
Locus † sigilli.

Ioannes Franciscus Fagnanus Sacræ Cong. Concilij Secret.

Romæ, Ex Typograghia Reu. Cameræ Apostolicæ 1602.
Superiorum permissu.

DECRETVM.

Circa confessionem per litteras factam Sacerdoti absenti.

DIe 20. Iunij Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1602. In generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico in monte Quirinali, coram S D.N. Clemente Diuina Prouidentia Papa VIII. Proposita fuit quæstio. Vtrum liceat per litteras, seu inter nuntium confessario absenti, peccata sacramentaliter confiteri, & ab eodem absenti absolutionem obtinere.

Sanctissimus Dominus noster auditis votis Patrum Theologorum, & Re cum Illustrissimis, & Reuerendissimis Dominis Cardinalibus contra hæreticam prauitatem generalibus Inquisitoribus, maturè ac diligenter cōsiderata: hanc propositionem, scilicet licere per litteras, seu internuntium Confessario absenti peccata sacramentaliter confiteri, & ab eodem absente absolutionem obtinere; ad minus vti falsam, temerariam, & scandalosam damnauit, ac prohibuit, præcepitquè ne deinceps ista propositio publicis, priuatisquè lectionibus, concionibus, & congressibus doceatur, neue vnquā tanquam aliquo casu probabili defendatur imprimatur, aut ad praxim quouis modo deducatur. Quod si quis illam docuerit, defenderit, imprimi fecerit, aut de ea etiam disputatiuè tractauerit (nisi forsan impugnando) vel ad praxim directè, seu indirectè deduxerit, præter excommunicationem latæ sententiæ, quam ipso facto incurrat, à qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio quacunque dignitate fulgente, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ maiori pœnitentiario: nisi à pro tempore existente Romano Pontifice absolui; alijs etiam pœnis arbitrio infligendis subiaceat.

Quintidianus Adrianus Not. Publicata fuit Romæ 21. Iunij 1602.

VRBANVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

PAstoralis, Romani Pontificis vigilantia, & solicitudo, cùm in omni Reipublicæ Christianę pace, & tranquillitate procuranda, pro sui muneris officio assiduè versatur; tum potissimum in Catholicę fidei (sine qua impossibile est placere Deo) vnitate, atque integritate retinenda, & conseruanda maximè elucet. Nimirum, vt fideles Christi non sint paruuli fluctuantes; neque circumferantur omni vento doctrinę in nequitia hominum, ad circumuentionem erroris: sed omnes occurrant in vnitatem fidei, & agnitionis Filij Dei, in virum perfectum; neque se in huius vitę societate, & communione lędant, aut inter se alter alteri offensionem prębeat: sed potius in vinculo charitatis coniuncti, tanquam vnius corporis membra, sub CHRISTO capite, eiusque in terris Vicario Rom. Pontifice, Beatissimi Petri Successore, à quo totius Ecclesię vnitas dimanat, augeantur in ædificationem atque ita diuina gratia adiutrice, sic pręsentis vitę quiete gaudeant, vt futura quoque beatitudine perfruantur. Ob quas sanè causas Rom. Pontifices Prędecessores nostri, hodierna die, quę anniuersaria Dominicę Cœnæ commemoratione solemnis est, spiritualem Ecclesiasticę disciplinę gladium, & salutaria iustitiæ arma per ministerium summi Apostolatus ad Dei gloriam, & animarum salutem solemniter exercere consueuerunt. Nos igitur, quibus nihil optabilius est, quàm fidei inuiolatam integritatem, publicam pacem, & iustitiam, Deo auctore, tueri, vetustum, & solemnem hunc morem sequentes. *Excommunicantur, & anathematizantur.*

1 Excommunicamus, & anathematizamus, ex parte Dei Omnipotentis, Patris, & Filij, & Spiritus Sācti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra quoscūque Hussitas, Vvichlephistas, Luteranos, Zuinglianos, Caluinistas, Vgonottos, Anabaptistas, Trinitarios, & à Christiana fide Apostatas; ac omnes & singulos alios Hæreticos quocunque nomine censeantur, & cuiuscunque sectæ existant, ac eis credentes, eorumque receptatores fautores, & generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorundem libros hæresim continentes, vel de Religione tractantes, sine auctoritate nostra, & Sedis Apost. scienter legentes, aut retinentes, imprimentes, seu quomodolibet defendentes ex quauis causa publicè, vel occultè, quouis ingenio, vel colore; necnon Schismaticos, & eos, qui se à nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt, vel recedunt. *1 Hæretici cuiuscūq. secta eorum. defensores, libros legentes, tenentes, aut imprimentes, & schismatici*

2 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & sin- *2 Appellantes a Pō...*

tis ad futurum Concilium eorumq. fautores. gulos cuiuscunque status, gradus, seu conditionis fuerint: Vniuersitates vero, Collegia, & Capitula quocunque nomine nuncupentur, interdicimus: ab ordinationibus, seu mandatis nostris, ac Romanorum Pontificum pro tempore existentium ad vniuersale futurum Concilium appellantes: necnon eos, quorum auxilio, consilio, vel fauore, appellatum fuerit.

3 Piratae atq. eorum receptatores & fautores. 3 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Corsarios, ac Latrunculos maritimos, discurrentes Mare nostrum, praecipuè à Monte Argentario, vsque ad Terracinam, ac omnes eorum fautores, receptatores, & defensores.

4 Naufragorum Christianorũ cuiuscũq. generis bona etiam in litoribus inuenta surripientes. 4 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos qui Christianorum quorumcunque nauibus tempestate, seu in transuersum (vt dici solet) iactatis, vel quoquo modo naufragium passis, siue in ipsis nauibus, siue ex eisdem eiecta in mari, vel in litore inuenta, cuiuscũque generis bona, tàm in nostris Tyrrheni, & Adriatici, quàm in caeteris cuiuscunque maris Regionibus, & litoribus, surripuerint; ita vt nec ob quodcunque priuilegium, consuetudinem, aut longissimi, etiam immemorabilis, temporis possessionem, seu alium quemcunque praetextum excusari possint.

5 Imponentes noua pedagia, & gabellas, vel eas augẽtes. 5 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris suis noua Pedagia, seu Gabellas, praeterquam in casibus sibi à iure, seu ex speciali Sedis Apost. licentia permissis, imponunt, vel augent, seu imponi, vel augeri prohibita exigunt.

6 Falsific. lit. Apost. aut suppl. à quocunque auct. habentes signatas falsò fabric. literas Apost. 6 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falsarios literarum Apostolicarum, etiam in forma Breuis, ac Supplicationum, gratiam, vel iustitiam concernentium per Romanum Põtificem, vel S.R.E. Vicecancellarios, seu gerentes vices eorum, aut de mandato eiusdem Rom. Pontificis signatarum; necnon falsò fabricantes literas Apostolicas, etiam in forma Breuis, etiamque falsò signãtes Supplicationes huiusmodi sub nomine Romani Pontificis, seu Vicecancellarij, aut gerentium vices praedictorum.

7 Deferẽtes arma & alia vsui bellico idonea ad Turcas, vel alios Christiani nominis inimicos & ad Reip. Christianae statum pertinẽtia iisdem in damnum Chri- 7 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Saracenos, Turcas, & alios Christiani nominis hostes, & inimicos, vel Haereticos per nostras, siue huius sanctae Sedis sententias expressè, vel nominatim declaratos, deferunt, seu transmittunt equos, arma, ferrum, filum ferri, stamnum, chalybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica instrumenta, lignamina, canapem, funes, tàm ex ipso canape, quàm alia quacunque materia, & ipsam materiam, aliaq. huiusmodi, quibus Christianos, & Catholicos impugnant; necnon illos, qui per se, vel alios de rebus statum Christianae Reipublicae cõcernentibus, in Christianorum perniciem, & damnum ipsos Turcas, & Christianae Religionis inimicos; necnon Haereticos, in damnum Catholicae Religionis, certiores faciunt, illisque ad id auxilium, consilium, vel fauorem quomodolibet praestant. Non obstantibus quibuscunq. priuilegijs, quibusuis personis, Principibus, Rebuspublicis,

per

per Nos, & Sedem prędictam hactenus concessis, de huiusmodi prohibitione expressam mentionem non facientibus.

ſtianorum nunciam.

8 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, seu inuadentes eos, qui victualia, seu alia ad vsum Romanæ Curiæ necessaria adducunt; ac etiam eos, qui nè ad Romanam Curiã adducantur, vel afferantur prohibent, impediunt, seu perturbant; seu hæc facientes defendunt per se, vel alios, cuiuscunque fuerint ordinis, præeminentiæ, conditionis, & status, etiam si Pontificali, seu Regali, aut alia quauis Ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate.

8 Impedientes eos, qui victualia, & alia necessaria Romam cõuehunt.

9 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apost. venientes, & recedentes ab eadem, sua, vel aliorum opera interficiunt, mutilant, spoliant, capiunt, detinent; necnon illos omnes, qui iurisdictionem ordinariam, vel delegatam à Nobis, vel nostris Iudicibus non habentes, illam sibi temerè vendicantes, similia, contra morantes in eadem Curia, audent perpetrare.

9 Ad Sedem Ap. venien. vel ab ea recedẽt. sua aut aliorũ opera ledẽtes, & sine iurisdictione vexan. in Curia commoran.

10 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes, seu deprędãtes Romipetas, seu Peregrinos ad Vrbem causa deuotionis, seu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipsa recedentes, & in his dantes auxilium, consilium, vel fauorem.

10 Romipetas, ac peregrin. etiã in Vrbe morantes, vel abeũtes ledentes.

11 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes vulnerantes, percutientes, capientes, carcerãtes, detinentes, vel hostiliter insequentes S.R.E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisq. Apostolicæ Legatos, vel Nuncios, aut eos à suis Diœcesibus Territorijs, Terris, seu Dominijs eijcientes: Necnon ea mandantes, vel rata habentes, seu præstantes in eis auxilium, consilium, vel fauorem.

11 Offendẽtes S. R. E. Cardinales & alios Prælatos.

12 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel per alios, personas Ecclesiasticas quascunque, vel sæculares ad Romanam Curiam super eorum causis, & negotijs recurrẽtes, ac illa in eadem Curia prosequentes, aut procurantes negotiorũq. gestores, aduocatos, procuratores, & agentes, seu etiam Auditores, vel Iudices super dictis causis, vel negotijs deputatos, occasione causarũ, vel negotiorum huiusmodi occidunt, seu quoquo modo percutiunt, bonis spoliant; seu qui per se, vel per alios directè, vel indirectè, delicta huiusmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel fauorem præstare non verentur, cuiuscunque præeminentiæ, & dignitatis fuerint.

12 Ad Roman. Cur. p negotijs suis recurrentes per se, vel p alios laden.

13 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, tàm Ecclesiasticos, quàm sæculares cuiuscunque dignitatis, qui prætexẽtes friuolam quandam appellationem à grauamine, vel futura executione literarum Apostolicarum, etiam in forma Breuis, tàm gratiam, quàm iustitiam concernentium: Necnon citationum, inhibitionum, sequestrorum, monitoriorum, processuum, executorialium, & aliorũ decretorum, à Nobis, & à Sede prædicta, seu Legatis, Nuncijs, Præsi-

13 Appellãtes à grauamine, vel futura executione Literarum Apostolicarum ad laicam potestatem.

dentibus, Palatij nostri, & Cam. Apost. Auditoribus, Commissarijs, alijsque Iudicibus, & Delegatis Apostolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanauerint, aut alias ad Curias sæculares, & laicam potestatem recurrunt, & ab ea (instante etiam Fisci Procuratore, vel Aduocato) appellationes huiusmodi admitti, ac literas, citationes, inhibitiones, sequestra, monitoria, & alia prædicta, capi, & retineri faciunt; quiuè illa simpliciter, vel sine eorum beneplacito, & consensu, vel examine executioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarij, super huiusmodi literarum, & processuum executione, instrumẽta, vel acta conficere, aut confecta, parti, cuius interest, tradere debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam partes, seu eorum agentes, consanguineos, affines, familiares, notarios, executores, & subexecutores literarum, citationum, monitoriorum, & aliorum prędictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Ciuitatibus, Locis, & Regnis eijciunt, bonis spoliant, perterrefaciunt, concutiunt, & comminantur per se, vel alium, seu alios, publicè, vel occultè; quiuè alias quibuscunque personis in genere, vel in specie, ne pro quibusuis eorum negotijs prosequendis, seu gratijs, vel literis impetrandis ad Romanam Curiam accedant, aut recursum habeant: seu gratias ipsas, vel literas à dicta Sede impetrent, seu impetratis vtantur, directè, vel indirectè prohibere, statuere, seu mandare, vel eas apud se, aut Notarios, seu Tabelliones, vel alias quomodolibet præsumunt.

14 Executionem Literarũ Apost. aut aliarũ expeditionũ impediẽtes, & prohibẽtes ad gratias impetran. acceden.

14 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui per se, vel alios, auctoritate propria, ac de facto, quarumcunque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & literarum Apostolicarum prætextu, beneficiales, & decimarum, ac alias causas spirituales, & spiritualibus annexas, ab Auditoribus, & Commissarijs nostris, alijsque Iudicibus Ecclesiasticis auocant, illorumuè cursum, & audientiam, ac personas, capitula, conuentus, collegia, causas ipsas prosequi volentes impediunt, ac se de illarum cognitione tanquam Iudices interponunt; Quiuè partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt, ad reuocandum, & reuocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, & ad faciendum, vel cõsentiendum eos, contra quos tales inhibitiones emanarunt, à censuris, & pœnis in illis contentis absolui, per statutum, vel alias, compellunt, vel executionem literarum Apostolicarum, seu executorialiũ, processuum, ac decretorum prædictorum, quomodolibet impediũt, vel suum ad id fauorem, consilium, aut assensum præstant etiã prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætensionum, seu, & donec ipsi ad Nos informandos (vt dicunt) supplicauerint, aut supplicari fecerint: nisi supplicationes huiusmodi coram Nobis, & Sede Apost. legitimè prosequantur; etiamsi talia committentes fuerint Pręsidentes Cancellariarum, Consiliorum, Parlamentorum, Cãcellarij, Vicecancellarij, Consiliarij ordinarij, vel extraordinarij quorumcunque Principum sæcularium, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, vel

alia quacunque præfulgeant dignitate, aut Archiepiſcopi, Epiſcopi Abbates, Commendatarij, ſeu Vicarij fuerint.

15 Quiuè ex eorum prætenſo officio, vel ad inſtantiam partis, aut aliorum quorumcunque, perſonas Eccleſiaſticas, capitula, conuentus, collegia Eccleſiarum quarumcunque coram ſe ad ſuum, Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Conſilium, vel Parlamentum, præter iuris Canonici diſpoſitionem, trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant directè, vel indirectè, quouis quæſito colore: necnon qui ſtatuta, ordinationes, conſtitutiones, pragmaticas, ſeu quæuis alia decreta in genere, vel in ſpecie, ex quauis cauſa, & quouis quæſito colore, ac etiam prætextu cuiuſuis conſuetudinis, aut priuilegij, vel alias quomodolibet fecerint, ordinauerint, & publicauerint, vel factis, & ordinatis vſi fuerint, vnde libertas Eccleſiaſtica tollitur, ſeu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut alias quouis modo reſtringitur; ſeu noſtris, & dictæ Sedis, ac quarumcunque Eccleſiarum iuribus quomodolibet directè, vel indirectè, tacitè, vel expreſsè præiudicatur.

15 Iudices ſæculares qui Eccleſiaſt. perſonas trahunt ad ſua Tribunalia, quique Eccleſiaſticã libertatem tollunt, aut in aliquo perturbant.

16 Necnon qui Archiepiſcopos, Epiſcopos; alioſque ſuperiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoſcunque Iudices Eccleſiaſticos ordinarios, quomodolibet hác de cauſa directè, vel indirectè, carcerando, vel moleſtando eorum agentes procuratores, familiares; necnon conſanguineos, & affines: aut alias impediunt, quo minus ſua iuriſdictione Eccleſiaſtica contra quoſcunque vtantur, ſecundum quod Canones, & ſacræ Conſtitutiones Eccleſiaſticæ, & decreta Conciliorum Generalium & præſertim Tridentini, ſtatuunt, ac etiã eos, qui poſt ipſorum Ordinariorum, vel etiã ab ipſis delegatorum quorumcunque ſententias, & decreta, aut alias fori Eccleſiaſtici iudiciũ eludentes ad Cancellarias, & alias Curias ſæculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata, etiam pœnalia, Ordinarijs, aut delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant; eos quoque qui hæc decernunt, & exequuntur, ſeu dant auxilium, conſilium, patrocinium, & fauorem in eiſdem.

16 Imped. Prel. ne ſua iuriſd. vtãtur quiq. illorũ, & deleg. iudicia eludẽtes ad Cur. ſecul. recur. aut contra illos decernunt, præſtãteſq. auxilium.

17 Quiuè iuriſdictiones, ſeu fructus, redditus, & prouentus ad Nos, & Sedem Apoſt & quaſcunque Eccleſiaſticas perſonas ratione Eccleſiarum, Monaſteriorum, & aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum pertinentes vſurpant; vel etiam quauis occaſione, vel cauſa, ſine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expreſſa licentia ſequeſtrant.

17 Vſurpãtes Sedis Apoſt. & quorũcũq. Eccleſiæ iuriſdictiones, vel etiã fructus ſequeſtrantes.

18 Quiuè collectas, decimas, tallias, præſtantias, & alia onera Clericis, Prælatis, & alijs perſonis Eccleſiaſticis, ac eorum, & Eccleſiarum Monaſt. & aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & prouentibus huiuſmodi, abſque ſimili Rom. Pont. ſpeciali, & expreſſa licentia, imponunt, & diuerſis etiam exquiſitis modis exigunt; aut ſic impoſita etiam à ſponte dantibus, & concedentibus, recipiunt. Necnon qui per ſe, vel alios directè, vel indirectè prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eiſdẽ au-

18 Imponẽtes decimas & alia onera perſonis Eccleſiaſt. Eccleſijs Monaſterijs aut eorum fructibus.

auxilium,consilium,vel fauorem præstare non verentur, cuiuscunq. sint præeminentiæ,dignitatis,ordinis,conditionis,aut status; etiamsi Imperiali,aut Regali præfulgeant dignitate, seu Principes, Duces, Comites,Barones,& alij Potentatus quicunque etiam Regnis, Prouincijs,Ciuitatibus,& Terris quoquo modo Præsidentes, Consiliarij,& Senatores,aut quauis etiam Pontificali dignitate insigniti. Innouantes decreta super his per sacros Canones, tàm in Lateranensi nouissimè celebrato, quàm alijs Concilijs generalibus edita, etiam cum censuris,& pœnis in eis contentis.

19 Iudices sæculares, qui se interponunt in causis capitalibus, seu criminalib. contra Ecclesiasticas personas.

19 Item excõmunicamus,& anathematizamus omnes,& quoscunque Magistratus,& Iudices,Notarios,Scribas,Executores,Subexecutores quomodolibet se interponentes in causis capitalibus, seu criminalibus contra personas Ecclesiasticas,illas processando, banniendo,capiendo,seu sententias contra illas proferendo,vel exequẽdo,sine speciali,specifica,& expressa huius S.Sedis Apost. licentia, quique eiusmodi licentiam ad personas,& casus non expresso extẽdunt,vel alias illa perperam abutuntur, etiam si talia committentes fuerint Consiliarij,Senatorer,Præsidentes,Cancellarij, Vicecancellarij,aut quouis alio nomine nuncupati.

20 Occupãtes Loca, aut Terras Ecclesiæ Romanæ, & illius iurisdictionẽ vsurpantes.

20 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se,seu alios directè,vel indirectè sub quocunque titulo, vel colore inuadere,destruere,occupare, & detinere præsumpserint, in totum,vel in partem,Almam Vrbem,Regnum Siciliæ, Insulas Sardiniæ,& Corsicæ,Terras citra Pharum,Patrimonium Beati Petri in Tuscia,Ducatum Spoletañ.Comitatum Venaysinum,Sabineñ.Marchiæ Anconitanæ,Massæ Trebariæ,Romandiolæ, Campaniæ,& maritimas Prouincias,illarumque Terras,& loca;ac Terras specialis commissionis Arnulforum, Ciuitatesque nostras Bononiam, Cęsenam,Ariminum,Beneuentum,Perusium, Auinionem, Ciuitatẽ Castelli,Tudertum,Ferrariam,Comaclum,& alias Ciuitates,Terras,& loca,vel iura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, dictæque Romanæ Ecclesiæ mediatè,vel immediatè subiecta;necnon supremam iurisdictionem in illis Nobis,& eidem Romanæ Ecclesiæ cõpetẽtem de facto vsurpare,perturbare,retinere, & vexare varijs modis præsumunt;necnon adhærentes,fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium,consilium,vel fauorem quomodolibet præstãtes.

Absolutio soli Põtifici reseruatur.

Volentes præsentes nostros processus,ac omnia,& quæcunque his literis contenta,quousq. alij huiusmodi processus,à Nobis,aut Romano Pontifice pro tempore existente fiant,aut publicentur, durare,suosque effectus omninò sortiri.

Absoluere præsumẽtes excommunicantur.

Cæterum à prædictis sententiis nullus per alium, quam per Romanum Pontificem,nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc,nisi de stando Ecclesia mandatis,& satisfaciendo cautione præstita,absolui possit,etiam prætextu quarumuis facultatum,& indultorum quibuscũque personis Ecclesiasticis,sæcularibus,& quorum-

nis

uis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militiarum regularibus, etiã Episcopali, vel alia maiori dignitate prædictis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monasterijs, Conuentibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegijs, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & locis pijs; necnon laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per Nos, & dictam Sedem, ac cuiusuis Concilij decreta, verbo literis, aut alia quacunque scriptura in genere, & in specie concessorum, & innouatorum, ac condendorum, & innouandorum.

Quod si fortè aliqui contra tenorem præsentium talibus excommunicatione, & anathematizatione laqueatis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impendere de facto præsumpserint, eos excõmunicationis sententia innodamus, grauius contra eos, spiritualiter, & temporaliter (prout expedire nouerimus) processuri.

Declarantes, ac protestantes quamcunque absolutionem etiam solemniter per Nos faciendam, prædictos excommunicatos sub præsentibus comprehensos, nisi prius à præmissis cum vero proposito vlterius similia non committendi, destiterint; Ac quoad eos, qui contra Ecclesiasticam libertatem (vt præmittitur) statuta fecerint, nisi prius statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, & decreta huiusmodi publicè reuocauerint, & ex Archiuijs, seu Capitularibus locis, aut libris, in quibus annotata reperiuntur, deleri, & cassari; ac Nos de reuocatione huiusmodi certiores fecerint: eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari; quin etiam per huiusmodi absolutionem, aut quoscunque alios actus contrarios, tacitos, vel expressos; ac etiam per patientiam, & tolerantiam nostram, vel Successorum nostrorũ quantocunque tempore continuatam, in præmissis omnibus, & singulis, ac quibuscunque iuribus Sedis Apostolicæ, ac S.R.E. vndecunque, & quandocunque quæsitis, vel quærendis, nullatenus præiudicari posse, aut debere. *Papa absolutio non comprehendit eos, qui à præmissis nõ destiterint.*

Non obstantibus priuilegijs, indulgentijs, indultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus, supradictis, vel eorum alicui, seu aliquibus alijs cuiuscunque ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint; etiamsi (vt præmittitur) Pontificali, Imperiali, Regali, seu quauis Ecclesiastica, & mundana præfulgeant dignitate: vel eorum Regnis, Prouincijs, Ciuitatibus, seu locis à prædicta Sede ex quauis causa, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub quauis alia forma, & tenore; ac cum quibusuis clausulis, etiam derogatoriarum derogatorijs, concessis; etiam continentibus, quod excommunicari, & anathematizari, vel interdici non possint, per literas Apost. non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de priuilegijs, indulgentijs, & indultis huiusmodi, ac de ordinibus locis, nominibus proprijs, cognominibus, & dignitatibus eorum, mentionem; necnon consuetudinibus, etiam immemorabilibus, ac præscriptionibus quantumcunque longissimis, & aliis

qui-

quibuslibet obseruantijs, scriptis, vel non scriptis, per quæ contra hos nostros processus, ac sententias, quo minus includantur in eis, se iuuare valeant, vel tueri.

Quæ omnia quoad hoc, eorum omnium tenores, ac si ad verbum, nihil pœnitus omisso, insererentur, præsentibus pro expressis habentes, pœnitùs tollimus, & omninò reuocamus, cæterisque contrarijs quibuscunque.

Vt verò præsentes nostri processus ad publicam omnium notitiam facilius deducantur, chartas seu membranas Processus ipsos continẽtes, valuis Ecclesiæ S. Io Lateran. & Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe appendi faciemus; vt ij, quos processus huiusmodi concernunt, quòd ad ipsos non peruenerint, aut quòd ipsos ignorauerint, nullam possint excusationem prætendere, aut ignorantiam allegare: cum non sit verisimile, id remanere incognitum, quòd tàm patenter omnibus publicatur. Insuper, vt processus ipsi, & præsentes literæ, ac omnia, & singula in eis contenta, eò fiant notiora, quò in plerisque Ciuitatibus, & locis fuerint publicata; vniuersis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinarijs, & Prælatis vbilibet constitutis, per hæc scripta committimus, & in virtute Sanctæ Obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, vt per se, vel alium, seù alios præsentes literas, postquam eas receperint, seù earum habuerint notitiam, semel in anno, aut si expedire viderint, etiam pluries in Ecclesijs suis, dum in eis maior populi multitudo ad diuina conuenerit, solemniter publicent, & ad Christifidelium mentes reducant, nuncient, & declarent.

Quicunque audiunt cõfessiones, apud se has Literas habeant.

Cæterum Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, alijque locorum Ordinarij, & Ecclesiarum Prælati, necnon Rectores, cæteriq. curam animarum exercentes, ac Presbyteri sæculares, & quorumuis Ordinum regulares, ad audiendas peccatorum confessiones, quauis auctoritate deputati, transumptum præsentium Literarum penès se habeant, easque diligenter legere, & percipere studeant. Volentes earundem præsentium transumptis, etiam impressis, Notarij publici manu subscriptis, & sigillo Iudicis ordinarij Romanæ Curiæ, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eandem prorsus fidem, in iudicio, & extra illud, vbique locorum adhibendam fore, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ excõmunicationis, anathematizationis, interdicti, innouationis, innodationis, declarationis, protestationis, sublationis, reuocationis, cõmissionis mandati, & volnntatis infringere, vel ei ausu temerario cõtraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserint, indignationẽ Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurũ. Dat. Romæ, apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1635. die 13. Aprilis, Põtificatus Nostri Anno Terriodecimo.

E. DATARIVS. Loco † plumbi. Ioannes Sauanien.

Visa de Curia A. Hurandus.

Registrata in Secretaria Breuium. G. Montanus.

Constitutio S.D.N.D.Gregorij Diuina prouidentia Papa XIV. Super immunitate Ecclesiarum.

GREGORIVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

CVm alias nonnulli prædecessores nostri, & præsertim fel. rec. Sixtus Papa V. necnon Pius etiam V. sancto zelo ducti, diuersas facultates, & indulta extrahendi, etiam in casibus quibusdam à iure non permissis, ex Ecclesijs criminosos, & delinquentes compluribus sæcularibus Principibus, eorumque Curijs, & Magistratibus, sub varijs modis, & formis concesserint, prout in illis plenius continetur. Experientia postmodum docuit, tum ob diuersitatem, & differentiam huiusmodi indultorum; tum quia plerique eorumdem Principum Ministri, ex hoc ipso illa diuersimode, etiã latius, quam par erat, & ad suum libitum interpretandi occasionem arripuerunt, illisque abuti cœperunt; subortam esse non mediocrem in aliquibus locis libertatis, & immunitatis Ecclesiasticæ perturbationem, & Confusionem; alibi verò ne ipsos quidem laicos Indultis huiusmodi vti voluisse, aut potuisse, quod populis inueterata erga Ecclesias reuerentia deuotis, & assuetis; scandali potius, quam quietis occasionem præberent. Illud etiam absurdum sæpenumero secutum est, vt infimæ interdum conditionis laici, non modo iuris, sed etiam literarum penitus ignari, & imperiti, dum quasi potestates, aut Ministri Curiæ sæcularis in aliquo Castro, aut Oppidulo iurisdictionem exercebant, facultatum, & indultorum huiusmodi limites longè excesserint; eaque suo arbitratu in sensus minus rectos, & ab intentione cõcedentis omnino alienos detorserint: & illorum prætextu quicquid sibi in mentem venit, attentare præsumpserint, in graue iurisdictionis, & immunitatis Ecclesiasticæ præiudicium, locorum, & personarum Diuino cultui dicatarum contemptum, ipsius Diuinæ Maiestatis offensam, & scandalum plurimorum. Quare pro commisso Nobis à Domino Pastoralis officij munere prædictis absurdis, & scandalis obuiare, ac differentias huiusmodi ad vniformem regulam reducere, omnemque dubitandi, ac perperam interpetrandi occasionem dilucida declaratione submouere, abusis tollere, & ne Ecclesiastica iura planè conculcentur, & negligantur, opportunè prouidere decreuimus, prout etiam dictus Sixtus prædecessor noster ijsdem de causis motus statuere decreuerat, licet morte præuentus, hoc adimplere nequiuerit: ita tamen, vt quando præsens temporum calamitas, & nimia, quæ iam inualuit peruersorum hominum malitia, id exposcit, aliquid etiam ad terrorem delinquentium, & ad coercenda illorum facinora, vltra id, quod prisca illa maiorum nostrorum disciplina, & vetus sacrorum Canonum norma præscripserat, in quibusdam casibus congrua moderatione adhibita permittamus. Hac itaque nostra perpetuò valitura Constitutione omnia, & quæcunque Priuilegia, Indulta, & Gratias, tàm per prædictum Sixtum, ac Pium V. quàm alios quoscunque nostros Prædecessores, aut nosmetip-

sos, Sedemque Apostolicam, eiusuè Legatos super adducendis, vel extrahendis ab Ecclesijs, Monasterijs, Sacellis, Domibus, Regularibus, locisuè sacris, aut Religiosis, aliasque in casibus à Iure permissis hominibus certorum tunc expressorum, vel non expressorum criminum, reis, aut fraudolentis decoctoribus; etiam in odium certorum delictorum, & pro bona pace, & quiete publica, & ex causis vrgentissimis, ac necessarijs, & æquipollentibus casibus in iure expressis, atque ex paritate, identitate, aut maioritate rationis extensis, perpetuò vel ad certum nondum elapsum tempus, seu ad vitam alicuius Principis, aut beneplacitum, seu alias quomodolibet concessa, etiam iteratis, aut multiplicatis vicibus approbata, & innouata, ac vsu recepta, literasque Apostolicas sub plumbo, aut in forma Breuis, seu alias quomodocunque desuper confectas, quarum tenores hic haberi volumus pro expressis, ac ad verbum insertis, sublata penitus omni differentia, ita ad vnā tantum formam reducimus, & moderamur, vt laicis ad Ecclesias, locaquè sacra, & Religiosa prædicta confugientibus si fuerint publici latrones, viarumque grassatores, qui itinera frequentata, vel publicas stradas obsident, ac viatores ex insidijs aggrediuntur, aut depopulatores agrorum, quiuè homicidia, & mutilationes membrorum in ipsis Ecclesijs, earumuè cemeterijs committere non verentur, aut qui proditoriè proximum suum occiderint, aut assassini, vel hæresis aut læsæ Maiest. in personam ipsiusmet Principis rei, Immunitas Ecclesiastica non suffragetur. Sed vniuersis, & singulis Veñ. Fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque Ecclesiarum, & Monasteriorum Prælatis, tàm sæcularibus, quàm cuiusuis Ordinis Regularibus districtè præcipiendo mandamus, & præcipimus, vt laicos in casibus prædictis delinquentes, ad eorum Ecclesias, Monasteria, domos, & alia loca supradicta sacra, seu religiosa respectiuè confugientes, & in eis se recipien atque morantes, qui prædicta delicta, eorumuè aliquod, iudicio suo commisisse videbuntur, quando à Curia sęculari fuerint requisiti, & quilibet eorum fuerit requisitus, Ministris, & Officialibus. Cur. sæcularis, absque irregularitatis nota, aut alicuius censuræ Ecclesiasticæ incursu tradi, & consignari curent, & faciant, & quilibet eorum curet, & faciat. Ne autem Curiæ sæcularis prædicta Ministri facultate, illos per se, & propria auctoritate extrahendi, & abducendi sibi olim (vt præfertur) attributa, & per præsentes reuocata abutantur, volumus, dictaq; auctoritate decernimus, & declaramus, vt Curia sæcularis, eiusque Iudices, & Officiales, ab Ecclesijs, Monasterijs, locisque sacris prędictis laicum aliquem (vt pręfertur) delinquentem in nullo ex casibus supradictis sine expressa licētia Episcopi, vel eius Officialis, & cum interuentu personæ Ecclesiasticę ab eo auctoritatem habentis (ad quos solos, & non alios Episcopis inferiores, etiam si alias Ordinarij sint, aut nullius Diœcesis, aut Conseruatores à hac Sede specialiter, vel generaliter deputatis; prædictam licentiam dandi facultas pertineat: occurrente autem casu in loco exempto, & nullius diœcesis, tunc ad Episcopum viciniorem deuoluatur hæc cognitio, & non ad alios) capere, extrahere, aut incarcerare non possint, nisi eo casu, quo ipse Episcopus, & dictæ personæ Ecclesiasticę requisitæ illos in delictis superius expressis

preſſis culpabiles tradere,aut capturę,& carcerationi interuenire,& aſſiſtere recuſauerint:tuncquè reuerentię Eccleſiæ, locis ſacris debitæ memores prædictos delinquentes minori,quo id fieri poterit cum ſcãdalo,& tumultu extrahere curent. Quodque delinquentes laici prædicti, poſtquam (vt præfertur) ab Eccleſijs,lociſuè ſacris extracti, & capti fuerint,ad Carceres Curiæ Eccleſiaſticæ reponi,& inibi ſub tuto,& firmo carcere,ac opportuna cuſtodia data illis (ſi opus fuerit) per Curiam ſecularem detineri debeant;nec inde extrahi, Curiæque ſæculari prędictę conſignari, nec tradi poſſint,niſi cognito prius per Epiſc. ſeu ab eo deputatum,an ipſi verè crimina ſuperius expreſſa commiſerint; tuncquè demum de mandato Epiſcopi per Iudicem Eccleſiaſt. Curię ſeculari (quacunque appellatione poſtpoſita) conſignentur. De crimine verò hęreſis cognitio ad forum Eccleſiaſticũ tota pertineat,neque in ea Curia ſeculares ſe quoquo modo intromittat; ſicuti etiam prohibemus,ne contra Eccleſiaſticas perſonas ſeculares,aut cuiuſuis Ordinis, vel Militiæ, etiam S. Ioannis Hieroſolymitani regulares, quoquo modo,etiam vigore prędictorum priuilegiorum, Indultorum,aut conceſſionum(quæ omnia ad terminos iuris per præſentes reducimus) procedant,aut ſe intromictant;illaſuè ab Eccleſijs,Monaſterijs, domibus, lociſque ſacris,aut Religioſis,etiam in caſibus in hac Conſtitutione expreſſis,extrahere,adducere,capere,carcerare,aut cognoſcere de criminibus ad forum Eccleſiaſticum pertinentibus,aliàs,quam de iure,& per priuilegia eiſdem Ordinibus,aut Militijs conceſſa permictitur, quomodolibet præſumant. Quod ſi quis quacunque dignitate, & auctoritate præditus præmiſſorum,aut alio quouis prætextu, quicquam, aut contra huius noſtræ Conſtitutionis tenorem attentare præſumpſerit; declaramus eum ipſo facto,cenſuras,& pœnas eaſdem incurrere,quæ contra libertatis iuris, & immunitatis Eccleſiaſticæ violatores per ſacros Canones,Conciliorum generalium, noſtrorumque prædeceſſorum Conſtitutiones ſunt promulgatæ. Sicque per quoſcunque Iudices ordinarios,& delegatos ,etiam cauſarum Palatij Apoſt. Auditores & S.R.E.Card (ſublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi,& interpretandi facultate) in quauis cauſa , & inſtantia iudicari,& diffiniri debere: necnon irritum decernimus, & inane ſi ſecus ſuper his per quoſcunque quauis auctoritate ſcienter,vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis,tàm Sixti,& Pij V. quàm aliorum quorumcunque prædeceſſorum noſtrorum literis Apoſtolicis, priuilegijs,Indultis,& facultatibus, quibuſuis perſonis, etiam Imperiali, Regia, Ducali,aut alia quauis dignitate,& authoritate fulgentibus,aut Rebuſpublicis, Dominijs,Regnis,Prouincijs,Ciuitatibus, Terris, & locis,eorumuè Curijs,Parlamentis,Senatibus,Conſilijs,Communitatibus,Vniuerſitatibus,Collegijs,aut Præſidentibus, Proregibus, Gubernatoribus, Locatenentibus, Vicarijs,Poteſtatibus,alijſque Magiſtratibus, Officialibus, Miniſtris,aut Conſiliarijs,ex prædictis,vel alijs,etiam grauioribus,& vrgentibus cauſis;tàm illorum intuitu,& contemplatione,ſiue ad eorum preces,& inſtantiam,quàm etiam Motu proprio,& ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine,ac per modum ſtatuti,& legis perpetuę;

etiam

etiam in vim contractus,& Fratrum nostrorum consilio, sub quibuscunque tenoribus,& formis,& cum quibusuis præseruatiuis,restitutiuis,mentis attestatiuis,derogatoriarum derogatorijs,alijsque validissimis, efficacissimis,& insolitis clausulis,necnon irritantibus, & alijs decretis, etiamsi inibi caueatur expresse,quod illis,nisi sub certis modis, & formis, & nisi de expresso eorum consensu,ad quorum fauorem concessę fuerint,derogari possit;& aliter factæ derogationes nullius sint roboris,vel momenti,& alias quomodolibet concessis,etiam sæpius approbatis,& innouatis. Quæ omnia,& singula,ac illorum tenores pro expressis habentes,quatenus præmissis in aliquo aduersentur,aut plures,quam superius expressos casus contineant,auctoritate,& tenore præmissis,omninò,ac perpetuò tollimus, & abrogamus; ac ad terminos præsentis Constitutionis (quoad superius descripta dumtaxat) reducimus: & nolumus cuiquam de cætero suffragari,& qualibet alia dictæ Sedis Indulgentia generali, vel speciali,per quæ præsentibus non expressa,vel ad verbum nôn inserta, effectus earum quomodolibet valeat impediri. Vt autem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deducantur,mandamus illas in valuis S. Ioannis Lateraň. & Principis Apostolorum Basilicarum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ de more affigi,& publicari,earum etiam exemplis inibi affixis, & dimissis;ac post publicationem huiusmodi volumus,& decernimus,vt omnes,& singulos quos concernunt,& concernent in futurum,perinde arctent, & afficiant,ac si eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent: earumdem verò præsentium transumptis,etiam impressis, Notarij publici manu subscriptis,eadem fidem in iudicio,& extra illud,vbique gentium, & locorum haberi volumus,quæ eisdem originalibus literis haberetur, si essent exhibitæ,vel ostensæ. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ moderationis, præcepti, mandatorum,decretorum,reductionum,declarationum prohibitionis,sublationis, abrogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit,indignationem Omnipotentis Dei,ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Datum Romæ in Monte Quirinali Anno Incarnationis Dominicę 1591 Nono Kal. Iunij,Pontificatus Nostri Anno Primo.

L. DAT.

M. Vestrius Barbianus.

Regiſtrata apud Marcellum Secret.

A. de Alexijs.

FRAN-

FRANCISCVS S. EVSTACHII S.R.E. DIACON.
Cardinalis Boncompagnus Archiepisc. Neap.

SE bene conforme alla pia mente della Santità di N. S. à Noi preme quanto si deue, che l'immunità Ecclesiastica sia inuiolabilmente custodita, & osseruata; & che puntualmente sia essequito quanto sopra di ciò viene ordinato da' sacri Canoni, e dal sacro Cōcilio di Trento, con quello di più, che fù santamente comandato per la Constitutione di Greg. XIV. di fel. mem. tuttauolta à Noi molto dispiace, che con pregiuditio della quiete publica, le Chiese, & altri luochi Immuni seruino per asilo, e recettacolo à delinquenti, & facinorosi, li quali abusando ben spesso del priuilegio dell'immunità, ve si ricourano anco taluolta per vscir à commetter nuoui eccessi. Onde per prouedere (per quanto potiamo) all'inconuenienti, e disordini, che ne seguono, e possono seguire: Per l'auttorità à noi concessa dalla Santità di N.S. Papa Vrbano VIII. Ordiniamo, & comandiamo, che i delinquenti refuggiti nelle Chiese, e luochi immuni cosi de secolari, come de Regolari di questa Città di Napoli, e sua Diocese (che secondo la detta Bolla dourebbono godere il priuilegio della Immunità) debbano fra tre giorni partirsi dalle dette Chiese, e luoghi Immuni; altrimente li faremo estrahere della maniera, e forma, che ci vien permesso, & ordinato. Et acciò in futurum i delinquenti sudetti non si seruino più di ricettacolo, e continua habitatione delle dette Chiese, e luoghi immuni; Ordinamo, e commandamo per la medesima auttorità à Noi concessa, à tutti Superiori Ecclesiastici delle Chiese, Conuenti, e Monasterii di questa Città, e Diocese di Napoli così Secolari come Regolari di qualunque Ordine, Religione, & Instituto che siano; che per l'auuenire non diano, nè debbano dare alcun recetto à delinquenti sotto pena all'Ecclesiastici (da incorrersi ipso facto) della suspensione da gli loro ordini, e priuation d'officij, e dignità, e d'inhabiltà in futurum à poterli ottenere; & à rispetto dè Secolari. Administratori, Maestri, ò in qualsiuoglia altro modo Officiali, e Superiori delle dette Chiese, e luoghi immuni (à quali spetta il comandare, & ordinare in detti luoghi) di scommunica da incorrersi, come di sopra: Nelle quali pene dichiaramo ch'incorreranno, ancorche detti delinquenti non fossero ritrouati nelle dette Chiese, e luoghi Immuni, quando però si potrà prouare la recettione, ò che vi siano stati di consenso tacito, ò espresso. Et acciò nessun possa escusarsi sotto pretesto, che contro la volontà loro stiano, e prattichino

li

li detti delinquenti in dette Chiese, e luoghi Immuni. Vogliamo, e comandiamo, che li predetti, à chi spetta siano tenuti dentro il termine di tre giorni dopò l'affissione del presente Editto, dar nota in scriptis al Mastro d'Atti di questa Corte delli delinquenti, che passato il detto termine, si troueranno, ò ventranno in dette Chiese, e luoghi Immuni, col titolo del delitto, ò causa per la quale stiano iui retirati, e del tempo che incominciorno à pratticarui. Auertendo che contra ogni persona si procederà col douuto rigore; e che il presente affisso alli luoghi soliti di questa Città passati li detti tre giorni astregnerà, e comprenderà ogn'vno, come se à tutti fosse stato personalmente intimato. Datum Neapoli, die 17. Decemb. 1626.

Franc. Card. Boncomp. Archiep. Neap.

D. Horat. Baresf. Act. Mag. Arch. Cur.

DECRETVM.

Circa Diaconos Seluaticos in Regno Neapolitano.

SAcra Cardinalium Congregatio negotiis Regni Neapolitani præpositorum certior reddita in nonnullis eiusdem Regni Diœcesibus, Diaconos, quos vocant, Seluaticos, in maximum numerum citra Ecclesiarum necessitatem, aut vtilitatem excreuisse. Volens eorumdem exemptionis causam declarare, & fraudibus quibuscunque occurrere, de S. D. N. Gregorii XV. mandato viuæ vocis oraculo desuper habito, Diaconis Seluaticis huiusmodi pro Ecclesiarum, & Episcoporum seruitio retineri, vel in locum quoquomodo deficientium assumi posse in Cathedralibus, seù Superioribus Ecclesiis ad summum quatuor, in Collegiatis, vel Parrochialibus duos, in aliis verò Ecclesiis, in quibus diuina celebrantur, si Episcopo videbitur, vnum, quos quidem Episcopi prorsus gratis, & tales, qui omnino per se ipsos, non autem per interpositam personam, seruitium debitum præstent, nec vllo modo criminosos aut malæ conditionis, & famæ eligere debeant; aliàs, & hi nullo gaudeant priuilegio, & eligentes iudicium Sedis Apostolicæ seuerum experientur. Eos verò priuilegio canonis non gaudere, fori autem priuilegio in criminalibus omnino, in ciuilibus quoad corporis districtionem tantùm, & immunitate ab oneribus personalibus, non autem ab alijs, durante seruitio, frui debere. Sed si alicubi maioribus vtantur priuilegiis, & immunitatibus ex legitima consuetudine, cuius cognitionem, & declarationem in casu controuersiæ eadem S. Congregatio sibi reseruauit, illam debere attendi, cognitionem verò aliorum præmissorum ad ordinarios pertinere hoc præsenti decreto statuit, præcipit, & declarauit. Romæ x. kal. Iulij 1623.

Oct. Card. Bandinus.

Laur. Campegius Secr.

Romæ, Ex Typographia Reuerendæ Cameræ Apostolicæ. MDCXXVI.

Confirmatio Declarationis Constitutionis CLEMENTIS PAPAE VIII. de Largitione munerum Regularibus vtriusq; sexus interdicta.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

NVPER à Congregatione nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorũ,coram dilecto filio nostro Antonio tituli S.Petri ad Vincula Presbytero Cardinali S.Onuphrij nuncupato, maiori Pœnitentiario, ac nostro in alma Vrbe ProVicario in spiritualibus generali,& nostro secundum carnem fratre germano,à Nobis deputata,emanauit declaratio tenoris subsequentis videlicet. Cum circa interpretationem Constitutionis fel. rec. Clementis VIII. sub dat.xiij. kal.Iulij Pontificatus sui anno III. de Largitione munerũ Regularibus vtriusq; sexus interdicta,nonnullę difficultates, & ambiguitates sint exortæ; Congregatio specialiter à Sanctiss. D.N. VRBANO Diuina Prouidentia Papa VIII. coram Eminentiss. Cardinali S.Onuphrij maiori Pœnitentiario, ac Vrbis Prouicario deputata, auctoritate sibi attributa declarauit, & declarat,munera à Religiosis vtriusq; sexus tribui posse,ex causis gratitudinis,conciliationis beneuolentiæ,eiusq; conseruationis erga ipsam Religionem,vel Conuentum,alijsuè causis ex sui natura actum virtutis,& meriti continẽtibus,modestè tamen,ac discretè,& dummodo id nõ fiat,nisi de Superiorũ localium licẽtia, ac etiã cum consensu maioris partis conuentus, si talis consensus de iure, vel ex constitutionibus,seù cõsuetudinibus cuiusq; Religionis respectiuè, in huiusmodi casibus requiratur. Consensum verò Conuẽtus in §.3.eiusdem Constitutionis ad leuiora esculenta, aut poculẽta, seù ad deuotionem,& religiositatẽ pertinentia munuscula largienda &c. requisitum,intelligi debere de consẽsu aliàs de iure requisito, & vbi concurrit ambitionis suspicio, qua cessante, nec in his requiri licentiam Superiorum in scriptis in §.4.eiusdem Bullæ requisitam,sed sufficere licentiam,ẽt oretenus eisdẽ concessam,declarat. Comessationes autem,compotationes,& conuiuia in excipiẽdis præsertim Benefactoribus,Protectoribus,vel Ordinarijs honorificè,& lautè,de quibus in §.5. & 6. eiusdem Constitutionis, censeri tantummodo prohibita, si decentiæ status regularis aduersentur. Restitutionem vero recepto-

rum Conuentibus faciendam, de qua in §.7. ibidem cautum est, intelligi debere de Conuētibus, ad quos data, donata, seù missa de iure pertinent, si id commodè fieri potest, aliàs Conuētui eiusdem Religionis viciniori loco, vbi petita fuit absolutio, restituantur. Insuper eadem facultate sibi tributa, omnes, qui hucusq; aduersus supradictę Constitutionis Capitula hic moderata largiti fuerunt, vel receperunt, à pœnis quibuscumq; in eadem Constitutione inflictis, & incursis posse, & debere à proprijs Confessarijs absolui in foro consciētiæ, etiam non facta prius huiusmodi rerum donatarum, seù datarū restitutione. Quoad eos verò, qui præter modum prædictum grauiori Religionis detrimento largiendo, vel recipiendo transgressi sunt, sed ob inopiam restituere nequeunt, eadem Sanctitas concedit maiori Pœnitentiario, vt de præteritis vsque ad diem datæ pręsentiū in foro conscientiæ absoluat, dispenset, & condonet, seù absolui, dispensari, & condonari mandet, prout in Domino magis expedire iudicauerit. Et nè prædictæ Clementis VIII. Constitutionis memoria dilabatur, Superiores locales cuiuscumque Monasterij, Conuentus, Domus, ac Collegij Regularis sub pœna priuationis officij, vocisque actiuæ, & passiuæ ipso iure incurren. efficere teneantur, vt in perpetuum singulis annis mense Ianuario, non solùm prædicta Constitutio (quam in reliquis eius partibus eadem Sanctitas, omninò obseruari iubet, & quatenus opus sit innouat, quemcumq; prætensum nō vsum, aut prætensum vsum, seù prætensam consuetudinē, damnando, & irritando) verùm etiam hoc decretum in aliqua publica Congregatione, vel saltem in publica mensa perlegantur. Omnibus tàm Ecclesiasticis personis etiam Regularibus, quàm Laicis cuiuscumq; sint ordinis, conditionis, gradus, ac dignitatis, etiam speciali nota dignis, & qui sub generali dispositione non comprehenderentur, prędictam Clementis Constitutionem contra præsentis decreti tenorē declarandi, vel interpretādi facultate penitus interdicta, super quibus Sanctissimus mandauit expediri Breue. Dat. Romæ die 15. Septemb. MDCXXXX. Qua propter vt præmissa firmiùs subsistant, & inuiolabiliter obseruētur, quantùm cum Domino possumus, prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa sciētia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, declarationē præinsertam cum omnibus, & singulis in ea contentis, tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illisq; inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos, tàm iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus, illaq; inuiolabiliter ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit in futurum, obseruari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumq; Iudices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, & quosuis alios quacumque auctoritate fungētes, sublata eis, & eorum

rum cuilibet quauis aliter iudicandi,& interpretādi facultate,& auctoritate, iudicari,& diffiniri debere,ac irritum,& inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attētari, decernimus. Non obstan. quoad ea, quæ declarationi prædictæ,& præsētibus sunt contraria,vel diuersa,Constitutione fel.rec. Clementis Papæ VIII. prædecessoris nostri prędicti,ac omnibus illis, quæ idem Clemens in Constitutione huiusmodi voluit nō obstare,cęterisq; contrarijs quibuscumque. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 16. Octobr. 1640. Pontificatus nostri Anno decimooctauo.

M. A. Maraldus.

CLEMENS EPISCOPVS
SERVVS SERVORVM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Religiosæ Congregationes,ab insigni sanctitate viris Spiritus sancti afflatu institutæ, tantas Ecclesiæ Dei vtilitates omni tempore attulerunt,vt ad eas conseruandas, & instaurandas Romani Pontifices Prædecessores nostri,magnam iure optimo diligentiam semper adhibuerint. Nam cum ea sit rerum humanarum cōditio,& natura; vt etiam,quæ optimè fundata,& constituta sunt,partim hominum imbecillitate,& ad malum procliuitate,partim Dęmonis astutia,paulatim deficiant,ac nisi cura peruigili sustententur,in deterius prolabantur; Idcirco Summorum Pontificum vigilantia,magnopere laborauit,vt Regularium Ordinū disciplina, aut labefactata in pristinum restitueretur, aut salutaribus Cōstitutionibus communita, integra atque incolumis permaneret. Quorum Nos vestigijs pro eodem Officij muuere insistere,& Pastoralem illorum sollicitudinem (quantum possumus) diuina adiutrice gratia,cupimus imitari. Quare ne ex muneribus, quæ à pluribus religiosæ vitæ professoribus,ex Christi patrimonio,quibusuis hominibus quauis ex causa sæpè tribuuntur, grauia incommoda,& mala, etiam boni specie existant,pręcauere studentes,hac nostra perpetuò valitura Constitutione vniuersis, & singulis cuiuscunque Ordinis Mendicantium , vel non Mendicantium bona immmobilia, & redditus certos ex indulto Apostolico possidentium , vel non possidentium,seù cuiusuis Cōgregationis,Societatis,& instituti (non tamen Militiæ) Regularibus personis vtriuslibet sexus omnem , & quam-

cumque largitionem, & missionē munerum, pœnitus interdicimus. Sub qua prohibitione comprehendi volumus omnia,& singula Capitula, Conuētus,& Congregationes, tàm singulorum Conuentuū, Monasteriorum, Prioratuum,Præpositurarum,Præceptoriarum, domorum,& locorū,quàm Prouincialia, aut Genēralia cuiuslibet Prouinciæ,siue vniuersi Ordinis, Societatis, aut instituti: eorumque, vel earum Camerarios,Commissarios, & quoscumque Officiales,& singulares personas: ipsos etiam Ordinum,Congregationum,& Societatum huiusmodi Superiores quascumque dignitates obtinētes, etiam Generales,& Prouinciales,Magistros,Ministros,& quocumq; nomine Præfectos, necnon Conuentuum, Monasteriorum, Prioratuum,Præpositurarum,Pręceptoriarum,domorum,& locorum quorumtumq; Abbates,Priores,Præpositos,Præceptores,etiam maiores Guardianos,Ministros,Rectores, atque Abbatissas, Priorissas,& alio quouis titulo Præsidētes, tam ipsis Regularibus,quàm locorum Ordina ijs, seù quibusuis Superioribus subiectas vtriuslibet sexus ad vitam, vel ad tempus deputatos: adeò,vt nemo vnquam eorum,vel earum directè,vel indirectè palam,vel occultè, tàm communi, quàm particulari,& proprio nomine, etiam sub quouis Statuti,vel Cōsuetudinis,seù veriùs corruptelæ, aut alio prætextu,vel quacumq; causa nisi in Generali Capitulo, aut alia Generali Congreg. re maturè discussa vnanimi consensu omnium,Superiorumq; permissu causa approbata fuerit,quicquam tale attentare valeat.

Id autem ità absolutè,& generatim vetitum intelligatur,vt neque omnino fas sit quicquā donate,tam ex fructibus, redditibus,& prouentibus, collectis,vel contributionibus,aut oblationibus,siue eleemosynis,aut subsidijs certis,vel incertis,ordinarijs,seù extraordinariis, mensæ, seù massæ communis, vel cuiusuis Fabricæ, & Sacristiæ, quorum bona communiter,vt pręfertur,administrantur,seù quæ rationibus reddēdis sunt obnoxia,quàm ex pecunijs,etiam, quæ à singulis quouis modo acquisitæ in cōmune conferendæ omnino sunt. Nec si per viam voluntariæ contributionis in commune congerantur. Nec si forsan priuatim, & nominatim cuilibet Religioso à suis Superioribus,vel à proprijs affinibus,propinquis,familiaribus, amicis, aut beneuolis vel à pijs Christifidelibus, etiam eleemosynæ, aut charitatis, & illius propriæ personæ intuitu attributæ, seù quoquomodo per quemlibet Religiosum suo Monasterio, Domui, aut loco acquisitæ, eique vt ad libitum de eis disponat, per Superiores concessæ fuerint: præterquam leuiora esculenta, aut poculenta, seù ad deuotionem, vel Religionem pertinētia munuscula communi tantùm,nunquam verò particulari nomine (vbi Superiori de consensu Conuentus videbitur) tradenda.

Sed & huiusmodi missiones munerum ipsis Religiosis vtriuslibet sexus non solùm per se, verùm etiam per alios, tàm directè,quàm indirectè prohibitas,declaramus. Neque

Neq; verò quispiā ab hac generali prohibitione se excusare valeat etiā si munera miserit, cuius personæ Laicæ, vel Ecclesiasticæ cuiuscunq; status, gradus, dignitatis, ordinis, vel cōditionis, & quauis non solū mūdana, & Ducali, Regia, Imperiali, verumetiam Ecclesiastica, & Pontificali, aut alia maiori, ēt S.R.E. Cardinalatus dignitate fulgenti, ēt proprio loci Ordinario, ēt ex causa, & occasione benedictionis, vel susceptionis habitus Regularis, tōsuræ, aut professionis Monialium, tàm sibi subditarū, quàm nō subditarū, aut ipsi etiā proprio Ordinis, vel Congregationis Protectori, Viceprotectori, Generali, vel Prouinciali, aut cuiusuis Monasterij, Prioratus, domus, aut cuiuslibet alterius loci Regularis Superiori, aut alio quocumque officio, munere, aut dignitate fulgenti, vel cuicumque etiam simplici, & particulari Religioso. Itaut inter ipsos quoque Religiosos (ne praua ambitione impulsi pro consequendis in sua Religione gradibus, & dignitatibus alter alterius gratiam, aut beneuolentiam aucupetur) quæcumque largitio, aut donatio munerum (nisi rerum minimarū, de licentia expressa, & in scriptis Superiorum) sit pœnitus interdicta.

Insuper prohibemus, ne vnquam eisdem Regularibus liceat vllas pecunias quoquomodo erogare in alicuius etiam Benefactoris, aut Protectoris, vel Ordinarij honorem, etiam occasione transitus, vel primi ingressus, aut ad Beneficiorum acceptorum memoriam, gratique animi testificationem, seu pro prædictis personis quauis auctoritate, vel dignitate fungentibus honorificè, lautè, & opiparè excipiendis, seu pro quibusuis conuiuijs eisdem, aut cuiuis alteri quacunque occasione, vel causa exibendis, vel pro commessationibus, aut cōpotationibus quibusuis personis, tam eiusdem Ordinis, Congregationis, Monasterij, domus, aut loci, quàm extraneis largiendis, aut pro exibendis spectaculis, etiam pijs intra Ecclesias, Monasteria, & domos sacras, seu pias, vel extra eas, in quibusuis publicis, aut priuatis sacris, aut profanis locis, etiam vbi Sanctorum, & Sanctarum vita, aut res piè gestæ, etiam in memoriam Passionis Dominicæ populis spectandæ proponuntur, aut aliàs in prædictis, siue in quibusuis rebus superuacaneis ad pompam, & ostentationem, aut ad oblectationem; vel paucorum lucrum, & priuata commoda quomodolibet pertinentibus, Nisi re ipsa pro diuino cultu, & veris Christi pauperum indigentijs, seruato in hoc charitatis Ordine, & habita necessitatis ratione de consilio, & consensu Superiorum subleuandis; aut aliàs in rebus licitis, & per Capitulum Generale, aut Prouinciale non prohibitis, vel Taxam ibi forsan præscriptam non excedentibus, sumptus huiusmodi fiant.

Declarantes tamen per hæc laudabilem, & Apostolica doctrina, sacrisque Canonibus commendatam hospitalitatem præsertim erga pauperes, & peregrinos, nequaquam imminui, aut prohiberi. Quinimo si qui redditus ad id, vel ex fundatione, vel ex institutis, statu-

tis,

tis, aut consuetudinibus aliquorum Monasteriorum, Ordinum, aut regularium huiusmodi locorum, aut ex testatorum, vel donantium voluntatibus, siue aliàs applicati, aut donati sunt, eos omninò (vt decet) integrè in vsus pios hospitalitatis huiusmodi erogandos esse; & præsertim in Monasterijs, seu locis desertis, & ab laicorum ædibus longius remotis, vbi tamen pauperum, & verè egenorum ratio in primis habeatur.

Si quos verò ditiores occasione transitus, siue aliàs ex deuotionis, aut necessitatis causa eò diuertere contigerit, eos sanè deceret Refectorio communi cum Religiosis, mensaque, & ferculis communibus, nequaquam à cæteris distinctis contentos esse. Verùm omnino ipsi regulares in hospitibus huiusmodi potétioribus excipiendis ita se gerant, vt in eis frugalitas, & paupertas religiosa prorsus eluceat.

Pari etiam ratione districtè inhibemus, ne quispiam ex prædictis Laicus aliàs, quam vt superius dictum est, vel Clericus sæcularis, vel regularis quocunque honore, præeminentia, nobilitate, aut excellentia etiam S. R. E. Cardinalatus dignitate præditus etiam Protector, Viceprotector, loci Ordinarius, Prælatus Generalis, Prouincialis, aut Monasterij, Domus, vel loci cuiuslibet superior, eorumuè affines, propinqui, familiares, aut Ministri vtriuslibet sexus, quicquã contra hanc superius expressam prohibitionem recipiant.

Quod si, vel ab aliquo particulari Religioso, vel à superiore quopiam Generali, Prouinciali, aut alio quocunque officio fungente, aut à Conuentu, Capitulo, vel Cõgregatione, siue ab vniuerso Ordine, & Religione quicquam receperint; id quod acceperint suum nõ faciant. Verùm ipso facto absque aliqua monitione Iudicis, decreto, sententia, aut declaratione, ad illius restitutionem omnino in vtroque foro teneantur: adeo vt restitutione ipsa realiter non facta, neque etiam in foro conscientiæ absolui possint.

Hanc autem restitutionem fieri volumus non priuatim ei Religioso, qui donauit, sed ei Monasterio, Domui, vel alteri loco de cuius bonis facta est largitio, vel si non de eius bonis donatum est, in quo idem Religiosus donans Professionem emisit; vel si nomine totius Capituli, Conuentus, aut Congregationis, vel vniuersi Ordinis, seu Religionis donatio facta extiterit, pariter communi mensæ aut massæ, cuius nomine donatum fuerit, accepta munera restituantur, ita vt nec qui donauit, nec Conuentus, Capitulum, Congregatio, Ordo, aut Religio, cui restitutio facienda est, illam remittere, & iterum condonare, aut recipientem ab obligatione restituendi eximere vel vt in Pauperes eroget concedere, quoquomodo possit.

Quod si quis ex supradictis Regularibus vtriuslibet sexus cuiuscunque gradus, ordinis, dignitatis, ac vbilibet locorum existentibus coniunctim, cum cęteris, seu diuisim nostrarum huiusmodi prohibitionum, statutorum, ordinationum, iussionum, decretorum,

man-

mandatorum trangreſſor fuerit, ſtatuimus, vt omnibus, & ſingulis per eum obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus, & officijs eo ipſo priuatus, ac ad illa, & alia ſimilia, vel diſſimilia in futurum obtinenda inhabilis perpetuò, & incapax, ac perpetua infamia, & ignominia notatus exiſtat. Et præterea priuationē vocis actiuæ, & paſſiuæ abſque vllo Superioris decreto, aut miniſterio, ipſo facto incurrat: necnon, vltra huiuſmodi pœnas, etiam tanquam contra furti, & ſimoniæ criminum reum, tàm per viam denūciationis, accuſationis, aut quærelæ, quam etiam ex officio procedi, & inquiri, condignisq; ſupplicijs affici debeat.

Pœnis alijs à iure ſtatutis, ac per alias Conſtitutiones Apoſtolicas, aut propria cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Monaſterij, Domus, aut loci, Statuta, vel Conſuetudines cōtra perſonas aliquid præmiſſorum committentes, forſan decretis, & inflictis, nihilominus in ſuo robore prmanſuris.

Quocirca vniuerſis, & ſingulis modernis, & pro tempore exiſtentibus locorum Ordinarijs, eorumq; Vicarijs, & Officialibus, necnon quorumcumque Ordinum, Prioratuum, Monaſteriorum, & Domorum Superioribus, etiam Generalibus, ſeù Prouincialibus, cęteriſque ad quos ſpectat, per Apoſtolica ſcripta mandamus; quatenus ipſi, & eorum ſinguli, quantum ad eos pertinet, curēt omni ſtudio, diligentia, auctoritate, & vigilantia, præſentem Conſtitutionem firmiter, & inuiolatè obſeruari, & contra inobediētes, vel tranſgreſſores condignis pœnis animaduerti. Eoſdem inobedientes, necnon contradictores quoſlibet, & rebelles per opportuna iuris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcēdo, inuocato etiam ad hoc (ſi opus fuerit) auxilio brachij ſecularis.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis dictorumq; Monaſteriorum, Prioratuum, Domorum, Locorum, necnon Ordinum, Congregationum, Collegiorum, iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, Statutis, & Conſuetudinibus: Priuilegijs quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis quorumcumq; tenorū exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, vel ad verbum non inſerta, effectus præſentis noſtræ Conſtitutionis impediri quomodolibet valeat, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda ſit in noſtris literis mentio ſpecialis. Quæ omnia quatenus præmiſſis in aliquo aduerſentur, prorſus tollimus, & abrogamus, cæteriſq; contrarijs quibuſcumque.

Volumus autem, vt præſentes literæ in Valuis S. Io. Lateraneñ. & Principis Apoſtolorum de Vrbe Baſilicarum, & in Acie Campi Floræ publicentur, affixis inibi earum exemplis, & dimiſſis. Quodque earum exempla, ſeù illorum compendia in libris quorumcumque Statutorum prædictorum Monaſteriorum, Prioratuum, Collegiorum, Domorum, Ordinum, & Congregationum (quoad Moniales in vernaculum,

naculum,& vulgarem cuiusque Regionis sermonem versa) & à loci Ordinario, qui id quamprimum fieri curet, subscripta inserantur; & saltem quotannis in Capitulis, siue Congregationibus cuiusque earum alta,& intelligibili voce legantur. Et nihilominus post sexaginta dies à die publicationis (vt præfertur) in Rom. Curia facienda, vnumquemque citra montes, vltra montes, verò post quatuor menses, perinde arctent,& afficiãt, ac si cuique personaliter intimatæ,& per eos iuratæ fuissent.

Quodque earum transumptis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eadem prorsus fides in iudicio,& extra illud vbique adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum interdicti, prohibitionis, declarationis, inhibitionis, statuti, mandati, sublationis, abrogationis,& voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Datum Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimò quingentesimo nonagesimo quarto, Tertiodecimo Kalend. Iulij Pontificatus Nostri anno III.

L. Card. Prodat.

M. Vestrius Barbianus.

A. de Alexijs.

Registrata apud Marcellum Secretarium.

Romæ, Ex Typographia Reuer. Cameræ Apostolicæ.

Imprimatur. Alexander Lucianus Vic.Gen.

Et iterum Neapoli, apud Iacobum Gaffarum 1640.

VRBANVS PAPA VIII.

AD FVTVRAM REI MEMORIAM.

CVm sicut dilectus filius Blasius à Chersio Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conuentualium nuncupatorum Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, Fratres prædicti qui nedum ex regula quam profitentur, sed etiam ex Constitutionum dicti Ordinis Vrbanarum nuncupatarum Apostolica auctoritate confirmatarum obseruantia verè mendicantes sunt, & hactenus priuilegijs Mendicantium gauisi fuerunt, & gaudent, impediri non debeant quominus eleemosynas quærant, præsertim in partibus Vltramontanis, vbi ab hæreticis maiori parte rerum quas in communi possident, exuti sunt, & absq; piorum eleemosynis fame perirent, aut suas domos regulares deserere cogerentur, Nobis propterea dictus Blasius Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eundem Blasium Procuratorem generalem specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati. De Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negocijs Regularium præpositorum consilio, inhærentes declarationibus aliàs super editis, Præfatos Fratres Minores Conuentuales Sancti Francisci tanquam mendicantes, nequaquam posse ab Ordinarijs locorum, seu alijs Regularibus prohiberi, quominus per se ipsos in locis vbi habent Conuentus eleemosynas quærant, sed tantum si extra loca vbi Conuentus existunt quæritare voluerint, teneri suorum Superiorum licentiam Ordinario ostendere, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub alijs arbitrij nostri pœnis, Omnibus & singulis ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet in futurum spectabit in eosdem Fratres Conuentuales præmissorum omnium commodo, & effectu frui & gaudere sinant, & faciant, non permittentes eos desuper à quibusuis quauis auctoritate fungentibus, etiam alijs Regularibus mendicantibus quouis prætextu quomodolibet indebitè molestari, ac Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque

Fratribus

Fratribus Conuentualibus in omnibus & per omnia plenissimè suffragari, sicq; per quoscunq; Iudices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam iuramento & confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate roboratis, statutis & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumq; totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio facienda esset, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plenè & sufficiēter expressis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter & expresè derogamus; cæterisq; contrarijs quibuscunque. Volumus autem vt præsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die jx. Februarij MDCXXXX. Pontificatus Nostri Anno Decimoseptimo.

M. A. Maraldus.

SAcra Congregatio Cardinalium negocijs Regularium præposita sæpius censuit, licere parentibus, in quacumque Ecclesia voluerint, etiam Regularium, eorum filijs minoribus, qui ad annos pubertatis nondum peruenerunt, eligere sepulturam; nec à Parochis locorum impediri posse aut debere; præsertim verò si in dictis Regularium Ecclesijs sepeliri consueuerint, vel in eis habeant sepulchrum maiorum. Romæ 20. Ianuarij 1640.

Fr. Ant. Card. S. Honuphr.

Loco Sigilli.

L. A. Episcopus Theb. Sec.

